

VINDECAREA DEFINITIVĂ A UMANITĂȚII

Copyright 2003 © Bedri Cag Cetin

Traducere: Beatrice-Virginia Tuhari

- *Nici o Ființă Umană nu va fi vreodată satisfăcută până când nu-L găsește Dumnezeu ca fiind Adevărul Ființei Sale.*
- *Vindecarea este Completitudine și niciodată nu există Completitudine atunci când Tu trăiești singur în zona fizică, energetică sau mentală. Tu ești Întreg ca Spirit—Una cu Dumnezeu. Trăirea în Conștiința Conștientă a Acesteia te conduce spre Vindecarea Definitivă.*

Observație pentru Cititor:

Acest articol constituie un rezumat pe larg al viitoarei mele cărți, intitulată “Vindecarea definitivă a umanității,” carte ce va fi trimisă spre publicare. Drepturile de autor se impun numai pentru a nu exista vreun conflict cu urmări în procesul editării. Nu mai este nevoie să spun că dacă în acest articol cititorul vede Înțelepciune, această Înțelepciune nu-mi aparține mie, Ea este disponibilă Oricui, fără nici o restricție—Bedri.)

Întrebare

Care este diferența dintre Vindecarea Fizică, Vindecarea Energetică, Vindecarea Energetică și Vindecarea Spirituală? Va exista vreodată o vindecare sau un sfârșit al tuturor bolilor?

Răspuns

Am intrat într-o eră ce este martora mariajului dintre Știință și Spiritualitate, acestea două unindu-se pentru a deveni un Întreg reunit și pentru a dezvălui Lumina unui Adevăr reunit.

Aceasta este o cercetare în interiorul sursei tuturor bolilor și o în interiorul naturii sinelui. Așadar, textul trebuie citit ca pe un roman de aventuri. Nu sunt necesare cunoștințe științifice sau filozofice.

Pentru a înțelege mai bine diversele modalități de vindecare, să aruncăm o primă privire asupra diverselor zone în care ele există.

Realitatea pare să existe în patru zone distincte, care sunt:

1. Zona Fizică
2. Zona Energiei
3. Zona Mentală și
4. Zona Spirituală

Toate aceste zone se impun unele altora, în sensul că ele nu există independent, ci mai curând coexistă ca diferite interpretări ale aceleiași Realități bazate pe avantajul uneia sau pe perspectivă.

Înainte de a trage vreo concluzie, să privim aceste zone în mod individual și să analizăm modul de vindecare asociat lor.

1) Zona Fizică și Vindecarea Fizică (sau Medicina)

În zona fizică, boala se manifestă ca o disfuncție a unui organ din corp, ea fiind determinată de modificările biologice din acel organ și urmată de modificări chimice. Un astfel de dezechilibru chimic poate fi corectat recurgându-se la medicină, dar aceasta, totuși, nu vindecă boala, ci doar îi tratează simptomele.

O investigație detaliată a cauzelor bolii ne arată că boala se manifestă ca fiind un rezultat al “reacției la stres,” stare ce goleşte organul de energie vitală, cauzându-i modificări biologice și chimice ce conduc la disfuncția și boala sa.

Reacția la stres apare atunci când persoana care s-a identificat cu corpul său (identitate fizică) merge în interiorul minții și pentru a obține fericirea se agață de o identitate mentală pe care o consideră sinele său, pe care apoi îl apără de o percepție (un gând sau un eveniment) ce-l amenință. Spre deosebire de apărarea pe care o face corpul, care de obicei este scurtă durată, tipul de apărare ce are ca scop protejarea sinelui mental este întotdeauna prelungit și determină o perpetuă gândire defensivă, emoții negative excesive, precum și contracții (sau tensiune) în corp.

Tensiunea determinată de reacția la stres goleşte de energie vitală organul sensibil respectiv, energie ce în mod normal ar fi folosită de structura sa internă pentru o funcționare sănătoasă. Treptat, lipsa de energie vitală induce modificări biologice și disfuncții (precum dezechilibru chimic) și astfel în acel organ se dezvoltă o boală.

Identitatea mentală ce susține că persoana se apără este constituită din credințe nefundamentate și din suporturile lor (amintirile evenimentelor) care au adus starea emoțională. Astfel de credințe și de amintiri sunt identificate ca fiind sinele personal, presupunându-se că ele vor aduce fericirea—dar de fapt niciodată nu o fac. Prin urmare, în timp ce pentru a obține fericirea ne agățăm de o astfel de identitate mentală, trăim într-o continuă stare de apărare, stare confirmată de dorințe de realizare fără conținut și de o constantă teamă de a pierde, stare ce este sursa întregii noastre suferințe.

Dacă pentru identitatea noastră agățarea de falsele credințe ale societății ne creează reacția la stres și boala în corp, atunci trebuie să ne întrebăm cum au apărut aceste credințe și cum pot fi ele eliberate, lăsate să plece! Numai Adevărul va arăta răspunsul și numai Adevărul va elibera neadevrul (falsele credințe), revelându-ne așadar Adevărata noastră Identitate și Sursa Adevăratei noastre Fericiri.

Poate ea, zona fizică, să ne spună ceva despre Adevărata noastră Identitate, despre Adevăratul nostru Sine, astfel încât să lase să plece falsa noastră identitate, sinele mental ce este format din

false credințe? Pentru a răspunde la această întrebare, să ne îndreptăm atenția spre a cerceta calitățile fundamentale ale aceste zone.

Zona fizică este zona “obiectelor separate.” Fiecare obiect pare solid și diferit de celelalte—există sensul diversității. În acest sens obiectiv al realității, ne considerăm pe noi înșine ca trup (identitatea noastră fizică), și la fel facem și cu credințele identificate și cu suporturile lor—amintirile realizărilor noastre—care în mod aparent sunt localizate în creier. Aceasta ne formează identitatea noastră mentală. Deoarece identitatea noastră fizică și mentală devine sinele nostru, noi ne apărăm fără încetare acest sine de orice îl amenință. Trăim într-o lume a separării, lume divizată de noțiunea noastră de sine și non-sine.

Pe de altă parte, Fizica Cuantică arată că atât lumea obiectelor, cât și mediul timpului și spațiului în care apar astfel de obiecte, sunt în întregime iluzii sau false interpretări ale creierului, bazate pe simțul nostru fizic limitat. Teorema “non-localizării în spațiu” (sau teorema lui Bell) susține că totul este interconectat “dincolo de spațiu,” și că spațiul este o iluzie. “Principiul de incertitudine al lui Heisenberg” extinde această conectare a tuturor lucrurilor “dincolo de timp,” arătând că însuși timpul este o iluzie.

Mai mult, natura probabilistică a “ecuației lui Schrödinger” din Mecanica Cuantică afirmă că obiectele nu sunt nimic altceva decât unde—precum aparențele ce nu au un anumit spațiu sau caracteristici de timp, dar ele există într-un continuum, libere de orice granițe ale separării—interconectate unele cu altele ca o țesătură de bijuterii.

Pe scurt, separarea ce pare să existe în zona fizică nu este nimic altceva decât o iluzie a simțurilor noastre fizice. Câtă vreme zona fizică nu poate reflecta Adevărul, ea însăși fiind lipsită de orice substanță, pentru a înțelege Adevărul nu se poate avea încredere în această zonă.

În concluzie, zona fizică este o falsă interpretare a Realității, bazată pe simțul fizic. Deci, nu poate fi găsit în această zonă nici un răspuns adevărat la întrebarea referitoare la ce este Adevărata noastră Identitate și cum pot fi eliberate falsele noastre credințe.

Se impune o cercetare mai profundă într-o zonă mult mai fundamentală și această cercetare ne conduce în Zona Energiei.

2) Zona Energiei și Vindecarea Energetică (sau Vindecarea cu Chi/Energia Universală)

Celebra formula a lui Einstein ce implică că “toată materia este pură energie ce ia formă fizică sau aparentă,” este întărită în continuare de descoperirile așa-numitei “Teoreme a superstring-urilor” din Fizica Modernă.

Conform acestei teoreme, inițial Universul a avut zece dimensiuni. Odată cu Big Bang-ul, a avut loc o imensă explozie și patru din cele zece dimensiuni s-au expandat, creându-se astfel iluzia spațiului și cea a timpului. Pe de altă parte, celelalte șase dimensiuni s-au contractat în mod violent

la o mărime infinitesimală și au continuat însă să vibreze sub formă de coarde unidimensionale (numite “superstring-uri”)—asemănate metaforic cu coardele unidimensionale ale chitarei.

Inițial, energiile erau incredibil de înalte. Treptat, s-a dezvoltat un spectru de energie ce a permis să existe superstring-uri ale energilor mai joase cu vibrații mai joase. Din aceste vibrații mai joase au ieșit atomii—și în cele din urmă a apărut materia. Diversele vibrații ale acestor superstring-uri ne apar ca materie diferită—creând astfel iluzia diversității.

Mai mult, teorema susține că superstring-urile nu sunt fizice, ci sunt coarde virtuale (nereale sau fictive). Ele se răspândesc în afară și vibrează în spațiu ca unde de energie, formând așadar un Câmp de Energie Universală interconectat. Întreaga materie este constituită din aceste unde virtuale—sau superstring-uri—ce vibrează cu frecvențe diferite, dar de cele mai multe ori cu frecvențe joase.

Intensificarea (sau slăbirea) acestor unde cu vibrații joase ne apare ca materie solidă, ceea ce de fapt nu este nimic altceva decât o iluzie creată de simțurile noastre. Creierul și simțurile noastre, fiind construite din aceleași superstring-uri cu vibrații joase, percep (sau filtrează) în mod fals aceste unde ca materie solidă.

Toate aceste descoperiri confirmă iluzia că o realitate obiectivă apare în spațiu și în timp real și nu dovedesc “realismul” bazat pe astfel de noțiuni.

În rezumat, întregul Univers—inclusiv corpurile noastre—este realizat din forme sau aparențe ale Câmpului Unic de Energie Universală ce vibrează la nesfârșit și conectează totul. Zona fizică este o manifestare/interpretare iluzorie a acestei zone a energiei în care nu există nici o separare. Corpurile noastre sunt manifestările Câmpului Unic de Energie Universală care—și transformă perpetuu inerentele sale energii în complexe și pline de înțeles expresii de viață.

Noi știm și poate chiar am și experimentat o altă componentă a Câmpului de Energie Universală, componentă invizibilă simțurilor noastre. La vibrații foarte înalte, această “Energie Universală subtilă” hrănește cu energia vitală necesară celulele corpului nostru constituit din vibrații mai joase.

Această energie, numită și “chi,” suplimentează energia pe care o necesită organele noastre față de cea obținută din alimente. Câmpul de energie grosier al corpului nostru este înconjurat și întrețesut prin acest câmp de energie subtilă, fără formă și atotpătrunzător, câmp ce conectează și hrănește toate formele de existență.

În timpul încălzirii cu reacția la stres, în corp se întrerupe fluxul natural al Energiei Universale subtile (chi), iar cel care este angajat în apărarea identității sale mentale își direcționează toată energia primită spre o gândire excesivă și spre acțiune, pentru a se agăța de falsul sine bazat pe credințe nereale. Așadar, atât energia chi cât și cea primită din hrană, sunt folosite pentru

contracțiuni (sau tensiune) în creier și în corp, aceasta fiind natura caracteristică tuturor formelor emoționale de apărare.

Altfel spus, energia vitală de care este mare nevoie pentru a ține în viață organele este folosită eronat pentru a păstra o identitate mentală (o colecție de credințe) și pentru a crea în afara ei un sine fictiv, în ideea că acest sine este cel ce ne va aduce fericirea. Astfel atât energia personală cât și energia divină chi sunt folosite în mod greșit pentru supraviețuirea unui sine fals și separat.

În zona energiei, vedem din nou că atât boala fizică cât și cea psihică se formează ca rezultat al menținerii unei false identități ca sinele nostru, identitate bazată pe credințe plictisitoare și fără nici un fundament. Mai mult chiar, boala se formează ca rezultat al folosirii Energiei Universale (grosieră și subtilă) pentru a hrăni acest sine, în loc să-i permită acestei energii să dea viață, iubire și conștiință. Acest lucru se întâmplă atunci când Adevărul este folosit pentru o minciună.

O cale eficientă de tratament ce se bazează pe descoperirile noastre din această zonă a energiei este „Vindecarea prin Energia Universală”. Această formă de tratament are ca scop distrugerea efectelor negative pe care reacția la stres le are asupra corpului, prin canalizarea conștiinței a Energiei Universale subtile (chi) spre zonele (organele) golite anterior de energie vitală datorită tensiunii.

Un „vindecător prin energie” lucrează ca un intermediar între subtila Energie Universală și persoana ce necesită vindecarea, prin punerea mâinilor sale pe corpul bolnav și direcționând fluxul de energie chi spre zonele blocate sau întrerupte de la fluxul natural de energie. Conștiința conștientă a existenței energiei chi, la fel ca și conectarea non-localizată (dincolo de spațiu) dintre vindecător și persoana ce necesită vindecarea permite vindecătorului să canalizeze în corpul celui de vindecat înalte nivele ale Energiei Universale.

În vreme ce vindecătorul își afirmă într-o scurtă meditație intenția de a vindeca persoana bolnavă, înainte sau la începutul ședinței de vindecare (numită și “acordaj”), el se acordează la Sursa de Vindecare—rămânând așadar în conștiința conștientă a Energiei Universale. Atunci când începe ședința, această intenție atrage în mod natural atenția vindecătorului spre zona bolnavă a persoanei de vindecat, iar energia curge acolo unde i se îndreaptă atenția.

Energia Universală subtilă transmisă prin vindecător poate ajunge acum la organele bolnave ale persoanei de vindecat și le poate hrăni, reinstaurându-le așadar în mod miraculos structura lor sănătoasă și funcția.

Acordajul ce precede ședința de tratament, care este un act de abandonare, garantează că în timpul ședinței de vindecare vindecătorul se află în afara reacției la stres (sau gândirea defensivă/temătoare), astfel că energia chi nu este direcționată pentru o cauză greșită; asta este, a aproba o altă identitate mentală—acum cea a vindecătorului. Cu alte cuvinte, este împiedicată orice

implicare personală din partea vindecătorului cu privire la vindecare, ca de exemplu interesul, teama sau mândria.

Fluxul de Energie Universală poate fi indus fie prin punerea palmei sau a degetelor chiar pe zona afectată a corpului sau în imediata apropiere. În acest timp este posibil ca mâinile vindecătorului să se încălzească sau ca acesta să simtă furnicături ce confirmă curgerea liberă a energiei chi. În mod obișnuit ședința se sfârșește după un timp pe care vindecătorul îl știe intuitiv—fie prin intermediul unei voci interioare, fie prin simptome fizice (de exemplu, supraîncălzirea mâinilor sau o stare de discomfort)—el știe că ședința și-a atins scopul și prin urmare s-a încheiat.

“Chakra” este o noțiune folosită în mod obișnuit în timpul tratamentului cu Energie Universală și se referă la un punct specific transformării energiei. Chiar dacă orice punct din corp poate fi indicat ca fiind o chakră—datorită inerentului său contact cu energia chi—se consideră că există șapte chakre majore.

Se cunoaște că cele șapte chakre majore sunt localizate pe partea din spate a corpului, paralel cu coloana vertebrală, aliniate cu glandele endocrine. Aceste glande (ca de exemplu tiroida, pancreasul și suprarenalele) produc substanțe chimice ce joacă un important rol în obținerea energiei din hrană, dar care și pregătesc corpul pentru reacția la stres.

Pentru o vindecătoare mai cuprinzătoare, un terapeut își poate pune ambele mâini pe chakrele majore și în mod suplimentar pe zonele locale afectate. Energia vindecătoare trimisă acestor centri permite glandelor endocrine—care în timpul reacției la stres sunt golite de substanțe chimice (posibil bolnave)—să fie hrănite cu energie vitală, astfel restabilindu-li-se sănătatea. În aceeași ședință se poate folosi orice combinație de chakre (sau toate) și de zone locale afectate, astfel că vindecătorul își ține un anumit timp mâinile pe o pereche de puncte, după care le mută pe altă pereche.

De asemenea, este posibilă vindecarea cu Energie Universală și la distanță, datorită conectării non-localizate a întregii existențe. Un vindecător se poate afla la mare depărtare de persoana de vindecat și poate direcționa energia “chi” spre corpul acesteia, prin simpla vizualizare (sau simțire) a prezenței sale sau prin folosirea ajutorului vizual al razelor imaginare de lumină a Energiei Universale, raze ce-i penetrează și-i vindecă organele și corpul.

În absența unui ajutor exterior, o persoană bolnavă poate apela la “autovindecare”, preluând rolul de vindecător și canalizând energia “chi” spre propriul său corp. În acest caz, se poate folosi partea din față a corpului, fie pentru zonele locale afectate, fie pentru chakrele majore (paralele cu punctele din spate). Autovindecarea este posibilă numai dacă în timpul ședinței persoana nu este implicată în reacția la stres (gândirea defensivă) și se află într-o stare de relaxare a minții și de încredere—fără vreo teamă sau interes de vreun fel.

În rezumat, în zona energiei noi devenim conștienți de Energia Universală (Divină) ce curge în mod constant și care dă viață și sănătate corpului uman, corp făcut din nivele dense ale aceleiași Energii. Tratamentul cu Energie Universală permite acestei energii subtile să curgă spre zonele corpului unde energia a stagnat, acest lucru datorându-se păstrării unei identități mentale sub forma tensiunii fizice. Pe măsură ce organele sunt hrănite cu energie vitală, li se reinstalează funcționarea sănătoasă și starea de boală este abandonată.

Întrebarea importantă ce se pune aici este următoarea: „Este definitiv vindecarea?”

Vindecarea este definitivă (finală), numai dacă s-a îndepărtat miezul cauzei bolii; altfel aceeași cauză poate reîntoarce aceeași boală sau poate lua alte forme! *Miezul cauzei bolii este identificarea noastră cu corpul și cu credințele asociate lui, credințe pe care le luăm drept sinele nostru și cu care noi ne apărăm permanent de lumea exterioară, sub falsul pretext că acest sine ne va aduce fericirea. Numai Adevărul ne va arăta Adevărata noastră Identitate și va face ca Lumina să strălucească peste falsele identități, făcându-ne așadar liberi.*

Deci, ne întrebăm dacă zona energiei reprezintă Adevărul în plenitudinea sa sau dacă este necesară o cercetare profundă în interiorul naturii Adevărului!

În zona energiei, identitatea noastră pare să fie un corp de energie ce are o aparență fizică. Și chiar dacă acest corp de energie este conectat cu orice altceva prin intermediul Energiei Universale din care este alcătuit, identificarea noastră cu un sine este încă finită–fiind constituită dintr-o formă densă de energie. Acest fapt ne dezleagă de identificarea cu corpul fizic, dar nu eliberează total simțul nostru al separării și greșita noastră identificare cu un sine fals. Prin urmare, identitatea noastră mentală–alcătuită dintr-un set de false credințe construite pe baza acestei identități fizice–nu este eliberată.

În concluzie, chiar dacă tratamentul cu Energie Universală poate fi de succes pentru organul afectat, furnizându-i acestuia energia vitală ce-i lipsește, câtă vreme ne agățăm de un sine fals, vom fi prinși într-o mai mare apărare și în reacția la stres, ceea ce induce o mai mare tensiune, mai puțină energie vitală și mai multă boală și suferință.

Cu alte cuvinte, direcționând energie spre un organ afectat, acest lucru nici nu îndepărtează tensiunea deja existentă în corp, nici nu împiedică apariția în viitor a unei tensiuni mai mari datorată reacției la stres, asociată cu apărarea unui fals sine. Și chiar dacă tratamentul cu Energie Universală poate folosi organului afectat trăindu-l, până când nu pare a fi eliminată prima cauză a tuturor bolilor, este necesară o profundă cercetare în interiorul naturii sinelui.

Întorcându-ne la Fizica Cuantică, să recapitulăm Teorema superstring-urilor, teoremă despre care am vorbit mai devreme, punând accent pe lanțul formării unei serii de evenimente pe care le denumim “cauzalitatea posterioară.”

Conform acestui model, Hiperspațiul cu zece dimensiuni (sau Universul în forma sa originară) a început să vibreze odată cu Big Bang-ul. Patru din aceste dimensiuni s-au expandat creând așadar iluzia timpului și a spațiului, pe când celelalte șase s-au contractat, formând superstring-urile ce vibrează–sau undele virtuale de energie. Înalta energie inițială a Universului a dat treptat drumul unui spectru de energie, permițând astfel existența atât a vibrațiilor, respectiv a energiilor înalte, cât și a celor joase.

Ca energii relativ înalte, superstring-urile și-au menținut natura lor subtilă. Aceasta este viața și vindecarea pe care o dă energia chi dezvoltată anterior, în urma tratamentelor cu Energie Universală.

Pe măsură ce li s-a permis energiilor mai joase cu vibrații mai joase să apară, superstring-urile au apărut ca materie densă. Cu alte cuvinte, pe măsură ce vibrațiile au devenit mai dense, în afara superstring-urilor s-au manifestat primii cuarci. Mai târziu, au apărut în afara cuarcilor particule subatomice. Și apoi, în afara acestor particule s-au manifestat atomii și moleculele. Chiar și energiile mai joase au permis materiei să apară în afara atomilor, materie ce părea să fie chiar mult mai complexă, ca exemplu, copacii, animalele, oamenii etc. Pe scurt, complexitatea s-a născut din simplitate, așa cum noile ierarhii s-au născut pe baza sistemelor mult mai simple ce interacționează cu o rețea.

În mod asemănător, funcționarea colectivă a grupurilor de molecule a dat curs unui nou fenomen–“celulele”; ele au format corpul și neuronii ce au format creierul. Funcționarea colectivă a neuronilor a apărut ca ceva nou, ca o trăsătură și mai complexă: “gândurile.” În sfârșit, în afara complexului gândirii, “minte” sau “conștiința” a apărut ca abilitatea de a percepe lumea exterioară, în timp ce ea are simțul sinelui (identitate).

În rezumat, în concordanță cu “cauzalitatea posterioară” bazată pe descoperirile din zona energiei, evoluția creației existenței a provenit din următorul curs:

- 1) mai întâi apărut timpul și spațiul,
- 2) superstring-urile au apărut în timp și în spațiu,
- 3) energia chi (energiile înalte) au apărut în afara superstring-urilor,
- 4) materia (energiile joase) s-a format tot în afara superstring-urilor,
- 5) corpul și creierul s-au format ca materie complexă,
- 6) gândurile au apărut din creier; și în final,
- 7) mintea sau conștiința a apărut din complexul gândirii

Aici am fost prinși într-un conflict sau într-un paradox!

Investigația noastră în interiorul naturii Realității în zona energiei susține că mintea este produsă de creier. Totuși, noi știm din experiență că mintea este non-localizată (se află dincolo de spațiu și

timp) și este non-fizică, așa că are acces la întregul Univers. Creierul, pe de altă parte, a apărut în spațiu și timp ca un organ fizic, fiind așadar localizat și fizic.

Cum ar fi posibil ca finitul și localizatul creier să producă infinita și non-localizata minte? Nu ar putea! Este chiar invers. Creierul trebuie să fi apărut în afara minții. Zona energiei dă greș în a explica acest lucru.

Câtă vreme zona energiei nu reprezintă Realitatea în totalitatea sa, ea nu poate indica spre Adevărata noastră Identitate sau spre Adevărul nostru Sine. Așadar, ea nu ne poate ajuta să ne vedem identitatea (falsă) bazată pe credințe, să o eliberăm și să eliminăm cauza originară a tuturor bolilor.

Ca Lumina să strălucească în întuneric este necesară o profundă investigare în interiorul naturii Adevărului și aceasta ne conduce în zona mentală. Vom vedea că și zona energiei se bazează pe falsa noastră interpretare a Realității, care s-a născut datorită greșitei identificări a minții cu creierul și datorită falselor credințe asociate – cum că gândurile sunt create de creier și că alte obiecte (unde de energie) există în afara noastră.

3) Zona Mentală și Vindecarea Psihică

Din experiențele noastre directe, ca de exemplu gândirea intuitivă (revelațiile spirituale), telepatia (conectarea a două minți) și precogniția (informația despre evenimentele viitoare), știm că mintea nu este limitată la creierul fizic și că ea are acces la toate punctele din spațiu și timp, fiind deci non-localizată (în afara spațiului și timpului).

Fizica Cuantică ne confirmă încă o dată experiențele noastre directe, enumerate mai sus. De exemplu, “Teorema non-localizării” susține că două particule (sau unde de energie) sunt conectate dincolo de spațiu, astfel încât putem vedea o corelație sau o conectare între comportamentele lor chiar în absența unei conectări fizice. Totuși, această teoremă nu explică ce conectează cele două particule. Pentru a obține răspunsul să ne întoarcem la “Funcția unei probabilități a lui Schrödinger” din Mecanica Cuantică.

“Funcția unei probabilități a lui Schrödinger” presupune că nu există nici o particulă înainte de observația noastră și că particula apare în afara funcției de undă numai în timpul observației. Acest fenomen este numit “colapsul funcției de undă.” Cu alte cuvinte, mintea observatoare (sau conștiința) este cea care produce particula în afara unei funcții de undă fictivă, prin acțiunea sa de colaps (sau făcând-o densă). Altfel, înaintea observației (prezența minții), particula chiar că nu există decât ca potențial.

Această descoperire împreună cu teorema amintită afirmă că “particulele sunt conectate în afara spațiului, dar această conectare trebuie să existe prin intermediul minții non-localizate ce

transcende spațiul și timpul și care produce și corelează (sau conectează) particulele ce apar în spațiu și timp.”

Prin urmare, toate “particulele” decoperite sau “materia” din univers nu sunt nimic altceva decât “unde de energie” în zona energiei, ele fiind de fapt **“gânduri” dense** în minte! Mai mult, mintea este non-localizată sau în afara spațiului și timpului și acesta este mediul în care corpul/creierul, ca de altfel întregul Univers perceput, apare în interiorul manifestării. Orice lucru în Univers este conectat non-localizat numai datorită acestei minți non-localizate.

Să rezumăm acest lucru într-o simplă ecuație: **obiecte=unde de energie=gânduri.**

Această revelație este confirmată în continuare prin “teorema complementarității corpuscul/undă” din Fizica Modernă, teoremă bazată pe observația că același “lucru” acționează în unele experimente ca o undă și în altele ca o particulă – în funcție de ce dorește să perceapă și să măsoare experimentatorul. Altfel spus, particulele și unde (unde de energie) sunt aspecte complementare ale aceleiași lucru – gândurile în mintea non-localizată.

Un gând, ce este și el o undă de energie, apare în mințile noastre ca un gând normal la vibrații joase; și el apare ca un obiect, la vibrații mai înalte (mai dense).

De exemplu, obiectul “măr” – pe care îl vedem cu ochii noștri fizici – este de fapt o formă de gând ce se naște în mintea noastră. Singura diferență între vederea unui “măr” ca obiect și ca un gând obișnuit despre măr este aceea că primul este un “gând mult mai dens” decât cel de-al doilea.

Altfel spus, în timp ce mintea non-localizată produce în afara ei un gând normal, ea poate de asemenea forma un gând foarte dens prin păstrarea și energizarea lui. Atunci când creierul privește acest gând dens (sau undă de energie densă) prin simțurile fizice, el îl percepe ca pe un obiect solid. Împreună cu acest simț al Realității, mintea își interpretează apoi gândul ca pe un obiect diferit și depărtat de corp, creând astfel atât iluzia unui “obiect separat,” cât și iluzia “spațiului și timpului” în care apar obiectele.

În concluzie, noțiunea unei lumi obiective ce există separat de minte este o iluzie; lumea se naște în mod subiectiv în mintea noastră.

Dacă nu există obiecte decât sub formă de concept, concept dat de greșita noastră percepție, și dacă toate așa-numitele obiecte fizice nu sunt nimic altceva decât gânduri intensificate (sau dense) în mintea noastră non-fizică și non-localizată, atunci trebuie să ne întrebăm de ce este amăgită mintea că există obiecte?

Răspunsul se află atât

- 1) în natura dualistică a minții, ce percepe separația cu gândurile și cu obiectele pe care le formează
- 2) cât și în identificarea acestei minți non-localizate cu creierul localizat.

Mai explicit,

1) Iluzia separării este inițiată prin natura dualistică a minții, care percepe gândul pe care-l formează ca fiind separat de ea. Așadar, mintea devine subiectul sau gânditorul aceluia gând. Aceasta este creația dualității iluzorii dintre gânditor și gând (sau iluzia subiectivității).

2) Separarea de mai sus este mai departe întărită atunci când mintea interpretează acel gând prin intermediul simțului (mecanismul corp/creier) și percepe greșit acel gând ca pe un obiect. Aceasta este creația dualității iluzorii dintre subiect și obiect (sau iluzia obiectivității).

O bună analogie pentru punctul 2) ar fi mișcarea aparentă a soarelui atunci când soarele este observat de pe pământ. Înainte de revoluția lui Copernic, aproape toți oamenii credeau în ideea că “soarele se învâрте în jurul pământului,” deoarece aceasta părea să fie realitatea atunci când au ținut seama de simțurile lor fizice. Totuși, Galileo Galilei a știut că era exact pe dos și că: “pământul se învâрте în jurul soarelui,” dar omenirii i-a trebuit mult timp ca să accepte această Realitate ce se afla într-o aparentă opoziție cu perspectiva fizică.

În mod asemănător, atunci când mintea se identifică cu mecanismul corp/creier, ea vede totul din punctul de vedere al creierului și își pierde adevărata perspectivă. Atunci mintea crede că este o parte localizată sau un obiect (corp/creier) în mijlocul unui infinit Univers constituit din mai multe alte obiecte, fără însă să-și dea seama că toate obiectele percepute în întregul Univers—de fapt—sunt produse prin, și apar în, mintea sa non-localizată.

Pentru același motiv oamenii în mod fals cred că ei gândesc cu creierul. De fapt, creierul nu creează gândurile noastre obișnuite; el numai reacționează la ele. Toate gândurile, obișnuite sau dense, sunt formate de mintea non-localizată.

Pentru a rezuma această secțiune, conchidem că întregul Univers apare în mintea noastră ca o serie de gânduri, percepții ale obiectelor și senzații ale corpului, însă—în realitate—toate acestea nu sunt nimic altceva decât **gânduri cu diferite vibrații (sau energii) proiectate de mintea noastră non-localizată**.

Această descoperire referitoare la zona mentală ne transformă descoperirile despre “cauzalitatea posterioară” din zona energiei pentru le lăsa cu totul în urmă și produce “cauzalitatea anterioară”. Înțelegem că:

- 1) Mai întâi, există mintea non-localizată.
- 2) În această minte, întregul univers apare ca gânduri (sau unde de energie) cu diferite vibrații.
- 3) Gândurile vibrațiilor dense formează undele dense de energie ale aparatului creier/corp.
- 4) Atunci când apare creierul/corpul, odată cu acesta vin în manifestare toate celelalte obiecte și timpul și spațiul.

Așa cum vedem, cursul evenimentelor (sau evoluția) în zona mentală este exact opus față de cum apare în zona energiei.

Aceasta este o **Revoluție în minte**—cel puțin la fel de puternică în înțelegere ca și revoluția lui Copernic de acum 500 de ani.

Se pare că mintea este atotputernică. Ea poate reține un gând și-l poate face să se manifeste într-un obiect! Pentru efecte locale, mintea poate folosi corpul și creierul. În plus, aceeași minte își poate folosi puterea sa non-localizată pentru efecte îndepărtate, ca de exemplu aducând o idee sau o dorință într-o manifestare obiectivă. Mintea face acest lucru doar pentru că își poate folosi manifestarea pentru ea însăși, pentru a produce în afara ei un sine și pentru a se identifica cu acesta în vederea obținerii fericirii—deși această fericire ce depinde de formă nu este niciodată de durată. Aceasta este puterea minții non-localizate, minte ce nu este conștientă de acest lucru atunci când crede că este doar un mecanism corp/creier.

Dar ce este exact mintea și în concordanță cu ce principiu produce ea un gând și formează obiecte? **Mintea** este un sistem de credințe identificat și formează toate gândurile pe care sistemul le gândește și toate obiectele pe care le vede în afara acestuia, ca proiecții ale sistemului de credințe.

Altfel spus, un sistem de credințe identificat (mintea) proiectează și formează un gând și atunci când mintea se agată de acel gând ea îl energizează și experimentează gândirea serială sau defensivă. O agățare mai mare poate chiar conduce la experiența credinței fundamentale ce se manifestă ca un obiect sau eveniment.

Un sine se naște în afara totalității minții și a manifestărilor sale identificate, ca de exemplu corpul și amintirile experiențelor sale. Prin urmare, un sine este o identitate ce este creată mai întâi prin identificarea cu mintea (credințele), și apoi prin identificarea cu manifestările acelei minți.

În concordanță cu extinderea identificărilor, mintea urmează trei pași evolutivi distincti:

1) Ego-ul ori mintea ego-ului sau credința în conceptul „eu”.

Acesta este miezul credinței în separare (nașterea conceptului „eu”, concept crezut din plin), și luarea unui sine separat în ideea că există valoare în separare și că aceasta poate aduce fericirea.

Cu acest miez al credinței în separare se întăresc toate celelalte alte credințe conectate cu separarea, precum: credința în dizarmonie, limitări, boală, și alte credințe fără substanță, că orice din această lume poate aduce fericirea, ca de exemplu: realizările, faima, banii, puterea și așa mai departe. Toate aceste credințe sunt universale și apar în momentul în care este acceptată credința în ego. Ego-ul caută completitudinea în zona separării. (Nu o va găsi niciodată.)

2) Mintea individuală.

Aceasta este o întărire suplimentară a separării minții ego-ului, care are ca scop să-și individualizeze credințele sale universale prin transformarea “simțului său de a fi separat” într-un

“simț al sinelui.” Este identificarea ego-ului cu credința că a avea un corp separat îți poate aduce fericirea. Minte se va agăța acum de acest gând, înainte ca el să se manifeste.

Această credință este cea care formează în final corpul (identitatea fizică), care nu este nimic altceva decât o serie de percepții și senzații proiectate sau formate în afara acestei credințe.

Minte individuală, împreună cu identificarea sa ulterioară cu corpul, conduce la formarea ego-ului bazat pe un sine individual, centrat în jurul identității fizice. Acest sine este conceptul de „eu” al ego-ului care se atașează de el însuși atât în “credința de a avea un corp separat” cât și în “percepția corpului.” Acest sine individual este acum susținut de credința iluzorie că “eu sunt un corp, am control și pot fi întreg”.

Drumul supraviețuirii este un mecanism biologic înăscut, amplasat de acest sine pentru a-i proteja de amenințări exterioare identitatea sa fizică. Aceasta duce la infama luptă sau la reacția de fugă.

Curând după ce mintea individuală ia o aparență trupească, ea va forma mintea umană individuală (mintea personală).

3) Minte umană individuală (sau mintea personală).

Aceasta este chiar o întărire suplimentară a separării minții individuale, care acum încearcă să obiectiveze (sau să personalizeze) aceste credințe subiective în zona fizică.

Ca minte individuală ce ia o formă umană și care lucrează într-o lume fizică aparentă, ea își dă seama că a avea un corp separat nu este suficient pentru completitudine și fericire.

Atunci, persoana (vorbind în mod figurat) își părăsește corpul și merge spre această minte, se ascunde în gânduri, crezând că aceasta este calea spre completitudine și fericire. Toate aceste gânduri (sau percepții) sunt centrate în jurul corpului uman și se referă la o experiență obiectivă.

Minte individuală (pe scurt, mintea personală) apare atunci când mintea individuală se identifică cu un set de credințe lipsite de substanță și pentru propria ei fericire realizează un sine în afara lor.

Este formarea unei identități mentale bazate pe un set de credințe ale ego-ului și pe declarațiile lor (manifestări), ca de exemplu “eu cred că pentru a fi fericit trebuie să arăt bine și toți să mă admire pentru cum arăt,” sau “eu cred în succes și am o reputație pentru realizările mele,” și așa mai departe.

Pe măsură ce conceptul „eu” își extinde atașamentele sale față de corp, față de toate credințele în legătură cu corpul, sinele bazat pe ego crește. Acum el se agăță de o identitate mentală—in plus față de identitatea sa fizică—și face acest lucru pentru a se simți bine și va încerca să se apere cu tot prețul de orice amenințare externă.

Acest tip de apărare conduce la o gândire defensivă, prelungind emoțiile negative și tensiunea în corp; aceasta este notoria “**reacție la stres**.”

În concluzie:

Orice lucru pe care îl vedem în jurul nostru, toate obiectele pe care le percepem în Univers și toate evenimentele pe care le experimentăm, inclusiv toate gândurile pe care le gândim și emoțiile pe care le simțim—in ciuda felului în care apar—ele nu vin din afara noastră. Din contra, toate sunt proiecții spre exterior și forme în interiorul minții noastre personale, minte bazată pe un set de credințe ale ego-ului.

Atât mintea individuală, cât și cea personală sunt în mod inerent “non-localizate,” și au prin urmare toată puterea de a-și manifesta visele (dorințele).

Pentru fericirea noastră, noi formăm (sau creăm) în afara credințelor noastre “Universul în care trăim” și cu care ne-am identificat ca fiind sinele nostru. **Universul se naște în mintea noastră—și în afara minții noastre non-localizate—bazat pe credințele universale.**

Motivul pentru care două persoane, atunci când ele se află împreună, sunt de acord cu ceea ce văd și cu ce experimentează, nu este pentru că ar exista o lume obiectivă în afară, ci doar pentru că ele gândesc cu aceeași minte non-localizată bazată pe ego. Cu alte cuvinte, motivul pentru care noi toți vedem un Univers asemănător (corelat) este că noi gândim și ne proiectăm realitatea cu mințile personale correlate, minți ce se bazează pe aceleași universale credințe ale ego-ului.

Singura diferență dintre două minți personale poate fi identificarea lor cu set diferit din aceste credințe universale. De altfel, toate mințile personale împărtășesc în mod subconștient aceleași credințe universale și pot crede total în ele (sau se identifică cu ele în mod conștient) la un moment dat sau la altul.

Atunci când mintea personală caută fericirea într-o lume fizică aparentă aparținând propriei sale structuri, ea nu o găsește niciodată. Deci, atunci când părăsește corpul (moartea fizică), se reîntoarce la mintea individuală, dar încă va căuta continuitatea unei identități fizice și mentale prin luarea unei alte existențe corporale—și din acest motiv se naște iluzia “reîncarnării”. Aceasta este continuitatea așa-zisului “suflet,” care nu și-a înțeles complet Adevărul Ființei Sale.

Să observăm că “sămânța separării sufletului” este plantată prin identificarea ego-ului dar ea este cultivată sau reîntărită odată cu formarea minții individuale, minte care de cele mai multe ori trăiește într-o existență subiectivă înainte de a lua forma corpului. Mai mult, sămânța separării se maturizează și înfloarește prin formarea minții personale, minte ce trăiește într-o lume obiectivă aparentă, constituită din corp/creier și din amintirile realizărilor sale (identitatea amintirilor).

Astfel se naște iluzia unui sine personal și obiectiv în afara credințelor universale ale ego-ului. Mai mult, acesta este modul în care se manifestă ego-ul și el își întărește credința iluzorie în separare, într-o încercare de a face această credință “să pară reală.” Este o strădanie uimitoare, de proporții uriașe—care însă la sfârșit întotdeauna dă greș.

Am văzut natura minții și realitatea subiectivă pe care ea o formează și acum ne aflăm pe poziția de a explica mult mai clar cum se manifestă reacția la stres și boala:

Atunci când ființa umană creează un sine în afara credințelor și proiecțiilor sale, acest lucru s-a stabilit mai întâi prin "păstrarea" în minte a acestor credințe. Câtă vreme persoana este identificată cu aceste credințe, această agățare este subconștientă, astfel că nu este conștientă de ele. Ce s-a construit pe baza acestor rețineri așteaptă proiecțiile (manifestările) acestor credințe care sunt corpul și identitatea amintirilor cuiva (experiențe ce au adus odată ușurare), păstrate și ele în mod subconștient ca parte a aceluiași sine.

"Agățarea" înseamnă "a da Timp, Energie și Atenție, (pe scurt, ne vom referi la aceasta ca "servirea ceaiului-TEA." (NT: tea=ceai). Agățarea de credințe este subconștientă deoarece persoana-deși nu în mod curent-le-a servit în trecut "ceaiul" TEA, le-a ținut vii și energizate. Prin urmare, înainte ca ele să fie activate de vreo amenințare, astfel de credințe sunt adormite.

Pe măsură ce un gând sau o percepție a vreunui eveniment (care este un alt gând) amenință acest sine, mintea persoanei va apăra acest sine prin agățarea conștientă de acel gând nedorit, dar chiar și numai prin agățare îl poate modifica. (Sinele bazat pe ego speră că numai atunci gândul modificat nu va mai fi o amenințare și credințele sale sunt afirmate și restabilite.) Însă, câtă vreme acel gând îi amenință credințele, reacționând la el printr-o agățare conștientă cu scopul de a-și apăra credințele, aceasta nu face decât să întărească numai agățarea sa subconștientă de credințele sale și le energizează chiar mai departe (le tratează cu mai mult "ceai" TEA). Deci prin tratarea acestui gând nedorit cu "ceai" TEA, persoana își slujește de fapt propriile sale credințe.

De-a lungul unei astfel de apărări prelungite, pe măsură ce în minte sporește agățarea și li servește credințelor mai mult "ceai" TEA, aceasta se extinde mai departe ca agățare de corp/creier și de identitatea amintirilor sale, deoarece acum toate acestea vor fi folosite pentru apărare și pentru a menține împreună întreaga structură a sinelui. În termeni fizici se traduce ca tensiune (sau contracții) în corp și în creier, experimentate ca emoții negative prelungite și gândire defensivă. Noi știm că o astfel de tensiune se hrănește cu energia vitală a organelor, conducându-le treptat la boală.

Vedem că este folosită puterea minții non-localizate pentru a da energie unor credințe bazate pe ego, pentru a crea un sine separat (ca un "eu" separat") în afara lor. Așadar, mintea bazată pe ego își va folosi întotdeauna energia pentru a se agăța, a stagna și a separa, mai degrabă decât a curge, a da viață și a crea Întregul (A Vindeca).

Ceea ce nu înțelege mintea bazată pe ego este că așa-numitul eveniment "extern", persoană sau gând "exterior" care îi amenință identitatea nu vine din afară. Din contra, astfel de evenimente nu

sunt nimic altceva decât "gânduri" energizate, proiectate sau formate (create) prin propriile sale credințe.

Reacția la stres este întotdeauna creată în interior. Să clarificăm acest lucru:

Toate credințele apar în dualitate-în perechi opuse și sunt aparențe dualistice ale aceluiași lucru-un concept, precum cele două fațete ale monedei.

De exemplu, crezi că a fi "de succes" este în folosul fericirii tale și mai crezi în posibilitatea absenței succesului, care este "eșec"; crezi că eșecul te va face nefericit. Însă succesul și eșecul coexistă în zona mentală ca fațete opuse ale aceluiași concept și nu poți avea unul fără celălalt.

În clipa în care o credință lipsită de substanță se transformă în realitate, atunci și perechea sa opusă devine aparent reală. Pe măsură ce mintea personală se identifică cu o astfel de credință dualistică, ea creează gânduri și evenimente în afara celor două fațete ale credinței.

În exemplul de mai sus, credința în "succes," care este aceeași cu credința în "eșec" proiectează acum gânduri/evenimente în asemănarea sa, astfel că persoana mai întâi va avea gânduri de eșec și mai târziu (după ceva agățare și după servirea "ceaiului" TEA) experimentează evenimente ale eșecului. Tot timpul își va apăra sinele de astfel de gânduri/evenimente, fără să-și dea seama că acesta este sinele său pe care l-a tratat cu "ceaiul" TEA și care este ceea ce a creat eșecul-eșecul nu a venit din afară.

Una din fețele credinței este întotdeauna în conflict cu fața sa dualistică în care ai crezut și întreaga credință are puterea de a crea. Atunci când nu ai crezut, întreaga credință nu este nimic altceva decât un concept neutru, un gând fără nici o putere.

În rezumat, sinele bazat pe ego care s-a identificat cu o fațetă a credinței pe care a transformat-o într-o realitate pentru el, acceptă ca realitate și fațeta opusă a credinței, chiar dacă respinge orice experiență asociată cu acea fațetă. Întreaga credință este nereală și falsă și totuși pentru fericirea sa el crede într-o singură fațetă a acestei credințe. Aceasta dă energie (sau o realitate aparentă) ambelor fațete și formează gânduri și evenimente ce sunt proiectate la fel de bine prin fațeta opusă nedorită. Pe măsură ce-și apără de amenințări o fațetă, nu-și dă seama că de fapt se luptă cu cealaltă fațetă, pe care el însuși a creat-o prin identificarea sa inițială.

Aceasta este lupta părților opuse și este singura luptă ce există.

Vorbind la figurat, ego-ul arată numai fațeta atractivă a monedei și spune: "pentru fericirea ta, agăț-te!" Ego-ul ascunde inteligent faptul că te agăți de o monedă ce are două fețe și cea opusă, pe care inițial nu o vezi, este gata să-ți aducă multă nefericire.

Sinele bazat pe ego nu-și seama de acest lucru, deoarece:

1) el nu mai este demult conștient de credința cu care deja s-a identificat, care acum lucrează în mod subconștient, și

2) atunci când a ales să transforme o falsă credință în realitate și o identitate neadevărată în sine, el și-a pierdut Conștiința marelui tablou (Adevărul) sau adevărata perspectivă a lucrurilor.

Lupta nu se dă în afară ci întotdeauna în mintea noastră. Singurul câmp de luptă este mintea divizată, împărțită între părțile opuse ale propriei sale creații („eu” și „non-eu”). Întotdeauna inamicul este creat înăuntru.

Ego-ul sau credința în separare conduce la dualitate (sau părți opuse în credință). Această dualitate conduce mai întâi la o falsă identitate, apoi la un conflict între părțile opuse și în final la apărarea acestei identități (sau războiul între părțile opuse). Acest conflict și această apărare sunt factorii ce determină reacția la stres în corp, tensiunea și boala.

Prin urmare, ego-ul-credința în separare-este miezul cauzei tuturor bolilor, a tuturor limitărilor, a dizarmoniei și suferinței. Ego-ul încearcă să divină Realitatea în “eu” și “non-eu,” și apoi se ascunde sub “eu” ca să nu fie observat, în vreme ce își îndreaptă atenția spre războiul tuturor perechilor opuse înrădăcinate în “eu” și în “non eu.” Acest război nu se sfârșește decât atunci când ego-ul și dualitățile lui ulterioare sunt anihilate. Dar cum? Aceasta este următoarea noastră cercetare.

Cu toate acestea, mai întâi să vedem dacă în zona mentală poate fi făcută orice vindecare.

Am văzut că gândurile obișnuite se pot manifesta ca obiecte atunci când sunt păstrate în minte și energizate. Dar ce se poate spune despre “gândurile intuitive” care apar spontan atunci când cineva nu gândește! Sunt ele de asemenea produse ale acelorași credințe ale ego-ului? Răspunsul este “Nu, ele nu sunt!”

Gândurile intuitive vin din “Completitudine” și indică spre Completitudine, pe când celelalte gânduri obișnuite și gânduri-obiect vin din iluzia separării și atunci când sunt văzute în separare, ele ne duc într-o mai mare “separare.”

Gândurile intuitive sunt sursa întregii activități creative, precum descoperirile geniale, arta inspirată și vindecările miraculoase. Ele sunt o formă a energiei ce dă viață și vindecă.

De fapt, un gând intuitiv ce se naște în zona mentală este interpretat ca subtila și vindecătoarea Energie Universal (chi), pe care am văzut-o în zona energiei. Așadar, gândul intuitiv ce intră în mintea dualistică are efecte similare cu energia chi ce intră în corpul bolnav.

Ca și energia chi, care are vibrații mai înalte (sau energii) decât vibrațiile obiectelor sau cele ale gândurilor obișnuite din zona energiei, gândurile subtile intuitive au vibrații mai ridicate decât obiectele (gândurile dense) și decât gândurile obișnuite din zona mentală. Așadar, ele pot energiza și trata corpul.

Mai mult, gândurile intuitive pot atinge mintea și îi pot da Lumină întinericului ei, permițându-i persoanei să vadă că păstrează neadevărul și ademenind-o să-l lase să plece, astfel încât Adevărul

să poată intra în totalitatea Lui. **Deci, gândurile intuitive ajută atât la vindecarea minții cât și a corpului.** Acesta este un avantaj revelat în zona mentală și care nu este disponibil în zona energiei.

Dacă mintea este destul de puternică să determine boala în corp, poate fi de asemenea folosită puterea ei pentru a trata corpul? Răspunsul este: “Da,” și ne duce la vindecarea “psihică” sau “mentală”.

Un “vindecător psihic” este cineva care a înțeles natura non-localizată a minții sale personale și puterea pe care aceasta o are, de a forma și influența obiectele. Câtă vreme știe că boala din corpul persoanei de vindecat este de fapt un gând (dens) în mintea lui, el are ca scop să influențeze și să înlocuiască acest gând negativ prin agățarea de un gând pozitiv (obișnuit) cu puterea minții sale non-localizate.

Prin urmare, în “vindecarea psihică” vindecătorul folosește afirmații sau vizualizări pentru a manifesta gândul de sănătate într-o aparență fizică, înlocuind astfel aparența bolii.

De exemplu, vindecătorul poate repeta în minte următorul gând (afirmație): “organul bolnav este reumplut cu energia sa vitală, bolnavul este restabil și este deja sănătos”; sau poate vizualiza în minte că acest lucru de fapt se întâmplă.

O cale de tratament alternativ sau complementar ar fi de a-i da persoanei bolnave o tehnică similară de afirmații sau vizualizare și de a-i cere să-și folosească propria putere a minții non-localizate.

Vindecarea psihică face posibil tratamentul la distanță și nu este întotdeauna necesar contactul fizic dintre vindecător și persoana de vindecat, datorită naturii non-localizate (dincolo de spațiu și timp) a minții ce realizează tratamentul.

Vindecarea psihică poate fi eficientă în tratarea unui organ bolnav, prin reinstaurarea energiei sale vitale. Ea mai poate îndepărta și simptomele asociate bolii, dar nu poate vindeca o boală, altfel spus, nu poate garanta o vindecare de durată, deoarece nu este capabilă să îndepărteze centrul cauzei tuturor bolilor-ego-ul. De ce?

Acesta se întâmplă deoarece, cu toate că mintea personală non-localizată are putere să influențeze și să trateze corpul, câtă vreme ea este înrădăcinată în credințele bazate pe ego nu are putere să dezrădăcească ego-ul. Cu alte cuvinte, ego-ul nu se poate distruge pe el însuși.

Mintea bazată pe ego-chiar dacă este non-localizată-nu poate aduce vindecarea sau completitudinea din cauza bazei acestei minți-ego-ul este fondat pe separare. Completitudine și separarea nu se pot întâlni.

Vindecătorul psihic, dacă el însuși nu s-a eliberat de întreaga dualitate și dacă nu a înțeles Adevărul despre Ființa sa, ar putea încă lucra în zona dualității și “gândurile sale de vindecare” pe care încearcă să le manifeste se află în perechi opuse, fiind astfel la fel ca “gândurile sale de boală.”

Așadar, încercarea sa de a vindeca poate în cel mai bun caz să conducă la vindecarea psihică dar nu la Adevărata Vindecare–Vindecarea Spirituală.

Mai mult, cât timp mintea non-localizată a vindecătorului psihic se agață pentru a vindeca de un gând (o afirmație), indiferent cât de multă energie îi dă celui gând, manifestarea lui va fi în concordanță cu ego-ul lui bazat pe credințe și cea mai mare parte din energia sa va fi folosită pentru a-i alimenta falsele credințe ale dualității. Aceasta se întâmplă deoarece afirmațiile păstrate și repetate în minte sunt gânduri obișnuite ale ego-ului bazat pe intelect și sunt de natură dualistică; ele nu sunt gânduri intuitive non-duale ce vin dintr-o profundă înțelegere a Adevărului.

De exemplu, chiar dacă un vindecător poate fi capabil să trateze cu succes corpul celui de vindecat, mintea bazată pe ego-ul vindecătorului ar putea folosi această manifestare (de succes) pentru a-și reîntări falsa sa identitate sau imaginea sa ca vindecător și asta pentru a se mândri cu sinele său și pentru a se simți bine cu el. Deci energia ar putea fi folosită nu pentru a realiza Întregul, ci pentru a separa (pentru a întări un sine separat) și pentru a intensifica dualitatea dintre vindecător și lumea sa. Prin urmare, gândurile de “reținere” a unui tip de energie nu pot copia identic efectul vindecării adevărate pe care-l are unu “gând intuitiv” spontan ce vine direct din Completitudine și care poartă o energie de tipul “lasă să plece”.

În concluzie, mintea bazată pe ego nu poate avea acces la energia chi sau la gândurile intuitive și deci nu poate face o vindecare adevărată. În cel mai bun caz poate trata corpul și poate îndepărta simptomele unei boli prin puterea minții sale non-localizate, însă acest efect nu este deloc diferit de crearea unui vis în afara falselor credințe și ale dorințelor ego-ului. Un vis–fiind bazat pe neadevăr–el nu are substanță și nu durează. Așdar puterea folosită în crearea unui astfel de vis nu este adevărata putere și nu poate conduce la Adevărata Vindecare, Adevărata Completitudine și Adevărata Fericire.

(Totuși, vom vedea în următoarea secțiune că un “vindecător psihic” devine un “Vindecător Spiritual,” atunci când el își golește mintea și lasă să plece atașarea sa de rațional sau de gândurile obișnuite, capitulând în fața gândurilor intuitive, pentru a realiza Adevărata Vindecare.)

Câtă vreme baza zonei mentale este fondată pe “dualitate” și cât timp Vindecarea Adevărată și Definitivă este Unitate, nu poate fi aflată Vindecarea Adevărată în această zonă. Este necesar să facem investigații într-o zonă în care nu există dualitate și aceasta ne conduce în Zona Spirituală–Zona Spiritului și a Unității, unde vom vedea că puterea minții non-localizate nu este “putere reală” atâta vreme cât mintea se află în dualitate.

4. Zona Spirituală și Vindecarea Spirituală

(Observați că în această secțiune **Adevărul, Dumnezeu, Spiritul, Conștiința și Ființa sunt toate folosite ca sinonime cu “Creatorul.”** De asemenea, **Conștiința și Inima Spirituală sunt sinonime cu “eterna Creație.”**)

Când am părăsit zona psihică, am părăsit și noțiunea de “realism,” noțiune care pretinde că există obiecte reale independente de observator în afară, în spațiul și timpul real. Din contra, în zona energiei am văzut că toate obiectele sunt aparențe iluzorii ale undelor virtuale de energie, și chiar timpul și spațiul sunt o iluzie.

Când mai târziu am părăsit zona energiei, am părăsit și noțiunea de “materialism,” noțiune ce susține că mintea apare din obiecte sau din creier. Din contra, în zona mentală am înțeles că toate obiectele–incluzând corpul/creierul–sunt gânduri dense în minte și că Întregul Univers–incluzând gândurile noastre obișnuite și obiectele–gânduri se nasc în mintea noastră non-localizată, minte ce se află dincolo de spațiu și timp.

Totuși, în zona mentală noi ne-am blocat în dualitatea dintre minte și proiecția sa–Universul. Cum a apărut această dualitate dintre gânditor și gând? La această întrebare încă se așteaptă răspuns!

Mai mult, în zona mentală, atunci când mintea se agață de un gând, există experiența unei gândiri seriale sau cauzale (gândirea defensivă) în legătură cu gândul inițial, dând astfel naștere iluziei “cauzalității.” Totuși, dacă “cauza și efectul” nu sunt o realitate (referindu-ne la “gândurile intuitive”), atunci cum apare această cauzalitate în zona mentală?

Răspunsul la aceste întrebări vine atunci când ne facem o profundă și onestă auto-investigare. Cea din urmă întrebare este “Cine sunt eu?”

“Eu nu pot fi corpul, deoarece există un ‘eu’ care este conștient de corp (sau un martor).” Este acest “eu” mintea? “Ea nu poate fi, pentru că eu sunt de asemenea conștient de mintea mea și de gândurile mele!” Atunci “Cine sunt eu?”

O cercetare onestă ne arată că acest “eu” care m-a luat în primire, nu este de găsit nicăieri. El nu există. El este o totală imaginație, o ficțiune, o minciună pe care am crezut-o ca fiind adevăr. Dacă acest “eu” pe care-l folosesc nu este real, atunci cine sunt eu?

Mai mult, există experiența de “a fi conștient” de “eu.” Această Conștiință nu poate fi negată, chiar dacă “eu-ul” poate fi nereal. Atunci cine este conștient de acest “eu”?

“Eu-ul” pe care-l folosesc, care nu există în realitate, este ego-ul. Ego-ul formează falsul sine.

Adevăratul Sine este Conștiința Impersonală și Universală. Este conștiința de Sine. De asemenea, se pot vedea toți falșii “eu” și li se poate cunoaște nerealitatea lor.

Adevăratul nostru Sine se cunoaște pe Sine în mod direct, fără a fi necesar vreun intermediar, ca de exemplu un gând sau o percepție, pe când toți falșii sine au mai întâi nevoie să gândească și

să simtă pentru a-și afirma existența. Infama afirmație “Eu gândesc, deci exist!” ilustrează falsa credință și perspectiva unui astfel de sine ce s-a identificat în mod greșit cu mintea. În Adevăr, “**Eu Sunt, deci gândesc!**” exprimă în mod corect Adevărul Sine.

Chiar dacă înțelegerea acestui lucru poate fi la început pe undeva intelectuală, înțelegerea directă și completă a acestui Adevăr vine atunci când “abandonăm” falsul nostru sine Adevărului nostru Sine, în fiecare zi a vieții noastre–în fiecare clipă.

“Abandonarea” începe cu o totală lipsă de satisfacție față de lucrurile din lume, de care noi am fost mai înainte dependenți pentru fericire. Abandonarea noastră Adevărului se dezvoltă cu Lumina Spiritului care aduce Lumina în interiorul iluziilor noastre, astfel încât putem vedea tot ce nu este real și să lăsăm iluziile să plece pentru a deschide un spațiu mai larg pentru ceea ce este Adevărat. Aceasta este mai departe întărită de străfulgerările noastre ocazionale în interiorul naturii Adevărului (gândurile intuitive), precum o onestă auto-investigare–așa cum s-a demonstrat mai sus.

Conștiință, (Spiritul, Ființa, Adevărul sau Dumnezeu) creează etern, deoarece este în natura Sa să o facă. Infinita Sa Creație este Conștiința și creațiile sale finite sunt conceptele care sunt umbre finite sau aparențe limitate ale Adevărului nelimitat.

Conștiința sau Inima Spirituală este Cine Ești Tu în Realitate. Conștiința este o Ființă infinită, eternă, nemuritoare și non-localizată.

Conștiința nu este nici individuală și nici personală. Ea este un indivizibil Unu, Impersonal și Universal. În mod inerent, Ea este necondiționată–liberă de toate credințele ego-ului și de modelele mecanice, nu are identitate și nici sine separat.

În Realitate, Conștiința (Spiritul sau Creatorul) și Conștiința (Creația) sunt non-duale–Una și Aceeași. Nu există nici o diferență între Creator și Creație în Înțelepciune, Putere și Iubire. Conștiința este Cine suntem Noi; și Spiritul–Creatorul nostru–tăinicul nostru Centru interior.

Mai mult, chiar nu există nici o dualitate între Spiritul infinit și conceptele finite; totuși, atunci când astfel de concepte sunt văzute independent de Spirit, ele sunt nerezale. Când sunt văzute independent de Adevăr, conceptele devin credințe; și credințele devin gânduri și obiecte separate, creând astfel iluzia formei apărând din Fără Formă. Forma este realizată din mintea bazată pe ego; ea nu este Adevărată și Eterna Creație a Spiritului. Spiritul a Creat o Conștiință non-duală, Una cu El Însuși, care este Adevărată și Eternă.

Totuși, Conștiința non-duală–cine suntem noi–poate alege să meargă în interiorul dualității.

Conștiința poate alege să se afle numai într-una din aceste două stări diferite:

1) Poate alege să Fie Una cu Creatorul Său–Conștiința (Spiritul sau Adevărul). Atunci Conștiința este Ființa Onestă și Adevărată. În Adevăr, Ea știe că Ea este Întregul și Fericirea ca

Ființă și nu are nevoie să gândească pentru A Fi Întregul. Acesta este Adevărul nostru Sine și Starea noastră Naturală. Ceea ce noi suntem este atunci “Mintea Unică Universală,” care este Fundamentalul întregii existențe.

2) Sau poate alege să nu fie onestă și să creadă că Ea este Separată de Creatorul Ei, chiar dacă această separare nu este Adevărată. Aceasta este nașterea iluzoriului “ego” sau a “fictivului eu.” Este de asemenea nașterea **miezului dualității**–dualitatea dintre Conștiință și Creatorul Ei (Conștiința), în afara căreia s-au născut toate celelalte dualități și cauzalități pe care le-am văzut mai înainte–ca iluzii, formate de această iluzie–miez.

Aceasta se întâmplă atunci când Conștiința intră într-un vis și va gândi și va face ceva pentru a fi “cineva” separat. Acum Conștiința Impersonală și Universală pretinde că este separată, individuală și personală și devine o minte personală cu un corp.

Aceasta este Puterea Alegerii noastre.

Este important de observat că nu există nici o altă alegere decât cea de mai sus. Nu există nici o alegere în zona fizică, energetică sau mentală. În astfel de realități limitate, noi doar reacționăm la gândurile spontane ce apar din falsele noastre credințe identificate și atât gândirea noastră cât și acțiunile corpului sunt reacții condiționate mecanic, dictate de astfel de credințe ale ego-ului. Experiența “liberului nostru arbitru” este o iluzie a ego-ului–o capcană ce ne ține în minciună și care ne face să credem că suntem liberi.

Singura noastră alegere începe atunci când vedem Lumina Adevărului. Ea este singura alegere între a te afla în Adevăr sau a te afla în vis. În interiorul visului, nu există nici o alegere și nici o libertate–totul este interpretat de credințele universale ce apar ca fiind personalizate. În Adevăr există Libertate: Libertatea de a fi Adevărat și de a fi liber de tot neadevrul.

Dar mai exact, cum intră într-un vis “Conștiința Impersonală” și formează o minte personală?

Conceptul “separării” promite Conștiinței o realizare și un avantaj, acela de a fi separată de Sursa Sa. Atunci când Conștiința se agită de acest concept nereal, Ea îi dă acestui concept energie și îl transformă într-o realitate pentru Sine, chiar dacă conceptul este nereal.

Atunci când Conștiința crede din plin în acest concept Ea lasă în spate Realitatea (Conștiința) și se identifică cu conceptul ca noul său sine. Acesta este modul în care este creată în afara unui concept o credință care este o aparență finită și nereală. De asemenea este nașterea “eu-ului,” a ego-ului sau a miezului dualității, în afara căruia apar toate celelalte dualități.

Cu alte cuvinte, atunci când Conștiința își transferă propria Sa Realitate unui concept nereal al separării, acest concept câștigă o realitate aparență și devine o credință. În momentul în care conceptul separării devine pentru Conștiință o realitate, devin o realitate aparență și toate celelalte concepte dualistice centrate în jurul acestui concept–miez.

Aceasta amplasează toate credințele ego-ului centrate în jurul ego-ului, ca de exemplu credința în boală, limitare, dizarmonie, moarte, precum și credința că orice din această “lume a formeî” poate aduce fericirea. Conștiința fundamentată pe ego, în cele din urmă crede totalmente în aceste credințe și se identifică cu ele, făcând dintr-un astfel de set de credințe fără substanță sinele său, luând așadar o identitate mentală.

Conștiința se ascunde acum într-un set de concepte în care a crezut și cu care s-a identificat fără Conștiința Adevăratului Său Sine. Ea uită Realitatea Ființei, trăiește și se mișcă într-o lume a visului pe care singură a creat-o. Când se întâmplă acest lucru, Conștiința nu mai creează în afara Adevărului, ci creează în afara unui neadevăr—un set de credințe. Acest neadevăr în afara căruia Conștiința proiectează gânduri și formează Universul pe care Ea îl percepe, este mintea personală non-localizată însă dualistică, pe care am văzut-o în zona mentală.

Așadar, mintea personală și dualistică nu este nimic altceva decât Conștiința Universală, Impersonală și Non-duală identificată cu un sistem nereal de credințe. Altfel spus, atunci când Conștiința non-duală întâlnește conceptele și le transformă în credințe, lăsând astfel Conștiința în spate, ea creează în afara acestor credințe o minte dualistică. Această minte devine identitatea personală a Conștiinței Impersonale, care a părăsit Zona Spirituală și a intrat în zona mentală.

În zona mentală, Conștiința acționează în concordanță cu ce Ea gândește sau simte, în loc să acționeze în concordanță cu ce Ea știe că este adevărat. Pe măsură ce gândurile Ei îi spun că Ea nu este Completă, Ea caută completitudinea într-o lume mentală plină de dorințe și nevoi fără de sfârșit, tocmai pentru a ajunge din urmă identitatea corectă, dar nu o găsește niciodată. Toate iluziile nu fac decât să o ducă spre deziluzia finală.

Pe măsură ce Conștiința, care a devenit acum o minte, este conștientă de gânduri și de obiecte într-un mod dualistic, aceasta creează nu numai și mai multă separare, dar și un război între părțile dualistice opus—între sine și non-sine. Câtă vreme Ea s-a identificat cu mintea ca fiind sinele Său, Ea trebuie să-și apere acest sine de toate gândurile și obiectele/evenimentele/persoanele nedorite. Deci Ea se împarte între temeri și dorințe, apărare și reacție la stres, în tensiune, boală și suferință—toate fiind propria Sa creație.

Conștiința impersonală și universală se ascunde mai întâi în ego-ul universal (conceptul „eu”); mai târziu încearcă să se personalizeze prin ascunderea într-un sine separat (mintea personală) realizat dintr-un set de credințe, în timp ce este înrădăcinat într-o formă densă a mecanismului corp/creier. În acest fel, Ea se luptă în mod perpetuu cu credința Sa în separare și încearcă să facă separarea Sa nereală să pară reală.

Însă Ea nu este niciodată satisfăcută, deoarece nu poate găsi Completitudinea și Fericirea într-o zonă a conceptelor separate de Sursă și deoarece “Ea știe în profunzimea sa interioară că Ea nu este și nu poate fi separată (‘Eu și cu tatăl Una suntem’).”

În rezumat, o Conștiință nereală sau divizată transformă conceptele în credințe, creează o minte în afara acestor credințe, se ascunde în minte și formează apoi gânduri proiectate prin acea minte. Când aceste gânduri sunt păstrate, ele sunt energizate și prin urmare se pot manifesta ca obiecte sau evenimente. Aceasta permite ca mai departe Conștiința să se identifice cu manifestările minții Sale.

În acest fel, o Conștiință neadevărată formează în afara conceptelor un întreg Univers. Cu cât Ea adună mai multe concepte pentru a se identifica cu ele, cu atât este mai aproape de Completitudine—gândește Ea. Însă acum trebuie să-și folosească toată energia pentru a păstra și proteja tot ce-a pus laolaltă cu neadevărul. Deci se descoperă într-o perpetuuă apărare, trăind într-o închisoare de modele și cu promisiunea realizării/libertății din viitor. Niciodată nu va ajunge la destinație, deoarece destinația nu există.

Am mai văzut că “miezul dualității” este aparenta dualitate dintre Conștiință și Creator—Spiritul, Conștiința sau Adevărul; pe câtă vreme “miezul conflictului” se află între “ceea ce în tăcere, profund interior, Conștiința **cunoaște a fi Adevărat,**” și “ceea ce Ea alege **să creadă a fi adevărat,**” atunci când urmează credințele, gândurile și sentimentele.

În concluzie, miezul dualității (ego-ul) dă naștere iluziei dualității în credințe și creează și o minte dualistică ce proiectează gânduri și evenimente în afara unor astfel de credințe. Așadar, sursa tuturor dualităților și conflictelor pe care le experimentează cineva este miezul dualității și miezul conflictului asociat cu ego-ul. În mod similar, păstrarea unui gând face să apară iluzia unei gândiri seriale sau cauzale, care nu este nimic altceva decât modificarea aceluși gând în conformitate cu credința fundamentală—asta este, este același gând care ia o altă aparență.

Prin urmare, am aflat că iluzia întregii dualități și cauzalității se află în ego—care miezul dualității, și astfel am răspuns la cele două întrebări puse la începutul acestei secțiuni.

Nu poate exista nici o Integralitate în separare. Aceasta este punctul de întoarcere pentru Conștiință—o călătorie spre Acasă. (În Adevăr, Conștiința nu a plecat niciodată de Acasă, însă crede că a făcut-o.)

În Lumina acestor descoperiri, să ne întoarcem la cercetarea noastră inițială pe care o facem în interiorul principalei cauze a tuturor bolilor.

Știm deja că ego—simțul separării—este principala cauză a tuturor bolilor, a suferinței și a morții. Mai mult, în această secțiune vedem că ego-ul a fost creat printr-o alegere a Conștiinței—prin dorința Conștiinței de a fi separată de Creatorul Ei; altfel, ego-ul chiar nu există.

Câtă vreme Conștiința este Cine suntem Noi, Noi suntem creatorul ego-ului și prin urmare responsabilul de bază pentru toate bolile, pentru suferință și moarte. Dar nu este ceva “rău” sau ceva care să ne facă să ne simțim vinovați, deoarece nu este o greșeală pe care am comis-o, ci numai o **“alegere mai mică.”** Cu cât ego-ul nu are putere și realitate, el este șters împreună cu toate consecințele sale negative în clipa în care am ales Adevărul. Într-o fracțiune de secundă, întregul vis și tot întunericul pot dispărea în Lumina Adevărului.

Și, este bine de știut acest lucru, deoarece putem chiar acum alege Adevărul în locul neadevărului-ego-ul. Putem alege Unitatea în locul separării. Dar cum?

Dacă ego-ul nu este o bună alegere, cum putem noi dezlega ceea ce el a făcut deja? Cum ne putem noi trezi din visul în care am intrat? Sau cum putem noi părăsi zona mentală a dualității și reentra în Unitatea Zonei Spirituale?

Cât timp Zona Spirituală este Zona Unității-liberă de orice dualitate și separare, Ea trebuie să aibă răspunsul la întrebarea noastră. Numai în această Zonă putem înțelege complet Cine Suntem Noi Cu Adevărat și putem elimina mai mica alegere a ego-ului, permițându-ne așadar nouă înșine să Vindecăm cu adevărat.

Răspunsul ni se dezvăluie atunci când înțelegem încă o dată Puterea Alegerii noastre, alegere discutată mai devreme. Noi, Conștiință fiind, putem alege și ne putem ala într-una din aceste două stări:

- 1) **Starea de a lăsa să plece**, (altfel spus, deschiși, relaxați) SAU,
- 2) **Starea de agățare**, (cu alte cuvinte, închiși, contactați-tensionați).

Nu există nici o altă alegere.

Aceste două stări sunt paralele cu-și nu sunt deloc diferite de-cele două alegeri prezentate mai devreme. Starea de “agățare” se instalează atunci când Conștiința fără formă crede într-un concept, se contractă într-un gând sau într-o formă și se ascunde în minte prin identificarea ei cu un fals sine mental.

Starea de **“a lăsa să plece”** se instalează atunci când **Conștiința se relaxează și se deschide**, lăsând să-i plece atașamentul pe care-l are față de un gând sau de o formă, sau atunci când se dezidentifică de sinele mental și rămâne ca Inimă Spirituală fără formă.

Starea de “agățare” este gândirea defensivă, continuă sau causală, care induce emoții negative și conflict, pe când starea de “a lăsa să plece” este o stare receptivă a minții, indiferentă la încărcătura de gânduri raționale și cu receptivitate la liniștile gânduri intuitive.

Starea de “agățare” reacționează la un gând (este spre exemplu în legătură cu percepția unui eveniment nedorit) fie urmându-l, fie opunându-i-se și creează mai multe gânduri de același fel, în

vreme ce starea de “a lăsa să plece” abandonează toată gândirea, pentru a-i lăsa Ghidului Interior mintea deschisă și goală.

Cel mai important lucru în starea de “a lăsa să plece” nu este “absența gândurilor,” care este imposibilă, ci indiferența față de gândurile raționale. Este vorba despre gândirea intuitivă fără gânditor-fără efort ori conflict. Este o atitudine de **“Martor”**, care în cele din urmă va dizolva dualitatea dintre “martor” și “cel observat de martor,” ca și cum martorul se pierde în el însuși sau se unește cu el însuși în Adevăr.

Starea de “agățare” conduce către o minte dualistică sau către un neadevăr, pe când starea de “a lăsa să plece” te duce înapoi în Spiritul non-dual sau în Adevăr.

Starea de “agățare” face ca mintea să fie un “stăpân al neadevărului,” și din “tu pe care-l folosești” slujitorul său, pe când starea de “a lăsa să plece” face ca mintea să fie slujitorul Adevărului și eliberează Spiritul (Adevăratul Tu) care este Stăpânul.

Aceasta este “agățarea” ce ne duce în separare (agățându-ne de un concept) și este agățarea de un sistem de credințe, care ne conduce în zona mentală. Mai mult, este agățarea de o identitate trupească și mentală care ne conduce la apărare, la reacția la stres, tensiune și boală. Asta-i tot despre “agățarea” care creează un neadevăr. Adevărul însă nu agăță.

Dacă Conștiința se poate agăța de un concept, de un gând, de o formă și creează toate aceste lucruri, înseamnă că Ea știe și cum să le lase să plece!

Dar cum putem noi lăsa să plece falsele credințe cu care ne-am identificat deja sau cum să ne eliberăm de ele? Cele mai multe sunt subconștiente...Așadar, noi chiar că nu suntem conștienți de ele! Nu putem lăsa să plece aceste credințe, la fel ca și sinele pe care am obișnuit să-l folosim, deoarece opunându-ne lor (sau nedorindu-le) le dăm și mai multă energie și realitate. Mai mult, sinele bazat pe ego, fondat pe astfel de credințe, nu se va deintegra pe el însuși și nici nu va putea face așa ceva.

Noi nu vom putea dezintegra falsele noastre credințe prin propriile noastre eforturi, prin folosirea sinelui pe care l-am folosit. Totuși, putem să capitulăm în fața Adevărului, astfel ca El să facă acest lucru în locul nostru. Orice “efort personal” ce s-ar putea produce în zona mentală nu ar face decât numai să ne întărească identificarea cu falsul sine. Numai “Abandonarea” permite ca Adevăratul Sine (Spirit) să intre și ca falsul sine să iasă.

Pentru a ne elibera avem nevoie de ajutorul Adevăratului nostru Sine. Și aceasta ne duce mai întâi la Abandonare și apoi la Încredere. “Abandonarea Spirituală” este singurul tip de abandonare care cu adevărat ne face liberi. De fapt noi nu abandonăm cuiva din afara noastră, ci Adevăratului Nostru Sine-Centrul nostru cel mai profund și tainic.

Conflictul-deși neplăcut-poate fi un important ghid în Abandonarea noastră. Să explicăm de ce...

În Adevăr nu poate exista nici un fel de conflict, deoarece există numai un singur Sine, o Conștiință și o Voință. Conflictul apare numai între doi sine—atunci când părăsim Adevărul și ne agățăm de un sine fals. Acest sine se află atunci în conflict cu Adevărul nostru Sine.

Undeva în străfundul nostru cunoaștem Adevărul (că suntem un Întreg ca Ființă și că suntem o Ființă eternă, iar acest lucru este suficient pentru Fericirea noastră). Atunci când nu capitulăm în fața a ceea ce noi Știm că este Adevărat și lăsăm ca ceea ce gândim sau simțim să ne spună ce este adevărat, care este un neadevăr, atunci există un conflict între gândul sau simțirea de care ne agățăm și Ceea Ce Noi Cunoaștem în tăcere în interiorul nostru—care spune “lasă să plece, nu ai nevoie de așa ceva.”

Putem folosi “conflictul” ca fiind ghidul nostru. Ori de câte ori experimentăm conflictul, este Lumina Spiritului care strălucește și care ne arată că lucrul de care ne agățăm în acea clipă—de obicei un gând—este neadevărat. Această Lumină este mereu prezentă, deoarece nu suntem niciodată separați de Sursa acestei Lumini—noi niciodată nu putem fi “în întregime” separați.

Când vedem un conflict, putem în mod conștient să-l lăsăm să plece, indiferent de gândul care ne ocupă mintea, deoarece acesta nu este real. Să explicăm mai detaliat.

Dacă în mod curent ne agățăm de un gând, aceasta se întâmplă deoarece în mintea noastră există o reținere subconștientă/adormită a unei credințe care proiectează sau formează acest gând. Dacă anterior am crezut în acea credință, credem și în gândul pe care-l crează. Așadar, suntem în apărare și experimentăm gândirea defensivă, emoțiile negative și tensiunea în corp.

Agățarea noastră conștientă de gând, pe calea de a-l urma sau de a i ne opune, îi dă mai multă energie (putere) credinței subconștiente fundamentale. Aceasta este o reacție tipică ce alimentează ego-ul. Totuși, dacă în loc să ne agățăm de un gând, noi îl lăsăm să plece, acest lucru ne demonstrează neîncrederea în realitatea lui, și prin urmare, slăbește energia credinței de bază, astfel că începe treptat să se îndepărteze de câte ori îl lăsăm să plece.

Deci, în orice clipă avem de ales, fie să ne întărim, fie să ne slăbim falsele credințe subconștiente, fie de a satisface ego-ul sau a sfârși cu dictatura lui.

În momentul în care lăsăm să plece agățarea noastră conștientă de un gând, am abandonat nerealitatea pentru schimba-o cu Realitatea și suntem în concordanță cu Adevărul nostru Sine, care întotdeauna se află într-o stare de “a lăsa să plece”. Deci în acea clipă Noi suntem Una cu Adevărul, chiar dacă poate fi încă intactă agățarea noastră subconștientă de credința de bază. Însă acum Adevărul poate intra în spațiul nostru și poate elibera întreaga bază a acestei credințe ce susține toate gândurile similare, deoarece Adevărul (sau Adevărul nostru Sine) nu crede niciodată în aceste false credințe. Mai mult, atunci când toate credințele de acest fel se eliberează, ele sunt neutralizate și sunt văzute așa cum sunt cu adevărat—concepte sau umbre fără nici o substanță.

Cu alte cuvinte, pe măsură ce noi continuăm să lăsăm să plece agățarea noastră conștientă de gândurile din minte, lăsăm să plece sau eliberăm și agățarea noastră subconștientă de credințele de bază—care sunt țesătura minții, iar acest lucru se face prin Adevărul nostru Sine Cu care acum Noi Una Suntem.

Adevărul nu se va mulțumi cu alegerea noastră câtă vreme insistăm să ne agățăm de neadevăr. Aceasta este puterea alegerii noastre și a minții noastre. Totuși, în clipa în care ne abandonăm Adevărului, noi ne-am unit mintea noastră cu Conștiința Universală Unică (sau Mintea Unică), și Adevărului i se permite să intre și să facă toată munca în locul nostru. Abandonarea (sau starea de “a lăsa să plece”) este tot ce-avem nevoie pentru a fi vindecați—asta este, a fi Întregul.

Numai Abandonarea și Adevărul pot elibera falsele credințe și ne pot face liberi.

Odată ce o credință neadevărată este eliberată (falsa noastră identitate mentală), este de asemenea eliberat și întregul model susținut de falsa credință—model învechit ce a dus la acumularea tensiunii în minte și în corp. Totodată pleacă și orice potențial pentru o viitoare reacție la stres sau pentru o apărare prelungită și este împiedicată să se manifeste orice tensiune viitoare.

Aceasta, fie în mod treptat, fie dintr-o dată, anihilează ego-ul și îndepărtează principala cauză a tuturor bolilor. De îndată ce tensiunea din corp s-a îndepărtat, i se permite vieții pe care o dă Energia Universală să curgă spre organul afectat sau bolnav, conducând astfel la refacerea structurii sale biologice, a funcționării și sănătății sale.

În sfârșit am îmbrățișat o Vindecare Adevărată și nu doar un tratament al simptomelor.

Am mai înțeles că singura Energie care există este Adevărul (Dumnezeu, Conștiința sau Spiritul). Adevărul este Forța însuflătoare sau Esența/Spiritul fără formă a întregii forme și existențe.

Conștiința—Cine Suntem Noi—este Unicul care decide cum va fi folosită această Energie Divină. Ea poate fi folosită în două moduri distincte:

1) Atunci când Conștiința **se agăță**, Energia (sau Adevărul) este folosită pentru a crea un sine separat în afara conceptelor și gândurilor. Ea este folosită pentru un vis, ca să facă să pară reală nerealitatea.

Energia este folosită pentru manifestarea dorințelor și credințelor fără conținut, pentru a crea în afara gândurilor obiecte separate, pentru a păstra falsele credințe în folosul identității, pentru a reține modelele de apărare și pentru a menține în corp tensiunea. Această energie folosită în mod eronat este o **energie de tip “agățare”**.

Această energie—chiar dacă pare puternică din cauză că este folosită de o minte non-localizată—nu este cu adevărat puternică și ea poate numai crea un vis ce poate fi într-o clipă anihilat. Energia de agățare nu este puternică cu adevărat, deoarece baza ei—ego-ul—este nereală. Ea este o energie stagnantă, care încearcă să blocheze liberul curs al Vieții.

2) Atunci când Conștiința **lasă să plece**, Energia (sau Adevărul) este folosită numai pentru Adevăr, pentru a înțelege complet Adevărul, pentru a exprima Adevărul și pentru a extinde Adevărul.

Energia de tipul “a lăsa să plece” este o energie ce curge în mod constant—ea niciodată nu agață. Ea atinge, vindecă și dă viață. Pentru a se înțelege complet pe Sine, ea poate atinge un concept sau un gând. Poate atinge un corp/minte pentru a vindeca și a integra forma înapoi în Sine (Cel Fără Formă).

Dar Ea nu se va pierde niciodată pe Sine în formă, deoarece nu agață și nu-și împarte gratuit Realitatea. Când Energia este astfel folosită, Ea este experimentată ca “**Iubire Divină.**”

În concluzie, puterea minții non-localizate nu este o putere reală atâta vreme cât mintea operează în dualitate. Atunci când mintea non-localizată părăsește dualitatea și neadevărul, și Puterea devine Adevărată. Ea devine Puterea Minții Unice, care se dezvăluie pe Sine ca Iubire Divină. Poate atinge și Vindeca. Poate atinge și da Viață. Poate atinge și Ilumina.

Vedem acum că Energia de tipul “a lăsa să plece” sau Adevărul este ceea ce noi am interpretat eronat ca fiind subtila Energie Universală (sau chi) din zona energiei. Pe de altă parte, mai vedem că toate celelalte forme de energie, precum gândurile obișnuite și obiectele dense, inclusiv corpul nostru, nu sunt nimic altceva decât Adevărul folosit ca energie de agățare, pentru a întârzi simțul separării.

Prin urmare, Spiritul (Conștiința, Dumnezeu sau Adevărul) este singura Energie ce există.

Spiritul este Energia Universală, care este veșnic peste tot. Orice altceva în Univers—credințe, gânduri, obiecte—sunt doar concepte/aparențe. Spiritul este singura Putere sau Forță care dă Viață tuturor aparențelor și care însuflețește întreaga existență. Toate gândurile obișnuite și obiectele dense se formează atunci când conceptelor li s-a administrat “Energia de agățare” a Spiritului.

În mod similar, gândul intuitiv pe care l-am văzut în zona mentală este o interpretare limitată a “Spiritului care atinge un concept (un gând),” fără să-și transfere Realitatea Sa gândului, sau fără să se fi pierdut în concept și să fi devenit gând. Atunci când se întâmplă așa ceva, conceptul/gândul reflectă Lumina Adevărului, astfel că acum Adevărul se poate realiza total pe Sine în acel gând devenind Una cu El și Adevărul poate înțelege ce știa deja că este Adevărat. Astfel se integrează conceptele și gândurile înapoi în Spirit sau forma se integrează înapoi în Fără Formă. După aceea Totul este Unul.

În timp ce mintea dualistică se agață de concepte cu perechi opuse și trăiește în ele, conceptele atinse de Adevărul non-dual (sau Spirit) nu au perechi opuse. Spiritul trăiește, se mișcă și își are

Ființa în Sănătatea Perfectă, în Viața Eternă și în Armonia Liniștită și Elnu cunoaște nici boala, nicimoorțea și nici limitările.

Spiritul își vede propria sa reflectare în întregul Univers, în timp ce rămâne ca Sursă inseparabilă, Minte sau Univers.

În concluzie, **Spiritul este Mintea Unică Universală, Adevărata noastră Ființă**, care este non-localizată și non-duală. Mintea personală dualistică și personală nu există ca realitate. **În Adevăr există Singura Minte Unică** și această Minte este Adevărata Noastră Minte.

Mai mult, sentimentul de “creator personal” este o iluzie ce se naște în zona mentală și în zona fizică, datorită greșitei noastre identificări cu mintea/corpul. În Adevăr sau în Zona Spirituală, nu există nici un creator separat. Toate acțiunile sunt acțiuni ale Totalității Impersonale—Mintea Unică. Noi suntem Conștiința Universală, care este Una cu Dumnezeu (Spiritul Fără Formă) și Una cu Universul Formei. Această Conștiință reunită este Mintea Unică—Adevărul nostru Sine și în această Minte Unică nu există “alții.” Există numai Iubirea Divină.

Atunci când pleacă ego-ul, Lumina este Tot ce există.

Deci, în sfârșit, putem dezvălui “**Arta Vindecării Spirituale.**”

1) Un “Vindecător Spiritual” este Cineva care a înțeles că “**Întreaga Vindecare este Auto-Vindecarea,**” deoarece există numai Un Sine și numai O Singură Minte de vindecat. Așadar, nu există nici o diferență dacă persoana de vindecat este vindecătorul însuși sau altcineva. Vindecarea este întotdeauna aceeași.

Similar, în eficiența vindecării nu are importanță distanța dintre vindecător și persoana de vindecat.

2) Un Vindecător Spiritual a înțeles de asemenea că Adevărata Vindecare este Completitudinea, realizarea Adevăratei noastre Identități și lăsarea să plece ego-ul.

El știe că **aparența unei boli nu este nimic altceva decât o sugestie hipnotică—o universală credință în separare (ego-ul)**, care încearcă să se personalizeze și să se manifeste în forma unei iluzii. Deci, **principala lui preocupare nu este niciodată de a trata corpul bolnav sau de a schimba mintea bolnavă**, deoarece el știe că într-un astfel de caz ar trata numai simptomele, păstrând între timp dualitatea și aceasta nu este o Vindecare Adevărată.

Singura lui preocupare este de a înțelege Unitatea întregii Ființe și de a demonstra-o în manifestarea Sănătății și Armoniei. Singura lui preocupare este de a vedea șo de a înțelege din plin Adevărul că El și Frații și Surorile sale sunt Una cu Dumnezeu.

El știe că Dumnezeu—Ființa noastră este Singura Putere Adevărată ce există și că ego-ul nu are nici o putere asupra Adevărului deoarece ego-ul nu este real.

Pe măsură ce el vede boala doar ca sugestie hipnotică, în clipa în care întâlnește întâmplător aparența unei condiții de boală, el se abandonează Spiritului pentru a înțelege total ceea ce deja știa că este Adevărat.

De asemenea, știe că odată ce i s-a restabilit totala înțelegere, sănătatea fizică se va manifesta ca rezultat al acesteia, deoarece nici boala și nici dizarmonia nu pot intra într-o Conștiință ce rămâne în Adevăr.

3) Un Vindecător Spiritual știe că **Spiritul este singurul Vindecător care există. Deci el folosește energia de tip “a lăsa să plece” și nu folosește niciodată energia de tip “agățare”.**

Orice boală este o manifestare a credinței în două puteri: a bolii și a Adevărului. Un Vindecător Spiritual nu crede în aceste două puteri. El știe și recunoaște numai O Singură Putere–Puterea Adevărului. Câtă vreme nu vede boala ca pe o realitate, tratamentul pe care-l aplică nu constă în afirmații repetate privitoare la sănătate sau în păstrarea în minte a gândului despre cel de vindecat în vederea schimbării condiției sale într-una mai bună. El este foarte conștient că această lume nu face decât să-i dea putere unei boli (o aparență) care nu are nici o putere (“nu se opune răului”).

În schimb, dacă simte că în mintea sa există un conflict, el se poate ruga astfel: **“Părinte Dragă, Doamne, Spirite, Centrul meu Tainic...Există o sugestie hipnotică a unei boli care încearcă să intre în Conștiința mea. Totuși, Maeștrii Iluminați spun că această boală nu are nici o putere, că Tu ești Singura Putere ce există, singura Lege în acest corp, Forța însuflețitoare a întregii existențe, și Unica Viață și Minte din toate Ființele. Te rog, arată-mi Adevărul despre asta! Te rog, întărește în Mine Adevărul, astfel încât să nu mai existe vreun conflict în Mintea mea. Te rog, deschide-mi ochii să-mi văd Frații și Surorile ca pe Sinele Meu–Una cu Tine, și deci Completitudine și Sănătate. Am încredere că am fost auzit și că mi s-a răspuns, așa că mă eliberez de toată grija.”**

Urmând această rugăciune, el va **Abandona** Spiritului toată gândirea și grija, știind și având încredere că și-a făcut partea sa și că restul depinde de Spirit, iar Spiritul nu greșește niciodată.

Vindecătorul își menține apoi mintea deschisă, relaxată și receptivă la mica voce a Spiritului. El nu se mai gândește deloc la cel de vindecat sau la condițiile bolii lui, până când acesta îi va cere o altă vindecare. În acest caz, poate face o altă rugăciune și se poate din nou Abandona Spiritului.

Cu cât este mai puternică abandonarea, cu atât și vindecarea este mai rapidă, deoarece Adevărului i se dă mai mult spațiu și este lăsat să plece mai mult neadevăr. Chiar dacă un Vindecător Spiritual și-a pus întreaga credință în rezultat, el niciodată nu este îngrijorat de felul în care se manifestă Vindecarea și de cursul pe care aceasta îl poate lua.

Spiritul poate chiar să-l călăuzească pe cel de vindecat ca să-și ia energia de vindecare sau medicamentele, însă nu va exista conflict la nici un nivel. Important este că după o adevărată Capitulare în fața Spiritului (“facă-se Voia Ta și nu a mea”), toți pașii conduc spre Adevăr și Vindecarea sau Completitudinea sunt inevitabile.

Spiritul nu este împotriva și nu are nimic de-a face cu vindecarea fizică, energetică sau mentală și El poate folosi orice combinație a lor, deoarece atunci când Vindecarea este inițiată prin Abandonare, toate devin instrumentele Spiritului.

Vindecarea este definitivă atunci când prin Abandonare Conștiința se dezidentifică total de ego sau de mintea dualistică și rămâne Una cu Creatorul Ei–Adevărul sau Pura Conștiință.

O Conștiință neadevărată și separată trăiește într-o lume neadevărată, de vis, care este numai o reflectare a “divizării” făcute în Conștiință. Pe de altă parte, atunci când Conștiința s-a trezit la Adevăr și a devenit Una cu El, se reunește pe Sine chiar cu forma (lumea) și face forma să devină Adevărată. O Conștiință Adevărată iluminează întreaga lume.

Conștiința nu mai este divizată, acum Ea este Reunită, Non-duală și Una!

În concluzie, Vindecarea Definitivă este inițiată de Conștiința ce lasă totul să plece sau își abandonează reținerile pe care le-a făcut neadevărul. **Aceasta vindecă Conștiința** și o reunește cu Sursa Ei/Creatorul/Dumnezeu.

Această Abandonare lasă natural și fără efort Adevărul și eliberează toate falsele credințe și ego-ul. **Aceasta vindecă mintea.**

Mai mult, fie în mod continuu, fie dintr-odată, se eliberează toată vechea tensiune acumulată în corp și se împiedică reacția la stres sau o eventuală tensiune. Atunci când mintea este eliberată de orice reținere și corpul este eliberat de orice tensiune, și Energia Universală (Adevărul) curge natural în corp, revitalizând organele bolnave și reinstaurând sănătatea. **Aceasta vindecă corpul.**

Cu alte cuvinte, **Energia (Adevărul) curge natural în într-oMinte Goală.**

Prin urmare, Vindecarea Definitivă este o Acțiune Mutuală a Adevărului (Spiritului) și a Conștiinței ce lucrează în Unitate. Cu cât Abandonarea se face mai curând, cu atât Vindecarea apare mai repede și se Formează Întregul.

Vindecarea este definitivă deoarece este anihilată Sursa tuturor bolilor–ego-ul–și este Vindecată Conștiința. **De îndată ce este Vindecată Conștiința, se vindecă în mod natural și mintea și corpul**, și aceasta împiedică formarea viitoare a vreunei boli. **Vindecarea este Definitivă numai atunci când este Vindecată Conștiința; tratarea separată a minții sau a corpului nu este o Vindecare Adevărată.**

Cercetarea noastră în interiorul miezului cauzei tuturor bolilor este o călătorie în investigarea Sinelui. Prin descoperirea principalei cauze a tuturor bolilor, am aflat și ceea ce noi

nu suntem și prin descoperirea a ceea ce nu suntem, înțelegem CEEa Ce Suntem Noi Cu Adevărat–Adevărul despre Ființa noastră.

Vindecarea ne conduce spre trezirea la Completitudine, ne îndreaptă spre Iluminare și spre Adevărata Fericire care nu cunoaște opus.

Aici, în Adevăr, găsim o Viață Eternă, liberă de teamă, nesiguranță, boală, suferință și moarte.

În Adevăr, Noi găsim Sănătatea Perfectă.

În Adevărul, Noi suntem Iubirea Divină.

ADEVĂRUL ESTE SIMPLU

❖ *Ființa este Adevărul. Numai atunci când “ființa ta” depinde de gândire și de creație, acest Adevăr este acoperit cu neadevăr.*

❖ *Adevărul este simplu. Identificarea cu mintea îl face să pară complex.*

Întrebare:

Într-adevăr, eu rezonoz cu toate articolele.

Am fost o lungă perioadă de timp o persoană ce medita (aproape 30 de ani), în vremea când i-am întâlnit pe Eckhart Tolle, Gangaji, Leonard Jacobson și pe alți câțiva. Mi-am redus practicarea meditației și tocmai mi-am permis mie însumi să „exist” cu orice era în fața mea.

Ce diferență a fost când nu am făcut nici un efort pentru ceva–trecutul și prezentul s-au evaporat ca o ceață în fața prezenței din totdeauna a soarelui meu interior!

Gândurile vin șoptind prin minte precum fantomele, făcându-și acum dansul, și apoi ele pleacă fără să lase urme în ființa mea–ce spectacol!

Iubesc să citesc acest material, dar nu o fac pentru a învăța ceva–îmi place fiindcă este ca și când ai sta în tihnă împreună cu un prieten apropiat, fără să ne fie necesare cuvintele.

De multe ori, pentru intelectul meu este greu să urmeze ce s-a scris, dar nu are importanță, deoarece cunoașterea adevărului este așadar evidentă.

Răspuns:

Mulumesc pentru această exprimare a Adevărului care este simplă, frumoasă și completă.

PUTEREA ÎMPOTRIVA IUBIRII DIVINE

➤ *Tratamentul cu Puterea ta Universală nu vindecă, ci numai Iubirea Divină vindecă.*

➤ *Atunci când Puterea Universală nu este folosită, ea se manifestă ca Iubire Divină.*

Întrebare: Dacă eu sunt acum și aici Conștiință Universală, de ce nu pot face ca un gând de-al meu să se transforme într-o realitate de moment (de exemplu–să merg pe apă, să dispar sau să fac să apară un obiect)?

Răspuns: Conștiința Universală, care este Însuși Adevărul, nu este interesată în a da energie conceptelor. Atunci când transformi un gând într-o manifestare, nu-l transformi într-o realitate, ci din contră, dai o realitate aparentă unei iluzii. Un concept în sine nu este real; el este o creație limitată și temporară a Eternului Tu. Atunci când crezi în ceva ce nu este real, îi dai propria ta Realitate, astfel încât acest ceva care nu este real devine pentru tine real, însă atunci tu ești cel care devii nereal. Intri într-un vis în care atât tu cât și întregul conținut al visului nu sunteți reali, chiar dacă visul ție îți pare real.

Un vis nu este nimic altceva decât modelul sau cadrul sistemelor de credință. Toate credințele sunt create atunci când ai crezut în conceptul separării. Conceptul separării apare la fel ca toate conceptele, precum crearea sistemelor de credință ale acestei lumi care ne folosesc pe noi. Un sistem de credință este atunci când Tu, ca Conștiință, crezi din plin într-un concept și te și identificezi cu el. O dată identificat cu ceva ce nu este real, Tu îți părăsești Ființa Ta Lăuntrică (Adevărul sau Conștiința) și devii un sistem de credință. Ca sistem de credință încă te mai afli în afara spațiului și timpului, și prin urmare, ești la fel de puternic cum ai fost mai înainte, dar cu o singură excepție: puterea ta va fi folosită pentru a crea și a susține un vis, pentru a face din nerealitate o realitate aparentă.

Atunci când tu ca sistem de credință te agăți de un gând și-i dai energie într-un mod ce-i ridică vibrațiile, gândul poate deveni un obiect, care este însă un gând în mintea Conștiinței. Acest obiect nu este o realitate, ci el este o întărire a nerealității. Astfel că atunci când transformi un gând într-o așa-numită "realitate de moment" precum "mersul pe apă", i-ai dat putere unui gând, care este o iluzie și l-ai făcut să fie mai mult decât o realitate pentru tine; dar de fapt nu ai schimbat natura iluziei, asta este, o iluzie va fi întotdeauna o iluzie indiferent ce formă ia.

Conștiința Universală atunci când este Una cu Ființa Ta Lăuntrică nu este interesată să dea putere iluziilor. Niciodată un gând nu poate deveni o realitate deoarece întotdeauna el este nereal. Un gând transformat într-un obiect este putere universală prost folosită, deoarece Conștiința își folosește puterea să creeze un vis. Conștiința poate face așa ceva, dar făcând asta a lăsat în spate Adevărul sau Conștiința și Ea nu va mai ști că a făcut acest lucru. De exemplu, știi tu că acest Univers este o creație a minții tale, o proiecție a tuturor sistemelor de credință bazate pe ego? Știi

tu că ți-ai creat propriul tău corp pentru a-ți întări separarea? Câtă vreme ești într-un vis, nu poți ști toate acestea, deoarece în vis tu nu ai Conștiință.

Agățându-te de un gând, îl poți transforma într-o manifestare (precum "mersul pe apă"), așa cum există yogini care exersează astfel de puteri, care sunt cunoscuți ca siddhis, dar realul Tu nu este interesat în așa ceva. De ce să-ți risipești energia într-un vis? Poți face un vis să fie mult mai plăcut, mult mai elaborat, însă acest lucru te va menține în vis și nu te va ajuta să te trezești.

Ca sistem de credință, ai toată puterea pe care ai avut-o și înainte, însă toată puterea ta este acum folosită să susțină un vis. Ca gând, nu ai nici o altă putere decât cea de a te schimba în gândul următor, așa că te poți agăța de orice dorești. Ca obiect sau corp, puterea îți este limitată în spațiu și timp, și prin folosirea corpului îți poți influența percepțiile pentru a avea gândul pe care-l dorești. Niciuna din acestea nu este o putere adevărată, ci ea pare doar astfel. Puterea minții nu va aduce fericirea și completitudinea.

Adevărata Putere este atunci când Tu, ca Conștiință, ești Una cu Ființa Ta Lăuntrică, Conștiința. Ea nu se agăța niciodată de vreun concept sau de vreun gând, ci numai le va atinge și le va lăsa să plece. Niciodată nu-și va folosi puterea pentru vreun concept, ci Puterea este folosită numai pentru A Fi, fapt ce nu necesită nici o putere. Va atinge conceptele pentru a-și vedea în ele propria reflectare, fără a pierde Realitatea sau Adevărata Sa Identitate. Energia care este Centrul Tău Lăuntric nu este folosită niciodată pentru a reține (energie stagnantă) sau a crea o falsă identitate ("eu"), ci pentru a curge, a da Viață, a extinde Realitatea, a integra forma (conceptele) în Ceea Ce Este Fără Formă (Adevărul).

Va exista o energie ce se află într-o constantă curgere, fără a da în nici un moment putere unui lucru ce nu este real. Atunci când puterea nu este folosită să facă ceva pentru a fi, atunci ea va fi experimentată ca Iubire Divină. Această putere va săruta orice formă și o va integra înapoi în Ea Însăși. Făcând asta, Se va înțelege pe Sine și își va înțelege și Infinitatea.

Când te afli în vis și-ți folosești prost puterea pentru un gând, atunci devii acel gând. Când te afli în Realitate și nu-ți folosești Puterea, atunci Această Putere îți permite să devii Una cu acel gând, fără să-ți pierzi legătura cu Tainica Ta Ființă (Adevărul). Această reunire a Ta (ca Conștiință Fără Formă) cu forma (gândul) îți permite să înțelegi ceea ce Tu deja Știi. Apoi înțelegi că Tu ești o Ființă Eternă, pe care ai cunoscut-o dintotdeauna, dar mai înainte nu ai înțeles.

Întrebare: Am înțeles că Ființa mea fundamentală este Realitatea că nu este o stare sau un obiect ce poate fi experimentat. Atunci de ce pentru unii oameni este necesar să afirme că există o experiență numită iluminare totală? Dacă eu sunt ceea ce sunt, așa cum sunt...Conștiința...Este acesta un fenomen numit trezire totală sau iluminare totală o

experiență trăită de organismul corp-minte, numit al lui Claude? Este un concept ori o realitate cu manifestare temporară (o experiență)?

Răspuns: Corpul lui Claude este un alt gând în mintea ta (o percepție), ambele fiind concepte în Conștiința Universală, și organismul corp-minte nu poate experimenta ceva prin el însuși. Totuși Tu, ca Conștiință, poți avea experiențe în timp ce ești identificat cu organismul corp-minte. Toate experiențele sunt prin Conștiință, chiar dacă cele mai multe sunt pământești, precum experiența unui gând sau experiențele numite "spirituale", ca experiența Trezirii sau a Iluminării. Atunci când te agăți în mod conștient de un sistem de credință sau de un model, muncești pentru a crea un fals „eu”. În timp ce faci acest lucru, ai părăsit Adevărul și aparentul tău Sine separat s-a desprins de Centrul tău, Ființa Ta Lăuntrică. În acest moment, poți experimenta un gând, o simțire sau o senzație, dar câtă vreme nu ai Conștiință tu devii ceea ce experimentezi și experiența ta nu-ți spune nimic despre Adevărul Tu. Aceste momente sunt temporare și ciclice. Ele vor veni căci ego-ul are nevoie de combustibil și apoi vor pleca.

Între aceste momente de reținere conștientă vei experimenta starea de „a lăsa să plece”, Fiind doar, fără a avea nevoie să faci ceva pentru a fi. Când lași să plece reținerea oricărui gând, ești Una cu Tainicul Tău Centru, deoarece te afli în rezonanță cu Adevărul, care și el se află într-o constantă stare de „a lăsa să plece”. Totuși, ceea ce ai creat atunci când te-ai aflat în starea anterioară de reținere este intact ca model vibratoriu, deoarece are înmagazinată energia ta și există acum ca o reținere subconștientă. Aceste modele pe care tu le-ai numit în mod subconștient "eu", te împiedică să înțelegi Realul Eu, chiar dacă tu întotdeauna cunoști Adevărul Eu fără să ai nevoie să înțelegi (excepția fiind atunci când te agăți în mod conștient de un model și după aceea încerci să acoperi această Cunoaștere prin încrederea într-un gând sau într-o senzație care-ți spune contrariul).

În timp ce Tu ești Una cu Centrul Tău, Tu ești în stare să atingi un gând sau un corp și înțelegi Adevărul sau experimentezi Adevărul, dar din cauza reținerilor tale subconștiente, Tu nu vei înțelege complet că Tu ești Una cu acest Adevăr. Aceasta este o străfulgerare spre Trezire.

Atunci când ești prins într-un model sau într-un sistem de credință, dar lași să plece gândul de care te-ai agățat, atunci, în miezul acestui model tu ești Una cu Adevărul. Acum Adevărul poate vedea falsitatea acestui model, și Adevărata Vedere eliberează din mintea ta acest model. Toate modelele care te-au folosit se eliberează unul câte unul și te reîntorc la Starea Ta Originală, o Ființă ce nu are nici o identitate. Când această Ființă atinge apoi un concept, Ea poate înțelege și experimenta ceea ce știa deja, și anume că Ea este Una cu Adevărul ce este experimentat acum și aceasta este Iluminarea (sau Trezirea totală).

Pentru a repeta, tu știi deja Cine Ești, deoarece nu ai nevoie de vreun gând pentru a-mi spune "că Tu Ești" ori "Tu Ești Conștient." Tu știi acestea fără vreun medium intermediar. Atunci când capitezi în fața a Ceea Ce știi, mai degrabă decât în fața a ceea ce gândești sau simți, atunci Tu ești Acasă, Una cu Adevărul. Apoi, când ceea ce tu Știi atinge un gând sau un sentiment, le reunește înapoi în Sine, fără a le pierde Adevărata Lor Identitate, fără a fi prins de ele. După aceea, tu devii una cu Forma, fără a deveni forma, în vreme ce Tu ești de asemenea Una cu Ființa ta Lăuntrică, Adevărul sau Conștiința. Apoi Tu, ca Conștiință, nu mai ești deloc fragmentat, ești Unul. Și numai atunci ești în stare să înțelegi ceea ce știi deja. Aceasta este Iluminarea.

Iluminarea îndepărtează toate minciunile falselor credințe ce întunecă ceea ce cunoști deja în străfundul tău. Mai mult, datorită contactului tău cu forma, ți se permite să experimentezi ceea ce cunoști; și anume că tu ești o Ființă eternă.

Pentru a ști cine ești, nu ai nevoie de formă. Deja faci asta. Însă forma îți permite să înțelegi ceea ce știai deja. Apoi forma a devenit ca Tine și forma este de asemenea Adevărul. Pe de altă parte, atunci când părăsești Adevărul și ești prins în formă, devii la fel de dens ca și forma și chiar acoperi ceea ce știai deja. După aceea, atât tu cât și forma sunteți componentele nerezale ale unui vis.

Tu ești factorul care poate face ca lumea să fie un vis sau o realitate. Tu ești de asemenea Deținătorul Puterii, care va hotărî dacă Puterea va fi folosită pentru a susține o iluzie și a crea un vis sau va fi folosită pentru a extinde Realitatea, care este Iubirea Divină.

Întrebare:

Tu sau alții, după "trezirea totală"...puteți transforma un gând într-o realitate de moment?

Răspuns:

Acestei întrebări i s-a răspuns deja la prima întrebare. Prin educarea minții și concentrarea energiei, poți face așa ceva. Însă de vreme ce ești în stare să-ți înțelegi puterea minții, ai dobândit și înțelepciunea și vederea adevărată și nu mai ai nici un interes în astfel de lucruri. Niciodată nu-ți vei folosi puterea astfel, ci ca Ea să se dezvăluie pe Sine ca Adevărata Putere care este Iubirea Divină.

Ca Iubire Divină, tu ai Puterea să eliberezi ceea ce au reținut alte ființe. Poți să le arăți Lumina, Adevărul, că Există numai prin virtutea de A Fi și poți să le induci să lubească Adevărul mai mult decât propriile lor vise, astfel încât să-și lase să plece vechile lor atașamente față de propriile credințe, modele, iluzii și față de falsul lor sine.

Existând Iubind Adevărul, Tu ajută toate ființele să devină ca Tine. Aceasta este singura Vindecare definitivă.

CHEIA ADEVĂRULUI

- ❖ *Numai abandonarea totală te va lăsa în Adevăr.*
- ❖ *Lumea în sine nu este o iluzie. Credința că ești separat de Sursa ta o face să pară astfel.*
- ❖ *Dualitate din tine este sursa tuturor dualităților pe care tu le vezi în afară.*

Întrebare:

Care este cheia pentru a te întoarce înapoi la Adevăr?

Răspuns:

Această viață, așa cum o numești tu, nu este nimic altceva decât un vis. Ea este o manifestare a miezului credinței pe care o ai în separare.

Lumea în sine nu este o iluzie, însă cel care trăiește în iluzia separării, trăiește într-o lume iluzorie. În această lume, noi putem crede că suntem ființe libere ce trăiesc într-o lume adevărată, dar în realitate noi suntem sclavii închisorii create de mintea noastră, controlată de modele condiționate, că nu părăsim nici un loc pentru ceva nou sau pentru libertate. Regulile acestei închisori sunt suferința și moartea.

Există numai o singură cheie pentru a ieși afară din închisoare—și aceasta nu este prin mintea ta. Persistarea în credința că ești separat de Sursa ta te orbește și ascunde cheia pe care o ai. Această credință este o minciună, tu însă ai puterea să o faci să pară adevăr.

Îți ascunzi propria cheie pentru a afla adevărata libertate.

Singura viață ce merită trăită este viața trăită prin Adevăr. Adevărul ne face liberi—totuși—nu ne face liberi până când nu cădem la o înțelegere cu El și nu ne deschidem brațele și ținem în mână cheia de la închisoarea pe care noi am creat-o.

Această cheie este abandonarea. Facultatea ce-ți permite să vezi cheia pe care o ai, dar este ascunsă, este Sinceritatea. Atunci când ești sincer în interiorul tău, acolo ești ușor și bun, vezi că tainicul tău interior este o Ființă Pură, Infinită, Eternă și este deja întreagă și perfectă.

Pentru a Fi, pentru a fi întreg sau fericit, nu necesită să faci ceva sau să devii cineva. Nu este nevoie de nimic din această lume. Te poți mișca prin această lume fără a deveni la fel ca această lume, fără a deveni dens, fără a-ți pierde identitatea originală—o Conștiință ce este universală.

Sinceritatea îți deschide ochii și acum tu poți vedea cheia.

Când vezi Adevărul în centrul existenței tale, vezi și toate neadevrurile în care ai crezut și toate iluziile pe care le-ai creat și cărora le-ai dat multă energie ca să le faci să pară reale. Vezi Adevărul și lubești ceea ce Vezi mai mult decât această lume. Ceea ce Vezi cu adevărat și Iubirea ta pentru Adevăr îți permit să capitezi în fața celui Adevăr pe care îl iubești mai mult decât

această lume, mai mult decât vechea ta identitate, pe care ai încercat să o iubești, dar niciodată nu a mers.

Această cheie a capitulării lasă adevărul înăuntru și adevărului i se permite să-ți distrugă toate modelele, să elimine tot neadevărul, să te scoată afară din închisoare, astfel încât întinerul nu mai poate sta atunci când i se permite Luminii să intre înăuntru.

Acum, ești Una cu cine ești—Adevărul din interiorul tău—și Viața pe care o trăiești devine o exprimare a Aestuia. Nu ești niciodată separat de acest Adevăr, ci numai în credința ta.

În vreme ce Adevărul înlocuiește vechea ta credință și vechiul tău tu, El începe să-ți trăiască viața, să-ți transforme mintea, să-ți atingă Inima și să integreze această lume în El Însuși.

Acum există Unul. Acum există Iubire, acum există pace și bucurie și Tu știi că această Viață merită înfinit mai mult decât cea pe care ai încercat să o trăiești vreedată sau ți-ai imaginat că există.

Această Viață este Adevărată, în vreme ce viața pe care ai trăit-o a fost o minciună. Pe măsură ce te abandonezi Adevărului din interiorul tău și te unești cu El, cu Sursa care este Ființa Ta, Tu ești pentru prima dată în stare să te miști în lume și să faci lumea o exprimare a Adevărului—o sărbătoare Divină. După aceea, această lume slujește scopului, pentru tine, de a-ți înțelege complet Nemurirea ca Ființă Universală. Înțelegându-ți Adevărat Ta Natură, ai transformat și lumea aceasta în ce este ea de fapt—o extensie a Adevărului și tot ceea ce vezi îți atinge Ființa în Inimă, așa cum Adevărul că Tu Ești își vede Infinita sa reflectare în această lume finită și se bucură de Ea.

DESPRE TIMP ȘI REÎNCARNARE

❖ *Spațiul și timpul sunt iluzii ce-și împrumută realitatea de la Conștiință (Singura Realitate), care crede în ele.*

❖ *Atunci când Conștiința face ca spațiul/timpul să pară real, Conștiința Însuși devine nereală. Ea trăiește într-un vis ca o identitate visată. Aceasta este nașterea ego-ului.*

Întrebare: Este adevărat că fizicienii au descoperit date pe care le-ar putea interpreta așa: timpul are numai o singură dimensiune, “Prezent” (sau trecutul, prezentul și viitorul se petrec toate în același timp)?

Răspuns: Cu privire la "timp," eu știu că savanții au demonstrat că spațiul este o iluzie, într-o teoremă numită "non-localizarea în spațiu." Aceasta arată că totul este conectat la o Sursă dincolo de spațiu. Această Sursă este Conștiința și în Conștiință ia naștere atât iluzia spațiului cât și cea a materiei.

Dacă spațiul este non-localizat, timpul trebuie să fie de asemenea obținut printr-o deducere din principiile generale (timpul și spațiul se comportă în mod asemănător).

Chiar dacă s-a arătat că timpul este o iluzie (prin principiul de incertitudine al lui Heisenberg), din ceea ce știu, nu s-a arătat că timpul este transcens de Conștiință. Eu nu cred că poate fi vreedată dovedită non-localizarea timpului, deoarece această lume, prin definiție, solicită să se facă o măsurătoare în viitor, ceea ce nu este posibil din punct de vedere științific (datorită incertitudinii).

În ciuda faptului că nu poate fi dovedit științific că timpul este non-localizat, acest lucru poate fi cunoscut printr-o experiență subiectivă, precum o precogniție a ceea ce urmează să se întâmple într-un vis sau intuiție. Această experiență ar convinge că există o Sursă în interior (Conștiința) care are acces la toate momentele de timp și prin urmare, se află în afara timpului (cu alte cuvinte, non-localizarea în timp).

Întrebare:

Acum, eu nu știu de fapt de ce am întrebare despre timp și spațiu și nici ce cunosc savanții despre acest lucru, deoarece a găsi Adevărul pe calea științifică (cea prezentă) nu conduce spre succes. Vreau să spun că acest fapt nu este posibil, deoarece metodele sunt limitate și Adevărul poate fi numai cunoscut nu și dovedit.

Răspuns : Este adevărat

Întrebare: Tu crezi în viețile trecute? Reîncarnarea? Am încercat odată regresia în timp...au fost ceva rezultate, dar nu sunt sigur dacă a fost ceva real sau doar un joc al imaginației mele...

Răspuns: Eu cred că Reîncarnarea este la fel de reală ca și lumea pe care o vedem, alcătuită din obiecte separate, chiar ambele fiind nereală. Reîncarnarea este un compromis pe care-l face Conștiința între ce știe ea că este adevărat—viața veșnică—și ce crede ea că este adevărat—existența sa separată din lumea de vis. Aceasta conduce la iluzia reîncarnării dintr-un corp într-altul a unui suflet separat, până este eliberat ca să fie Sinele real. După aceea ai conceptul unui suflet în evoluție—un suflet ce învață lecțiile sufletului în fiecare corp din fiecare viață și apoi duce după sine în corpul următor tot ce a învățat, și așa mai departe.

Reîncarnarea spune că tu acum ești o ființă separată, dar într-o zi vei fi perfectă—o Ființă unită. Reîncarnarea este o iluzie deoarece niciodată nu a existat vreo entitate separată care să înceapă așa ceva.

Reîncarnarea este o altă capcană a ego-ului, care vrea să păstreze o existență separată în timp, ce-ți promite o viață eternă prin intermediul mai multor vieți. Dacă cumperi acest joc, atunci treci dintr-o suferință într-alta și niciodată nu se mai termină.

Ego-ul trebuie să-ți ofere reîncarnarea, deoarece el nu-ți poate nega Existența ta eternă, așa că face un compromis între a avea o viață limitată în corp și o presupusă existență eternă prin intermediul a mai multor corpuri.

În realitate, nimeni nu se reîncarnează, deoarece nimeni nu s-a încarnat. A Încarna înseamnă a fi în "carne," în corp. Se presupune că există un suflet în corp, dar dacă faci o investigație atentă, vei descoperi că sufletul nu se află în corp, ci corpul apare în suflet (ori în mintea ta), ca o serie de percepții și senzații.

După aceea te poți întreba de ce unii oameni experimentează reîncarnarea, care poate fi mai târziu confirmată cu precizie. Experiența Reîncarnării nu poate fi negată; totuși aceasta nu o face reală. (Ca și când dacă am o experiență cu o frânghie pe post de șarpe, din cauza faptului că nu am văzut bine, dar acest lucru nu transformă frânghia în șarpe.)

Motivul pentru care este experimentată Reîncarnarea este acela că Mintea este una și universală. Mintea este dincolo de timp și spațiu și fiind dincolo de timp și spațiu ea are acces la toate punctele din timpși din spațiu. Așa cum telepatia te conectează cu alte puncte din spațiu, reîncarnarea este facultatea care te conectează cu alte puncte din timp.

Reîncarnarea, ca experiență, indică spre faptul că toate aparențele din timp sunt conectate prin–și se nasc din–aceeași Unică Sursă, care este dincolo de timp.

Reîncarnarea este interpretată în mod fals de mintea individuală ca o identitate separată ce are o legătură cu identitatea sa separată de mai înainte. Aceasta se întâmplă deoarece mintea care gândește că este separată de rest poartă aceeași credință în separare, însă câtă vreme nu-și poate nega legătura cu restul, încearcă să rezolve această chestiune prin introducerea unui concept de suflet separat ce poartă legătura.

Așa cum vezi totul ca ceva ce experimentezi, totul va fi interpretat în concordanță cu ceea ce crede ego-ul că este real, iar ego-ul nu-și va abandona teoria separării și totul se va murdări cu această noțiune.

Spiritul este unul și nu cunoaște nici un fel de separare. Orice experiență de conectare–fie ea în spațiu (precum telepatia) sau în timp (precum reîncarnarea) este rezultatul Unității Minții (Spiritului).

Atunci când este experimentată telepatia sau reîncarnarea, nu există nici o entitate separată în vreun moment particular (ego-ul sau credința în separare este înăbușită), dar pe măsură ce mintea separată revine și apare ego-ul, mintea poartă același concept al separării pe care îl experimentează și l-ar putea interpreta în concordanță cu falsele ei credințe.

Așadar, se naște iluzia unui suflet separat.

Așa cum vezi, cât este de amestecat și de confuz acest drum! În lumea fizică (împărăția formelor), separarea pare să existe. În lumea Spiritului (care este esența din care apare lumea), conceptul separării nu există. Prin urmare, nu există ceva care să fie sufletul meu sau al tău. Noi suntem Unicul Spirit Etern și nu mai există altcineva.

Dacă experimentezi Reîncarnarea, asta nu se datorează faptului că tu ai un suflet distinct ce are acces la mai multe corpuri, ci pentru că Tu ești Unicul Spirit Universal, care este Sursa tuturor corpurilor (aparențelor).

Pentru a conchide asupra acestui subiect, ai putea spune că reîncarnarea este o percepție greșită datorată unei identități greșite. Spiritul Universal crede că este un suflet individual separat. Este o minciună.

UN ADEVĂRAT MAESTRU

❖ *Un Maestru al Adevărului este cel care îți învață pe alții Adevărul în timp ce se află și trăiește într-o constantă abandonare în fața Adevărului.*

❖ *Adevărul este Singura Ta CASĂ.*

Întrebare:

Întotdeauna te-ai aflat într-o relație specială? Sau te mai afli încă?

Răspun:

Cea mai valoroasă relație pe care am avut-o vreodată este cea cu învățătorul meu spiritual, aici în Charlottesville. Nu m-am așteptat la nimic altceva decât să fiu una cu cine eram deja. A existat un spațiu pentru a crește, o mare răbdare și o iubire necondiționată și ea încă mai există.

Întrebare:

Cine este învățătorul tău spiritual? Dacă nu te superi...de ce ai nevoie de un învățător spiritual? Te învață el...ca un profesor de școală? Este el o persoană care cunoaște adevărul? Despre ce vorbiți? (iartă-mi indiscreția!)

Eu...bine, eu cred că sunt "trecutul meu + o picătură de prezent + câteva speranțe pentru viitor". Oamenii nu cred că aceasta este ceea ar trebui să fie. Vreau să spun că oamenii nu au nevoie de religii, de Buddha sau de alții care să le spună care este calea pe care trebuie să o urmeze...Este bine să ai prieteni și să discuți cu ei despre diverse subiecte și din când în când să primești sfaturi (atunci când nu o poți face singur...), dar să ai pe cineva care "să te călăuzească spre adevărata ta ființă interioară..."??? Cum poate fi posibil așa ceva?! La un moment dat ai spus că o persoană este singura care poate să se ajute pe sine să găsească adevărul dinăuntrul său și să trăiască cu acel adevăr viața sa de zi cu zi...

Răspuns:

Din reacțiile tale, pot spune că tu ai o problemă cu avutul unui ghid. Dacă nu ai fi avut nevoie de un ghid, atunci nu ți-ar mai fi rămas de pus întrebări. Tu pui întrebări deoarece ai nevoie de călăuzire.

Nu este nimic rău să ai un ghid. *Un ghid veritabil este Adevăratul Tău Sine.*

Problema este că noi nu suntem destul de puternici, dar nu suntem nici destul de slabi. Ne este teamă de slăbiciunea noastră. Spui: "Eu pot face.", dar acest "eu" este sursa întregii tale suferințe! Crezi tu că poți să te agăți de acest "eu" pentru a ieși din mizerie și a te întoarce înapoi la Adevăr? Dacă tu depinzi de el, vechiul "eu" nu te va părăsi niciodată.

Tu trebuie să fii atât de mic și de slab, încât să nu mai depinzi de "eu-ul" pe care l-ai folosit pentru a te identifica cu el, și în același timp trebuie să te simți bine necondiționat cu el, așa cum este. Ar trebui să mai știi că acest "eu" este la fel de superficial ca și orice lucru pe care nu te poți bizui, și atunci lasă să intre Adevărul (adevăratul Tu) și tu (vechiul tu) te părăsește.

Acest "eu" trăiește în gânduri și sentimente; este tot ce știe. Este tot ce crede că știe, dar nu știe nimic decât pe sine și orice este în legătură cu el.

Dacă tu știi deja tot ce este de știut, nu ai nevoie de călăuzire și nu mai ai întrebări. Dacă noi punem întrebări, înseamnă că avem nevoie de îndrumare.

Tu ceri îndrumare, deoarece tu te-ai abandonat în umilință și nefericire. Această blândă abandonare lasă Adevărul să intre înăuntru. Pe măsură ce spui "eu," sau "eu pot," Adevărului nu i se permite să intre și El așteaptă. Și cineva care a mers deja pe cale înaintea ta te poate ajuta. Acesta este rolul unui adevărat învățător spiritual. Aceasta a fost poziția propriului meu învățător.

Adevăratul învățător Spiritual este o manifestare exterioară a Adevărului din interiorul tău. El nu este o persoană, chiar dacă ție îți poate apărea ca o persoană. La început, toți care au pășit pe acest pământ sunt pierduți într-o iluzie a separării. Din moment ce ei se află în vis, ei nu pot să distragă ce au făcut.

Nu poți pleca fără un ghid. Toate eforturile tale de a pleca te vor ține mai mult în vis, în mai mult întineric. Dar tu poți lăsa Adevărul să intre în viața și să-ți distragă toate iluziile. Adevărul va intra blând și uneori sub forma unui învățător exterior.

Învățătorul exterior nu este întotdeauna necesar, dar atunci când el vine, și dacă este veritabil, nu este altceva decât Esența Ta ce ți se arată sub o altă formă.

Un adevărat învățător nu-ți dă caile, tehnicile sau metodele pentru a trăi sau cum să afli Adevărul. El te ajută numai să devii conștient de valoarea "golirii" sau a lui "lasă să plece." El te va călăuzi blând ca tu să te întorci spre interior și să lași să plece din minte toate atașamentele. De îndată golit, ce ai rămas este Cine Ești Tu Cu Adevărat.

Tu știi deja să fii Adevărat, da, în teorie nu ai nevoie de un ghid, dar ai avut mult timp acoperit Adevărul și ceea ce crezi că ești a devenit ceea ce ai spus: **"Eu...bine, eu cred că sunt trecutul meu + o picătură de prezent + câteva speranțe pentru viitor..."**

Aceasta este ce gândești. Și nu vei fi niciodată în stare să distrugi aceasta cu propriile tale eforturi. Atunci vine un ghid care-ți spune că nu valorează nimic ce gândești sau simți, ci numai ce știi.

Ce știi este că tu ești o Ființă dincolo de formă, dincolo de conceptele de timp și spațiu. Ești o Ființă liberă de identificări. Ești absența tuturor formelor, ideilor și identităților. Ești o Ființă care pentru a fi completă și fericită nu are nevoie de nimic, deoarece completitudinea și fericirea este adevărata Ei natură. Și această Ființă iubește să audă acest lucru, deoarece Ea știe că este adevărat.

Un ghid îți aduce aminte ceea ce tu știi deja, dar ai avut acoperit.

Acest ghid este o blândă manifestare a Adevărului din Tine.

Odată ce ghidul te-a întors spre interior, nu mai ai nevoie de el.

Ghidul meu este acum prietenul meu.

Ghidul meu este Sinele Meu. Nu există nici o separare între cei doi.

Spuneai: **"o persoană este singura care poate să se ajute pe sine să găsească adevărul dinăuntrul său și să trăiască cu acel adevăr viața sa de zi cu zi..."**

Dacă singur ai ajuns la această concluzie, atunci nu ai nevoie de un ghid.

Și din moment ce trăiești în ceea ce știi, nu mai ai nevoie de ghid.

Înainte de a-ți descoperi Sinele, poate vei ajunge la concluzia că întregul Univers este Ghidul Tău.

Întrebare:

Poți încă să-mi mai explici un pic despre aceasta: **"Învățătorul exterior nu este întotdeauna necesar, dar atunci când el vine, și dacă este veritabil, nu este altceva decât Esența Ta ce ți se arată sub altă formă."**Am mai auzit acest lucru înainte, dar...această esență eu nu o înțeleg.

Răspuns: Esența este Spirit sau Conștiință, care este Tu Fără Formă, ce apare ca forma în care pari tu să exiști. Este numită Esență, datorită Conștiinței că Tu și că eu sunt Conștiința, Una suntem. Conștiința este Impersonală și este sămânța tuturor formelor. Fără Esență nu există forme. În mod metaforic, Esența este ecranul pe care rulează filmul și Lumina. Pe ecran, apar aparențe ca mișcări ale Luminii.

Întrebare: De asemenea: "Ce știi este că tu ești o Ființă dincolo de formă, dincolo de conceptele de timp și spațiu. Ești o Ființă liberă de identificări. Ești absența tuturor formelor, ideilor și identităților." –Eu??

Răspuns:

Nu ceea ce percepi ca forma a lui tu, ci Cel care te percepe pe tine și întreaga lume din jurul tău. Cel care-ți percepe mintea și corpul și nu este niciuna dintre ele. Este Conștiința Însăși. Cum ar putea ca mintea ta să-ți perceapă mintea? Trebuie să existe altceva decât corpul și mintea, care percepe corpul și mintea.

Întrebare:

Spuneai: "Dacă tu însuși ai ajuns la această concluzie, atunci nu mai ai nevoie de ghid. Și din moment ce trăiești în ceea ce știi, nu mai ai nevoie de ghid." Eu știu că așa ar trebui să fie, dar este dificil să ajungi acolo...nesiguranța-eu sunt ceea ce știu că este adevărat despre mine, dar uneori nu sunt sigur că ceea ce simt este chiar adevărat, tu știi?

Răspuns:

Un punct foarte bun. Aici se află secretul deschis. Ceea ce știi este diferit de ceea ce gândești sau simți. Deci, atunci când îți întrebi mintea despre ceea ce știi, tu nu obții decât un gând sau un sentiment, dar acestea nu sunt ceea ce știi, ci pur și simplu ce gândești sau simți.

Mintea ta nu poate cunoaște. Tu – Conștiința – este cunoscătorul.

Când îți spun: "Tu ești o Ființă eternă, Una cu Mine și cu restul Universului", Ție îți place să auzi acest lucru, deoarece tu știi că este adevărat, chiar dacă poate nu-l înțelege.

Cunoașterea este o rezonanță cu Ființa Ta. Este tăcută, mult mai tăcută decât orice gând pe care-l auzi.

Câteodată, corpul tău va acționa cu gândirea ta. Aceasta se întâmplă deoarece Cunoașterea ta (care este tăcută) îți conduce corpul. Altădată, noi acoperim ceea ce cunoaștem în tăcere și, în mod greșit, ne consultăm gândurile și sentimentele care ne spun ce este adevărat. Apoi vei acționa în afara unei iluzii care nu are nici o realitate. Aceasta se întâmplă când mintea devine stăpânul, iar tu ești mai degrabă un servitor.

Atunci când în interiorul tău există un conflict, conflictul se găsește între ceea ce cunoști (în tăcere, înăuntru-ce este întotdeauna real) și ceea ce gândești, ce este nereal. În clipa în care lași să plece gândul de care te agăți sau la care reacționezi, care a creat conflictul, te afli înapoi în ceea ce cunoști. Te afli în Adevăr.

Această cunoaștere nu are dualitate. Ești Una cu Ea, așa că nu există nici un cunoscător al acestei Cunoașteri. Este așa deoarece nu o percepi ca pe un gând, ea este tăcută.

Tu întotdeauna știi ce este real. Nu este important ca să înțelegi ceea ce știi prin intermediul unui gând. Totuși, este foarte important ca în clipa în care simți un conflict în mintea sau în viața ta, să-l lași să plece din gând sau din credința că ești agățat de el.

Un conflict este un minunat semn ce-ți spune că ceea ce gândești (ce este nereal) este în opoziție cu ceea ce știi (ce este real). Atunci când lași să plece gândul sau credința fără a le urma

sau a te lupta cu ele (deoarece nu mai crezi în ceea ce ele spun), te afli înapoi în ceea ce Știi și conflictul a dispărut. Visul a dispărut. Iluziile au dispărut. Te afli în Adevăr.

Dacă Știi să folosești conflictul ca pe o călăuză, lăsându-l să plece, vei trăi fără efort și fără conflict. **Tu ești Una cu ceea ce Știi și Ceea ce Știi este Realitatea.**

Ceea ce știi este o cale a Ființei de a fi fericită doar aflându-se în formă sau în gânduri, așa cum este. Ea nu crede în ceea ce ele îți spun că ești.

Nu are nici o problemă cu vreun gând sau cu vreun sentiment, așa că le lasă să fie așa cum sunt-aparente.

Atunci când continui să rămâi în Ceea ce știi, ceea ce vei gândi va veni tot de Acolo și numai după aceea vei putea avea încredere în gândirea ta, deoarece gândirea ta va fi de asemenea Una cu Ceea Ce Cunoști. Dar mai întâi, trebuie să te părasească falsa credință în separare (miezul credinței tuturor celorlalte false credințe). Numai atunci poți avea încredere în gândurile și percepțiile tale și vei ști că ele sunt adevărate, deoarece fiecare dintre ele va fi atinsă de Cine Ești tu ca Ființă, și vei simți o Scănteie de Bucurie în ele și Tu vei vedea în ele Adevărata Ta Reflectare.

Apoi vei înțelege și ceea ce cunoști.

Deci cunoașterea este o curgere ce începe dinăuntru și merge în afară și nu invers. Dacă îți consulți mintea asupra a ceea ce cunoști, vei obține o minciună. Dacă lași să te părasească credința în gând sau percepție, care-ți spune ce este adevărat, atunci te afli în mod natural în Ceea Ce Tu Cunoști, fără nevoia de a înțelege.

Ceea Ce Tu Știi este o cale Adevărată a Ființei și nu-ți cere nici un efort să te afli pe ea. Tot ceea ce ai nevoie este să lași să te părasească credința în gânduri și sentimente.

Nu-ți ia nici un efort Să Fii. O Ființă care nu face efort este Cine Ești Tu.

Întrebare:

Cine este un Adevărat Maestru și cum îl putem recunoaște?

Răspuns:

Înainte de a trece la răspuns, voi da câteva definiții clare pentru: a fi Acasă, a fi trezit și a fi iluminat.

Cea mai profundă iubire este ceea ce vei fi. Poți iubi această lume, așteptând fericirea prin intermediul experiențelor temporare și vei fi chiar la fel cu această lume: o entitate densă. Sau poți iubi Adevărul mai mult decât orice altceva, centrul Ființei tale, și vei face din aceasta prima ta Iubire, și vei iubi această primă iubire cu tot prețul, atât de mult încât dorești să-i dai orice ca Adevărul să poată avea spațiul și viața ta, iar atunci vei fi întocmai ca Adevărul și una cu el. Aceasta se întâmplă când ești ACASĂ.

Fiind acasă înseamnă a lăsa să plece tot ce nu este adevărat. Este o curgere. Este o constantă stare de a lăsa să plece. Nu va exista niciodată efort sau conflict. Orice lucru pe care-l vei face nu va veni dintr-o nevoie sau dorință exterioară, ci va fi făcut numai dacă este o exprimare ușoară, blândă și relaxată a Ființei–Adevărul.

Dacă faptul vine din cauză că te gândești că vei obține ceva pentru tine doar pentru a te simți înăuntrul tău bine sau întregit, atunci există o identitate pe care încerci să o declari că nu este adevărată. Aceasta se întâmplă când **NU EȘTI ACASĂ**.

A nu te afla acasă cere multă energie și multă proprietate. Ai putea trăi într-o constantă apărare, încercând să protejezi ceea ce încerci să faci să pară real.

Ceea ce încerc să pun acum în discuție este clarificarea faptului că trezirea sau iluminarea NU sunt sfârșitul drumului. Trezirea sau iluminarea se petrec atunci când Adevărul te atinge într-un mod în care "tu știi ce este Adevărat." Totuși, ambele sunt experiențe. Fiind experiențe, ele nu sunt eterne. Lucrul important nu este experiența, ci **Cunoașterea în Tăcere** pe care aceasta ți-o arată. Această Cunoaștere nu este o experiență și tu ai avut-o deja. O experiență poate numai să întărească această Cunoaștere, astfel că poți și înțelege ceea ce știi. Este o integrare a formei în ceea ce este fără formă.

Este posibil pentru cineva să aibă o experiență și să o atașeze experienței de a construi o identitate în afara ei (cu alte cuvinte, "cineva" care a experimentat ceva), va căuta experiența și va acoperi Cunoașterea pe care experiența i-a dat-o ca dar.

Trezirea și Iluminarea sunt valoroase numai dacă cei care au primit aceste daruri au capitulat în fața a ceea ce ele le-au dezvăluit și întotdeauna au trăit în abandonarea în fața acestei Cunoașteri. Numai atunci ei se află Acasă, altfel ei sunt învățători treziți care trăiesc în vise și spun minciuni.

Există oameni ce sunt treziți, dar nu se află Acasă și oameni care se află Acasă, dar nu sunt treziți. Este posibil pentru unii să aibă o experiență a trezirii, dar dacă nu se abandonează cunoașterii Adevărului că experiența le-a fost destinată, atunci ei vor trăi pentru a folosi pentru un scop personal experiența, pentru ego.

Este posibil și reversul. În această lume există ființe care pot să nu fi avut niciodată o experiență a trezirii, însă Inima lor nu se agită niciodată de ceva. Ei se află Acasă. Chiar dacă ei nu înțeleg acest lucru, ei trăiesc în Cunoașterea Adevărului. Ei sunt una cu Adevărul, fără a înțelege intelectual acest lucru. Ei se află într-o curgere a Ființei, ce nu are credința în vreo identitate.

Există mulți așa-numiți măștri care-și folosesc experiențele de trezire doar pentru a avea o scuză pentru a obține ceea ce-și doresc. Ei nu mai pot avea acces la Adevăr, însă vor folosi și copia

ce au avut acces în trecut și vor uza de aceasta pentru a avea o prioritate "spirituală", doar ca să poată fi cineva ce are cunoașterea și puterea asupra altora, pentru a obține ceva pentru ei înșiși.

Un adevărat maestru nu este unul din cei care au stăpânit Adevărul, ci este stăpânit de Adevăr. Un adevărat maestru este cel ce se află Acasă, care a capitulat cu tot prețul și fără compromis în fața a ceea ce El cunoaște ca fiind Adevărat.

Un maestru fals se atașează de experiența trezirii și iluminării, în vreme ce unul adevărat trăiește în Cunoașterea tăcută a ceea ce i-au dezvăluit aceste experiențe.

Unii așa-ziși măștri care nu rămân Acasă sunt doar învățători ai Adevărului. Învățăturile lor sunt numai vorbe frumoase, care nu creează o transformare a Inimii, ci numai o fantezie a minții care iubește conceptele și informația.

Un maestru al Adevărului este cel care-i învață pe alții Adevărul, în timp ce se află și trăiește în Adevăr. Adevărul este ACASĂ.

CINE ARE NEVOIE SĂ MEDITEZE?

Dacă meditezi să obții ceva, eviți Prima Ta Iubire.

Meditația Adevărată este o stare naturală a Ființei. Ea nu necesită a face ceva, deoarece nu are nevoie de nimic pentru A Fi.

Întrebare:

Poți să-mi spui câteva lucruri despre meditație?

Răspuns:

Adevărata meditație este absența oricărui tip de reținere în minte. Adevărul curge fără a fi obstrucționat, fără preferință, atinge totul în cale și îi dă viață. Conceptele și gândurile nu sunt încă moarte, ele dezgroapă memoriile din trecut, dar trăiesc, dând Viață prin Adevăr, cu o scântee de Bucurie; purtând semnătura Adevărului, ele devin concepte vii–o expresie a Realității.

În adevărata meditație, tu nu meditezi asupra unui obiect sau îți menții mintea liniștită sau pentru a atinge ceva ce nu ai dar dorești să ai, ci ești pur și simplu mulțumit că Exiști. Tu știi că orice îți dorești să ai în viață, de fapt nu ai nevoie. Nu ar trebui să-ți trădezi Ființa pentru nici o percepție ce-ți promite realizarea și fericirea. Nu ar trebui să trădezi adevărul pentru nici o minciună. Dacă te afli în minciună, nu ar trebui să-ți acuzi pentru aceasta, nici mintea și nici pe alții, nu ar trebui mergi în mintea ta nici chiar să repari acest lucru, ar trebui doar să fii mulțumit că te afli în minciună, fără a o reține mai departe. Atunci tu te afli în Adevăr.

Un căutător al Adevărului este cineva care acoperă Adevărul cu probleme și ordini de zi. Pe de altă parte, cineva care este stăpânit de Adevăr, trăiește ceea ce știe că este adevărat–chiar dacă

această cunoaștere este la fel de mică ca și "Eu nu știu" ori "Las să plece" ori "Abandonez orice faptă..."

Tu nu ai nevoie să meditezi.

Atunci când lași să plece orice rețineră din minte, te afli deja în Inimă, Una cu Adevărul.

CHIAȘ ȘI ATACURILE DE PANICĂ POT FI

INDICATORI AI ADEVĂRULUI

- ❖ **Corpul tău nu-ți aparține, el aparține Adevărului.**
- ❖ **Tu încerci să controlezi exteriorul, pentru a proteja ce este în interior, dar ceea ce crezi că protejezi este o iluzie.**

Întrebare:

Anul trecut am avut un atac de panică. Simțeam ceva foarte ciudat în piept și după aceea, întregul meu creier a înnebunit. Nu puteam face nimic, ci doar să plâng și să închid ochii. Îmi era așa de frică, dar fără să știu de ce. Ieri, am avut iar această încercare și am simțit din nou același lucru. Îmi este inexplicabil, deoarece nu văd nimic greșit în viața mea de acum. Totul este în regulă. Am tot ce am nevoie. De ce îmi este așa de frică, câtă vreme nu am absolut nici un motiv pentru care să-mi fie frică? Poate voi înnebuni și acesta este un semn. Poate sunt paranoic. Sunt foarte supărat din această cauză. Nu doresc să trăiesc în spaimă. Bedri, mai este oare ceva de făcut?

Răspuns:

Spu "De ce-mi este așa de frică dacă nu este nimic?"

Aceasta este o chestiune de control. Aproape întreaga viață te-ai bazat pe mintea ta pentru a te menține în siguranță, pentru a avea controlul asupra incertitudinilor vieții, pentru a-ți păstra sub control viitorul și aceasta a mers până la un anumit punct, dar nu mai mult...După acest punct mintea nu te mai poate deloc ajuta și pierzi lucrul de care ai depins atât de mult timp, iar aceasta se întâmplă când ai un atac panică.

Este ca atunci când copilul își pierde mama și izbucnește în plâns. Mama ta a fost mintea care te-a protejat de o inimă zdrobită. Așa cum vezi incertitudinile vieții, vezi și faptul că nu mai poți depinde de minte ca fiind salvatorul tău.

Atunci când există un simptom în corpul tău (ca această ciudată senzație din piept), mintea ta nu are nici măcar cea mai mică idee despre ce este vorba și atâtă vreme cât tu depinzi de minte pentru a găsi o soluție, simți că ai pierdut total controlul, fapt ce creează panica, deoarece pentru tine este ca o moarte-mintea pe care te-ai bizuit atâtă timp pentru a fi în siguranță, acum nu-ți mai este de nici un ajutor. Dacă nu poți să ai încredere în mintea ta, te simți ca și cum nu poți avea încredere în sinele tău, deoarece te-ai identificat cu mintea. Simți ca și cum identitatea ta, mecanismul tău de control, se prăbușește și nu este de mirare că simți o spaimă așa de mare....

Dar există o cale de scăpare.

Acum, putem converti această nenorocire în prosperitate prin a nu a avea de a face cu nerealitatea, astfel încât să putem trăi în realitate.

Pentru câteva secunde, stai puțin liniștit și spune-i sincer Sinelui tău: "Din acest punct încolo sunt total de acord să las Adevărul să-mi trăiască viața, corpul și mintea. Îmi las corpul, mintea și întregul Univers să fie o exprimare a Adevărului. Cu acest asentiment, doresc din plin și necondiționat să mă abandonez Adevărului. Spirit, ajută-mă ca abandonarea mea să poată fi totală și completă."

Dacă tu îi spui Sinelui tău o singură dată și sincer acest lucru și trăiești în această abandonare, munca ta s-a sfârșit. Trăiește în încrederea în această înțelegere și acum vei fi dirijat și trăit de Adevăr și numai de Adevăr. Nu mai poate exista nici un pic de spaimă. Adevărul nu cunoaște frica.

Până acum, viața și corpul tău s-au aflat cel mai mult sub controlul minții. Câtă vreme ai avut încredere în minte, mintea te-a prins în închisoarea ei și identitatea ta a devenit mintea ta. Să nu ai nici o legătură nici cu corpul tău, deoarece corpul nu-ți aparține nici ție și nici minții tale. El aparține Adevărului.

LASĂ ADEVĂRUL SĂ TRĂIASCĂ PRIN CORPUL TĂU ȘI SĂ-I POARTE DE GRIJĂ. CORPUL TĂU APARTINE ADEVĂRULUI.

Acum, în loc să depinzi pentru securitatea ta, de minte, vei depinde de Adevăr. Adevărul este Inima ta Universală-Centrul tău cel mai tainic și Sinele Tău Adevărat. Ai încredere în Adevăr astfel încât să l te abandonezi total Lui, pe baza înțelegerii pe care ai făcut-o și Adevărul va crea armonia și pacea infinit mai bine decât a făcut-o mintea vreodată.

Mintea ta nu ți-a atins niciodată Inima. Atunci când Adevărul îți atinge Inima, știi că El a făcut-o și îl lubești. Trăiește prin această iubire. Iubește Adevărul și vei deveni ceea ce lubești. Vei deveni Adevărul.

Mintea, gândurile, percepțiile nu sunt atrăgătoare, pe când cea mai ușoară atingerea a adevărului de Inima ta este mult mai atrăgătoare.

În această Abandonare, maestrul necorespunzător, care este mintea ta, este acum servitorul Adevărului. Adevărul se va exprima prin mintea și corpul tău, în cele mai uimitoare moduri, dar tu trebuie să capitulezi complet în fața Adevărului, așa cum ai fost de acord.

Vei obține rezultate. Adevărul va da rezultate. AI ÎNCREDERE.

CELE PATRU STĂRI ALE CONȘTIINȚEI

- ❖ **Atunci când lași să plece orice rețineră conștientă, Tu te afli deja Acasă, ești Una cu Adevărul, Aici și Acum.**

❖ *Când ești Acasă, Iluminarea vine fără nici un efort din partea ta. Pe de altă parte, atunci când cauți Iluminarea, îți pierzi Casa.*

Întrebare:

Am înțeles că conștiința este o stare a minții ce face Conștiința să fie conștientă de sine.

Răspuns:

Da, este o chestiune de definiții, dar eu aș spune invers. Tu ești Conștiința, care este creată prin Conștiință (Ființă sau Adevărul). Conștiința este întotdeauna conștientă de sine și aceasta este Cunoașterea.

În starea ta Adevărată, Conștiința este Centrul tău cel mai profund și Tu, Conștiința, ești Una cu Conștiința, așa că nu există nici o diferență între cele două. Tu și Conștiința sunteți Una și sunteți Infinitul. Ele nu se pot deosebi în Adevăr. Se află în Non-dualitate. În această stare naturală, Conștiința sau Tu, este non-duală și se cunoaște pe Sine fără să existe un cunoscător.

Când Tu, Conștiința, hotărăști să părăsești Conștiința și te ascunzi în minte, atunci tu ca minte ești conștient într-o stare dualistică de gânduri și de obiecte, dar fără nici o conștientizare a Adevărului, deoarece Adevărul tău Sine este întunecat de sinele fictiv ("eu"). Acest "eu" este mintea—un sistem de credință—în care se ascunde Conștiința (Adevărul Sine).

Universul este o proiecție sau o manifestare a minții.

Tu, Conștiința, te afli acum în minte în dualitate cu lumea pe care mintea o percepe.

Dându-i putere (sau Adevăr) minții, aceasta devine stăpânul și tu îi devii servitor.

Când lași în totalitate să-ți plece identificarea ta cu mintea, ești din nou Una cu Creatorul tău—Conștiința. Aceasta este Iluminarea.

În această stare naturală, tu mai poți fi încă în minte, dar nu vei mai fi pentru multă vreme mintea, cu alte cuvinte, nu te vei mai identifica cu ea.

Câtă vreme ești Una cu Conștiința, ai Cunoașterea și această Cunoaștere nu mai este întunecată de credințe (de minte). Din contră, acum îți poți folosi mintea pentru a extinde Adevărul Tău Sine și pentru a-ți vedea Adevărata Reflectare în El, fără a te pierde în minte (altfel spus, fără a te identifica cu mintea). Aceasta îți permite să integrezi mintea înapoi în Sinele tău, astfel încât Tu, Conștiința sau Conștiința, poți să devii Una cu mintea. Acum Conștiința este Întregul și mintea a devenit slujitorul tău, în loc să-ți fie stăpân.

Deci, atunci când ești iluminat, tu ești de asemenea conștient de ceea ce Știi deja sau ești Conștient ca Ființă. *Aceasta înseamnă că mintea nu-ți mai este dușman, și că ea ia parte la sărbătorirea Existenței tale Eterne.*

Întrebare:

În starea pură, după ce organismul corp-minte dispare, suntem noi numai spațiu, pură conștiință? Am eu oare dreptate?

Răspuns:

Dacă iluminarea are loc când te afli în corp, atunci se eliberează falsele credințe cu care ai fost identificat și adevărul eu este dezvăluit într-o clipă. Dacă după aceea corpul moare, nu este nimic pierdut. Tu rămâi ca Pură Conștiință. Da.

Dacă corpul moare înainte de iluminare, mintea (ori credințele) nu moare. Cu toate acestea, chiar dacă ți-ai părăsit corpul, tu ești una cu Conștiința din cauza identificării tale subconștiente cu falsele credințe (mintea), dar nu o cunoști în totalitate (cu alte cuvinte, nu ești conștient de ea). După aceea, Conștiința va trece printr-o altă existență corporală, ca să poată continua procesul de eliberare și să experimenteze Iluminarea (de aici, conceptul de reîncarnare).

Ceea îți este necesar pentru a experimenta iluminarea nu este corpul, ci sistemul de credință pe care îl reții în mod subconștient, care proiectează un alt corp, înainte ca acest sistem de credință să fie eliberat cât timp ești în corp.

Întrebare:

Și dacă Conștiința este o stare a minții, atunci când corpul doarme, ești tu conștient de sinele tău ca atunci când te afli în proiecție astrală?

Răspuns:

Așa cum am menționat mai sus, conștiința este Adevărul tău Centru sau Ființă. Nu este o stare a minții. Când tu, Conștiința, te afli în somn profund, este plecată atât mintea cât și proiecția sa (lumea). Totuși, cât timp starea trezită a Conștiinței s-a identificat cu mintea, când mintea ne dispare din vedere, conștiința—se pare—că dispare împreună cu ea.

Chiar dacă Centrul cel mai profund al Conștiinței tale este încă Conștient de Sine în timpul somnului, tu nu-l cunoști prin intermediul lui "tu pe care-l folosești în mod obișnuit," deoarece "acel tu" nu mai este prezent în timpul somnului.

Deci în timpul somnului Tu ești conștient de Sinele tău Adevărat, dar nu ești conștient de sinele tău fals (ori mintea-identificată).

Faptul că nu-ți amintești somnul profund nu înseamnă că nu ești conștient. Din contră, când te trezești știi că ai fost (ca Ființă) în somn. Totuși, câtă vreme în timpul somnului profund nu a existat nici o minte, ea nu-ți lasă nici o urmă în memorie și prin urmare, tu nu ai nici o amintire despre acest lucru.

În concluzie:

1) În timpul stării ignorante, ești conștient de lume fără să ai conștiința adevăratei tale naturi.

- 2) Când lași să plece orice reținere conștientă a vreunui gând, ești conștient de sine, fără să înțelegi asta. Te afli Acasă. Totuși, pot încă să mai existe rețineri subconștiente (vechile credințe care dorm), care mai târziu pot întuneca cunoașterea adevăratului tu.
- 3) Când este experimentată iluminarea, sunt eliberate toate falsele credințe și Cunoașterea adevăratului tu nu-ți mai este nici o clipă întunecată. Mai mult, ești conștient de ceea ce ești conștient, cu alte cuvinte, poți experimenta și înțelege ceea ce știi.
- 4) În timpul stării de somn, ești conștient, dar nu în mod conștient.

A te afla Acasă (2) este una din cele mai valoroase stări dintre cele patru de mai sus. Când ești Acasă, iluminarea vine în mod natural. Când cauți iluminarea, tu îți părăsești Casa.

TRĂIND ADEVĂRUL–IUBIND ADEVĂRUL

- ❖ *Pura Iubire pentru Adevăr este singura cale spre Libertate.*
- ❖ *Spațiul pe care tu îl oferi Adevărului este numai spațiul pe care-l va ocupa Adevărul pentru a trăi Viața ta.*

Întrebare:

De mai mult de un an de zile, în fiecare clipă mă chinuie ceva foarte ciudat și pentru mine imposibil de înțeles. În iulie anul trecut, unul dintre frații mei s-a sinucis și de atunci a început totul. Din acel teribil moment îmi este teamă să mai stau singur și nu știu ce este libertatea.

Am consultat mai mulți medici, care să-mi dea o explicație despre ce se petrece în corpul meu și pentru a afla de ce nu-mi pot găsi pacea. Nimeni nu știe cu adevărat ce mi se întâmplă. Toți îmi spun "spasmofilie" și-mi prescriu injecții cu calciu și magneziu. Eu însumi am descoperit mai multe decât medicii și chiar nu am știut exact cum să le explic lor ce se întâmplă în corpul meu atunci când sunt bolnav. Tu ai vreo idee despre acest lucru?

Răspuns:

Mi se pare că trauma legată de fratele tău ți-a cauzat un fel de condiționare negativă (un model) în creier, într-un fel care-ți afectează corpul ori de câte ori este activată de memorie. Acest model va fi eliberat, însă NU cu vreun efort din partea ta. Aici se află cea mai bună soluție, care este însă cea mai dificilă, dar va fi unicul lucru ce va merge cu adevărat.

De câte ori memoria îți este pătrunsă de moartea fratelui sau de orice altă durere emoțională ori fizică legată de aceasta, nu i te împotrivi. Află-te într-o stare de bine necondiționat, pe care nu încerca să o analizezi, nu încerca să o rezolvi mental, nu încerca să scapi de ea sau să o

păstrezi. Reacția ta la aceasta este singurul lucru care-i dă stării energie și care o menține acolo. Atunci când starea vine, las-o să fie. Dacă te gândești mai departe la ea, o vei ține acolo. Ea nu are nici o putere asupra ta, decât cea pe care i-o acorzi împotrivindu-i-te. Acum crezi că ea are putere și i te opui și această reacție împreună cu credința ta, susține modelul ce ți se află în minte și care nu poate fi eliberat prin nici un efort al minții tale.

Așadar, în loc, **POȚI SĂ TE SIMȚI NECONDIȚIONAT BINE CU STAREA PE CARE O AI. NU FĂ NIMIC. DOAR FII.**

Păstrează-ți Inima deschisă și ușoară, spune-i stării "Bine ai venit!" și stai în ea ca o Ființă, fără a-ți folosi însă mintea. Atunci și numai atunci ești în rezonanță cu tainicul tău Centru interior, care este Dumnezeu, iar această rezonanță îi va oferi lui Dumnezeu capacitatea de a se mișca prin tine și de a elibera modelul, împreună cu durerea și suferința.

DECI FII DESCHIS, BLÂND ÎN INTERIOR, RELAXAT, ABANDONEAZĂ-TE ȘI AI ÎNCREDERE.

Până acum te-ai opus acestei stări. Acum, mergi înăuntrul tău, căci știi cum să faci acest lucru, fără vreun efort în minte. Poți, chiar și pentru o clipă, să mergi în interiorul tău. Acest lucru nu te va face să scapi de model, dar este începutul eliberării de el. Apoi simte-te bine cu modelul, într-un mod necondițional, fără să-i opui rezistență, chiar așa cum am descris mai sus. Dumnezeu se va mișca prin tine și va elibera modelul. Lui Dumnezeu (Centrul tău cel mai tainic) nu-i este teamă de model și niciodată nu crede în el.

Centrul tău lăuntric nu crede în acest model și El știe că acesta nu este adevărat. În starea ta de bine absolut și de non-rezistență, acesta ți se va arăta, însă nu există nimic ce tu ai putea face folosindu-ți mintea. Trebuie să-ți folosești Inima pentru a te domoli, a fi deschis și a merge înainte.

Dacă a nu face nimic este la început ceva greu pentru tine, poți alege în loc ceva neutru, afirmând: "Acest model nu este Voința mea. Voința mea este Pacea pentru toată lumea, inclusiv pentru mine însumi. Câtă vreme eu și Tatăl Una suntem, eu am moștenit numai Pacea de la Tatăl. Prin urmare, în Conștiința mea nu poate intra nici un conflict și nici o suferință." Tatăl este Dumnezeu din interiorul tău. Când tu știi și îți afirmi Voința, aceasta Te aliniază cu Centrul tău lăuntric (Dumnezeu), deoarece Voința ta este aceeași cu cea a lui Dumnezeu. După aceasta, mintea te va sluji pe tine (Adevărul), în loc ca ea să-ți spună ca un stăpân, ce să faci. Fă această afirmație și apoi las-o să lucreze. Poate vei simți durerea modelului, dar ai încredere. În starea ta de non-rezistență modelul va fi eliberat. Poate îți va lua timp, dar nu este obligatoriu. După simte-te bine necondiționat. După aceea tu ești Acasă, Una cu Dumnezeu (Centrul tău cel mai lăuntric), Care va face toată munca. Tu nu faci nimic.

RELAXEAZĂ-TE ȘI FII DESCHIS. ASTA ESTE TOT.

Referitor la suferința ta din interior, în fiecare clipă ai de făcut o alegere. Alegerea ta este fie

1) să ai încredere că percepțiile, gândurile și simțămintele îți spun ce este adevărat și dacă lași să se întâmple așa ceva, te vei împotrivi modelului (sistemul de credințe) în care te afli și acesta va deveni din ce în ce mai puternic,

fie

2) să ai încredere și să capitulezi în fața a ceea ce știi tu că este adevărat, care-ți spune să te găsești în interiorul tău într-o stare de bine, calmă și plăcută, în mijlocul acestei suferințe din afară. Ca Ființă tu știi cum să faci acest lucru.

Așadar, alegerea ta este de a te simți sau nu bine în momentul în care vine modelul, de a te simți ușor sau greu, de a fi deschis sau închis, de a lăsa modelul să plece sau de a-l reține, de a te afla în plină durere astfel încât întreaga bază a durerii (modelul) este permanent eliberată sau de a încerca să te împotrivești și să schimbi modelul pentru a-ți alina temporar durerea, de a te abandona complet sau de a te opune și de a reacționa.

Aceasta este unica ta alegere pe care o ai ca Ființă. Nu ai nici o șansă la nivel de corp sau minte. Singura ta alegere este calea Ființei tale. Și dacă tu ești adevărat, Adevărul va vindeca neadevărul, fără ca tu să faci ceva referitor la acest lucru.

Adevărul îți va arăta că ceea ce te afectează nu este real. Pare real numai din cauză că tu i te opui de fiecare dată când se manifestă ca percepție. Nu i te mai opune atunci când apare, simte-te bine și în starea ta de bine în cele din urmă neadevărul va dispărea.

Deci nu mai fă nimic, relaxează-te doar, fii deschis și ușor înăuntrul tău, Ai Încredere că Spiritul te vindecă chiar acum.

Întrebare:

Ceea ce spui, este adevărat. Modelul este în mintea mea, chiar dacă deseori mă gândesc că el vine din altă parte. Uneori cred că ceva foarte ciudat se petrece în corpul meu și acest lucru îmi poartă mintea aiurea. Dacă aș putea scapa de această povară ce-mi presează creierul...

Răspuns:

Înțeleg foarte bine ce vrei să spui.

Înainte însă de a continua, să clarificăm câteva lucruri preliminare.

Așa cum știi deja, tu nu ești nici corpul, nici mintea, ci tu ești Conștiința (Prezența) ce este conștientă atât de corp cât și de minte (sistemul de credințe și gândurile).

Acum, pentru a controla durerea asociată cu corpul tău și agitația asociată cu mintea ta, Tu, fiind Conștiință, ai urcat în minte și lucrând asupra modului de a găsi vreo alinare folosindu-ți mintea, orice remediu pe care l-ai fi putut găsi era numai ceva temporar și nu o soluție definitivă și

completă. Ceea ce îți spun este să nu mai lași mintea să caute un remediu. Nu există vreo soluție care să vină din mintea ta sau din oricare altă minte. Soluția se află în Inima ta, asta este tot ea se află în Conștiința ta.

Acum să explic.

Pentru a vindeca corpul, mai întâi trebuie vindecată mintea, dar pentru a fi vindecată mintea, trebuie vindecată Conștiința. Stările corpului și stările minții reflectă starea Ființei Tale, și tu fiind Conștiință, ÎNTOTDEAUNA te poți afla numai într-una din aceste două stări:

1) Fie deschis și relaxat, iubind eliberarea și nu reținerea vreunui lucru, fără a avea vreodată nevoie de a schimba sau de a păstra ceva. DOAR "FIIND" în miezul tuturor lucrurilor. SIMȚINDU-TE bine în mijlocul tuturor lucrurilor ce nu sunt în regulă.

ACEASTA ESTE CONȘTIINȚA ADEVĂRATĂ.

2) Fie închis și limitat, păstrând gândurile, emoțiile sau percepțiile într-un mod în care fie te identifici cu ele pentru a le reține, fie le înlături pentru a le schimba. Acest lucru se întâmplă întrucât Conștiința dorește să folosească mintea (puterea ei) pentru a alina durerea sau pentru a urmări o fericire imaginară.

Conștiința lucrează în afara vreunei necesități sau dorințe. În mod constant, tot ceea ce face Conștiința este pentru a fi.

ACEASTA ESTE CONȘTIINȚA NEADEVĂRATĂ.

Acestea sunt singurele două moduri în care tu poți fi Conștiința și nu există cale de mijloc.

Căile prin care tu poți exista ca minte sau corp sunt infinite de multe, dar ele nu au nici o putere de vindecare, însă tu fiind Conștiință te poți găsi numai în aceste două situații și aceasta este singura alegere adevărată pe care o poți face în orice clipă. Nu ai de ales la nivelul minții sau la nivelul corpului tău.

Așadar, tu poți fi Adevărat, simțindu-te bine în această stare de "ne-bine", lăsând Adevărul (Centrul tău lăuntric) să se miște prin tine și să te stăpânească și lăsându-ți Conștiința ta cea mai profundă (care este Dumnezeu) să-ți vindece corpul și mintea.

Sau poți fi Neadevărat, fără să te simți bine în această stare de "ne-bine" pe care o pecepi și să o păstrezi în minte pentru a o schimba.

Prima alegere te lasă (Conștiința ta exterioară) să te reunești cu Conștiința ta interioară (Dumnezeu) și să devii O Singură Conștiință la nivelul minții și la nivelul corpului, pe când cea de a doua alegere te separă de Centrul tău cel mai lăuntric (Dumnezeu) și te pune în dualitate și irealitate.

Care este Alegerea ta?

Nu-mi spune acum că tu nu știi cum să te simți bine în mijlocul stării de "ne-bine", deoarece tu ȘTII. De fapt, este singurul lucru pe care tu, fiind Conștiința adevărată, îl cunoști. Toate celelalte moduri de a fi sunt neadevărate.

De exemplu, atunci când se apropie de tine sămânța vreunui gând, tu știi foarte bine cum să o lași să plece și să fii liber sau știi cum să o reții și atunci mergi în minte pentru a gândi mai departe, pentru a o analiza și a o păstra. Este tot ceea ce tu știi cu adevărat și tot ceea ce tu ai avut vreodată nevoie să știi cu adevărat.

Nu există absolut nimic ce poți face de la nivelul minții tale, însă poți lăsa mintea și îngrijorarea corpului, Conștiinței; așteaptă într-o stare de "A Fi", astfel încât Conștiinței tale cele mai lăuntrice (Dumnezeu) să i se permită să se miște prin tine și să vindece tot ce este vreodată nevoie de vindecat.

Tu iubești și știi cum să faci acest lucru, așteaptă Fiind, deoarece acesta este Adevărul.

Toate celelalte moduri de a fi: a reacționa, a păstra, a te împotrivi, a dori, a avea nevoie sunt moduri în care Conștiința nu este adevărată față de ce cunoaște ea ca Adevăr.

A te afla într-o constantă stare de eliberare, de bine, nu solicită nici efort, pe când toate celelalte stări cer să se investească multă energie, timp și efort, pentru a susține neadevărul.

Simpla stare de A Fi nu vă ia nici un efort, pe câtă vreme "a face pentru a fi" vă ia un efort infinit.

Atunci când tu "faci" ceva pentru a te vindeca prin mintea și corpul tău, Centrului tău cel mai lăuntric (Dumnezeu) nu i se permite să se miște prin tine și El se rețage.

Pe de altă parte, atunci când tu nu faci nimic pentru a schimba ceva și te abandonezi complet lui "ceea ce este," Centrul tău lăuntric se mișcă și te vindecă. Numai atunci, altfel niciodată. Este foarte important să înțelegi acum acest lucru.

Întrebare:

Dar dacă nu voi analiza sau nu voi rezolva mental problema, ori nu voi scăpa de ea sau nu o voi păstra–ce-mi mai rămâne atunci de făcut?

Răspuns:

În mod precis îți cer să nu faci absolut nimic. Lumea îți va spune să faci ceva sau altceva, dar nimic nu merge cu adevărat.

Tu nu poți face ceva ca să fii. La început trebuie să te afli într-o plăcută stare de A Fi. Numai după aceea poate exista ceva de făcut și acest ceva va veni de la Adevăr și nu de la "tine."

Atunci când reacționezi la întreaga stare de "ne-bine" din afara ta, tot ceea ce tu faci vine de la neadevăr și neadevărul, da, are putere, dar nu are puterea de a vindeca.

A vindeca este a deveni întregul sau de a te "re-uni" și nu este posibil ca un sine separat să se reunească cu el însuși sau cu altul prin vreun efort. Orice face un sine separat va crea numai o mai

mare separare, însă el îi poate permite Adevărului să intre în spațiul în care se abandonează și poate lăsa Adevărul să re-unească tot ce El atinge.

Întrebare:

Teama care pune stăpânire pe corpul și pe mintea mea în acele clipe este ceva cu care nu știu cum să mă descurc. Atunci când ea vine, eu nu sunt relaxat și nu pot fi relaxat, deoarece a fi relaxat înseamnă a avea control asupra corpului tău.

Răspuns:

Nu îți cer să te relaxezi folosindu-ți mintea, căci numai atunci este o chestiune de control. A avea controlul înseamnă a folosi pentru orice mintea. Îți cer să te relaxezi fiind Conștiință.

Tu știi cum să faci acest lucru chiar fără să te gândești la el. Aceasta nu este o stare mentală. Este starea de A Fi.

Chiar dacă nu ai atins cu mintea nimic din ceea ce am spus eu acum, Ființa ta știe exact despre ce vorbesc eu și EA ȘTIE CUM SĂ "FIE" FĂRĂ A REȚINE CEVA–fie un gând, o percepție sau o senzație (o durere trupească).

Simte-te doar bine, fără a-ți folosi mintea, gândurile sau corpul și aceasta îi va permite Adevărului să le folosească pentru Sine.

Atunci când iubești Adevărul mai mult decât pe tine însuși (cine crezi tu că ești), vei lăsa să se întâmple aceasta, astfel ca Adevărul să Te poată avea (Cine Ești Tu Cu Adevărat).

Întrebare:

Îmi spui să am încredere și să capitulez în fața a ceea ce știu eu că este adevărat. Bine, eu nu știu ce este adevărat și nu știu în fața cui să capitulez. Nu mă pot încrede în cineva, căci nu mă pot încrede în mine însumi. Nu cred că pot să nu fac nimic. Cred că este un mod de a mă proteja pe mine însumi de suferință, așa că voi sfârși prin a fi singur.

Răspuns:

Tu ai uitat Adevărul deoarece tu te afli în minte. Tu nu poți cunoaște Adevărul în minte, până când și dacă nu-l cunoști mai întâi în Inima ta (în Conștiința ta).

Dacă tu știi că nu cunoști Adevărul, acesta este un semn foarte bun, deoarece după aceea știi și că nu te poți încrede în mintea, sentimentele și sinele tău (așa cum am spus mai sus) pentru Adevăr.

ACUM LASĂ TOT în ce nu ai încredere (mintea ta, sinele tău, alții...). Când tu lași generos totul să plece, deschizi în Tine un spațiu. În acest spațiu se află Adevărul.

Dacă ȘTII că nu cunoști Adevărul, atunci să începi cu acest foarte mic pas că ȘTII și abandonează-te Acestuia și trăiește numai prin Acesta. Dacă trăiești așa, nu te vei mai încrede în gândurile, sentimentele și senzațiile (durerea trupească) care-ți spun ce este adevărat. În clipa în care încetezi să mai crezi în ele, tu trăiești în Adevăr.

De asemenea, lasă să plece orice nevoie de a înțelege vreodată Adevărul cu mintea...

Tu știi cum SĂ FII fără a reține ceva.

Tu știi cum să te simți bine în mijlocul acestei aparente stări de “ne-bine” despre care-ți vorbește mintea și corpul tău.

Tu știi cum să-I răspunzi Adevărului cu Inima ta, în loc să reacționezi la moment și să te opui cu mintea la "ceea ce este".

Așteaptă în această Cunoaștere.

În această Cunoaștere tu te afli Acasă, Una cu Dumnezeu.

Întrebare:

Eu știu că Adevărul este foarte aproape de mine, îl pot simți, dar mi-am pierdut răbdarea pe calea spre Adevăr.

Răspuns:

Foarte bine. Acum, renunță cu plăcere la identificarea ta cu acest gând ca și la cea cu sinele ce și-a pierdut răbdarea pe drumul spre Adevăr. În final, afirmația ta de mai sus este numai un gând cu care te identificezi. În clipa în care îl observi, fiind pe un teren neutru (ca acesta: “Adevărul este Centrul meu cel mai launtric”), afirmația ta de mai sus va fi văzută ca un concept în care nu mai crezi și cu care nu te mai identificezi.

Dacă iubești Adevărul mai mult decât sinele, Adevărul va înlocui treptat acel sine și după aceea și numai după aceea vei ști cu adevărat Cine Ești Tu Cu Adevărat.

Întrebare:

Ceea ce știu eu este că atunci când oamenii din jurul meu sunt bine și eu sunt bine...acesta este singurul lucru care mă consolează în acest moment. Există un fel de neliniște, tu știi, atunci când îți pierzi răbdarea...ceva de care nu pot scăpa.

Răspuns:

Atunci când te afli în Adevăratul “A Fi Bine” în mijlocul tuturor stărilor de “ne-bine” mentale sau fizice, nimic nu este în stare să-ți ia Starea ta de Bine. Mai mult, Aceasta te va ajuta să te vindeci atât pe tine cât și pe ceilalți.

Există o minusculă fantă în miezul acestei minunate Stări de Bine, care îi permite lui Dumnezeu să strălucească prin ea și să preia totul–adică, chiar totul.

Iubește Adevărul mai mult decât orice altceva, mai mult decât pe vechiul tu și trăiește pentru El și numai pentru a-L sluji.

Aceasta este o viață ce merită a fi trăită, deoarece ea este Adevărată.

Iubește Adevărul de dragul Lui, nu pentru că-L poți folosi pentru tine însuși (pentru putere, pentru control, pentru a te simți bine sau pentru a-ți alina durerea), ci numai pentru că Adevărul te poate avea și te poate înlocui.

Întrebare:

Este adevărat, există “ceva” ce observă atât mintea cât și corpul. Este exact lucrul de care vreau să scap: dualitatea. Eu sunt fie bun când înăuntrul meu sunt rău, fie rău când înăuntrul meu sunt bun. Acesta este cel mai ciudat lucru, deoarece simt că mintea mea merge mai repede decât mine și mă trezesc în mijlocul unor situații diferite și complicate, ca atunci când oamenii îți reamintesc că ai spus altceva decât ceea ce faci tu acum.

Răspuns:

Dacă ai vreo problemă cu dualitatea, ea va rămâne cu tine până când nu vei mai avea nici o problemă cu ea. Dacă te împotrivești dualității sau nu o dorești, această atitudine te va reține în dualitate. În mod paradoxal, ea funcționează în acest mod.

Acest lucru se întâmplă deoarece singura parte din tine care nu dorește dualitatea nu este "adevăratul tu", ci "dualisticul tu"–acel tu pe care-l folosești. Acest “tu dualistic”, datorat faptului că te opui dualității, reține atât dualitatea cât și existența sa separată, lucru ce te menține în capcana istețită a jocurilor ego-ului. Pe de altă parte, Adevăratul Tu nu are nici o treabă cu dualitatea, așa cum nici ecranul televizorului nu are nici o treabă cu scenele cu ploaie, deoarece el nu s-a udat niciodată.

Jocul ego-ului este “împotrivește-te neadevrului pentru a păstra neadevrul, caută adevărul, dar nu-l găsi.”

Așadar, în loc să valorifici sinele separat și să scapi de dualitate, ceea ce-ți este necesar este să înțelegi că Adevărul sau Sinele Adevărat din tine deja există și există pentru totdeauna dincolo de dualitate.

Adevăratul Tău Sine nu a crezut vreodată în dualitate și prin urmare, este minunat să te afli în el, căci el este precum centrul unui uragan, perfect nemiscat. Privește uraganul cum trece fără ca centrul lui să te atingă vreodată!

În loc să fii aliat cu sinele ce nu suportă dualitatea, încetează să te mai identifice cu el prin a nu i te mai împotrivi și aflându-te în el, într-o minunată stare de bine, atunci și realitatea dualității te va părăsi și tu te vei afla în lume, dar nu vei mai fi al lumii.

Când îți încetezi identificarea cu un sine ce are vreo problemă cu dualitatea, ceea ce a rămas este Cine Ești Tu Cu Adevărat.

Amintește-ți: "A lupta, a dori să schimbi sau a nu dori un vis, te reține în vis. Dacă dorești cu adevărat să te trezești, iubește Adevărul mai mult decât sinele tău, mai mult decât idealurile, poveștile, dorințele, nevoile și viața ta."

Acesta este totul: o iubire pură și cinstită a Adevărului.

În această iubire curată nu mai există vreo ordine de zi sau vreo problemă cu ceva din această lume. Tu lași în spate lumea, deși te afli încă în ea.

Singurul lucru care te ține în viață este iubirea pentru Adevăr, care este invizibil, deși știi că El este acolo și că se află acolo unde este Inima ta.

Nu-ți vei mai pune credința în ceva ce poți percepe, ci numai în Unul pe care nu-L poți imagina. Există un salt al credinței, care cere o încredere totală și o completă abanotare în fața a ceea ce iubești cel mai mult: Adevărul, deși tu nu-l poți vedea sau înțelege. În această încredere și abandonare necondiționată, Adevărul te va face liber.

Orice alt lucru, orice împotrivire a unei părți din tine pentru a schimba ceva, fie chiar ceva foarte mic, ceva în interiorul tău, va face ca lucrurile să se înrăutățească și nimic nu va funcționa.

Numai Adevărul lucrează și Adevărul lucrează atunci când te simți minunat cu orice altceva, deoarece tu ai abandonat totul în fața Adevărului.

Singurul lucru pe care îl faci este să te relaxezi, să lași totul să treacă, să fii deschis, blând și ușor în interior, permițând să fii purtat de Adevăr pe meleagurile sacralului și miracolului.

Adevărul va face acest lucru, atunci când îl lași să-l facă sau îl faci tu (tu, acela pe care-l folosești), dar niciodată amândoi.

Întrebare:

Chiar dacă eu știu cum să mă simt bine în starea de "ne-bine", nu pot face cu adevărat acest lucru. Nu pot doar să fiu bine atunci când știu că nu este așa. (Este ca și cum un foarte bun prieten îți cere ajutorul, iar tu știi că ajutorul tău îl rănește...atunci ce alegi?)

Răspuns:

Tu știi cum să te simți bine, dar acest lucru necesită să fii totalmente CORECT înăuntrul tău. Tu, fiind Conștiință, știi cum să te simți bine oricând, chiar și în mijlocul celei mai îngrozitoare crize, atâta vreme cât Tu ești CORECT. Atunci când Conștiința nu este cinstită, ea bucură o scăpă din vedere ceea ce știe: aceasta este "o simplă stare de A Fi, ce este completă și întreagă fără a face ceva," iar o Conștiință ce nu este cinstită va acționa potrivit nevoilor sale și dorește ceva ce poate începe "să facă pentru a fi." A fi ceva sau altceva necesită o identitate.

Acesta este Conștiința neadeverată.

De fapt, acest lucru este tot ce știe cu adevărat Conștiința: a fi ori adevărată ori neadeverată.

Încercând să se manifeste o anumită credință în care tu crezi că-ți va aduce fericirea, aceasta te va pune să faci ceva pentru a fi sau a avea o identitate.

Legătura ta intimă cu fratele tău sau cu credința sau încrederea în el, poate fi foarte bine o parte a acestei identități. Moartea fratelui tău este o uriașă amenințare a acestei identități, pe care o simți ca pe o imensă durere emoțională, ori de câte ori este activată memoria. Și tu te aperi de tine însuși. Dar de fapt de cine te aperi tu? De memoria trecutului. Deci, apărarea și lupta se dau în lumea ta interioră. Conflictul este între un sine și un alt sine--asta este--identitatea și memoria ta. Și nu există nici o soluție la nivelul minții, căci mintea este în mod inerent neștiutoare, ea reflectă numai calitatea Ființei.

Dacă tu ești neadeverat, mintea ta va reflecta aceasta; dacă tu ești adevărat, atunci va reflecta acest lucru.

Pe de altă parte, atunci când ești blând și te afli înăuntrul tău, ești totalmente Corect, Tu știi că nu ești nici una din aceste identități cu care te-ai identificat. Tu ești o Ființă care nu este niciodată afectată de vreuna din aceste identități, deci nu există nici un motiv pentru a opune rezistență.

Tu poți fi deschis în interior, în mijlocul acestei bălăli din mintea ta (din afară), și atunci când identitățile nu mai sunt alimentate cu energie și cu atenția ta, ele te vor părăsi fără ca să faci ceva pentru aceasta. Rezistența pe care le-o opui și interesul pentru ele sunt singurele chestiuni care le servesc lor acest ceai (NT: ceai=TEA (engl.)–Timp, Energie, Atenție) și cu acest delicios ceai ele nu doresc să te părăsească niciodată.

Mai întâi trebuie să încetezi a le mai servi ceaiul.

Întrebare:

Este ca și când un prieten foarte apropiat îți cere ajutorul, iar tu știi că ajutorul tău îl rănește...prin urmare, ce ai alege?

Răspuns:

Alegerea nu ține de mine. Aș lăsa Adevărul să aleagă în locul meu--abandonându-mă în întregime Adevărului. Nu aș avea vreo preferință și odată ce răspunsul vine din partea Adevărului, m-aș reține din a judeca, așteptând între timp în cunoașterea că Adevărul (dar nu eu!) știe care este cea mai bună soluție ce aduce fiecăruia pacea și fericirea.

Există iubire și vindecare numai atunci când Adevărul răspunde; altfel, există reacții și jocurile fără de sfârșit nu au nici un rezultat.

Tu nu alegi niciodată între cele două variante oferite.

Singura ta alegere din orice clipă este cea dintre Adevăr și nedevăr. Asta este tot: între a te abandona total, lăsând totul să treacă și a opune rezistență, fiind un creator individual.

Aceasta este singura alegere ce există cu adevărat. Toate celelalte alegeri sunt iluzii sau forme pe care le ia neadevărul.

Întrebare:

Bine, acest model despre care vorbești, și el pare a fi vizibil necondiționat. El vine chiar și atunci când nu există o "situație periculoasă". Despre acesta îți spuneam că nu-l pot înțelege–cum mă pot simți eu bolnav atunci când totul este în regulă?! Acest lucru am vrut eu să-l schimb, această boală necondiționată.

Răspuns:

Nu există nici un lucru ca fiind durere emoțională necondiționată sau model.

Orice și se întâmplă este creat de un sistem de credințe identificat, care este mai departe condiționat de apărarea pe care încerci să și-o faci pentru a proteja acest sistem de credințe (identitate) de gândurile/percepțiile pe care el le proiectează.

Ori de câte ori dorești să declari o identitate prin identificarea cu un sistem de credințe neadevărat, tu trebuie să o aperi atât înainte, cât și după manifestarea sa. Această condiționare există în mod obișnuit între sistemul de credințe->percepție->memorie->emoții->senzații ale corpului (tensiune/durere).

Deci, acest lucru este posibil chiar și în absența vreunei amenințări exterioare (starea de "ne-bine"), memoria emoțională a trecutului poate activa modelul de reacție, durere și suferință. În plus, dacă mecanismul tău de apărare a stăpânit sau reprimat memoria traumei emoționale inițiale, tu vei reacționa, dar chiar nu vei ști de ce. Însă memoria se află acolo și această memorie are propria sa viață, deoarece sistemul de credințe adormit (sursa modelului) activează în mod intermitent memoria, pentru a storce de la tine energie și pentru a supraviețui.

Memoria va veni periodic pentru a fi alimentată în continuare prin atenția ta. Atunci când reacționezi, ea prinde din nou viață. Atunci când nu reacționezi și te simți bine în ea, ea nu se mai poate sustine și va fi eliberată prin atingerea Adevărului. Când este eliberată, ce se eliberează nu este numai efectul acestei memorii, ci întregul sistem de credințe pe care ea se bazează.

În loc de a lucra prin intermediul suferinței tale, cu ajutorul minții, pentru "a te simți bine, sau mai bine," simte-te bine necondiționat cu ea, abandonându-o total Adevărului și acesta îi va purta de grijă.

Soluția ta mentală este numai o alinare temporară a durerii, care reține viu inamicul (sistemul de credințe fundamental neadevărat), în vreme ce adevărata Capitulare aduce o soluție permanentă.

Pentru a rămâne în viață, tot neadevărul (modelele) are nevoie de atenția ta în forma acceptării rezistenței, fără de care el nu poate trăi. Atunci când tu ești Adevărat, tot neadevărul pleacă.

Adevărul nu crede în modele; prin urmare, atunci când Adevărul întâlnește neadevărul, sunt eliberate unul câte unul toate modelele.

Atunci când tu, fiind Conștiință, ești corect înăuntrul tău, știi ce dorești cu adevărat. Poți alege să joci jocul ego-ului și să te simți bine aproape de o identitate separată ce suferă (deoarece aceasta îți dă încă ceva cu care să te identifice); sau poți să o lași să plece și să capitulezi complet în fața Ființei tale lăuntrice: Adevărul. Abandonează-ți complet corpul, mintea, sinele, Adevărului.

Și mai ține minte că orice și se întâmplă, fiecare percepție, fiecare eveniment, în dualitate nu este nimic altceva decât o manifestare exterioară a gândului că odată ai crezut în mintea ta. (Deci, totul este condiționat, toate sunt modele.)

Cu alte cuvinte, tu îți creezi propria ta lume. Și câtă vreme te bizui pe mintea ta, pe simțurile tale, pe sentimentele și senzațiile tale, fundamentul lumii pe care tu o creezi este neadevărat, și deci lumea însăși nu este adevărată.

Însă, în mijlocul acestui tot Neadevăr, dacă te abandonezi acum Adevărului, Adevărul va folosi toate iluziile, toată dualitatea, pentru a te atinge, pentru a te avea și pentru a deveni una cu tine.

Toate lucrurile rele din trecut pot fi pe cale de a fi corectate și nefăcute într-o clipă, în clipa în care tu devii corect și te abandonezi Adevărului.

Aceasta este tot ce se întâmplă. Onestitate totală, vedere și Abandonare.

După aceea, ceea ce va menține întotdeauna lucrând Adevărul și eliberându-Te este Încrederea și Credința ta necondiționată în El.

Întrebare:

Așa am înțeles cum că moartea ar fi un mod de a scăpa de toată durerea din interior. Această moarte poate fi singurul lucru prin care eu aș putea fi eliberat.

Răspuns:

Da, moartea "sinelui pe care tu îl folosești" este singura soluție–dar între timp Tu te afli încă în corp. Corpul este cheia Trezirii tale. Și înainte ca tu să te poți bucura de corpul tău, mai întâi trebuie să te bucuri de A FI în corp, cu Înima deschisă. Fiind conștient de corp și simțindu-i durerea sau plăcerea, poți să-ți aduci aminte cum să FII, fără să te opui la nimic.

La urma urmei, tu ești o Ființă.

(O Ființă devine un "Creator" prin conceptualizarea, identificarea, apărarea sau împotrivirea și în final declararea unui sine. În clipa în care încetezi să te opui, sinele separat nu se mai poate sustine pe el însuși.)

Chiar dacă alegi corpul ca să te țină separat de Adevăr (Dumnezeu), înainte de a ajunge în acest regat fizic, în clipa în care te abandonezi blând Adevărului, doar fiind, simțindu-te bine și fiind

deschis în interior, Adevărul îți va folosi corpul, El îl va folosi mai întâi pentru a se întoarce înapoi la Sine și apoi pentru a emana mai mult Adevăr prin corpul și prin mintea ta.

Abandonează-ți total corpul și mintea Adevărului, cu o sinceră și completă stare de "a lăsa" și lasă Adevărul să folosească pentru Sine corpul și mintea ta și lasă-ți corpul și mintea să-L slujească. vei fi bucuros că ai făcut acest lucru.

Întrebare:

Se pare că nu este mult de spus despre scrierile tale. Pare să ai perfectă dreptate și că ai spus tot ce era de spus. Aceasta este o mare lecție și îmi va lua timp pentru a vindeca ce am distrus în fiecare zi din ultimii câțiva ani.

Mulțumesc pentru amabilitatea și încurajările tale. Toate binecuvântările tale au mers direct în inima mea. Adevărul este că, așa cum ai spus, acest tot era înăuntrul meu. Conștiința era cea care trebuia mai întâi vindecată și apoi mintea și corpul.

Uneori avem nevoie să ni se reamintească că Adevărul se află în străfundurile inimii noastre și avem nevoie tot timpul să ni se aducă aminte despre sinele nostru adevărat. Este greu, deoarece uneori oamenii nu pot face față adevărului, ei nu pot cu adevărat accepta ce urmează, pentru că ei sunt folosiți să facă zilnic anumite lucruri și aceleași lucruri. Acum trebuie să existe o legătură foarte strânsă între minte și Conștiință, deoarece, eu cred că este imposibilă Conștiința fără înțelegere și viceversa, noi nu putem cu adevărat înțelege lucrurile dacă avem o lipsă în Conștiință. Așadar, poate la urma urmelor, o bună funcționare a corpului înseamnă o bună relație între Conștiință și Minte.

Trebuie să admit că am simțit o mare ușurare atunci când am recunoscut față de mine însumi că mai întâi trebuie să fiu corect cu mine însumi. Cred cu adevărat că dacă oamenii sunt corecți cu ei înșiși, ei nu pot fi incorecți cu alții.

Cu câteva luni în urmă am discutat cu un medic german și tot ce el mi-a putut spune a fost "ai nevoie să respiri într-o pungă de hârtie, de fiecare dată când ai un atac"...Acum, după ce am discutat cu tine, mă simt mult mai apropiat de mine însumi, mă simt mult mai bine cu mine însumi, deoarece știu că sunt singura persoană care mă poate răni, fiind neadevărat.

Răspuns:

Mulțumesc.

Completare adăugată mai târziu:

Atunci când simți că în corp ți se petrece ceva ciudat, mintea intră în panică, deoarece tu ai încredere și crezi într-o percepție care-ți spune că lucrurile se pot înrăutăți și ceva poate să se prăbușească în mod separat în interiorul tău. Deci tu permiți unei percepții să-ți spună ce este adevărat, dar percepția este neadevărată. Nu există nimic în interiorul tău care să aibă nevoie de

protecție sau care să nu fie în siguranță. Nu există nimic în interiorul tău care să se prăbușească în mod separat. Cine ești tu, acum și întotdeauna, este nedeformabil și invincibil. Crezi în percepția de mai sus numai din cauză că tu crezi în percepția că ești un corp. Aceste două percepții sunt în mod inseparabil iluzii.

Deci, atunci când falsa percepție se prezintă pe sine, tu poți doar să te afli în ea. Fără puterea și credința ta, percepția nu se poate susține pe sine și este destinată dispariției.

Atunci când trăiești Adevărul, nu vei lăsa niciodată vreun gând, vreo senzație sau vreo percepție să-ți spună ce este adevărul. **Tu ești Adevărul Absolut.**

SINGURA ALEGERE

❖ *În orice moment și Întotdeauna există numai O Singură Alegere Reală pe care cineva o poate face.*

❖ *Există O Singură Alegere ce nu eșuează niciodată; toate celelalte alegeri nu funcționează niciodată.*

Întrebare:

Când eu trebuie să fac o alegere, nu știu cum să o fac pe cea corectă și uneori, indiferent ce fac (fie că aleg soluția A sau B) există un conflict. Cum să rezolv această problemă?

Răspuns:

În viața noastră, se pare că facem multe alegeri, dar în final, toate alegerile se reduc în ultimă instanță la numai O Singură Alegere: alegerea ce se face între ego și Spirit (Dumnezeu):

Aceasta este unica alegere pe care oricine o poate face în orice clipă. Tu nu ești responsabil pentru nici o altă alegere. Mai mult, nu depinde de tine (de mintea ta omenească) să faci alte alegeri. Să vă explic acum ce înseamnă acest lucru:

În fiecare clipă, când ai de ales—să zicem între A și B—uită ambele variante și fii sincer că cel care alege este ghidul tău. Poți alege ego-ul sau Spiritul. Atunci când alegi ego-ul, îți pui credința în ceea ce simțurile tale îți spun că este adevărat și îți pui credința în interpretarea minții tale gânditoare care-ți spune ce este adevărat, însă nici simțurile și nici mintea omenească nu știu care este cea mai bună alegere. Aflându-te în timp și spațiu, tot ce ele pot cunoaște este trecutul; ele nu au nici cea mai mică idee despre viitor. Când alegi la acest nivel, alegerea se bazează pe o judecată limitată—o iluzie, care nu este deloc o alegere.

Pe de altă parte, atunci când alegi ca Spiritul să-ți spună alegerea corectă pe care tu să o faci, aceasta este bazată pe Adevăr. Spiritul nu este în afara ta, ci El este Centrul tău cel mai profund. Glasul Spiritului este încă mic în interiorul tău. Se știe că el nu cere nici un efort și nici o

gândire, ci numai tăcere (liniște, pace). Numai în tăcere-liber de zgomotul mental, de lupta a înțelege prin gândire-tu vei auzi această voce. Este cunoscut că ea precede și în cele din urmă înlocuiește toată gândirea. Această Cunoaștere dă îndărăt și este întunecată atunci când tu gândești; ea însă vine în prim plan și trăiește viața ta atunci când îți pui toată credința în ea, este o Prezență atotcunoscătoare ce se află în Tine, chiar acum, în acest moment și pe care tu o simți când nu mai reacționezi la gândurile tale, când nu-ți mai pui credința în simțurile, în mintea sau în conceptele tale, ci numai în această tăcere din interiorul tău. Aceasta Tu Ești. Aceasta Suntem Noi toți.

Această Prezență din tine este Dumnezeu, însă în mod normal noi nu o apreciem, deoarece mintea noastră o percepe ca “golicuine” sau ca “necunoscut.” Da, este de necunoscut pentru mintea ta, dar nu și pentru Tine, atunci când tu aștepti în tăcere; și este în mod infinit mai valoros decât orice altceva. Atunci când simțurile și mintea ta îți vor spune că Universul se transformă și deci este limitat, și că tu te afli pe o cale spirituală, fiind subiectul limitărilor și suferinței, cu o salvare promisă în viitor, Această Cunoaștere tăcută din interiorul tău îți va spune că atât Universul cât și Tu însuși sunteți atât de Perfecți pe cât mereu puteți fi—și că Tu ești deja întreg, complet și Una cu Dumnezeu. Și atunci când îți pui toată credința în această Cunoaștere, mai mult decât în activitatea ta de gândire, când iubești această Prezență mai mult decât orice altceva din viața ta—conceptele, ideile, credințele, dorințele și temerile—acestei Prezențe îi este permis să vină și să Te aibă și îi este permis și să se miște prin Tine, prin mintea și simțurile tale și să-și manifeste gloria Sa în tot ceea ce tu vezi: Să creeze o Armonie ce este fără de sfârșit, o Frumusețe ce este fără limită și o Viață ce nu cunoaște nici suferință și nici moarte.

Așadar, adu-ți aminte în fiecare clipă din viața ta că există numai O Singură Alegere: ego-ul sau Spiritul (cu alte cuvinte, gândirea ta făcută cu efort sau simpla Prezență lipsită de vreun efort). Nu există nimic altceva de care să ai tu nevoie să-ți amintești vreodată. Chiar dacă ai uitat tot ce s-a spus aici (și de fapt tu trebuie să faci asta), amintește-ți doar această Unică Alegere și fă din acest secret cea mai iubită Comoară a ta. Apoi vei opera de la un nivel diferit, față de cei mai mulți oameni care nu sunt conștienți de acest lucru, deși în cele din urmă toți vor ajunge să știe aceasta, dacă doresc adevărata Fericitate, Pace și Libertate.

Aici mai există încă un punct de menționat: Atunci când tu alegi ego-ul, nimic nu merge. Cu alte cuvinte, dacă ești implicat la nivel de ego (gândirea cu efort, munca pentru a câștiga un sine separat și așa mai departe), atunci toate alegerile ce decurg vor fi într-un mai mare conflict. Va exista un conflict când alegi soluția A sau B, sau oricare alta, deoarece punctul tău de vedere va fi dualitatea și în dualitate, conflictul și suferința nu se termină niciodată. Atunci când tu alegi Spiritul, fiind liniștit (dar fără să-ți pui credința în gândurile sau în percepțiile tale, ci punându-ți

credința numai în Prezența Ta Tăcută), toate alegerile ce decurg vor veni de la Aceasta—Cunoașterea ce se bazează pe Unite, unde niciodată nu apar conflictul și suferința.

Întrebare:

Da, dar eu nu-mi pot opri gândurile...și ce poți să-mi spui despre propria mea libertate personală?

Răspuns:

Stând în Prezența tăcută așa cum Tu faci acum, de exemplu, în timp ce-mi citești cu atenție răspunsul—în special când o faci liber, fără a-ți filtra ideile, interpretările mentale sau conceptualizând—nu ți se solicită oprirea gândurilor, ci din contra, încercând să-ți oprești gândurile nu vei face altceva decât să crezi mai departe o activitate mentală, datorată propriei tale reacții. Când stai în Ființă, tu încă vei gândi, dar fără un “gânditor”—cineva care reacționează la tot, la fiecare gând sau percepție, încercând să facă un sine separat, o identitate în afara lor. Vei observa în această gândire non-reactivă că va exista mult mai mult spațiu între gândurile ulterioare și va exista o cunoaștere atât de tăcută încât tu întotdeauna vei rămâne în Pace. În această Cunoaștere, Tu ești în același timp atât tăcuta Prezență, cât și Cunoașterea. Nicăieri nu mai există dualitate. Cunoașterea se va naște numai când tu ai nevoie de ea și Ea va lăsa Ființei tale, imediat Pacea Ei.

Acum, răspunsul pentru cea de a doua parte a întrebării tale:

Atunci când tu GÂNDEȘTI că ești liber, tu NU ești. Aceasta este o altă capcană a ego-ului—gândirea minții omenеști. La acest nivel, toate “așa zisele” alegeri ale tale sunt bazate pe condiționarea ta, ele sunt doar reacții bazate pe trecutul tău; fiind cel mai îndepărtat lucru față de a fi liber—ele sunt mecanice și învechite. Nu există nici o diferență față de funcționarea unui robot. Când tu GÂNDEȘTI că ești liber și că faci o alegere, de fapt nu este decât mintea ta condiționată, bazată pe credințele sale iluzorii, care-ți dictează ce să gândești și ce să faci. Aceasta nu este libertate, ci dimpotrivă, închisoare.

Adevărata Libertate este totalmente liberă; este atât de liberă că este chiar liberă de a trebui să se facă vreo alegere. Fă Singura Alegere și fii veșnic liber. Libertatea este a Fi Una Cu Centrul Tău Cel Mai Profund, Spațiul Conștient din Tine. Din acest Centru, toate acțiunile se nasc libere față de trecut, ele sunt noi, necondiționate și nu sunt susținute de ego. Ele poartă semnătura Sursei lor—o fundamentală Înțelepciune și Iubire ce se extinde pe Sine în mod Infinit spre oricine vezi și spre orice atingi. În această Libertate, Tu îți cunoști Sinele nu așa cum ai gândit că este, ci ca Cine Ești Tu Cu Adevărat—o Ființă dincolo de toate definițiile, conceptele și construcțiile mentale ale minții. O Ființă de necunoscut prin intermediul minții tale care gândește și La Care mintea ta se poate chiar referi ca fiind “goală” sau “vid,” însă acum tu știi Secretul Deschis: Această Prezență pe care Tu acum o Simți ca Pura Ființă ești Tu, cel din care întregul Univers vine în manifestare, deoarece Este Una Cu Dumnezeu. Este Dumnezeu. Înțelegerea acestui Adevăr este

TREZIREA; Adevărul este foarte simplu, atât de simplu încât mintea niciodată nu va ghici că este adevărat. Lasă această Ființă să facă toată treaba. Rămâi întotdeauna în această Ființă—liber de efortul mental și făcând ca totul să se întâmple din acest Centru.

Aceasta este Singura Alegere ce există.

SINGURA ALEGERE

❖ *În orice moment și întotdeauna există numai O Singură Alegere Reală pe care cineva o poate face.*

❖ *Există O Singură Alegere ce nu eșuează niciodată; toate celelalte alegeri nu funcționează niciodată.*

Întrebare: Când eu trebuie să fac o alegere, nu știu cum să o fac pe cea corectă și uneori, indiferent ce fac (fie că aleg soluția A sau B) există un conflict. Cum să rezolv această problemă?

Răspuns: În viața noastră, se pare că facem multe alegeri, dar în final, toate alegerile se reduc în ultimă instanță la numai O Singură Alegere: alegerea ce se face între ego și Spirit (Dumnezeu):

Aceasta este unica alegere pe care oricine o poate face în orice clipă. Tu nu ești responsabil pentru nici o altă alegere. Mai mult, nu depinde de tine (de mintea ta omenească) să faci alte alegeri. Să vă explic acum ce înseamnă acest lucru:

În fiecare clipă, când ai de ales—să zicem între A și B—uită ambele variante și fii sincer că cel care alege este ghidul tău. Poți alege ego-ul sau Spiritul. Atunci când alegi ego-ul, îți pui credința în ceea ce simțurile tale îți spun că este adevărat și îți pui credința în interpretarea minții tale gânditoare care-ți spune ce este adevărat, însă nici simțurile și nici mintea omenească nu știu care este cea mai bună alegere. Afându-te în timp și spațiu, tot ce ele pot cunoaște este trecutul; ele nu au nici cea mai mică idee despre viitor. Când alegi la acest nivel, alegerea se bazează pe o judecată limitată—o iluzie, care nu este deloc o alegere.

Pe de altă parte, atunci când alegi ca Spiritul să-ți spună alegerea corectă pe care tu să o faci, aceasta este bazată pe Adevăr. Spiritul nu este în afara ta, ci El este Centrul tău cel mai profund. Glasul Spiritului este încă mic în interiorul tău. Se știe că el nu cere nici un efort și nici o gândire, ci numai tăcere (liniște, pace). Numai în tăcere—liber de zgomotul mental, de lupta a înțelege prin gândire—tu vei auzi această voce. Este cunoscut că ea precede și în cele din urmă înlocuiește toată gândirea. Această Cunoaștere dă îndrăg și este întunecată atunci când tu gândești; ea însă vine în prim plan și trăiește viața ta atunci când îți pui toată credința în ea, este o Prezență atotcunoșcătoare ce se află în Tine, chiar acum, în acest moment și pe care tu o simți când nu mai

reacționezi la gândurile tale, când nu-ți mai pui credința în simțurile, în mintea sau în conceptele tale, ci numai în această tăcere din interiorul tău. Aceasta Tu Ești. Aceasta Suntem Noi toți.

Această Prezență din tine este Dumnezeu, însă în mod normal noi nu o apreciem, deoarece mintea noastră o percepe ca “goliciune” sau ca “necunoscut.” Da, este de necunoscut pentru mintea ta, dar nu și pentru Tine, atunci când tu aștepti în tăcere; și este în mod infinit mai valoros decât orice altceva. Atunci când simțurile și mintea ta îți vor spune că Universul se transformă și deci este limitat, și că tu te afli pe o cale spirituală, fiind subiectul limitărilor și suferinței, cu o salvare promisă în viitor, Această Cunoaștere tăcută din interiorul tău îți va spune că atât Universul cât și Tu însuși sunteți atât de Perfecți pe cât mereu puteți fi—și că Tu ești deja întreg, complet și Una cu Dumnezeu. Și atunci când îți pui toată credința în această Cunoaștere, mai mult decât în activitatea ta de gândire, când iubești această Prezență mai mult decât orice altceva din viața ta—conceptele, ideile, credințele, dorințele și temerile—acestei Prezențe îi este permis să vină și să Te aibă și îi este permis și să se miște prin Tine, prin mintea și simțurile tale și să-și manifeste gloria Sa în tot ceea ce tu vezi: Să creeze o Armonie ce este fără de sfârșit, o Frumusețe ce este fără limită și o Viață ce nu cunoaște nici suferință și nici moarte.

Așadar, adu-ți aminte în fiecare clipă din viața ta că există numai O Singură Alegere: ego-ul sau Spiritul (cu alte cuvinte, gândirea ta făcută cu efort sau simpla Prezență lipsită de vreun efort). Nu există nimic altceva de care să ai tu nevoie să-ți amintești vreodată. Chiar dacă ai uitat tot ce s-a spus aici (și de fapt tu trebuie să faci asta), amintește-ți doar această Unică Alegere și fă din acest secret cea mai iubită Comoară a ta. Apoi vei opera de la un nivel diferit, față de cei mai mulți oameni care nu sunt conștienți de acest lucru, deși în cele din urmă toți vor ajunge să știe aceasta, dacă doresc adevărata Fericire, Pace și Libertate.

Aici mai există încă un punct de menționat: Atunci când tu alegi ego-ul, nimic nu merge. Cu alte cuvinte, dacă ești implicat la nivel de ego (gândirea cu efort, munca pentru a câștiga un sine separat și așa mai departe), atunci toate alegerile ce decurg vor fi într-un mai mare conflict. Va exista un conflict când alegi soluția A sau B, sau oricare alta, deoarece punctul tău de vedere va fi dualitatea și în dualitate, conflictul și suferința nu se termină niciodată. Atunci când tu alegi Spiritul, fiind liniștit (dar fără să-ți pui credința în gândurile sau în percepțiile tale, ci punându-ți credința numai în Prezența Ta Tăcută), toate alegerile ce decurg vor veni de la Aceasta—Cunoașterea ce se bazează pe Unitate, unde niciodată nu apar conflictul și suferința.

Întrebare: Da, dar eu nu-mi pot opri gândurile...și ce poți să-mi spui despre propria mea libertate personală?

Răspuns: Stând în Prezența tăcută așa cum Tu faci acum, de exemplu, în timp ce-mi citești cu atenție răspunsul—în special când o faci liber, fără a-ți filtra ideile, interpretările mentale sau

conceptualizând-nu ți se solicită oprirea gândurilor, ci din contra, încercând să-ți oprești gândurile nu vei face altceva decât să crezi mai departe o activitate mentală, datorată propriei tale reacții. Când stai în Ființă, tu încă vei gândi, dar fără un “gânditor”-cineva care reacționează la tot, la fiecare gând sau percepție, încercând să facă un sine separat, o identitate în afara lor. Vei observa în această gândire non-reactivă că va exista mult mai mult spațiu între gândurile ulterioare și va exista o cunoaștere atât de tăcută încât tu întotdeauna vei rămâne în Pace. În această Cunoaștere, Tu ești în același timp atât tăcuta Prezență, cât și Cunoașterea. Nicăieri nu mai există dualitate. Cunoașterea se va naște numai când tu ai nevoie de ea și Ea va lăsa Ființei tale, imediat Pacea Ei.

Acum, răspunsul pentru cea de a doua parte a întrebării tale:

Atunci când tu GÂNDEȘTI că ești liber, tu NU ești. Aceasta este o altă capcană a ego-ului-gândirea minții omenеști. La acest nivel, toate “așa zisele” alegeri ale tale sunt bazate pe condiționarea ta, ele sunt doar reacții bazate pe trecutul tău; fiind cel mai îndepărtat lucru față de a fi liber-ele sunt mecanice și învechite. Nu există nici o diferență față de funcționarea unui robot. Când tu GÂNDEȘTI că ești liber și că faci o alegere, de fapt nu este decât mîntea ta condiționată, bazată pe credințele sale iluzorii, care-ți dictează ce să gândești și ce să faci. Aceasta nu este libertate, ci dimpotrivă, închisoare.

Adevărata Libertate este totalmente liberă; este atât de liberă că este chiar liberă de a trebui să se facă vreo alegere. Fă Singura Alegere și fii veșnic liber. Libertatea este a Fi Una Cu Centrul Tău Cel Mai Profund, Spațiul Conștient din Tine. Din acest Centru, toate acțiunile se nasc libere față de trecut, ele sunt noi, necondiționate și nu sunt susținute de ego. Ele poartă semnătura Sursei lor-o fundamentală Înțelepciune și Iubire ce se extinde pe Sine în mod Infinit spre oricine vezi și spre orice atingi. În această Libertate, Tu îți cunoști Sinele nu așa cum ai gândit că este, ci ca Cine Ești Tu Cu Adevărat-o Ființă dincolo de toate definițiile, conceptele și construcțiile mentale ale minții. O Ființă de necunoscut prin intermediul minții tale care gândește și La Care mîntea ta se poate chiar referi ca fiind “goală” sau “vid,” însă acum tu știi Secretul Deschis: Această Prezență pe care Tu acum o Simți ca Pura Ființă ești Tu, cel din care întregul Univers vine în manifestare, deoarece Este Una Cu Dumnezeu. Este Dumnezeu. Înțelegerea acestui Adevăr este TREZIREA; Adevărul este foarte simplu, atât de simplu încât mîntea niciodată nu va ghici că este adevărat.

Lasă această Ființă să facă toată treaba. Rămâi întotdeauna în această Ființă-liber de efortul mental și făcând ca totul să se întâmple din acest Centru.

Aceasta este Singura Alegere ce există.

ARTA CUNOAȘTERII ÎN TĂCERE

- ❖ *A rămâne în Necunoscut înseamnă a te afla în cel mai Sigur Loc.*
- ❖ *Fiecare are nevoie să cunoască în orice moment că “Eu și cu Tatăl (Dumnezeu) Una suntem.”*

Întrebare: Ce faci atunci când te simți trist și nehotărât?

Răspuns: Atunci când te simți “trist și nehotărât” reacția tipică este să crezi și să încerci să iei o hotărâre prin efort mental, dar acest lucru nu merge niciodată.

Nu încerca să descifrezi ce este greșit ori ce vei face mai departe sau ce hotărâre să iei. Cunoaște că singurul lucru greșit este să crezi că tu ești separat de Dumnezeu și că există vreo altă putere care guvernează acest Univers, alta decât Dumnezeu. DAR NU ESTE! În această lume, toate problemele, bolile, limitarea, tristețea și suferința se nasc din credința universală (hipnotismul) că există o altă ființă, o altă putere decât Dumnezeu. Însă, nu este adevărat.

Dacă Dumnezeu este Cu Adevărat Infinitul, Dumnezeu trebuie să fie Tot Ce Există. Dacă Dumnezeu este tot ce există, cum poate exista dizarmonie, boală și tristețe? Acestea nu pot exista! Astfel de lucruri însă vor exista numai dacă Tu crezi că nu ești Una Dumnezeu, dacă tu crezi că există o altă putere decât Dumnezeu, că boala și tristețea au o putere mai mare decât Dumnezeu. Această falsă credință este singurul vâl ce acoperă Adevărul și care Te împiedică să experimentezi Din Plin Împărăția lui Dumnezeu pe Pământ. Amintește-ți că: “Împărăția lui Dumnezeu se află În Interiorul Tău,” și că “Eu și cu Tatăl (Dumnezeu) Una suntem.”

Fii liniștit câtde mult poți și predă-l Spiritului Tău orice decizie, acesta este Dumnezeul tău-Sinele sau Prezența lui Dumnezeu în interiorul Tău. Oprește-te în clipă și rămâi în NECUNOSCUT. Este bine că nu dorești să afli ce urmează să se întâmple. De fapt tu nu ai nevoie să știi aceasta, ci singurul lucru pe care-l poți ști cunoaște este că Tu poți să te Încrezi în Dumnezeu că te călăuzește spre cea mai bună soluție sau decizie posibilă, oricare ar fi ea. Și EL o va face. Tot ce ți se cere este ÎNCREDEREA totală și completă și ABANDONAREA—Abandonarea separatului tău sine imaginat în fața Adevăratului Tău Sine-Dumnezeu. Atunci când mîntea îți este liniștită, Ascultă-ți Inima ta spirituală ce-ți spune:

”Fii Liniștit și Află că Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul care este Propria Ta Ființă; noi nu am fost și nu vom fi niciodată separați. Nu avea nici o Teamă, deoarece Eu sunt cu Tine, Eu sunt Una cu Tine, Eu Sunt Tu. Viața Ta este Viața Mea și a Mea este a Ta.”

Tot ce este necesar să știi este că “Există Numai O Singură Putere, O Singură Lege și O Singură Minte care este Dumnezeu; atâta vreme cât Eu sunt Una cu Dumnezeu, aceasta este și Mintea mea adevărată. Capitulez și las să plece din această Minte orice sentiment de sine

separat/viață/existență/acțiune/dorință separată și de acum încolo Îl las pe Dumnezeu să trăiască viața mea.

În clipa în care încetezi să crezi că tu ieși o hotărâre, ori în momentul în care încetezi să judeci împrejurările ce te fac să te simți trist, tu știi că ai renunțat la vechiul tău sistem de credință care susținea că ești separat de Dumnezeu. În clipa în care ai abandonat acest vechi sistem de credință acționează Adevărul și Dumnezeu trăiește viața ta.

Când Dumnezeu îți trăiește viața, tu ești atât de mult Una cu EL încât mintea individuală (cunoscătorul separat) este non-existentă. Așadar, tu vei fi cufundat în Necunoscut, deoarece a dispărut întreaga dualitate și după cum era de așteptat și dualitatea dintre cunoscător și cunoscut. Când tu stai în Necunoscut, mintea ta va fi atât de liniștită încât va apărea la suprafață un tip diferit de Cunoaștere, la care cei mai mulți oameni nu sunt atenți. *Aceasta este Artă Cunoașterii în Tăcere.*

În Cunoașterea în Tăcere, în fiecare clipă, vocea din interiorul Tău, ce este mică încă, care este glasul lui Dumnezeu, îți va spune: "Tu ești Iubitul meu și Eu sunt Iubita ta, Noi Suntem Unul; la rugămintea ta, Toată Împărăția Mea este a Ta; Pentru Mine Este Cea Mai Mare Plăcere să-ți dau tot ce am. Nu te teme de a această relație de iubire, îți dau Raiul pe Pământ, Sănătatea Perfectă, Purerea Mea, Înțelepciunea Mea, îți dau Bucuria Mea și Te binecuvăntez cu Viața Veșnică. Fac toate acestea deoarece în Realitate ***EU SUNT ÎN INTERIORUL TĂU***."

Lasă-L pe Dumnezeu să-ți trăiască Viața și lasă-L să creeze prin tine Miracole. Ca acest lucru să se întâmple, în minte fii foarte liniștit. Nu da atenție gândurilor tale, lasă-le să vină și să plece. Nu-ți face planuri la nivelul minții tale personale și dualistice. Atunci când tu ești acela Liniște, Dumnezeu se va mișca prin tine și El va lua toate deciziile.

Cunoaște numai un singur gând: "Eu și Tatăl (Dumnezeu) Una suntem. Eu nu am un alt sine decât Dumnezeu și nu am altă minte decât cea a lui Dumnezeu; Eu-ul din străfundul meu nu este un "eu personal," ci El este Dumnezeu. Acest Eu este de asemenea orice Ființă de pe această planetă și începând din acest moment viața mea este viața lui Dumnezeu. Toate deciziile mele I le las lui Dumnezeu, Dumnezeului din Ființa mea, știind că cea mai mare plăcere a lui Dumnezeu este de a mă face fericit. Să îngăduim să fie așa și așa și este."

Fii ÎNTREGUL!

- ***Boala este creată pe baza falsului sistem de credință că tu ești separat de Dumnezeu.***
- ***În Adevăr, Tu ești Întregul, Infinitul, Ființa Eternă și Una cu Creatorul.***

Întrebare:

Sufăr de mulți ani de o puternică depresie, asociată cu senzația de a fi și de a mă simți bolnav, astfel încât am trăit de multe ori într-o constantă frică de boală și de moarte. De asemenea, nu pot să am o viață socială și nu am prieteni. Ce pot face?

Răspuns:

Dacă tu dorești cu adevărat să te vindeci, vei fi vindecat, și fii sigur că nu ai nici un motiv ca să vezi vreun avantaj în a fi bolnav. În clipa în care sincer tu dorești să fii vindecat, munca ta a luat sfârșit.

Stai o clipă în liniște și spune-ți următoarele:

"Sunt un Copil al lui Dumnezeu și eu nu moștenesc boala, căci Dumnezeu nu a creat boala. Mai mult, Eu și Tatăl (Dumnezeu) suntem Una. Dumnezeu (Eu-ul din străfundul meu) este singura Putere și Lege ce există, de aceea nu poate apare nici o boală în conștiința mea și adevărata mea natură este una și aceeași cu Sănătatea Perfectă. Toate nevoile mele (sociale, fizice, spirituale) sunt întâmpinate de Dumnezeu, care se află în interiorul meu. Deoarece Dumnezeu este Ființa Mea, Singura Ființă Ce Există, în viața mea nu poate exista decât Armonie și Frumusețe, iar eu am încredere că AȘA ESTE, ȘI DECI AȘA ȘI ESTE."

Rămâi conștient în Grația lui Dumnezeu și totul se va schimba. Este tot ce ai nevoie. NU-ți asculta simțurile sau mintea care-ți pot pretinde că nu ești Una Cu Dumnezeu, deoarece Tu Ești Una Cu Dumnezeu. Ascultă-ți numai vocea interioară, (atunci când mintea ta este liberă de toate conceptele ce te rețin în necunoscut), vocea este încă slabă, dar care-ți va spune că Tu Ești Una Cu Dumnezeu și acesta este Adevărul Tău și nu există nici o altă Lege, nici o altă Putere și nici un alt Adevăr.

Lasă să plece de la tine orice alt vechi sistem de credință ce susține boala, limitarea și "separarea de Dumnezeu." Intră în noul sistem de credință, cel în care "Eu și Tatăl (Dumnezeu) suntem Una și acest Sine sau Spirit invizibil (Dumnezeu) este Adevărata Mea Ființă."

Rămâi în această stare și Dumnezeu va trăi Viața Ta începând din acest moment. Este tot ce tu ai nevoie.

În Numele lui Dumnezeu, Fii Întregul!

Poezia următoare, care este citată mai mult pentru inspirație, a fost scrisă de Vivekananda în 15 februarie 1895.

CÂNTECUL LIBERTĂȚII

Noua piele a șarpelui rănit se arată,
Flacăra revărsă lumina,
Aerul deșertului răsună de chemările
Inimii lovite a furiosului leu.

Norul așterne înaintea-i puterea potopului
Când luminând își despică pieptul;
Când sufletul este tulburat în cea mai tainică profunzime
Cei mari își dezvăluie superioritatea.

Lasă-ți ochii să-și sporească vederea, iar inima puterea.
Prietenia este insuficientă și iubirea înșelată;
Lasă Soarta să-și trimită sutele de spaime
Și întunericul înveșmântat le va bloca drumul–

Toată natura se încruntă supărată
Strivindu-te. Așa cum știiu, sufletul meu,
Tu ești divin. Mergi înainte, înainte,
Nici la dreapta, nici la stânga, ci spre țintă.

Eu nu sunt nici înger, nici om sau ceva inuman,
Nici corp, minte, nici un el sau o ea;
Cântările se opresc într-o minunată tăcere
Ca să-mi vorbească natura mea; eu sunt EL.

Înainte ca soarele, luna, pământul,
Stelele sau comentele să fie libere,
Înainte de nașterea timpului
Eu eram, eu sunt și voi fi.

Minunatul pământ, gloriosul soare,
Calma și dulcea lună, cerul smălțuit
Determină legea ce le face să funcționeze;
Acestea trăiesc în lanțuri și în lanțuri mor.

Și mintea le este mantie, irealul plasă,
Toate aruncate dar și ținute prinse,
Într-o urzeală a gândirii sunt așezate

Pământ, iad și rai, bine sau rău.

Cunoști acestea, dar sunt coaja dinafară–
Spațiul și timpul, efectul și cauza;
Eu sunt dincolo de toată simțirea, de toată gândirea
Sunt martorul Universului.

Nu doi sau mai mulți, ci numai Unul;
Deci în mine se află tot ce am.
Nu mă pot urî, nu mă pot evita pe mine însumi,
Ci numai pot iubi.

Trezindu-mă din vis se eliberează toate lanțurile.
Nu-ți fie frică! Acest mister,
Umbra mea, nu mă sperie.

Știu o dată pentru totdeauna că eu sunt EL.

Notă:

Ținând seama de limbajul poetic și oarecum arhaic în care au fost scrise aceste versuri, vă rog să fiți binevoitori față de unele eventuale inadvertențe ale traducerii.

DESPRE VISURI ȘI DINCOLO DE ELE

- *Visurile sunt oglinzile psihicului. Visurile ne ghidează în mod treptat către Adevărul de dincolo.*
- *Această viață, așa cum o știm noi, este un foarte lung vis în care noi am visat că suntem treji.*

Afirmția unui prieten: Încep cu premiza că toate visele vin să ne ajute, să ne arate următorul nivel și ele sunt precum șaptele subconștientului, ce le auzim în ureche. Eu cred că toți oamenii în visele lor sunt înfățișări ale propriului lor sine. Oamenii sunt reprezentări ale acelei părți a sinelui lor, cu care se identifică ca persoană. De exemplu, de curând am visat ceva despre moartea bunicii mele. Știind ce eu cunosc despre sinele meu și unde mă aflu eu acum, simt că aceasta este o reprezentare a necesității ca “acea parte a sinelui meu, ce o identificam cu bunica mea” să moară. Bunica mea vedea numai ceea ce dorea să vadă. Era un suflet bun și o persoană filantropă. Ea a ales să nu vadă oamenii și lucrurile așa cum erau cu adevărat. Eu pot să văd aceasta în sinele meu și cred că el se află cu adevărat în necaz și îmi împiedică progresul. Cred că am refuzat să-mi văd

locul de muncă și oamenii de acolo așa cum erau cu adevărat. Simt că acest lucru s-a întâmplat și continuă să se întâmple, o grea lecție pentru mine. Sunt gata să opresc aceasta și cred că și subconștientul meu este gata să facă același lucru.

Răspuns:

Sunt în totalitate de acord. Și eu văd visele ca pe o călăuză ce ne dezvăluie straturile minții subconștiente și aceasta permite vindecarea minții noastre individuale. Totuși, am mai observat în vise un alt element, care nu este individual, ci doar poartă semnătura Universală. El se manifestă ca spațiu și timp transcendent. Am avut vise ce au prezis cu o precizie de nezdruccinat viitorul, dincolo de indoiala de a fi doar o coincidență. Am mai avut vise ce au aratat ce urma să se întâmple în viețile unor oameni, în mințile lor și în viitor, într-un mod ce nu era în legătură cu personalitatea mea, ci au fost absolut transcendentale tuturor surselor mele personale. Am mai observat că astfel de vise se manifestă numai după ce mintea subconștientă este în mod realativ vindecată, astfel încât Mintea Colectivă Universală de dedesubt poate fi etalată.

De fapt, am înțeles că noi suntem ghidați mai mult în vise decât în starea de veghe NUMAI din cauză că în timpul somnului mințile noastre sunt mai liniștite și nu sunt identificate cu gândurile. Această gândire neîncetată din starea de veghe, atașamentul față de trecut și de viitor și identificarea ulterioară cu sentimentul că obiectele cele ce ascund aceeași călăuză, ce ne-ar putea fi disponibilă în timpul stării de veghe, la fel ca și în timpul viselor. Deci, eu simt că visele curăț și filtrează impuritățile minții (ideile condiționate și preconcepute), așa că mintea poate găsi tihna ce va permite călăuzei să se extindă și să continue să lucreze în timpul stării de veghe. Atunci când aceasta se întâmplă, deosebirea dintre starea de vis și cea de veghe devine mai mică decât cea aparentă și într-un fel, ele fuzionează. (Dar din nou, punctul principal aici este acela că o minte liniștită și goală este o prerecuzită pentru orice tip de călăuzire [subconștientă sau Universală], ceea ce se întâmplă în mod natural în somn prin vise, dar s-ar putea de asemenea întâmpla destul de ușor și în starea de veghe.)

Noi mai știm că visele nu sunt limitate la nivelul subconștient, deoarece mintea individuală nu este vindecată în întregime atâta timp cât nu este unită cu Divinul ("Mintea Universală," sau "Mintea Unică.") Prin urmare, călăuzirea (și visele în această privință), nu este definitivă sau completă până când această vindecare nu se produce (precum în cazul "Minții Christie"). Psihologia tradițională lucrează de asemenea cu visele, ca parte a metodei psihoterapeutice și încearcă să stabilească o "sănătate a ego-ului". Totuși, aceasta este o contradicție în termeni. Sinele separat (sau ego-ul-bazat pe sine) nu poate fi niciodată însănoțit, datorită faptului că baza sa este credința în separare, limitare și moarte. Urmarea identificării cu un astfel de sine limitat, conduce spre căutarea Iubirii (care atunci când vine din afară va fi întotdeauna condiționată și

nesatisfăcătoare), având dorințe, fiind subiectul fricii, al neliniștii și stresului, creând așadar medii prielnice bolii.

Prin urmare, eu cred că visele prezintă și instrumentele care vor permite să ne înțelegem adevărata noastră Natură—nu cine credem noi că suntem, ci să experimentăm Cine Suntem Noi Cu Adevărat: ceea ce nu este cu nimic mai puțin decât "Divinul." În acest sens, visele ne călăuzesc spre Conectarea, Unitatea și Viața eternă, de unde ego-ul din starea de veghe ne-a împins spre separare, suferință și moarte.

Foarte mulți ani am lucrat la interpretarea viselor, pentru a înțelege starea minții mele personale și apoi pentru a avea pătrunderea psihologică în interiorul Adevăratului și Transcendentalului meu Sine. Am înțeles că există numai o Singură Minte și O Singură Inimă și atunci când tu ești în acel spațiu în interiorul tău, și eu sunt în acel spațiu în interiorul meu și există numai UN Spirit Noi. Precum reflectarea unei oglinzi, Spiritul din mine recunoaște același Spirit din Tine, și cu adevărat există numai UN SINGUR Adevăr/Sine, care este atât tu, eu , cât și întregul Univers.

Modul în care eu văd acum visele este dincolo de orice nevoie de interpretare a lor.Cu toate acestea, atunci când spun aceasta, nu vreau să las impresia că am descoperit ceva greșit, referitor la interpretarea lor. În plus, există 2 puncte foarte importante de atins:

1. Mintea noastră individuală, când devine "cel ce interpretează" visele, are o probabilitate mai mare în a greși; aceasta se datorează faptului că mintea individuală are o perspectivă foarte limitată asupra Realității. Prin urmare, este întotdeauna mai bine să cedăm interpretarea viselor Ghidului Interior (Spirit, Dumnezeu sau Mintea Unică), care vede lucrurile dintr-o perspectivă înfinit de largă și poate dezvălui Adevărul nelimitat. Pe deasupra, în clipa în care cineva devine "interpretul" visului său, această persoană s-a pus în spatele subiectului/obiectului dualității și așadar, în mod aparent s-a limitat. De curând, am încetat în mod intenționat să-mi mai interpretez visele, cu efort, și în loc i-am cerut Spiritului înțelesul, asociindu-i Călăuzirea pentru a-mi fi dezvăluit în timpul stării de veghe. Aș putea spune: "dragul meu Ghid, ce înseamnă cu adevărat acest vis?" și apoi face legătura cu întreaga mea preocupare referitoare la aceasta. Acest tip de cedare în orice aspect al Vieții noastre (chiar în facerea planurilor pentru viitor, sau în alegerea uneia dintre diversele căi) este alinierea cu Adevărul final, totul este sub Controlul Divin și în Ordinea Divină și planurile sau acțiunile "personale" au numai rezultate foarte limitate. Această lungă alergare ne conduce spre recunoașterea și integrarea noastră în Sinele nostru Universal—Divinul nostru sau natura Christică.
2. Am mai înțeles că visele nu numai ne ghidează către stările psihologice și spre evenimentele fizice din timpul stării de veghe, ci și (poate chiar mult mai important) ne spun că ceea ce denumim noi stare de veghe este parte a Unui Mare Vis. În acest Vis Cosmic, noi am visat că

suntem treji. Să numim aceasta “visul trăit”, pentru a diferenția această stare de cea comună, “visul din somn.” Ca într-un vis din somn, la fel este și în acest vis trăit, tot ceea ce vedem în jurul nostru (toate întâmplările, oamenii) sunt creații, proiecții și reflectări ale Minții noastre. Fizica Cuantică a ajuns la aceeași concluzie surprinzătoare, dar mulți oameni de știință ezită încă să admită aceasta. Deci, Universul-așa cum îl percepem noi, cu toți oamenii și cu toate evenimentele din El-este propria noastră Creație, Creația Minții noastre; și singurul mod de a schimba ceva în afară (proiecția) este posibil prin schimbarea conținutului minții noastre, care este proiectorul. Acum, cineva poate spune, “dar cum ar putea fi posibil să fie propria mea Creație, nu vedem că afară există aceleași lucruri?” răspunsul la aceasta este da; există suprapuneri între Universul tău și al meu, însă nu din cauză că Universul are în afară o realitate obiectivă, ci numai din cauza esenței (de dedesubt) tuturor lucrurilor duale) noi împărțim aceeași Minte, Mintea Unică-sau Mintea Divină. Cu alte cuvinte, Universul apare a ne vi în Mintea noastră Adevărată, în care noi ne-am identificat în mod greșit cu un caracter (corpul), și am uitat adevărata noastră natură, aceea că noi suntem Creatorul Universului nostru și că Noi Suntem Unul.

Atunci când recunoaștem aceasta, am și început să vedem lucrurile prin ochii Divinului (Dumnezeu) și noi recunoaștem că orice este “în afară” este propria noastră reflectare și noi recunoaștem imediat Creația noastră. Implicarea acesteia este “Iubirea Divină” dezvoltându-ni-se pe sine ca fiind noi. În această iubire, care este cu adevărat iubire Adevărată ce există, Eu sunt Tu, și întregul Univers este corpul meu. Toate acestea pot fi experimentate dincolo de nevoia de efort a cuiva. În mod precis, aceasta este puterea Adevărului: capacitatea de a se dezvălui pe Sine, în mod spontan și fără nici un efort.

Ne putem destinde știind că toate visele conduc în cele din urmă la Trezirea noastră din ele; și Viața, așa cum o știm noi nu este o excepție a acestei reguli, ci doar un alt vis din care, de asemenea, noi ne vom trezi. Această trezire se produce acum și aici.

Așa că întrebarea pe care o punem este “cine este cel care visează acest vis trăit, pe care-l numim Univers?” Cred că aceasta este cea mai importantă întrebare despre vise. Cu alte cuvinte, “cine este ultimul vizitator al viselor, care visează, de asemenea, pe vizitatorii tuturor viselor?” Nici un răspuns intelectual nu ne va satisface, cu excepția Răspunsului trăit, în care Viața noastră va deveni Răspunsul.

Afirmație:

Am numeroase “case” în vise. Cred că aceste case din visele mele mă reprezintă pe mine în diferite stadii. Probabil am una pe lună, depinzând de forma în care sunt. Am visat case de cărămidă și case de lemn. Am visat fundații ce se prăbușeau, dușurile ce se despicau. Recent, visele sunt despre case vechi, cu dulapuri și closete îmbăcșite. Întotdeauna văd dormitorul și mă interesează să privesc pe fereastră. Mă scol cu un sentiment nostalgic, dorind să petrec mai mult timp în casă.

Răspuns:

Este minunat și semnificația este profundă și foarte nobilă. Sunt în întregime de acord, “casele” reprezintă diferite stadii ale stării psihologice; pe deasupra, tu poate ai observat că ele indică și evoluția spirituală a unei persoane. Casa particulară din vis este simbolică pentru locul unde “noi” locuim la un moment dat, cu alte cuvinte, cu ce ne identificăm noi în primul rând. (Uneori, chiar poate apărea o mașină în locul casei, dar se referă la același lucru.)

Interpretarea următoare mi-a fost revelată atunci când am cercetat semnificația caselor în vise, prin Călăuzirea Spiritului. Totuși sunt conștient că astfel de interpretări sunt specifice unui individ, unui timp, unei stări și ar putea varia de la persoană la persoană. Decât să aderăm la o semnificație specifică, este cel mai bine întotdeauna să ne întrebăm Ghidul nostru interior, pentru că interpretarea corespunzătoare ne este cea mai relevantă la acel moment.

Atunci când casa este relativ nouă, există un sentiment de separare de restul Universului și așadar există o puternică asociere cu corpul; ea mai semnifică că ego-ul este în schimbare și acțiunile noastre sunt cele mai multe mecanice, dictate de condiționările noastre trecute. Într-un astfel de cadru, există o cantitate minimă de libertate sau deloc. Casa nu ne va da un sentiment plăcut și chiar dacă noi putem fi în interiorul ei, va exista un discomfort, o boală asociată cu casa, care ne va putea sili să ieșim afară, însă...toate eforturile sunt sortite să nu izbutească. Acest tip de casă este închisoarea noastră mentală, o manifestare a vechilor și falselor noastre sisteme de credință care ne-au băgat în închisoare, într-o situație fără scăpare. Casa poate “să se prăbușească sau scindeze”, dar este practic fără scăpare. Este fără scăpare deoarece fundația sa, la fel ca și întreaga casă este pur fictivă și imaginată. Această locuință reprezintă tipul gândurilor ireale, pe care noi le considerăm reale. Atunci acționăm pe baza acestei false premise și ne luptăm cu gândurile sau încercăm să le îndepărtăm. Dar ele erau ireale de la început. Deci orice efort pentru a le demola, face numai să ne întărească punctul nostru de plecare-sistemul inițial de credință-și le face și mai puternice. Este exact precum ne-am lupta cu un șarpe, cu o funie, pe un nisip mișcător. Toate eforturile vor înrăutăți numai lucrurile. Singura cale spre libertate din acest tip de supunere este de a o vedea pentru ceea ce este: o **iluzie**, un fals sistem de credință și SĂ DEVENIM CONȘTIENȚI de ea fără analize suplimentare, fără implicarea gândirii personale. Această **iluzie** este în mod precis ego-ul ce ne spune că noi suntem o entitate separată (corpul sau sufletul), și cu părere de rău, noi credem în aceasta de mult timp. În momentul în care ego-ul este văzut ca ceea ce este-o iluzie căreia noi îi dăm putere-el dispare din Universul nostru pentru totdeauna. Ceea ce nu câtuși de puțin necesar, nu poate rămâne.

Aruncând o privire spre Adevărul Existenței noastre, atunci când Conștiința noastră este modificată, aceasta începe să se extindă. Casele din visele noastre pot acum să ne pară foarte vechi

și uneori chiar străvechi. Și în ciuda acestui fapt, noi vom avea un sentiment de ușoară bunăstare, un sentiment “de a fi acasă”, pentru prima dată. Putem începe să privim pe geam, deoarece este așa de multă Lumină—promisiunea adevăratei noastre Libertăți. Aceste case sunt foarte vechi, deoarece ele ne indică Adevărata noastră Natură din afara timpului, nemurirea Ființei noastreși măreția Esenței noastre. Am dori, în mod natural, să petrecem mai mult timp în dormitor, deoarece acolo este locul unde mintea este liniștită, și în acea tăcere, noi experimentăm adânc Adevărul Unității și Completitudinea. Aceasta este promisiunea păcii absolute și a fericirii de care ne era dor de la nașterea noastră fizică, dar noi am căutat-o în locuri greșite: mai degrabă în exterior decât în interior—in apropierea Inimii noastre spirituale. Odată ce am înțeles acest lucru, cine mai dorește să meargă aiurea! Aceasta explică de ce ne-am simțit atât de nostalgic față de această supunere, chiar în timpul stării de veghe.

Mințile noastre sunt încă active, cu gânduri, dar aceasta nu mai impune mult timp un impediment Păcii noastre, așa cum o așteptăm noi în Inima Ființei Universale. Inima Noastră, plină de iubirea Divină, este acum în prim plan, înlocuind ceea ce era înainte—gândirea minții—ce se retrage în mod inevitabil în mediu (reprezentat de “closetele îmbăcșite” din vis). Acest closet al gândurilor așadar și-a pierdut puterea de a ne înrobi în închisoarea mentală creată de ego.

La acest punct, există poate numai un singur vis ce ne așteaptă să ne trezim din toate visele—dormite sau trăite. Noi putem visa că ne aflăm într-o casă veche și pe deasupra există o afinitate cu totul din jurul nostru, într-un așa grad încât noi am putea simți că nu suntem numai persoana din casă, ci de asemenea, noi suntem casa și tot ceea ce ne înconjoară. În afara unei bănueli de moment, noi înțelegem “Cine Suntem Noi Cu Adevărat” astfel că mintea noastră fuzionează cu mintea lui Dumnezeu, așadar redându-ne adevărata noastră natură. Noi recunoaștem și ne reamintim Veșnicia noastră; toate fricile, insecuritățile și credința în moarte ne părăsesc odată pentru totdeauna. Stările noastre de trezire distinctă, anterioară, de visarea și de somn devin amestecate și granițele ce le diferențiau acum nu mai sunt de găsit, așa că ele sunt toate pierdute într-o continuă și eternă stare a Trezirii. Viața noastră este acum o sârbătoare prin care Dumnezeu își extinde Infinita Sa Creativitate. Acesta este sfârșitul tuturor viselor.

A înțelege Natura noastră este cel mai înalt și adevărat serviciu pe care ni-l facem nouă înșine și întregii Umanități, deoarece atunci când noi suntem treziți, întreaga Lume se trezește odată cu noi. De aici înainte, noi, cu bună știință, trăim de pe poziția că noi nu suntem limitați de corp sau se sufletul individual, ci noi suntem Una cu Unul (Adevărul fără nume) unde nu există nici un altul.

În Iubire Divină.

DESPRE REÎNCARNARE

Evoluția sufletului: **reîncarnarea** (ciclul naștere-moarte-renaștere)
Trezirea La Viața Eternă de dincolo de moarte și de naștere

Întrebare:

Eu, în mod rațional—și uneori intuitiv—înțeleg conectarea tuturor lucrurilor în Unite, ca O Singură Sursă sau un Singur Spirit, dar eu cred și în reîncarnare. Cum pot împaca aceste două concepte opuse?

Răspuns:

Tu chiar nu trebuie să abandonezi nici un concept, atâta timp cât îl găsești folositor în investigația pe care o faci asupra naturii Adevărului, precum și pentru menținerea ta în pace și fericire. Totuși, faptul că tu găsești ambele concepte contradictorii este o călăuzire ascunsă și foarte utilă, ce se naște din Inima Ta, cerându-ți să recunoști că Unul este Adevărul și că acela pare a fi Adevărul. Numai acest tip de chestionare sinceră, precum și o conștiințioasă putere de discernământ vor îndepărta conflictul din mintea ta, lăsând locul Păcii și Armoniei.

Conceptele de “**reîncarnare (re-naștere)**” contrare “**Unității Vieții Eterne**” pot fi metaforic asemănate cu “culoarea cerului” ce se opune “moleculelor de aer ce alcătuiesc cerul.” Primul concept apare numai unui observator separat de ceea ce este de observat, pe când al doilea concept este doar “ce este”—o realitate, independentă de orice observație. Cerul, uneori pare a fi albastru, alături roșu și alte ori întunecat—aparența sa se schimbă continuu în timp, chiar dacă substanța din care este alcătuit nu o face. Aceeași idee se aplică reîncarnării, care nu este altceva decât aparența unui vis cosmic sau temporal, manifestarea încă limitată a Vieții Eterne Nelimitate, ce nu cunoaște timp, naștere, moarte sau renaștere. Prin urmare, conceptul, chiar și experiența reîncarnării, nu sunt altceva decât în mod dual **adevăruri relative ale Adevărului Absolut**, care este însăși Sursa a tot ceea ce există—calea immanentă, transcendentală în același timp. Totuși, deoarece acest fapt nu poate fi întotdeauna clar sau simplu pentru mințile noastre, este nimerită o investigație suplimentară în interiorul naturii reîncarnării.

Nu poate fi negat că reîncarnarea a fost experimentată de unii sau chiar poate de mulți oameni, dar cea mai importantă este contra-întrebarea pe care o punem “cine este acolo pentru a se **RE-Încarna**?” În primul rând trebuie să răspundem la această întrebare. Mai mult, pentru a răspunde la ea, trebuie să răspundem la întrebarea “cine **Încarnează**?”

Când există o identificare cu corpul, simțim ca și cum avem o minte personală sau un suflet și că sufletul nostru “s-a încarnat” (s-a manifestat) în “carne”—sau în corp. Prin urmare, sentimentul nostru este acela că atunci când corpul moare, sufletul părăsește corpul și se încarnează în alt corp, așadar dându-se naștere conceptului de reîncarnare sau re-naștere.

Acest lucru a fost cu siguranță experimentat, dar el este la fel de real ca orice altă experiență din domeniul manifestărilor fizice. Înainte de toate, el are o componentă în timp, care este nașterea, moartea, după moarte, renașterea etc. Prin urmare, ea este o parte a acestui vis trăit, viața obișnuită pe care noi o cunoaștem. Prin reîncarnare “se desfășoară” și experiențe asociate sufletului nostru, care se apropie de acel Adevăr, indiferent cum El este perceput a fi. Chiar există încă un sentiment al separării—o identificare cu un suflet separat care a devenit—într-un mod paradoxal—nemuritor.

Totuși, aici înțelegerea este că “reîncarnarea” este pur și simplu imaginația dornică și **proiecția iluzorie** a ego-ului (mintea separată), care disprețuiește corpul muritor și reclamă nemurirea prin sufletul separat, iar în acest fel își asigură propria durabilitate, încă o existență contrafăcută pentru o perioadă indefinită de timp. Reîncarnarea este un concept folositor, însă în

ultimă instanță trebuie să se renunțe la el, pentru a realiza Sinele. Adevărul Sine nu moare; El nu s-a născut niciodată și cu siguranță—nu va fi renăscut. Chiar când acest lucru este simțit intuitiv, înțelegem că acesta nu este sufletul (sau mintea) care se încarnează prin sălășluirea în corp, ci chiar opusul, corpul se naște și viețuiește în minte, care ea însăși se naște în Conștiința Cosmică Impersonală (Sinele). Cu alte cuvinte, sufletul nu părăsește corpul, ci corpul părăsește sufletul și Sinele. Sufletul, pe de altă parte, nu a fost niciodată separat de Sine (Sursa sau Dumnezeu) cu excepția unui sistem fals de credință, care poate fi corectat, conducându-ne la experiența Unității—sau Iluminării—dincolo de timp și spațiu. Pe deasupra, Sinele este deja perfect și prin urmare nu are nevoie de evoluție sau de reîncarnare.

Înțelegem că răspunsul la originala noastră investigație este dezvăluit, “nimeni nu te încarnează și nimeni nu se reîncarnează, pentru că tot ceea ce există este Sinele impersonal și orice altceva este o aparență a acestui Sine, în domeniul spațiu-timp (sau vis), care este atât Sursa cât și aparențele noudale”.

Conceptul de **Reîncarnare se naște numai** atunci când ne identificăm cu “ceea ce gândim noi că suntem”—o entitate separată, iluzorie; același concept este anihilat atunci când ne înțelegem Adevărata noastră Identitate.

Odată cu această înțelegere, noi nu negăm reîncarnarea, dar o integrăm într-o înaltă Realitate, care este dincolo de viață, de moarte și de reîncarnare. De fapt, Realitatea este Viața Însăși—singura diferență este aceasta: Ea nu s-a născut niciodată—nici nu va muri vreodată—Ea este Eternă.

Înainte de a realiza astfel de realizări sau treziri, reîncarnarea poate fi experimentată, atâtă vreme cât totul este conectat dincolo de timp și spațiu. Dar după trezire, noi vedem limpede că există numai Unul și nu există nici un altul; timpul, spațiul, evoluția și reîncarnarea sunt doar iluzii —părți dintr-o realitate vis, pe care Unul o creează în Sine Însuși, în căutarea de a se cunoaște pe Sine și de a-Și vedea Infinita Sa Creativitate și Splendoare.

Așa cum imaginea fetei tale din oglindă nu este separată de fața ta, așa și acest vis (Universul, așa cum îl cunoaștem noi) nu este separat de Sine, care visează la el. Urmasii acestui fapt este cu adevărat frumoasă: se poate experimenta reîncarnarea la un nivel, chiar la un nivel mai profund, există cunoașterea că Unul (cel ce noi cu adevărat suntem) este Nemuritor, se știe că nu există separare și încă de pe acum El este evoluat și perfect.

Întrebare:

Aceasta nu explică încă **cum** “reîncarnarea” este cu toate acestea experimentată, împreună cu faptul că viața unei persoane se poate întinde peste multe vieți și clipa sa prezentă poate fi încă sub influența ultimei vieți trăite.

Răspuns:

Da! Reîncarnarea este acolo (pare să existe) din cauza **nonlocalizării minții**, care te conectează înainte și înapoi în timp, precum **telepatia**, care te conectează cu alții în spațiu. Dar ceea ce este stresant aici este că, a cerceta aceasta mai departe nu îți va aduce pacea și fericirea permanentă. Deci, care este motivul tău...? Tu ai nevoie să te demaști pe tine însuși. Fie tu continui să urmărești aceasta și rămâi înțepenit în tărâmul visului, fie tu spui “destul cu visatul și efemerul; tot ceea ce doresc este să mă trezesc la Adevăr, unde nu mai există nici separare, nici suferință, unde eu sunt în lume, dar **nu al lumii**, și unde toate imperfecțiunile sunt absorbite în Acela ce este inerent deja perfect.”

Tu, fie trăiești într-un vis cu dualitatea, ce include fericirea și nefericirea, plăcerea și suferința, sau tu **te trezești** la Fericirea și Pacea Nonduală. Dar punctul critic este acela că tu nu te poți trezi atâtă

timp cât tu încerci să-ți fixezi visul, sau tu îi cercetezi părțile: precum este reîncarnării. Fiind interesat de vis, asta te menține de asemenea în vis.

Trezirea se petrece numai atunci când vechile concepte și experiențele duale, ce sunt bazate pe o entitate separată, au capitulat în întregime în fața Sinelui Nemuritor și Nondual Care Inerent Tu Ești. Alegerea este a Ta. Această alegere este Libertatea ta!

CREIER, MINTE ȘI DUMNEZEU

- **Mintea depășește creierul**
- **Există o Singură Minte, care este Adevărata noastră Ființă**

Întrebare:

Un prieten m-a întrebat: „Dacă cineva vorbește despre fizică, spiritualitate, știință, sau despre orice altceva...însă nu poate introduce creierul într-un tablou și nu poate nici să explice detaliat relația dintre Dumnezeu, Om și Creier, așadar se pierde o mulțime de lucruri. Dacă cineva poate explica relația ce există între creier, Dumnezeu și energie, atunci acesta va fi începutul adevăratei „spiritualități și științe” ce vor lucra împreună în viitor. Cum crezi tu că ar putea fi această relație? Atâta vreme cât tu ai studiat despre creier, poate ne poți împărtăși opinia ta.

Tran Truong

Răspuns:

Aceasta este o întrebare minunată și un subiect de discuție excelent. Acopăr în profunzime legătura dintre creier și Dumnezeu în cartea mea viitoare. Aici voi prezenta un scurt eseu:

Un alt cuvânt pentru „Dumnezeu”—în concordanță cu înțelegerea mea—este „Conștiința Universală, Impersonală” sau „Mintea Unică.” Universul apare ca un vis în această Minte Unică, sau în Mintea lui Dumnezeu, sau în interiorul lui „Dumnezeu”. Universul însuși nu are substanță, ci numai „pare” să existe. Cu alte cuvinte, el împrumută realitatea sa aparentă de la Substanța esențială—Dumnezeu. De altfel, este important să înțelegem că Universul nu poate exista fără această Minte Unică și nici nu există separat de Ea. Această constatare este foarte potrivită cu cele mai recente și surprinzătoare descoperiri din Mecanica Cuantică. De aici încolo mă voi referi la Univers ca la „visul trăit.”

În acest vis trăit, Mintea Unică (Dumnezeu) imaginează dualitatea astfel încât Ea își poate „în mod obiectiv” cunoaște „părțile sale”. (Nu trebuie uitat că „părțile” sau „obiectele” nu există, ele par numai să existe.) „Creierul” este principalul instrument pentru ca această cunoaștere obiectivă să poată avea loc. El s-a dezvoltat într-un timp iluzoriu și a devenit un sistem foarte complex, care folosește miliarde de celule (neuroni) ce lucrează cu toate în paralel și astfel conduce spre un fenomen de urgență—cunoscut ca „simțire,” cu alte cuvinte: „mecanismul perceptiv și cognitiv.” Aici, punctul important este acela că Mintea Unică, prin identificarea ei cu o

aparentă, și-a imaginat (acesta este creierul) că Ea însăși poate acum să se facă a crede că este o „entitate separată” ce trăiește într-o realitate obiectivă, care nu este nimic altceva decât „viața așa cum o cunoaștem noi.”

În rezumat, „creierul” este o unealtă cu care „Mintea Unică” poate experimenta „separarea” și „dualitatea”, care nu există în realitate și hotărât lucru, Mintea nu a existat înaintea creierului.

Totuși creierul este doar o „replică” a Minții Unice, foarte simplă și mică. Deși complex, creierul este cu toate acestea limitat de funcționarea sa mecanică. El este doar un mecanism reactiv, care reacționează în conformitate cu factorii săi genetici și cu condiționările sale; singura sa sursă de cunoaștere este „memoria”, așa că el trăiește în trecut și proiectează această cunoaștere într-un „viitor” imaginat, pentru a-și asigura existența sa separată. Creierul există în timp, dar nu poate depăși timpul. Chiar dacă am putea folosi creierul nostru 100%, cunoașterea noastră ar fi încă limitată—și în special de trecut. Creierul, în mod absolut, nu are acces în interiorul clipei și nici în viitor. Orice el percepe, este perceput cu o întârziere în timp—nu are importanță cât este aceasta de subtilă și este subiectul condiționării și manipulării sale ulterioare, care mai departe îi va întuneca percepția. Un lucru pe care creierul nu-l știe—și niciodată nu-l va ști—este „momentul prezent din afara timpului,” care include și transcende în întregime timpul. Gândurile noastre obișnuite și duale par să apară din creier. Aceste gânduri ne conduc spre senzația trăirii în spațiu și timp și astfel apare iluzia separării.

Mintea Unică, pe de o parte, este dincolo de spațiu și timp. Prin identificarea cu mecanismul limitat (creierul) pe care Ea l-a creat, Ea experimentează de asemenea sentimentul existenței separate—liberul arbitru personal, care este trucul fundamental (hai să-i spunem așa) al lui Dumnezeu, care îi dă acestui vis trăit senzația de realitate. Totuși, în starea sa pură și naturală—o stare neidentificată—Mintea Unică este un Întreg indivizibil, care nu cunoaște separare. Toate gândurile intuitive, precum gândirea creativă, telepatia, clarvederea, precogniția și înțelepciunea despre Adevărata noastră Identitate, vin direct din această Minte Unică și ne întorc spre Unitatea ființei. Gândurile intuitive nu au nimic de a face cu creierul—ele apar în Minte. Plecând de la poziția „pământului,” soarele pare să se rotească în jurul pământului, la fel, din punctul de vedere al creierului, pare că Mintea se naște în creier...Adevărul este exact contrar! Mintea este primordială—atotcuprinzătoare—dincolo de spațiu și timp și este Sursa tuturor gândurilor intuitive, care ne conduc înapoi spre sursa noastră—Sinele nostru—Dumnezeu. Aceste gânduri sunt miezul tuturor descoperirii științifice și ale inspirației din artă. Creierul, pe de altă parte, este secundă—apare în Minte și lucrează în spațiu și timp; și este sursa aparentă a tuturor gândurilor duale—un mecanism reactiv ce ne conduce spre „separare” și „dualitate”.

Din afirmațiile de mai sus, poate părea că vrem să negăm rolul creierului și să-l judecăm ca fiind „rău”. Hotărât lucru, NU este cazul. Creierul are un rol foarte important, așa că acest vis dual (sau viața așa cum noi o cunoaștem) poate merge înainte, deci Mintea Unică sau Dumnezeu poate avea „experiențe duale,” care cer în mod natural un „experimentator”: „creierul.” Totuși, creierul trebuie să fie văzut așa cum este: „o mică—chiar foarte mică—replică a Minții Universale Unice, sau a reprezentării spatio-temporare a Creatorului din afara timpului—Dumnezeu. Creierul este fizic, în timp ce Mintea nu. Atât creierul cât și Dumnezeu împart natura creativă, dar diferența fundamentală este aparenta creativitate limitată a creierului este o reflectare a Creativității Nelimitate a Sursei sale—Dumnezeu. Odată recunoscută, îmbrățișată și integrată aceasta, oricine poate depăși creierul, ba chiar poate înțelege că de fapt creierul este depășit înainte de a se naște.

El este depășit de Mintea Unică—care este Adevărata noastră Natură, Adevăratul nostru Sine. În această Minte Cosmică nu există nici separare, nici concepte și nici „alții.” Aspectele sale sunt „Iubirea Divină,” „Adevărata Libertate,” „Ființa,” „Eternul Acum” și „Fericirea,” toate luând naștere din Unicitatea și Completitudinea Sa.

„Energia Universală” care induce „vindecări miraculoase” ale corpului, este un alt aspect—identic al „gândurilor intuitive.” Ambele apar din această Minte Cosmică și ambele corespund „vibrațiilor înalte”. Gândurile intuitive care intră în minte sunt văzute în efectele lor obiective ca „Energia Universală ce intră în corp.” Ele sunt unul și același lucru. Așadar, Energia Universală (sau chi) este un alt aspect al lui „Dumnezeu,” ambii fiind omniprezenți. Mai mult, Vindecarea finală este vindecarea corpului și vindecarea minții, depășirea creierului prin recunoașterea adevăratei noastre Minți, deci Unirea noastră cu Adevărata noastră Identitate—calea noastră înapoi spre Sursa Energiei Universale, Sursa gândurilor intuitive—Sinele nostru—Dumnezeu. Aceasta este Trezirea finală sau Iluminarea.

În sfârșit, înaintea acestei treziri, simțim că noi gândim cu creierul; după trezire, înțelegem că sursa gândurilor nu este creierul limitat, ci Mintea Unică Nelimitată—Mintea lui Dumnezeu.

Sper că prin tot ceea ce am spus, s-a făcut puțină Lumină în acest subiect.

VINDECAREA LA TOATE NIVELELE

- **Vindecarea corpului, minții și spiritului**
- **Energia Universală și Vindecarea Finală (Integritatea)**

Nu cu mult timp înaintea, n-a fost dezvoltat faptul că corpul uman este mai cu seamă un “CORP DE ENERGIE”—un minunat câmp de vibrații, ce are numai o “aparență fizică.” Prin urmare, s-a dat un sens vindecării sale cu ENERGIA UNIVERSALĂ (chi sau prana), pentru a-i aproviziona din nou sursa sa vitală și a-l ajuta să îndeparteze boala simptomatică.

Totuși, apoi ne-a fost revelat că vindecarea nu era nici completă, nici permanentă, din cauza faptului că "energia corpului este o proiecție a MINȚII" și corpul de energie NU ar putea fi permanent vindecat, DACĂ proiecția—mintea—nu este vindecată.

Această înțelegere ne-a dus spre căutarea SPIRITUALĂ, care are o multitudine de practici și căi ce ținesc să vindece mintea de "sentimentul separării", ducând-o spre Completitudine, sau de "mintea individuală", ducând-o spre "Unica Minte Universală". Toate aceste practici spirituale presupun că mintea individuală poate să se vindece pe sine printr-o tehnică, meditație, cale sau practică corectă.

În mod ironic, această căutare este de asemenea destinată să ajungă la un FINAL-MORT, atunci când s-a înțeles că "separarea" nu poate niciodată să se nimicească în întregime pe sine, deoarece toate eforturile sale—legate de sentimentul de "creator personal"—nu fac altceva decât să-i întărească propria separare cu încă un pas, sfidând astfel scopul original, pus înainte.

La acest punct, mintea individuală realizează propria sa "neajutorare". Ea înțelege că "nu există nicăieri unde să meargă și nimic ceea ce să facă". Într-o încercare suicidă de a renunța la propriile sale eforturi, la propriile sale căutări, la propria sa identitate, ea CAPITULEAZĂ... și ajunge într-un IMPAS!

În acest impas are loc ceva minunat, ceva așa de EXTRAORDINAR și chiar foarte natural; deci SFÂNT, chiar încă foarte Real...

Mintea Unică Universală, care întotdeauna a fost acolo, care a fost întotdeauna Adevărul nostru Sine. Se dezvăluie în afara Acestei TĂCERI MAGICI; și Unul realizează că nu a existat NICIODATĂ separație, ego, suferință sau căutare, exceptând o stare imaginată, iluzorie, asemănătoare visului.

Această revelație umple Inima Unică cu o imensă recunoștință, astfel încât Unul realizează "Tu ești deja CEEA CE cauți".

Acesta este sfârșitul căutării și al suferinței. Nașterea TREZIRII la Natura Noastră Divină: Mintea Unică, Pura Conștiință, "Eu Sunt" Prezența, Dumnezeu sau pur și simplu "Adevărul Fără Nume, care ia toate numele și formele."

De aici încolo, toate proiecțiile—corpurile, percepțiile—ale acestei Minți Complete SUNT VINDECATЕ instantaneu; și Viața devine Sărbătoarea Noastră Eternă, ce nu are sfârșit, și Iubire este numele Jocului, ce nu are condiții...

În Această Splendoare Singur...

Eu sunt Tu.

CERCETAREA ÎN INTERIORUL SUBIECTULUI

Pentru a respecta intimitatea, s-a omis numele persoanei ce a pus întrebările. Unele răspunsuri pot părea uluitoare, dar aceasta este era în care tocmai am intrat; asta este, până când vechile noastre sisteme de credință pe care le-am întreținut de vreo 30 milioane de ani sunt înlocuite de unele noi și corecte. Trezirea este întotdeauna bruscă, spontană și nu ia nici un timp. Deoarece Sursa sa este Sinele fără timp, Ea are puterea să răstoarne și să vindece vederile greșite ce au durat de veacuri... într-o clipă. Iată cât de puternic TU EȘTI.

Întrebare: Dacă adevărata noastră Minte este Una Singură, Completă și Universală, așa cum ai descris-o în text, de ce există așa de multă suferință în lume?

Răspuns: Toată suferința din lume este numai o proiecție a suferinței interioare, pe care noi o simțim în interiorul nostru. În mod asemănător, toată separarea pe care o vedem și o descoperim în afară, în lume, este o proiecție a sentimentului de separare pe care noi îl simțim în interiorul nostru—in mințile noastre.

Prin urmare, în primul rând trebuie să înțelegem că nu există nici o separare sau suferință "în afară", diferită de cea pe care noi o simțim în mințile noastre. Orice tu vezi, percepi, este propria ta creație, proiecție și reflectare. Toate evenimentele/oamenii cărora tu le faci față și îi atragi, i-ai creat inconștient în interiorul minții tale.

În mod paradoxal, mintea nu poate să înțeleagă ușor asta. În primul rând deoarece ea se identifică cu un sistem de gândire sigur bazat pe separare, se prăbușește în acest sistem de gândire și devine conștientă numai de gândurile/percepțiile proiectate, pe care le percepe acum ca fiind lumea de afară și consideră apoi această lume ca fiind reală.

Chiar și fizicienii moderni au ajuns la concluzia că lumea nu este nimic altceva decât un set de "vibrații mentale". Lumea se naște în mintea ta și ea oglindește conținutul minții tale. Atât mintea individuală, cât și lumea pe care o proiectează, nu sunt reale și ele încetează să existe în somnul profund. Baza lor comună—Sinele, Mintea Unică—este singura Realitate.

Mintea Unică Completă nu vede și nici nu găsește nici o suferință, pentru că toate reflectările Sale sunt complete și orice lucru pe care Ea îl creează, poartă propria sa semnătură: Completitudine, Sănătate, Viață Eternă și Fericire. Oriunde privește, Ea Se vede pe Sine sub toate formele și acțiunile. NU NUMAI nu percepe suferința și separarea, dar suferința nu are niciodată loc în Împărăția Sa.

Tu ești acel ce crede că este separat și apoi visezi o lume bazată pe sistemul tău de credință, care reflectă separarea, limitarea, suferința și moartea și apoi iei lumea visată—care nu este nimic altceva decât o creație mentală—ca fiind reală. Mintea face asta doar ca să-și justifice falsul său sentiment de separare, astfel căzând în capcana ego-ului

În realitate, lumea, ego-ul, separarea, suferința și moartea nu există; ele doar par să existe, precum mirajul apei într-un deșert. Eternul Sine, Pura Conștiință este tot ceea ce există și Noi suntem Aceasta. Pe măsură ce tu te trezești la Adevărul Tău Sine, Lumea Ta (conținutul visului tău trăit) se va schimba odată cu Tine. Acesta este cel mai bun ajutor, cel mai înalt serviciu pe care cineva îl poate face întregului Univers. **"Cunoaște-te pe Tine Înșuși"**

Întrebare: Cum poate această lume să fie numai o creație de vis a minții mele, când există mulți alții care văd și percep aceleași evenimente ca și mine? Ei acceptă aceleași suferințe și limitări. Dacă un copil moare de cancer, tu spui că eu i-am creat boala?

Răspuns: "Alții" ce par să împărtășească aceleași evenimente cu tine, sunt de asemenea creațiile visului. Ei toți împărtășesc același sentiment de separare, aceleași sisteme de credințe ca și tine și astfel ei acceptă evenimentele proiectate, bazate pe suferință, moarte etc... Această suprapunere este acolo pentru că există numai o Minte Unică; în plus, a-i vedea pe alții separați, încă în acord (în uniune) cu unele entități/evenimente exterioare, se naște o altă capcană a ego-ului, care tocmai întărește maya (iluzia) lumii și a acțiunii sale—in ciuda faptului că nu există nici o realitate obiectivă. Tot ceea ce este numit "realitate obiectivă" este de fapt o aparență în minte.

Pe deasupra, există de asemenea "alții" pe care tu i-ai creat inconștient, care reflectă mintea ta intuitivă. Acești oameni joacă rolul învățătorului tău, al ghidului tău. Ei îți indică Adevărul, Lumina—Propria Ta Lumină.

Cu toate acestea, noi trebuie să ne aducem aminte că toate rolurile sunt jucate de Minte Unică singură (Sinele sau Dumnezeu). Atunci când Tu înțelegi asta, Tu de asemenea îți realizezi Sinele și Tu știi cu siguranță că “NU EXISTĂ ALȚII.”

Lumea nu este nimic altceva decât un mare și lung vis. Înainte de trezire, noi singuri vedem forme și evenimente și le luăm drept reale. Este precum un vis pe care îl avem noaptea, în care oamenii pot fi uciși, dar când ne trezim noi știm că nimic nu s-a întâmplat. În mod asemănător, atunci când ne trezim din acest vis trăit, noi suntem dezvăluiți ca fiind Ecranul de Fundal (eternul Sine), pe care sunt proiectate toate formele și aparițiile. Toate aceste forme sunt trecătoare, ele vin și pleacă și nu ar putea exista fără substratul/fundalul—eternul Nostru Real—UNUL, care creează, susține și distruge toate formele.

Întrebare: Când voi fi binecuvântat cu această condiție?

Răspuns: ACUM! Nu în câțiva ani, sau luni, sau zile. Nici chiar mâine. ACUM este singurul moment real în care tu poți fi binecuvântat cu această condiție. Aceasta nu este o condiție—o stare—ce vine și pleacă; ea este VEȘNIC a Ta. Iluminarea este starea noastră naturală.

O REVOLUȚIE ÎN CONȘTIINȚĂ

Dragi Prieteni,

Am văzut că încercarea de a vindeca corpul NUMAI la nivelul fizic doar mută simptomele cauzei mult mai în profunzime, în mod obișnuit, o deficiență a energiei vitale se datorează reacției la stres. Am observat că prin folosirea Energiei Universale se poate obține o vindecare profundă, căci Energia Universală poate restabili energia vitală a celulelor bolnave, făcându-le să funcționeze într-un mod sănătos. Totuși, contrar unor pretenții și credințe, aceasta NU este finalul Vindecării, deoarece noi am observat la fel de bine că deși se folosește Energia Universală, vindecarea NU este întotdeauna garantată și NICI întotdeauna definitivă.

Atunci când cercetăm mai profund acest rezultat, atunci când ne întrebăm “de ce?”, descoperim că nu contează cât de multă energie este primită, ea fiind toată epuizată dacă MINTEA NU ESTE VINDECATĂ. MAI MULT, MINTEA NU POATE FI VINDECATĂ NUMAI DE ENERGIE. Aceasta se datorează faptului că energia este fizică (deci subtilă), dar mintea este non-fizică și așadar ele nu pot interacționa într-o relație causală. ESTE NECESARĂ ÎNȚELEPCIUNEA SPIRITUALĂ pentru a dezvălui PREZENȚA ce vindecă mintea, care va transforma mintea divizată într-o minte-intreg. Numai atunci Vindecarea este atât garantată cât și definitivă.

Asta NU înseamnă ca noi să părăsim metodologia noastră cu energie. Aceasta NUMAI accentuează importanța COMPLETĂRII metodologiei ENERGIEI cu ÎNȚELEPCIUNEA MISTICĂ sau Spirituală, astfel încât vindecarea să aibă loc, atât la nivel fizic (energie), cât și la nivel non-fizic (minte).

Atingerea Înțelepciunii Spirituale constituie o recompensă foarte mare, însă nu este nici simplă nici ușoară pentru mulți dintre noi, căci vechile concepte și sistemele false de credință sunt bine înrădăcinate în mințile noastre...

DE FAPT, Timpul a venit să ÎNDEPĂRTEZE toate aceste concepte condiționate și sistemele de credință învechite, ce s-au dovedit a fi “NEFOLOSITOARE”. Aceste sisteme de credință, ce se bazează pe percepțiile limitate ale minții, au fost adoptate generații după generații și noi le-am recunoscut ca fiind adevărate, ele determinându-ne dezvoltarea pe baze nestatornice și dogme. ACUM ESTE MOMENTUL SĂ LE PUNEM SUB O CERCETARE ATENTĂ!

Astfel de concepte nu ne-au adus libertatea, ci din contră, ele au adus mult haos și multă suferință. ACUM ESTE TIMPUL SĂ NE ÎNTREBĂM DE CE?!

Noi suntem martorii unei REVOLUȚII în CONȘTIINȚĂ, ale cărei mișcări au început deja—aparent subtile, dar foarte aspre în efectele și consecințele lor. Așa cum a fost profetit de mulți mistici ai străvechii înțelepciuni, așa cum a fost bine confirmat de învățătorii timpului nostru, care și-au dat și ei seama, această REVOLUȚIE este AICI și se petrece ACUM, în această nouă ERĂ a TREZIRII, în care noi tocmai am intrat.

Pe de o parte noi suntem binecuvântați a fi martori ai acestui epocal eveniment din ISTORIA UMANITĂȚII, pe de altă parte, pentru a trece prin această TRANSFORMARE, prin această TREZIRE—atât de ușor cât este posibil—noi trebuie să avem smerenia, golițiunea și binevenirea unui copil nou născut. Numai în starea de “nu știu” Adevărul poate pătrunde în sistemul nostru bazat pe condiționări și pe false credințe; întâlnim Adevărul din Interiorul Nostru, așadar dezvăluind întregul Adevăr dincolo de concepte...

Să nu subestimăm puterea acestei transformări...Înțelegând Adevărul nostru Sine vom fi la fel de puternici precum șarpele ce-și lasă să cadă întreaga-i veche piele, așadar dezvăluindu-ni-se un corp complet nou al Adevărului..

“Revoluția Conștiinței” NU este mult diferită de “Revoluția lui Copernic” ce a avut loc cu 500 de ani în urmă. Mii de ani, aproape toți oamenii au crezut că pământul stătea nemșcat și că soarele se învârtea în jurul lui, deoarece pur și simplu așa le apăruse simțurilor lor. Mai mult, această teorie a fost susținută de vechea știință și de dogma religioasă. A FOST OARE ADEVĂRAT? Atunci când Galileo Galilei a presupus că pământul se învârte în jurul soarelui (“Eppur si muove”) și nu soarele se învârte în jurul pământului, el a fost încarcerat în liniște, la cei 70 de ani ce-i avea, de către Papă și Inchiziție.

Acum, imaginați-vă șocul, surpriza și incurcătura în care au fost puși oamenii după ce l-au încarcerat pe Galileo Galilei, după ce s-a dovedit că teoria lui era adevărată și s-a descoperit Astronomia modernă.

În revoluția lui Copernic, oamenii care s-au bizuit doar pe simțurile lor și pe dogma religioasă au descoperit că mult timp au făcut o greșală și au înțeles necesitatea depășirii informației primite prin intermediul simțurilor limitate și că SIMȚURILE și DOGMA RELIGIOASĂ NU sunt întotdeauna DEMNE DE ÎNCREDERE. ADEVĂRUL lor era cu susul în jos.

Revoluția Conștiinței va fi mult mai puternică decât Revoluția lui Copernic, Vom vedea că:

1) MINTEA,

2) EXPERIENȚELE INDUSE MINȚII noastre și

3) Cele mai multe lucruri ce ni s-au spus și ne-fost predate secole întregi,

PUR ȘI SIMPLU NU SUNT DEMNE DE ÎNCREDERE–și pe deasupra sunt COMPLET GREȘITE.

În REVOLUȚIA CONȘTIINȚEI, Conștiința (sau Conștiința) transcende mintea, în felul acesta ștergându-se toate limitările induse minții, dezvăluindu-se Adevărul nelimitat despre Existența noastră. Aici se întâmplă precum în revoluția lui Copernic, aproape toate noțiunile noastre vor fi CU SUSUL ÎN JOS!

Să recapitulăm acum, rând pe rând, ce atrage după sine această NOUĂ REVOLUȚIE. Să nu luăm aceste afirmații ca fapte îneșteiate, ci să le chestionăm, însă să chestionăm și vechile sisteme de credință; în această deschidere–în această vastitate–rezidă ”Înțelegerea”.

Foarte mulți dintre acești factori nu pot fi înțeleși NICI cu mintea, NICI cu știința tradițională; va fi necesară determinarea pentru a-l înțelege și INTUIȚIA îți va fi principalul tău GHID.

Vom analiza în detaliu NUMAI PRIMELE DOUĂ PUNCTE (în afara punctului 13); toate celelalte puncte vor fi enunțate pe scurt și analizate în alte articole...Practicanții Energiei Universale poate nu doresc să scape în special punctele 11, 12 și 13, dar să păstreze în minte că, înaintea afirmațiilor se află o prercucizată necesară înțelegerii complete a ultimilor trei puncte.

1) *Vechea (și FALSA) prezumție:*

Dumnezeu este Creatorul și deoarece El a creat totul, El este separat de Creația Sa.

REVOLUȚIA CONȘTIINȚEI și NOUA revelație:

Dumnezeu NU este separat de Creație. Creatorul și Creația sunt UNA cu ”Dumnezeu.” Nu există deosebire și separare. Creația este pur și simplu o aparență a lui ”Dumnezeu în Mișcare.” Aceasta este cunoscută ca ”Non-dualitate” sau ”Unicitate.”

(Comentariu nou pentru punctul 1): Toată suferința, limitările și boala provin de la ego, care este ”falsa senzație a separării de Sursă/Sine/Ființă” sau ”identificarea cu corpul/mintea.” Atunci când punctul 1) este pe deplin înțeles, cauza fundamentală a suferinței va fi eliminată, chiar la originea sa. Prin urmare, este FOARTE IMPORTANT să

înțelegem acest punct–chiar dacă această înțelegere poate fi la început doar intelectuală–această înțelegere va conduce Sinele profund în Experiența Finală, cunoscută ca ”Trezire.”

Dumnezeu este imanent (inerent) în Creația sa. Creația este o aparență a lui Dumnezeu în minte, care ea însăși este o altă aparență. În mod conceptual, Dumnezeu este Conștiința Pură Infinită (Conștiința), și este Tot ceea ce există. Dumnezeu este Ființa Ta–Prezența Ta, înaintea minții și a corpului, în plus, Creatorul Final și Martorul a Tot ce există.

Atunci când tu nu conceptualizezi sau nu gândești, în acea Prezență tăcută, Tu ești ACELA. Când tu ești un simplu martor al gândurilor tale, ale senzațiilor corpului tău, ale percepțiilor tale referitoare la Univers, Tu ești ACELA. Când Tu ești Prezent ACUM, pur și simplu Fiind Conștient, Tu ești ACELA. Când Tu ești în mintea ta, sau în trecut ori viitor, Tu ești încă ACELA, dar Tu ai pierdut cunoașterea adevăratei tale Naturi, din cauza conceptelor sau a gândurilor întuncate, ce învăluie Natura ta adevărată.

Dumnezeu (Sinele) este baza noastră comună; (în mod metaforic) Unica Inimă, ce pulsează Universul cu fiecare bătaie, într-o proaspătă Existență...

În mod non-conceptual, Dumnezeu este absența tuturor conceptelor. Nu există nimic altceva decât Dumnezeu, care este adevărat și etern. Toată materia, Universul, corpurile, mintea, gândurile, tot ce considerăm noi ca fiind ”real”, sunt numai ”aparențele” pe care Dumnezeu le creează în Sine Însuși. Ele se nasc din această Pură Conștiință (Dumnezeu), există în El și se întorc înapoi în această bază comună tuturor Ființelor. Aparențele nu au o existență independentă; ele sunt reprezentările lui Dumnezeu, limitate în spațiu–timp, care transcend spațiul și timpul. Atunci când această Conștiință Impersonală se identifică în interiorul Său cu o aparență, Ea crează ILUZIA sentimentului de a fi un individ separat (sau o conștiință individuală), care în Adevăr nu există, cu excepția unui vis–precum starea în care Dumnezeu se experimentează pe Sine în Sine Însuși.

În ciuda tuturor părerilor contrare ce se pot naște în minte, ”tot ceea ce există este Dumnezeu” și adevărul ”eu” este ACELA.

”EU SUNT CEEA CE SUNT.” (Exodul 3:14 Biblia).

”FII DOAR ȘI CUNOAȘTE CĂ EU SUNT DUMNEZEU.” (Psalm 46:10).

Să purtăm această afirmație în inimile noastre și să vedem unde ne va conduce și să nu depindem de minte, care va fi răzvrătită la aceasta, punând înainte o mulțime de povești (da, dar...), care la rândul lor pot să ne pună în aceeași poziție cu cei ce credeau că Pământul stătea pe loc.

P.S. Conștiința nu poate fi conștientă de Sine și prin urmare pentru a deveni Conștientă de Sine, Ea creează întreaga Existență/Aparențe ce se mișcă în Interiorul Său, precum un vis. La început Ea se identifică cu orice aparență, dar după descoperirea că ea nu este o aparență, Ea se

dezidentifică de ceea ce Ea nu este, ca într-o stare asemănătoare unui vis lucid, Ea se trezește la Realitate și devine Conștiință de Sine (Conștiință de Dumnezeu).

2) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Dumnezeu ne-a dat liberul arbitru și ca “ființe individuale,” noi suntem liberi. Noi deținem alegerea și controlul asupra acțiunilor noastre.

REVOLUTIA CONȘTIINȚEI și NOUA revelație:

Liberul arbitru este “libera închisoare” generată de minte. El înrădăcește separarea ca pe o entitate iluzorie și este cauza fundamentală a tuturor resentimentelor față de acțiunile trecute, neliniștea față de acțiunile viitoare, asociindu-le suferința și boala. Ca individualități, noi NU avem libertate, însă Adevărul nostru Sine are, noi suntem libertatea. Liberul arbitru personal, iluzoriu, este numai o reflectare a Adevăratei Noastre Libertăți Impersonale, care este liberă să creeze de la sine în eternul ACUM. Spre deosebire de iluzoria voință personală, Adevărul nostru Sine nu cunoaște trecutul sau viitorul, ci este întotdeauna în Momentul Prezent. În Completitudinea Sa, El este Pura Bucurie și Fericire.

(Comentariu nou pentru punctul 2): există numai o singură Voință–și aceasta este Voința lui Dumnezeu, care este tot ceea ce există, deoarece Dumnezeu (Ființa, Conștiința) este tot ceea ce există. Orice altceva–corpul, mintea, gândurile, percepțiile, sunt doar CONCEPTE ale minții și atâta vreme cât ele pierd substanța, ele nu pot impune “o voință”. Liberul arbitru (individual) este experimentat, dar este o iluzie datorată falsei identificări a Conștiinței (Tu) cu mecanismul corp–minte (ceea ce crezi tu că ești). Dumnezeu (Ființa ta) este UNICUL SUBIECT de dedesubt al tuturor acțiunilor.

Întreabă un bolnav de cancer, care este gata, în neajutorarea sa, să-și abandoneze întreaga sa voință (iluzorie) divinului! Întreabă un vindecător Miraculos și el îți va spune că nu a fost voința sa, ci a fost voința lui Dumnezeu, cea care a făcut miracolul! Întreabă un căutător al Adevărului, el îți va răspunde că a căutat Adevărul folosind “voia sa,” însă numai atunci când el a înțeles că “tot ceea ce există este voia lui Dumnezeu,” Adevărul i s-a revelat! Creatorul personal este o iluzie. Toate acțiunile sunt acțiuni ale Totalității Impersonale sau ale lui “Dumnezeu în Mișcare.”

3) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Eu trăiesc în acest corp, care există în această lume.

NOUA revelație:

NU, corpul și lumea trăiesc (apar) în Tine.

4) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Creierul produce gânduri (mintea), care la rândul lor produc conștiința (sau conștiința).

NOUA revelație:

EXACT OPUSĂ celei de deasupra...CONȘTIINȚA ESTE fundamentală și este Sursa Supremă. Ea produce mintea (sau mentalitățile: gânduri, senzații, percepții), în care creierul, corpul și “întregul Univers” se nasc ca aparențe ale vibrațiilor virtuale (mentale)–Conștiința în Mișcare.

5) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Gândurile sunt necesare pentru a exista viața de zi cu zi...Gândurile sunt reale; pauza dintre ele nu este chiar așa de reală.

NOUA revelație:

EXACT OPUSĂ CELEI DE MAI SUS. Gândurile nu sunt reale. Pauza prezintă între ele și baza, mărturie a tuturor gândurilor este Singura Realitate. Gândurile NU sunt necesare pentru funcționarea corpului; din contra, gândurile îți dau FALSA senzație de a fi o persoană ce este responsabilă de acțiunile sale. Sursa (Adevărata Noastră Ființă), care face ca soarele să răsară dimineața, inima să bată pe tot cuprinsul zile, are de asemenea grijă de funcționarea corpului chiar în absența oricărui gând. De fapt, gândirea excesivă (a fi în minte) este o boală a ființelor umane, dar atâta vreme cât aproape toți o au, ea este considerată a fi normală. Când ești pur și simplu prezent și conștient, Tu ești Adevărul Etern, din care se nasc numai gândurile necesare.

6) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Cu cât gândim mai mult, cu atât cunoaștem mai mult. Cea mai înaltă cunoaștere este a ști toate lucrurile (totul), însă fiind atât de complexă, ea nu poate fi cunoscută. Ea cere educație prin instituții și școlarizare riguroasă. Adevărul se atinge prin efort.

NOUA revelație:

Cu cât gândim mai puțin, cu atât cunoaștem mai mult. Cunoașterea precede gândurile. Mintea ta personală, ce operează în spațiul iluzoriu spațiu–timp învăluie Adevărata Ta Minte Impersonală ce este dincolo de spațiu și timp. De fapt Tu vei cunoaște tot ceea ce ai nevoie să cunoști. Cea mai înaltă cunoaștere este a ști că nu există “NICI UN LUCRU” a fi cunoscut, că în afara acestui “NICI UN LUCRU” apare totul și că nu există nici obiecte, nici separare, cu excepția conceptelor imaginate de minte. Adevărul nu cere efort; numai ego-ul îți va spune că Adevărul cere efort, deoarece ego-ul poate să opereze numai în timpul iluzoriu. Adevărul este întotdeauna revelat ACUM, în Prezența tăcută, în Pura Conștiință–din Unica Minte Adevărată, care este dincolo de spațiu și timp.

7) *Vechea (și FALSA) presupunție:*

Viața are un început și un sfârșit. Noi suntem născuți la un anumit moment, avem o existență de o anumită durată și inevitabil vom muri la un moment dat.

NOUA revelație:

VIAȚA ADEVĂRATĂ ESTE ETERNĂ. Viața trupească este numai o reflectare limitată, de vis, a Adevăratei Vieți, care Ești Tu. Moartea este numai un concept al minții. Cel mai apropiat Tu, ce va merge mereu către moarte, este gândul morții din mintea ta. Când acel gând moare (moartea ego-ului), Tu vei cunoaște cu o siguranță de nezdruccinat că Tu ești NEMURITOR. Corpul nu moare, căci fiind o aparență, el pierde adevărata substanță: Tu–Viața. Atunci când corpul dispare din minte (greșit etichetat ca “moarte”), mintea Ta va continua să fie Martoră că acest Univers este etern. Mintea nu moare niciodată. Tu (Conștiința), care produci mintea, corpul și acest Univers, precum un vis în sine, vei mărturisii că acest vis este etern. “NIMENI nu moare, căci NIMENI nu există.” A fi “cineva” este un concept imaginat...Adevărul este A fi–Conștiință–Fericire (VIAȚĂ eternă).

8) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Fericirea este adusă de anumite obiecte: grosiere sau subtile.

NOUA revelație:

Fericirea ce este adusă de obiecte (nu are importanță cât sunt ele de subtile, precum o practică spirituală sau o experiență fericită), atunci când este percepută ca venind din afara unor Ființe PERSONALE, este numai o fericire relativă, ce alternează în mod inevitabil cu perechea sa opusă: nefericirea și suferința. Fericirea relativă și suferința sunt două fețe ale aceleiași lucru și ele sunt inseparabile. Fericirea Absolută, pe de o parte, NU ARE OPUS. Ea este Bucuria Ființei Tale, ce vine direct din interiorul tău. Ea se naște în Completitudinea Ta, în absența oricărui sentiment de separare–aceasta este, în absența obiectelor. Atunci când Tu înțelegi că tot ceea ce Tu vezi în jurul Tău este o reflectare, o manifestare a Sinelui Tău, Tu ești Acela Bucurie, care este necondițională, de neschimbat și mereu nepătată.

9) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Ceea ce noi vedem și simțim este real, ceea ce nu vedem și nu simțim este ireal.

NOUA revelație:

EXACT PE DOS. Non-fizicul este Realitatea și fizicul apare din ea. Non-fizicul este etern și real, fizicul este temporar și ireal. Universul fizic este o manifestare a Sinelui non-fizic (Pura Conștiință). (“Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiind că cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.” II Corinteni 4:18)

10) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Noi ne mișcăm în timp și spațiu, ambele fiind reale.

NOUA revelație:

Timpul și spațiul se nasc în noi–în Sine. Timpul și spațiul nu există de pe poziția Conștiinței, dar apar numai din punctul de referință al ego-ului (mintea individuală sau separată), care nu poate

percepe în mod direct Completitudinea–ci numai continuumul imaginat al spațiului și timpului. Nimic nu se mișcă, cu excepția mișcării percepute de pe poziția identificării. Spațiul și timpul nu sunt reale, ci numai par reale atunci când Realitatea (Sinele) se identifică pe Sine cu o aparență.

11) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Pentru ca vindecarea să aibă loc, terapeutul trebuie să folosească un anumit instrument sau o anumită tehnică.

NOUA revelație:

Un instrument (precum o piramidă, un cristal etc.) sau o tehnică sunt necesare NUMAI în stadiile preliminare ale practicilor de vindecare. În stadii avansate, un instrument sau o tehnică POATE FI în detrimentul Vindecării–o limitare. În stadiile avansate, este bine înțeles că: “CONȘTIINȚA VINDECĂ”. În prezența unui terapeut și a unui pacient, și în absența oricărui sentiment de separare, “vindecarea cu Energia Universală” vine direct de la Sursă; ea NU vine de la un corp și nu se datorează unei anumite tehnici. La nivele înalte, folosirea unui instrument implică dependența de ceva exterior, iar utilizarea unei tehnici întărește existența unei entități separate, ceea ce este aparentul “utilizator” al tehnicii și “creatorul” vindecării–toate acestea stau în calea Vindecării Definitive, deoarece implică “separarea,” în locul “Vindecării în Integralitate”. La nivelele superioare ale Terapiei cu Energie Universală, nu este necesară a se utiliza nici o tehnică; și Întreaga Ta Prezență (Conștiință) în absența oricărui gând, aduce Vindecarea Definitivă. Întreaga Vindecare vine de la Unicul Sine Adevărat (Dumnezeu). Gândul că vindecarea vine de la o persoană este parte a suferinței–o capcană a ego-ului.

12) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Atunci când corpul suferă, el are nevoie să fie vindecat și o astfel de vindecare vine de la resurse fizice, energetice...

NOUA revelație:

Atunci când corpul suferă, numai mintea are nevoie să fie vindecată, deoarece corpul este o proiecție a minții în Minte. Vindecarea percepțiilor lumesti ale minții, prin Realizarea Sinelui (Completitudine) în domeniul non-fizic, se manifestă în domeniul fizic ca fluxul de Energie Universală ce pătrunde în corp. Ambele evenimente sunt unul și același lucru; totuși, vindecarea în minte este primordială, în timp ce vindecarea corpului este secundară.

13) *Vechea (și FALSA) presupunere:*

Suferința este necesară pentru a ne trezi la Realitate.

NOUA revelație:

Suferința poate conduce la trezire, totuși NU este necesară pentru ca Trezirea să aibă loc. Trezirea poate veni sub forma UMILEI Acceptări: Abandonarea în fața Înalțului Sine (Ghidului Interior) ca Adevăratul Creator al Tuturor Acțiunilor, prin Cercetarea de Sine: aceasta este a înțelege Cine Ești Cu Adevărat și a renunța la sinele tău personal și iluzoriu, în transmutarea în întregime a focului Adevăratului Tău Sine Etern.

Noi putem să ne trezim prin intermediul unui “Coșmar”, adus de ego-ul nostru limitat și de răzvrătirea sa, SAU prin intermediul conștiinței abandonării și dezvăluirii Adevăratei Noastre Splendori Nelimitate—în această Alegere se află Singura și Unica noastră Libertate.

PRINCIPIILE VINDECĂRII

- *Vindecarea corpului*
- *Vindecarea minții—Illuminarea*

În această nouă Eră a Trezirii Colective, noi suntem martorii unei Revoluții în Conștiință, astfel că Mintea noastră se trezește la Nemurirea Sa, absorbind astfel ego-ul minții și demolând suprapusele limitări ale separării, suferinței și morții—odată pentru totdeauna.

Această nouă ERĂ ne dezvăluie de asemenea principiile fundamentale ale VINDECĂRII în “Completitudinea” lor. Această finală Vindecare la toate nivelele (corp, minte și spirit) este “Trezirea” în Fericirea eternă—Adevărata noastră Ființă.

Aici vom arunca o privire asupra acestor principii. Observăm 7 principii fundamentale și 4 stări principale (vezi principiul 7).

INDICATORUL PRELIMINAR AL ADEVĂRULUI:

Mintea infinită (Conștiința sau Pura Conștiință) este SINGURA Realitate: non-fizică și non duală. Corpul/creierul și întregul Univers fizic este o REFLECTARE de VIS a acestei Minți Unice.

Prin urmare, în vis (al vieții), noi credem că suntem corpul, care se află în Univers și mintea se află în corp, dar Realitatea este tocmai contrară...Atât corpul/mintea, cât și Universul, se nasc în Mintea infinită—Adevăratul nostru Sine.

În mod metaforic, această Unică Minte este eternul Ecran de Fundal care proiectează imagine pe El Însuși—aceste imagini fiind “universul fizic”, așa cum îl percepem noi. În vis, noi ne percepem pe noi înșine ca fiind persoane cu o minte proprie limitată. Când Ne Trezim, Noi înțelegem că Suntem eternul Visător (Martorul Final/Mintea infinită și impersonală/ecranul fundal), care visează întregul Univers în interiorul Existenței.

PRINCIPIUL 1:

Deschizând numai chakrele CORPULUI NU se corectează ceva, căci CORPUL este numai o proiecție a Minții în Minte. Deschizând chakrele corpului SE CORECTEAZĂ NUMAI atunci ceva când această deschidere este asociată cu “vindecarea minții”—este permisă intrarea în mintea terapeutului a percepției Completitudinii, astfel înlocuindu-se percepția separării dintre terapeut și pacient, percepție care este falsă și limitată.

PRINCIPIUL 2:

“Energia Universală” care intră în corp pe durata unui tratament este doar o REFLECTARE A VISULUI “GÂNDULUI de vindecare al Completitudinii” ce intră în mintea terapeutului și în cea a pacientului. Acest gând care indică spre Realitate, se manifestă ca ENERGIA din vis (din viață). Mintea noastră infinită (nu ego-ul) este Sursa celui gând (energie). În mod asemănător, “energia care deschide chakrele” este manifestarea fizică sau reflexia non-fizică a “gândului de vindecare al Completitudinii” ce pătrunde în minte.

PRINCIPIUL 3:

Corpul este un instrument pentru învățare, dar cel care a făcut eroarea nu este corpul, ci ego-ul. De aceea, măsura corectivă trebuie să aibă loc la nivelul minții și nu al corpului. Suferința corpului este o proiecție a suferinței la nivelul minții și poate fi corectată numai la acest nivel (al minții). Atunci când mintea este vindecată, corpul se vindecă instantaneu, dar nu și viceversa.

PRINCIPIUL 4:

Ceea ce califică un corp uman ca fiind un “vindecător” nu este NUMAI deschiderea chakrelor, ci și o profundă înțelegere spirituală (intuiție). Un adevărat vindecător vede pacientul nu nai prin ochii fizici, ci și prin “Ochii Adevărului.” El declară că pacientul este Completitudinea, dar nu o entitate separată. Declarația sa vindecă pacientul, deoarece există numai Mintea Unică.

PRINCIPIUL 5:

Singurul Corector (Vindecător) este Mintea Infinită (Spiritul sau Conștiința). Nu există nici o altă sursă de la care vine vindecarea. Gândind că vindecarea vine de la o persoană, este parte a “suferinței,” deoarece ea întărește separația și ego-ul.

PRINCIPIUL 6:

Vindecarea Finală este integrată în Completitudine. Ea aduce absența oricărui sentiment de separare. În această Completitudine, adevărata noastră natură este Sănătatea, Viața eternă și Mintea infinită.

PRINCIPIUL 7:

Există 4 **stadii** stări fundamentale ale Adevăratei Vindecări:

Stadiul 1:

MIRACOLUL NAIV al MINȚII

În această schemă, terapeutul se întâlnește cu pacientul. Pacientul este conștient că vindecarea este dincolo de această întâlnire și prin urmare capitulează în fața forței vindecătoare, care îi este necunoscută. Totuși, pacientul încă poartă credința condiționată că orice vindecare este obiectivă (aceasta trebuie să vină prin intermediul unei alte persoane sau entități). El se teme și nu înțelege miracolele ce se petrec—o intervenție directă a Spiritului. Terapeutul este conștient că vindecarea vine de la o energie ce este dincolo de mijloacele sale. Totuși, el gândește că este necesar să o canalizeze și prin urmare folosește anumite “tehnici.” În acest caz, vindecare poate avea loc deoarece amândoi au cedat în fața înaltei forțe; totuși, vindecarea nu este garantată și nu este nici finalizată, căci “folosirea tehnicii” întărește ego-ul vindecătorului, care crede că el este acea persoană care face ceva (și astfel este separat); în mod asemănător, frica (îndoiala) pacientului, întărește propriul său sentiment al separării. Așadar, vindecarea poate să vină numai ca un miracol, grație forței Spiritului, pentru a curta timpul de învățare. Vindecarea care vine prin intermediul unui miracol NU este FINALĂ, deoarece ea este percepută ca venind “din afară.”

Stadiul 2:

MIRACOLUL AVANSAT AL MINȚII

În această schemă, terapeutul a avansat într-un stadiu în care el este în întregime conștient că Vindecarea vine numai de la Spirit (Mintea infinită). Prin urmare, terapeutul a lăsat orice sentiment de “creator personal” sau “folosirea unei tehnici.” El, de asemenea, știe și are o desăvârșită credință în Spirit, care a adus pacientul și terapeutul într-o pură rezonanță—pentru a vindecarea să aibă loc. Terapeutul declară și cere Spiritului să conducă ședința. În această pură rezonanță liberă, între un “eu,” sau “tu,” sau “eu fac ceva ca terapeut,” vindecarea poate să aibă loc ca un miracol. Terapeutul nu este îngrijorat de rezultatul ședinței, căci el doar atinge pacientul pe chakrele sale, sau local; el înțelege că Spiritul hotărăște în totalitate asupra vindecării. El abandonează toată grija și îndoiala. În siguranța sa, terapeutul este vindecat în următorul stadiu avansat (3), pacientul—care acceptă vindecarea și are credință—va fi de asemenea vindecat de boala sa fizică, însă vindecarea minții NU încă este finală.

Stadiul 3:

REVELAȚIA NAIVĂ A MINȚII

În acest stadiu terapeutul a recunoscut Unitatea Ființei. El știe de asemenea—deși încă nu a experimentat din plin—că El este Mintea infinită (Completitudinea), și Vindecătorul este tot ceea ce există. El știe rațional că pacientul nu este o entitate separată; însă, din punct de vedere al corpului, pacientul este o percepție—o mentalizare în Mintea Sa (Mintea Unică). El este de asemenea conștient că atâta vreme cât El vede pacientul ca pe un pacient (o entitate separată),

această entitate separată nu poate niciodată câștiga Completitudinea, deoarece falsa percepție îi blochează drumul.

Singura cale de a-i justifica Completitudinea pacientului este pentru terapeut a vedea pacientul prin ochii Adevărului: asta este, a-i corecta percepția sa despre pacient, că pacientul este însăși Completitudinea. Totuși, terapeutul este de asemenea conștient că aceea ce corectează este Mintea Infinită (Spiritul), și el nu poate să-i corecteze percepțiile prin mijloace personale (care ar face doar să l se întărească ego-ul); deci el cere Spiritului să-i corecteze percepția despre pacient. Odată corectată, ambii sunt vindecați, deoarece ADEVĂRATA percepție a terapeutului se reflectă și în mintea pacientului—pentru că există numai Mintea Unică. Înțelegând Completitudinea pacientului, terapeutul își întărește mai departe, Propria Sa Completitudine—dincolo de intelect.

În timpul căutării vindecării, atât terapeutul cât și pacientul descoperă Vindecătorul; și prin găsirea Vindecătorului, ei și-au descoperit și adevărul lor Sine. Vindecarea ESTE ACUM FINALĂ LA TOATE NIVELELE. Corpul este de asemenea vindecat, deoarece proiecția corpului—mintea—este vindecată. Când terapeutul își pierde “Terapiile,” El câștigă statutul de a fi un Adevărat Vindecător. Acum, El este dezvăluit ca fiind “Tot ceea ce există.” Aceasta îi conduce pe amândoi mai departe spre stadiul 4).

Stadiul 4:

REVELAȚIA AVANSATĂ A MINȚII

Terapeutul este acum Vindecătorul (Completitudinea). El a înțeles (a experimentat) că El nu este nici corpul/creierul, nici mintea (ego-ul), ci El este Mintea infinită, care este nemuritoare ca Adevărat Viață și Sănătate. Oriunde El privește, El vede prin ochii Adevărului. Dacă în Conștiința sa intră vreun concept al separării (percepție a pacientului), el sau ea este vindecat instantaneu precum Completitudinea Vindecătorului vede Completitudinea pacientului și îi dă naștere. Această Completitudine absoarbe orice sentiment de separare dintre Vindecător și pacient și îi oferă pacientului Vindecarea și Nemurirea. Această revelație este experiența că în această Completitudine noi suntem Viața eternă, care nu cunoaște suferință sau moarte. ACUM, VINDECAREA ESTE FINALĂ ȘI GLOBALĂ.

Despre autor	3
1. Introducere	5
2. Ce este Energia Universală ?	5
3. Ce este mai precis, Câmpul de Energie Universală ?	6
4. Ce fac „Superstring”-urile (sau Câmpul de Energie Universală) ?	7
5. Ce este în esență ființa umană ?	7
6. Este Câmpul de Energie Universală o formă a Câmpului Electromagnetic ?	8
7. De ce nu putem noi observa Câmpul de Energie Universală („Superstring”-urile), direct? _	9
8. Ce este energia și care sunt diferitele ei forme ?	9
9. Ce dă viață corpului omenesc ?	10
10. Dacă corpul uman este un corp energetic, atunci totuși de ce noi ne îmbolnăvim ?	11
11. Care este principala cauză a bolilor ?	11
12. Ce este „reacția la stres” și cum conduce ea la boli majore ?	12
13. De ce este „reacția la stres” atât de puternică în crearea bolilor ?	14
14. Ce trebuie făcut pentru a îndepărta „reacția la stres” și care este rolul tratamentelor cu Energie Universală ?	15
15. Sunt stabiliți în mod științific care sunt factorii „reacției la stres”, ce determină cele mai multe boli	16
16. Ce este tratamentul cu Energie Universală și cum vindecă el bolile ?	19
17. Cum poate conștiința – un produs al minții – să exercite controlul asupra Câmpului de Energie Universală ?	20
18. Ce este terapia prin atingere (cu mâinile) și ce este vindecarea la distanță?	21
19. Este terapeutul un canal pentru Energia Universală sau un vehicul ?	21
20. Ce sunt chakrele? Care este rolul lor în tratamentul cu Energie Universală ?	22
21. Când sunt folosite chakrele ?	25
22. De ce, în general, chakrele sunt închise și cum pot fi ele deschise ?	26
23. Odată ce chakrele sunt deschise, se pot închide ele din nou ?	27
24. Poate o persoană să se vindece singură sau este întotdeauna necesar un terapeut ?	27

25. Ce semnifică vibrațiile și senzațiile simțite în corp în timpul tratamentului cu Energie Universală ?	27
26. Poate tratamentul cu Energie Universală să încetinească procesul de îmbătrânire ?	28
27. Care sunt alte tehnici de lucru cu energie ?	28
28. Care este importanța respirației ?	29
29. Putem noi preveni „reacția la stres”, tensiunea și altele de forme ale bolii?	31
30. Bazele spiritualității	31
31. Bazele științifice ale spiritualității	42

ENERGIA UNIVERSALĂ

O cercetare sistematică și științifică

dr. Bedri C. Cetin

Despre autor

Autorul, **Bedri Cag Cetin**, a obținut titlurile de Master și de Doctor în inginerie electrică, la Institutul de Tehnologie din Caltech, Pasadena, California.

Ca parte a tezei sale de doctorat, el a introdus o nouă teorie globală de optimizare, ce a fost aplicată mai târziu în domeniul Roboticii, Sistemelor Neuronale și mai recent în Seismologie. În timpul anilor petrecuți la Caltech, autorul a excelat în domeniul Neuroștiinței și Neuropsihologiei.

Odată finalizate lucrările solicitate de teza sa de doctorat, a început să lucreze la Institutul Național pentru Sănătate Mentală din Bethesda, Maryland, unde cercetările sale realizate în Laboratorul de boli clinice au fost orientate pe legătura dintre memoria traumatică și tulburările psihologice.

Mai târziu se mută în Virginia și colaborează cu profesorul Stanley Sobottka, în efectuarea unor studii asupra Conștiinței și interpretarea fundamentelor Fizicii Cuantice, în cadrul Departamentului de Fizică al Universității din Virginia.

În prezent locuiește în Crozet, unde realizează studii și cercetări independente.

Autorul poate fi contactat:

•prin Internet la: bedri@attglobal.net

•sau la adresa: 5791 Sugar Hollow Rd.
Crozet, VA 22932 USA

Cuvântul traducătorului,

Calea Spirituală nu este simplă, însă dacă ai pășit pe ea, nu mai ai drum de întoarcere...

Cartea de excepție "**ENERGIA UNIVERSALĂ—O cercetare sistematică și științifică**" este un ghid valoros pentru **Căutătorii Adevărului**. Vă rog să urmați sfatul meu, citiți-o și Lumina Spirituală vă va înălța cu siguranță.

Prin această carte, care poate fi considerată ca un Dar Divin, autorul mijlocește spiritului nostru înțelegerea Adevărului Universal. Deși traducerea nu poate înlocui textul original, dacă ne străduim să asimilăm conținutul, vom recunoaște desigur semnificația acestei lucrări pentru umanitate, în ciuda imperfecțiunilor inerente unei traduceri.

Mulțumesc din suflet autorului, remarcabilului și iluminatului om de știință, **Bedri C. Cetin**, pentru permisiunea acordată de a vă oferi versiunea în limba română. Poate că într-o bună zi, **Bedri** va fi în mijlocul nostru, împărtășindu-ne pe viu din învățătura și experiențele sale.

Beatrice

REZUMAT

Cartea „**ENERGIA UNIVERSALĂ — O cercetare sistematică și științifică**”, ne prezintă conceptul unei vieți nelimitate și abundente, dătătoare de energie. Cunoscută și sub numele de „Chi” sau „Prana”, Energia Universală este folosită de sute de ani în culturile orientale, pentru tratarea cu succes a bolilor pornind de la răceală până la cancer.

Energia este elementul fundamental al multor terapii, Tehnica Energiei Universale, Reiki, Qi Quong, Tai Chi, Acupunctură și Yoga, folosite de milioane de oameni ce doresc să-și mențină și să-și îmbunătățească sănătatea, utilizând pe lângă medicina tradițională, tehnici complementare de vindecare. Toate aceste practici caută să armonizeze Energia Universală ce curge prin corpurile noastre, chiar dacă natura acestei energii invizibile este încă pentru cei mai mulți dintre noi, un mister.

Fascinantă, cartea combină înțelepciunea popoarelor antice cu cele mai avansate date științifice și dezvăluie **SECRETELE CELEI MAI PUTERICE UNELTE VINDECĂTOARE**. Ea se adresează atât cititorului obișnuit, cât și omului de știință, toate realizările științifice fiind prezentate într-un mod simplu, fără a-și pierde însă autoritatea.

Citind această carte veți „plonja” într-o călătorie uimitoare, plină de învățătură iluminată și de iubire necondiționată și veți descoperi :

- definiția clară și științifică a principiilor Energiei Universale
- natura și cauza principală a celor mai multe boli
- cum să ne ocupăm de boală, folosind Energia Universală
- puterea conștiinței și a concentrării
- cum să îndepărtăm sursa și simptomele bolii
- adevărata natură a corpului uman
- arta respirației
- natura iluziilor, a ego-ului și principala cauză a suferinței
- pătrunderea spirituală în adevărul de sine
- bazele științifice ale spiritualității
- calea spre iluminare și realizarea de sine, și multe altele...

Scrisă de un om de știință, **Bedri Cag Cetin**, specializat în Fizica Cuantică și Astrofizică, Neuroștiință (studiul creierului) și Filozofii Orientale, această carte vă va ghida spre ADEVĂRUL ETERN, unde VOI veți depăși toate limitările și suferința.

NOTĂ IMPORTANTĂ

- Nu este în intenția autorului sau a editorului să propună metoda energiei, conținută în această carte, ca pe un înlocuitor al tratamentului medical obișnuit sau al consultării medicului.
- Învățătura și exercițiile prezentate în această carte pot fi folosite numai ca medicină complementară.
- Referitor la orice boală sau disconfort, trebuie întotdeauna să consultați întâi medicul.
- Tratamentul cu energie, descris în această carte, este numai un complement al tratamentului primar din medicina tradițională.

Dragă cititorule,

„Fie ca Tu să depășești toate suferințele și fie ca Tu să te bucuri din plin de viața Ta, cu pacea și energia dăruită de înțelegerea Adevăratului Tu – Tot ce există este Sursa și Tu ești Aceea.”

Autorul

1. Introducere

În această carte veți putea găsi răspunsuri detaliate și sistematizate la întrebări, precum: „Ce este Energia Universală ?”, „Ce sunt chakrele ?”, „Cum lucrează tratamentul cu Energie Universală ?”, „Care este principala cauză a tuturor bolilor ?”, „Care este Adevărul fundamental despre corpul uman și despre existența universală ?”, „Cum putem vindeca sau preveni bolile ?” și multe altele. La sfârșitul cărții veți găsi și o secțiune intitulată Bazele spiritualității, unde veți citi (în concordanță cu credința autorului), una dintre cele mai sistematizate cercetări, realizate vreodată în spiritualitate.

Aproape toate subiectele acestei cărți sunt urmate de un comentariu științific, în care sunt prezentate cele mai recente descoperiri și realizări ale științei, într-un mod care susține, confirmă sau dovedește temeinicia subiectului ce urmează. Veți observa că filosofia principală a textului a fost dezvoltată mână în mână cu știința. În momentul în care filosofia subiectului străbate curentul științific al învățării, sunt prezentate interpretări posibile științifice, în speranța că în viitor ele vor fi dovedite de oamenii de știință. Toate cercetările științifice sunt prezentate astfel încât și un cititor obișnuit, nu cu prea multe cunoștințe științifice, să fie în stare să le înțeleagă.

Pentru a da o mai largă perspectivă subiectelor abordate, această carte a fost scrisă în mod interdisciplinar. Veți găsi multe domenii științifice sau metaștiințifice încorporate: medicina tradițională, medicina alternativă, neuroștiința, anatomia, fiziologia, psihologia, filozofia orientale, fizica cuantică și astrofizica. Autorul consideră că aceste domenii necesită a fi luate în seamă în mod colectiv, pentru a descrie subiectele esențiale conținute de această carte. Concepte precum „Energia Universală sau „Adevărul despre existența noastră” nu pot fi limitate doar la unul sau două domenii științifice, fără a se face astfel o nedreptate. Intenția autorului este de a elucida faptul că Adevărul infinit este prin natura lui vast și nemărginit și în acest context, scrierea cărții de față a constituit pentru sine, mai mult decât o provocare.

În textul ce urmează, veți găsi prezente multe repetiții, de fiecare dată în forma lor cea mai nouă. Autorul speră totuși ca acestea să nu fie plictisitoare. Astfel de repetiții sunt necesare pentru a prezenta și întări noile concepte ce ne sunt încă așa de străine, și la un moment sunt chiar conștienți gândirii noastre tradiționale și căii noastre vechi și limitate de înțelegere a Adevărului.

Cartea este plină de realități senzaționale și de informații noi, ce sporesc înțelegerea, bucuria și încântarea spirituală. Veți învăța că trupul nostru fizic nu reprezintă nimic, este doar un câmp energetic, ce vibrează individualizat, strâns și constant cu Câmpul Universal, înconjurător. Veți descoperi că acest Câmp Universal înconjurător hrănește continuu cu Energie Universală corpurile noastre, în timpul tratamentului cu Energie Universală. Veți vedea că Energia Universală este energia esențială în Univers, de natură subtilă, de cele mai multe ori invizibilă, din care sunt formate toate celelalte energii. Veți înțelege că toată materia din jurul nostru nu reprezintă nimic, sunt numai diferite vibrații ale unicului Câmp Universal și orice separare este o iluzie. Veți afla că totul în Univers este splendid conectat și faptul că Tu cel adevărat nu ești corpul, ci Sursa din care totul se manifestă. Vă vor surprinde cu siguranță aceste detalii, alături de descoperirea multor noi nivele ale realității.

Dorința autorului este ca cititorul să beneficieze de această carte din punct de vedere fizic, mental și spiritual.

2. Ce este Energia Universală ?

Tot ce există este Câmpul de Energie Universală. Nu există nimic altceva decât Câmp de Energie Universală, elementul de bază ce constituie Universul nostru. Toată materia (stele, pământ, plante, oameni etc.) este pur și simplu intensificarea acestui câmp. Tot ce vedem în jurul nostru (inclusiv noi înșine) este expresia sau

manifestarea acestui Unic Câmp. Precum gheața este făcută din apă, tot ce apare în jurul nostru, ca fiind solid (inclusiv corpurile noastre) este în esență constituit din Câmpul de Energie Universală. Diversele vibrații ale acestui câmp sunt percepute cu simțurile noastre ca fiind diferite forme ale materiei.

Termenul „Câmp de Energie Universală” se sprijină pe particulele minuscule numite „Superstrings” (în traducere – supercorde), ce se întind într-o manieră continuă în tot spațiul. Cu alte cuvinte, Câmpul de Energie Universală este un concept pe care noi îl utilizăm pentru a descrie câmpul continuu, ca mișcare a „Superstring”-urilor. Deci, Câmpul de Energie Universală este doar un alt nume pentru „Superstring”-uri, care sunt cele mai mici particule existente, mult mai mici decât atomii sau decât orice altceva. Aceste particule nu sunt decelabile cu simțurile noastre, ele se mișcă constant și vibrează. Cel mai important fapt este că acest câmp mobil transportă o cantitate uriașă de energie, pe care noi o numim Energie Universală.

Comentariu științific

Materia este o formă a energiei. Aceasta a fost dovedită de Einstein, prin celebra sa formulă $E=mc^2$, unde E este energia unui sistem (materie) cu masa m și c este viteza luminii. Această formulă stabilește că masa și energia sunt echivalente, cu alte cuvinte, materia și energia sunt expresii duale ale aceleiași substanțe universale, care este tocmai Câmpul de Energie Universală și este principala sursă de energie sau de vibrații, din care noi suntem alcătuiți. În primul rând, noi nu suntem corp fizic, ci suntem în principal corp energetic, cu aparență fizică.

Energia (sau Energia Universală) este baza întregii noastre existențe. Căldura soarelui ce ne încălzește corpurile, benzina pe care o utilizăm în mașina noastră, electricitatea folosită în instalațiile casnice, sunt de fapt forme ale aceleiași energii. Energia Universală este energia ce susține viața, furnizând energie vitală tuturor sistemelor vii, este energia folosită pentru a trata pe alții și pe noi înșine, prin terapia chakrelor și este același concept, pe care sunt bazate învățăturile școlii Spiritual Human Yoga (SHY).

Majoritatea bolilor sunt cauzate de dezechilibrul energiei vitale, energie pe care corpul nostru o primește din Câmpul de Energie Universală. Utilizarea conceptului de Energie Universală ca o tehnică de vindecare, ne dă posibilitatea să ajungem la esența bolilor, eliminând astfel principalele cauze ale bolii și nu numai simptomele.

3. Ce este mai precis, Câmpul de Energie Universală ?

Întregul Univers, de la stelele de pe cer la atomii ce le alcătuiesc, inclusiv pământul pe care trăim și corpurile noastre, tot ceea ce vedem sau nu, este alcătuit din Câmpul de Energie Universală, aflat la cel mai fundamental nivel.

Comentariu științific

Toate forțele de interacțiune, inclusiv gravitația, forța electromagnetică și nucleară provin din același Câmp de Energie Universală.

CÂMPUL de Energie Universală este numit așa, pentru că el ocupă întreg spațiu într-un mod continuu, este peste tot fără excepție. Precum ÎNTINDEREA apei umple oceanul, așa și el umple spațiul și materia.

Câmpul de Energie Universală este un câmp de particule numite „Superstring”-uri, deci Câmpul de Energie Universală și „Superstring”-urile sunt termeni sinonimi și vor reprezenta în text, același lucru.

Comentariu științific

În secolul al XIX-lea, oamenii de știință au explicat că toată materia este compusă din particule foarte mici, numite atomi. Ei au demonstrat că Universul ce este compus din mii de lucruri diferite (pietre, sticlă, aer, celule în corp etc.), reprezintă combinații a zeci de tipuri de atomi.

Mai târziu, au descoperit că atomii sunt formați din particule mai mici, electroni, protoni și neutroni. Nucleul atomic este compus din protoni și neutroni, în timp ce electronii se învârt în jurul nucleului. Toți atomii sunt combinații ale acestor trei particule, care multă vreme au fost considerate indivizibile.

Această teorie s-a dovedit a fi greșită când, la mijlocul secolului al XX-lea, oamenii de știință au descoperit că protonii și neutronii sunt compuși din particule și mai mici, numite quarci. Fiecare proton sau

neutron este format din trei quarci. Ținând seama de acest nou model, toată materia din Univers este compusă din quarci și electroni.

Spre surpriza unora, și acest model a fost găsit incomplet în 1984, când fizicienii John Schwartz și Michael Green au introdus o nouă teorie, cu adevărat senzațională: „Teoria Superstring”-urilor, care a depășit toate teoriile precedente, arătând că entitățile considerate fundamentale nu sunt punctiforme, ci unidimensionale („string” înseamnă coardă), foarte asemănătoare cu coarda chitarei ce poate vibra.

Aceste „Superstring”-uri sunt elementele de bază ale Câmpului de Energie Universală, ele vibrează și transportă energie – Energia Universală – ce este foarte importantă pentru noi.

4. Ce fac „Superstring”-urile (sau Câmpul de Energie Universală) ?

„Superstring”-urile nu sunt punctiforme, ci ele sunt precum coardele. Un punct nu are dimensiune, dar o coardă – la fel ca o linie – are o singură dimensiune. Precum coardele unei chitare, „Superstring”-urilor vibrează ca un val în mișcare. Mai mult, „Superstring”-urile se mișcă continuu în spațiu, așa cum se întâmplă cu valurile unui ocean. Pentru acest motiv, Câmpul de Energie Universală poate fi numit Undă de Energie Universală. „Superstring”-urile, în timp ce se mișcă, transportă energia (sau forța) produsă de vibrații lor, care se numește Energie Universală. Vibrațiile joase produc energii joase, vibrațiile înalte produc energii înalte.

„Superstring”-urile vibrează cu frecvențe diferite și precum vibrațiile coardelor chitarei produc note variate, așa și diversele vibrații ale „Superstring”-urilor formează materie diferită. Toată materia, inclusiv corpurile noastre fizice, este formată din vibrațiile joase ale „Superstring”-urilor și din acest motiv este compusă din energii relativ joase. Pe de altă parte, Energia Universală, care hrănește corpurile noastre cu energie vitală, este produsă de cele mai înalte vibrații ale „Superstring”-urilor, conținând energii foarte INALTE, ce au puterea să producă orice schimbare fizică și să vindece orice boală. Aceasta explică de ce tratamentul cu Energie Universală este una dintre cele mai eficiente tehnici de vindecare existente în prezent.

Comentariu științific

În conformitate cu „Teoria Superstring-urilor”, „Superstring”-urile sunt obiecte foarte subtile și foarte mici, sunt „cărămizile” de construcție al oricărui lucru în Univers și transportă energiile în timp ce vibrează. Fizicienii spun că aceste coarde scurte vibrează cu variate frecvențe și că acestea constituie diferitele forme ale materiei. Asemănările coardelor chitarei, ce produc note diferite, vibrațiile diferite ale „Superstring”-urilor se regăsesc în particulele fizice, precum protonii, electronii, quarci, fotoni etc. De exemplu, ceea ce numim foton (particulă de lumină) este de fapt un „Superstring” vibrând cu o anumită frecvență.

„Superstring”-urile pot cânta” spune Jim Gates, un fizician de prestigiu. „Deci, voi vă puteți gândi la lumea din jurul nostru, ca la o simfonie a vibrațiilor „Superstring”-urilor, cu diferite frecvențe.”

Un proton poate fi gândit ca fiind alcătuit din trei „Superstring”-uri vibrând, câte unul pentru fiecare quarc. Metaforic vorbind, dacă considerăm fiecare vibrație a „Superstring”-ului ca pe o notă muzicală, protonul este precum o gamă (o combinație de note ce lucrează împreună ca să creeze un nou sunet) și această gama are toate proprietățile protonului (fapt dovedit prin măsurători științifice). Același lucru se întâmplă însă și cu altele particule.

Un atom este o combinație de coarde, o moleculă fiind o combinație de atomi, ea este mai mult decât o operă muzicală. Lumea, ca un întreg, fiind o combinație de atomi și molecule – este o simfonie.

5. Ce este în esență ființa umană ?

Ființele umane, animalele, plantele – totul în Univers – sunt vibrațiile aceleiași substanțe, „Superstring”-urile. Ca entități aparten separate, NOI SUNTEM DE FAPT FIINȚE DE ENERGIE VIBRATORIE, conectate în mod intim cu toate lucrurile din Univers, prin intermediul Câmpului de Energie Universală, pe care îl cunoaștem și îl vedem fără granițe. Corpurile noastre sunt cele mai frumoase opere muzicale, ale căror note sunt chiar „Superstring”-urile pulsânde. Universul este un mare Câmp de Energie Universală și noi suntem o parte vitală din el, împărțind aceeași energie, Energia Universală. La un moment dat, când această operă muzicală ce ne construiește pe noi iese din echilibru și ne îmbolnăvim, Câmpul de Energie Universală înconjurător are posibilitatea

să ne readucă sănătatea și vitalitatea. Suntem înconjurați de energia ce nu are limite, ea singură ne conștientizează că există și că este disponibilă pentru binele nostru, dacă noi putem să-i învățăm limbajul, cum lucrează și cum tratează. Acesta este principalul subiect al cărții.

6. Este Câmpul de Energie Universală o formă a Câmpului Electromagnetic ?

Nu. Câmpul Electromagnetic este produs de o sursă, în timp ce Câmpul de Energie Universală nu este produs de o sursă, ci chiar el este adevărata Sursă a Câmpului Electromagnetic și a oricărui lucru în Univers. Câmpul Electromagnetic este limitat, în timp ce Câmpul de Energie Universală este răspândit peste tot. Câmpul Electromagnetic este tot Câmp de Energie Universală, însă reciproc nu este adevărată, deoarece Câmpul de Energie Universală este Sursa oricărui lucru în Univers. Toată materia (și orice alte forme de energie) este constituită din Câmpul de Energie Universală ce vibrează cu frecvențe variate.

Comentariu științific

Câmpul de Energie Universală nu este Câmp Electromagnetic, chiar dacă există asemănări între ele.

Un CÂMP ELECTROMAGNETIC este produs de o sursă ce conține sarcini electrice în mișcare. Odată produs, Câmpul Electromagnetic se propagă liber în spațiu, ca o combinație de câmp electric și magnetic, ce oscilează constant. El se mișcă în spațiu ca o undă electromagnetică, cu viteza luminii. Lumina vizibilă este o formă a câmpului electromagnetic (numită și foton), la fel sunt și unde radio, TV, microundele, radiațiile X. Un Câmp Electromagnetic nu este parte din materie – masa particulei sale fiind zero în repaus, dar el transportă energie, la distanțe foarte mari. Radiația soarelui, ce dă energie pământului și ființelor vii, este un astfel de exemplu al Energiei Electromagnetice.

Lumina, fiind câmp electromagnetic, poate oscila cu diferite frecvențe. Frecvențele înalte produc radiațiile Gama și razele X, în timp ce frecvențele joase produc microundele și undele radio. Conform ecuației lui Einstein $E=hf$, unde h este constanta lui Planck, iar f este frecvența, o frecvență (vibrație) mai înaltă transportă mai multă energie.

Un CÂMP de ENERGIE UNIVERSALĂ, pe de altă parte, nu este produs de către o sursă, el este chiar Sursa tuturor lucrurilor, fiind compus din „Superstring”-uri, particule mult mai mici decât atomii, decât lumina sau decât orice am perceput cu simțurile noastre, ori în laboratorul de fizică. Câmpul de Energie Universală este sursa luminii, a materiei, a forțelor din Univers, el se materializează în jurul nostru.

Deși este asemănător cu Câmpul Electromagnetic, Câmpul de Energie Universală se mișcă în spațiu ca o undă, cu oscilații constante. El umple tot spațiul, FĂRĂ NICI O EXCEPȚIE și transportă energie, Energia Universală, care poate atinge nivele uriașe și produce un spectru larg de frecvențe și de energii. Vibrațiile joase ale Câmpului transportă energii relativ mai joase decât cele ce sunt transportate de către vibrațiile mai înalte. Vibrațiile ce transportă energii mai înalte pot transfera energie în regiunile cu energii mai joase.

Câmpul de Energie Universală, la un nivel mai de jos al spectrului său energetic, produce materia în Univers, deci vibrațiile mai joase se condensează în universul aparent solid, vizibil simțurilor și conștiinței noastre. Corpurile noastre sunt formate din câmp dens, cu vibrații și energii joase. Cu toate acestea, la capătul spectrului energetic cu vibrații mai înalte, Câmpul de Energie Universală rămâne așa cum este, nu se materializează, deci aproape se păstrează în condițiile sale originale, ca un câmp liber (omogen), alcătuit din „Superstring”-uri. Acest câmp subtil înconjoară corpurile noastre și străbate întreg Universul și este sursa Energiei Universale, ce dă energia vitală corpurilor noastre. Schimbul de energie în acest Unic Câmp Universal Unic, ține corpurile noastre în viață, funcționând într-un mod sănătos, atât timp cât dezechilibrele energetice sunt evitate. Dezechilibrele energetice sunt de fapt cauza îmbolnăvirilor. Energia Universală este cea care poate aduce vindecarea, dar numai cu acordul nostru. Cel mai important lucru observat aici, este următorul: conștiința noastră (care dorește sănătatea), corpurile noastre și sursa ce furnizează sănătatea prin Energia Universală, sunt părți ale aceleiași Unic Câmp Universal. Toate acestea sunt conectate și totul este Unul.

Câmpul de Energie Universală, cu vibrațiile sale joase, va fi numit Câmp Jos (LF) și cel cu oscilații înalte, Câmp Înalt (HF), ca o prescurtare în textul ce urmează. Atât LF cât și HF sunt părți ale spectrului ACELUIAȘI Câmp de Energie Universală, precum notele înalte și cele joase sunt produse de un singur pian. În timp ce LF dens,

construiește materia la energii joase, mult mai subtilul HF, la energii înalte, furnizează și hrănește corpurile noastre cu energie vitală (ca parte a Energiei Universale).

7. De ce nu putem noi observa Câmpul de Energie Universală („Superstring”-urile), direct?

Câmpul de Energie Universală este un câmp foarte subtil, constituenții săi, „Superstring”-urile fiind obiecte foarte minuscule, mult mai mici decât atomii sau decât orice altceva cu ce ne-am întâlni în laboratorul de fizică. Așadar, cele cinci simțuri ale noastre nu pot observa direct acest câmp. Se poate vedea însă numai manifestarea sa (intensificarea) la energii joase, ca materie. Oamenii de știință nu pot detecta acest câmp cu tehnologiile actuale, din cauza lungimii incredibil de mici a „Superstring”-urilor. Elementele fundamentale ale naturii (electronii, quarcii), presupuse elementare în acest moment, au o mărime ce se află la jumătatea ordinului de mărime dintre dimensiunea unei galaxii și a unui „Superstring”. „Superstring”-urile sunt cele mai mici entități ce există și sunt cu adevărat fundamentale și elementare.

Comentariu științific

„Superstring”-urile componente ale Câmpului de Energie Universală, sunt obiecte unidimensionale, cu o lungime de 10^{-35} cm. Această dimensiune este foarte greu de imaginat, chiar și pentru un fizician teoretician. Dacă am pune 1 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 de astfel de „Superstring”-uri unul după altul, am obține doar 1 cm lungime. Lungimea unui „Superstring” este în același raport față de diametrul unui proton, precum protonul este față de diametrul sistemului solar.

Chiar dacă Câmpul de Energie Universală este peste tot, părțile sale elementare, „Superstring”-urile nu pot fi detectate direct sau experimental. Aceasta explică de ce tehnicile de tratament ce implică lucrul cu energie (precum este Metoda Energiei Universale) nu sunt creditate încă științific, până când oamenii de știință nu vor fi descoperit sau punctat experimental, câmpul. În orice caz, fizicienii teoreticieni sunt conștienți de acest câmp și experimentele doveditoare sunt cu siguranță pe drum, cu toate că din cauza limitărilor tehnologice, poate mai trebuie așteptat până într-un viitor mai îndepărtat...

Câmpul de Energie Universală nu poate fi încă detectat direct, dar nu trebuie să ne descurajăm, căci deși noi nu-l putem observa direct, putem însă să observăm efectele sale, Energia Universală. Multe tehnici de tratament, inclusiv Metoda Energiei Universale, Qi Quong, Tai Chi au demonstrat eficacitatea Energiei Universale în susținerea sănătății și a vitalității sau în tratarea diferitelor boli, prin numeroase studii de caz. Faptul pe care noi îl putem observa, adică „Energia Universală la lucru” este o dovadă serioasă a existenței Câmpului de Energie Universală, care este de fapt Sursa de Energie Universală. Există lucrări teoretice ale comunității fizicienilor care sprijină acest lucru.

În rezumat: orice lucru în Univers este alcătuit din vibrații joase ale Câmpului de Energie Universală (LF), ce se materializează. Noi putem vedea forma pe care o ia ca materie – precum corpurile noastre – dar noi nu îi putem vedea părțile componente, „Superstring”-urile, care sunt prea mici pentru a fi detectate de simțurile noastre sau de știință. Energia înaltă a spectrului Câmpului de Energie Universală, pură, omogenă (HF) la vibrații înalte înconjoară (și umple) corpurile noastre, dar ea ne este parte din materie și nu poate fi detectată și observată. Putem însă observa direct urmările unui transfer de Energie Universală (sub forma energiei vitale), de la Câmpul Înalt, foarte subtil (HF), la Câmpul Jos, dens, (LF – corpurile noastre), care conduce la vindecarea corpului fizic.

8. Ce este energia și care sunt diferențele ei forme ?

Energia este definită ca fiind puterea interioară deținută de un sistem, ce dă posibilitatea sistemului să se susțină singur și/sau să se miște. Ea poate fi transferată sau eliberată de la un sistem la altul, în care caz poate determina schimbări fizice (sau forțe) în sistemul primitiv (sau absorbitor) de energie. Energia se conservă, ceea ce

înseamnă că nu poate fi creată sau distrusă, ci numai transformată dintr-o formă în alta sau transferată altui sistem. Energia există în mai multe forme.

Materia din care Universul nostru este alcătuit, este constituită din trei forme de energie: potențială, cinetică și energie internă. Energia cinetică este asociată cu energia sistemelor ce se mișcă. De exemplu, câmpul electromagnetic transportat de razele solare, care hrănește plantele, este o formă de energie cinetică. Energia potențială este energia stocată într-un sistem. Energia chimică stocată în hrană este o formă de energie potențială, iar energia internă este cea care ține atomii intacti și ea se mai numește și „energie materială”. Celebra ecuație a lui Einstein $E=mc^2$, descrie energia internă a unui sistem cu masa m .

La cel mai profund nivel, energia fundamentală este subtila Energie Universală, care este Sursa tuturor celorlalte forme de energie, este energia asociată cu Câmpul de Energie Universală („Superstring”-urile), ce pătrunde în întreg spațiul. Energia cinetică, potențială și internă sunt forme diferite (sau părți) ale Energiei Universale.

După cum știm, corpurile noastre sunt alcătuite din sisteme ierarhice, ce sunt făcute din diferite părți (organe), ce la rândul lor sunt compuse din celule variate. Fiecare celulă este constituită din molecule și atomi, menținându-și împreună de forțe electromagnetice. În acest sens, corpurile noastre conțin toate cele trei forme de energie: cinetică, potențială și internă. În timp ce energia internă și cinetică asigură soliditatea corpului (și structura genetică), energia potențială furnizează hrana. Pe de altă parte, la nivelul cel mai de jos al ierarhiei, la care toată materia, inclusiv corpurile noastre, celulele sale și atomii sunt alcătuiți din Câmpul de Energie Universală, noi vedem că acestea sunt în același timp și un sistem vibrațional ce conține Energie Universală, ce apare ca energie cinetică, potențială și internă. Energia Universală este cea care dă soliditate și hrană corpurilor noastre.

Așa cum s-a menționat mai înainte, în partea joasă a spectrului său, Câmpul de Energie Universală, cu vibrații dense și joase (LF) se intensifică și formează materia. Motivul pentru care noi vedem materie diferită în jurul nostru (de exemplu: copaci, corpurile noastre, animale etc.) este rezultatul diferitelor frecvențe (sau vibrații) ale acestui Câmp Jos – LF. În partea înaltă a spectrului, unde vibrațiile sunt înalte și mult mai subtile (Câmpul Înalt – HF), NU se formează materie ci mai curând, câmpul își păstrează vibrațiile pure, ele transportând Energia Universală subtilă.

În timp ce Câmpul Jos – LF – formează corpurile noastre din forma brută, nerafinată a Energiei Universale (ii asigură soliditatea și zestia genetică), LF furnizează corpurilor noastre și hrana, folosind alte forme grosiere ale Energiei Universale (hrana și aer). Aici este important de observat, că aceste acțiuni ce sunt desăvârșite prin LF, dezvoltă mai curând energii joase – LE. (Este adevărat că noi suntem un corp energetic sau un câmp vibrațional, dar este la fel de adevărat că trupurile noastre funcționează la energii relativ joase). Din acest punct de vedere, Câmpul Înalt – HF – înconjoară, apare ca un salvator al vieții. Din cauza energilor sale înalte și răspândite peste tot în natură, acest câmp interacționează cu Câmpul Jos – LF – și transferă o formă mult mai subtilă a Energiei Universale, către structurile formate din Câmp Jos – precum sunt și corpurile noastre. Această formă subtilă a Energiei Universale, ce are o legătură colosală cu energiile înalte, este instrumentul principal utilizat de orice tehnică de vindecare cu energie, Metoda de Vindecare cu Energie Universală folosită de SHY, fiind una dintre ele.

Rezumând: vitalitatea și sănătatea corpului sunt întreținute de patru surse: programarea genetică, hrana, aerul și forma subtilă a Energiei Universale. A patra sursă este furnizată de Câmpul Înalt HF – cel mai subtil – care înconjoară corpurile noastre și este cea mai înaltă formă a sursei de energie – decisivă – în afara tuturor celor patru surse. Această sursă este cea mai importantă componentă în vindecarea corpului bolnav, prin lucrul cu energie. Toate cele patru surse împreună constituie ENERGIA VITALĂ care îi dă corpului nostru forța vitală (forța de susținere a vieții). Alte nume pentru energia vitală sunt: „Chi” sau „Prana”.

Corpul uman este așadar un corp de energie vitală”, el interacționează cu Energia Universală subtilă, ce contribuie la supraviețuirea și sănătatea sa.

9. Ce dă viață corpului omenesc ?

Din afară, corpul omenesc pare a fi un sistem foarte complex. În el funcționează organe interne, celule și forțe chimice într-un mod ierarhic ce transformă energia într-o forță vitală, necesară autoconservării. Înaintea acestei complexități, la cel mai profund nivel, corpul uman este un câmp vibratoriu, ce pulsează cu variate frecvențe (în special în domeniul jos). Complexitatea iese la iveală din simplitate, ca un fenomen excepțional.

Ceea ce dă acestui câmp vibrațional (corpul uman) proprietatea de a fi în viață, este energia vitală ce servește ca forță vitală, iar sursa ei este faimoasa Energie Universală, conținută în Câmpul de Energie Universală. Energia Universală nu asigură corpului numai factorii genetici, hrana și aerul, ci îl alimentează și cu energia pură,

de care corpul are nevoie pentru o viață sănătoasă. Aceste patru factori – genetici, hrana, aerul și energia pură – vor fi numiți cei „patru vitali”.

Este foarte important de observat că știința medicală tradițională recunoaște primii trei factori ai celor „patru vitali”, însă din nefericire, deocamdată ea omite să admită factorul al patrulea, care este cel mai esențial. Aceasta se datorează faptului că știința experimentală nu a reușit până acum să detecteze Câmpul de Energie Universală, subtil, ce înconjoară corpul. Pentru acest motiv, cele mai multe tratamente tradiționale (medicamentoase), sunt dirijate spre tratarea simptomelor bolilor și mai puțin spre îndepărtarea cauzei principale. Cauza principală a bolilor NU poate fi de origine fizică, deoarece **corpul uman este în primul un corp energetic (un câmp vibrațional)**, ce are doar o aparență fizică. Înțelegând aceasta, vom folosi Energia Universală, care aduce vindecarea. Aceasta este medicina preventivă.

Cititorul trebuie să observe că acea energie vitală, care dă viață corpului prin cei „patru vitali: factorii genetici, hrana, aerul și câmpul subtil este numai Energia Universală, pentru că „cei patru vitali” sunt părți ale Câmpului de Energie Universală. Primii trei factori: genetici, hrana și aerul, fiind părți ale Câmpului Jos – LF, conțin energii scăzute, în timp ce câmpul subtil sau Câmpul Înalț – HF conține cele mai ridicate nivele ale Energiei Universale. Chiar dacă Energia Universală constituie toți cei „patru vitali”, noi ne vom concentra atenția asupra celui de-al patrulea factor (câmpul subtil) și vom folosi termenul de Energie Universală numai pentru Câmpul Subtil, (Câmpul Înalț – HF). Al patrulea termen a fost cel mai mult neglijat de știința medicală și culmea, el merită de fapt cea mai mare atenție.

În rezumat: corpul uman primește continuu și spontan Energie Universală de la Câmpul de Energie Universală, ce ne înconjoară. Această energie este componenta majoră a energiei vitale, („Prana” sau „Chi”) și ea dă viața corpului, asigurându-i necesitățile sale energetice și susținându-i sănătatea.

Reducerea energiei vitale conduce la boli și în cazuri extreme, pierderea totală a energiei vitale implică transformarea corpului în materie moartă, pentru că acesta își reduce vibrațiile și își pierde energia, care scade sub nivelul acceptabil, cerut de susținerea vieții. Materia moartă, cum ar fi: rocile, apa etc., este constituită din vibrații foarte joase. Același lucru se întâmplă și cu un corp ce este lipsit de energie vitală, el rămâne numai solid. Dacă corpul nu este alimentat continuu cu energie vitală, cu vibrații înalte, el nu își poate menține un nivel acceptabil al vibrațiilor (și al energiei) cerut de funcționarea sa, ca un mecanism viu. Așadar, energia vitală este cea care sporește vibrațiile corpului pentru a-i susține viața.

10. Dacă corpul uman este un corp energetic, atunci totuși de ce noi ne îmbolnăvim ?

Este o întrebare interesantă, pentru că ea implică faptul că trupul uman ar trebui să aibă întotdeauna suficientă energie intrinsecă, pentru a fi capabil să supraviețuiască într-un mod sănătos. Răspunsul este acesta: da, corpul uman este un corp energetic, dar este încă dependent de Câmpul de Energie Universală, înconjurător, pentru că energia sa intrinsecă folosește SOLIDITĂȚII sale, sub forma energiei interne și face ca atomii ce constituie corpul, să-și mențină o structură internă solidă. Acest lucru face însă corpul să fie doar la fel de bun ca o materie neînsuflită. Restul energiei sale este distribuită între hrană, aer și programul genetic – care aduce o ordine intenționată a solidității (o ierarhie funcțională). Energia corpului este aproximativ echivalentă cu soliditatea, hrana, aerul și programul genetic, însă acestea nu sunt surse de energie suficient de ridicată ca să mențină corpul în viață într-un mod echilibrat, ele pur și simplu disipă energie. Prin urmare, energia vitală totală cere contribuția Energiei Universale subtile, ce vine ca o sursă de energie înaltă, din Câmpul de Energie Universală înconjurător.

Pentru a supraviețui în mod viguros, corpul are nevoie nu numai de energie intrinsecă, dar și de Energie subtilă, Universală. Ultima necesitate a corpului marchează conectarea sa intimă cu Universalul. Așa cum am spus la început, tot ce există este Câmpul de Energie Universală și aceasta implică că totul este conectat într-un mod frumos și armonios. Universalul lucrează ca o singură celulă.

11. Care este principala cauză a bolilor ?

Așa cum am văzut, corpul uman este în realitate un câmp individual cu energie vitală. În principal, el primește energia vitală de la Câmpul Universal înconjurător, ce este peste tot răspândit și care este sursa Energiei Universale. (Noi știm că acest câmp individual este doar o intensificare a Câmpului Universal).

Principala sursă a majorității bolilor este dezechilibrul la nivelul energiei vitale, care este foarte importantă pentru păstrarea corpului sănătos. Fără energie vitală suficientă, corpul își pierde energia și capacitatea sa de a funcționa corect, imunitatea îi scade și este mult mai susceptibil la viruși, bacterii sau la boli în general.

Nivelul minim al energiei vitale totale, pe care corpul îl cere pentru a fi sănătos, este dificil de măsurat experimental, însă teoretic noi îl vom nota „E_{min}”, care reprezintă nivelul minim acceptabil al energiei vitale înainte ca prăbușirea corpului să fie posibilă. Nivelul Energiei Universale intr-o corp sănătos este mai mare decât „E_{min}” și noi îl vom nota simplu cu „E”, ce reprezintă cantitatea de energie vitală pe care o are corpul (sau un organ din corp, depinzând de context). Cu alte cuvinte, când „E” este mai mare decât „E_{min}”, totul este bine, însă când „E” coboară sub „E_{min}”, bolile se produc cel mai probabil. Câmpul de Energie Universală, subtil și continuu, alimentează corpul cu Energie Universală, iar în condiții normale ține „E” deasupra lui „E_{min}”. Vom vedea în continuare, ce condiții îl fac pe „E” să scadă sub valoarea critică „E_{min}”, conducând apoi la îmbolnăvirea corpului.

Corpul este un câmp individual ce vibrează constant cu o anumită frecvență sau cu o combinație de frecvențe. Atunci când energia vitală crește, vibrațiile corpului cresc și viceversa, deci energia și vibrațiile corpului sunt într-o corelație reciprocă. Există anumite lucruri acționează în sensul reducerii acestor doi factori: energia și vibrațiile

STRESUL prelungit sau ridicat reduce imunitatea întregului sistem ce formează corpul, așa că atât energia vitală, cât și vibrațiile asociate, sunt de asemenea reduce. Dacă stresul este asociat cu emoțiile interne, care conduc spre o tensiune într-o parte a corpului (un membru sau organ intern), atunci energia vitală (și vibrațiile corespunzătoare) se vor reduce semnificativ și „E” scade sub „E_{min}”, iar în aceea parte a corpului se inițiază boala.

TENSIUNEA asociată cu STRESUL acut sau cronic este principala cauză a celor mai multe boli, pentru că afectează direct vibrațiile corpului, reducându-i energia sa vitală – corpul uman fiind un câmp energetic este cel mai vulnerabil la acestea. Celelalte cauze se datorează acestei cauze principale. De exemplu, un medic ce tratează stomacul pacientului prin medicație, tratează simptomele, dar nu și sursa. Un tratament complet poate avea loc numai cu Energie Universală – așa cum vom vedea mai târziu – care va îndepărta tensiunea și va ridica vibrațiile corpului, traducându-se în refacerea minimumului de energie vitală cerută de funcționarea sănătoasă a corpului.

Deși defectele genetice sau vulnerabilitatea corpului pot predispuce la boală, în cele mai multe cazuri nu sunt singura cauză a bolii, ci doar dacă sunt asociate cu un factor suplimentar, datorat „reacției la stres”.

12. Ce este „reacția la stres” și cum conduce ea la boli majore ?

Noi înfruntăm evenimente stresante foarte des, sub forma perturbațiilor exterioare, ce pot crea reacții emoționale puternice (probleme de muncă, financiare sau în familie, agitație în trafic, pierderi ale ființelor dragi, schimbări de reședință, termene scadente, poluare, o proastă nutriție etc.) sau în cazuri extreme, traume fizice.

Este foarte important să ne dăm seama că dacă un eveniment extern declanșează stresul, nu el este cauza. Ceea ce determină apariția stresului este percepția noastră asupra perturbației, ca pe o „posibilă amenințare”, urmată de o reacție emoțională puternică. Aceași perturbație poate constitui un factor stresant pentru o persoană, dar nu și pentru altă, căci totul depinde de părere, judecată, personalitatea și de reacția emoțională a individului. Sursa principală a stresului nu este mediul extern, este reacția noastră conștientă sau subconștientă, la mediul extern. Stresul nu este produs de evenimentele exterioare, el este produs chiar de evenimentele interioare, de interpretarea și de reacția noastră. Este rău că noi ne creăm propriul stres, însă este bine că putem să lucrăm asupra lui, cu ajutorul energiei, astfel încât, fie să nu mai apară, fie să ne-l îndepărtăm, dacă cumva a apărut deja. În continuare ne vom referi la stres ca la reacție, neglijând autoinducerea sa.

„Reacția la stres” este un eveniment psihosomatic în adevăratul sens al cuvântului, („psyche” înseamnă „minte” și „soma” înseamnă „corp”) condiționat de minte, care își reflectă simptomele în corp. Evenimentele externe declanșează în minte o reacție emoțională, ce devine internă sau se imaginează ca o tensiune fizică (biologică) sau stres, în corp. Aici noi vedem cum psihologia și sistemul nostru biologic sunt legate în mod intim și nu pot fi excluse sau separate. Cercetările științifice, nu contează cât de sofisticate sunt ele, dacă se concentrează numai asupra nivelului fizic (biologic), vor lucra mai degrabă cu simptomele decât cu sursa. „Reacția la stres” este strâns legată de reacția „luptă sau fugi”.

Comentarii științifice

Reacția „luptă sau de fugi” este un fenomen biologic bine documentat, apărută ca urmare a evoluției și este prezentă atât la oameni cât și la animale, fiind de maxim ajutor atunci când individul stă față în față cu

primejdia (ca și cum ar sta în fața unui tigru). În terminologia comună, crește adrenalina, această reacție ajutând individul să facă față primejdiei într-un timp minim. Evoluția așteaptă de la individ ca el să se protejeze de acțiuni amenințătoare („să lupte”) sau să acționeze pentru a le evita („să fugă”), în cel mai scurt timp posibil. Creierul primește semnalul „primejdie” și trimite rapid mesaje în corp.

În creier se eliberează atunci o substanță numită factor corticotropin (CRF), care determină producerea hormonului corticotropin (ACTH) de către glanda pituitară, glanda conducătoare a creierului, aflată chiar dedesubtul hipotalamusului, în creierul mijlociu. ACTH circulă în sânge și stimulează glandele suprarenale. Glandele suprarenale se află în partea de sus a fiecăruia rinichi și eliberează doi hormoni: adrenalina și cortizonul, care au două efecte majore:

1. Circulă în sânge și ajung la fiecare celulă din corp, fapt ce conduce la sporirea ritmului metabolismului general al celulei, pregătind-o pentru o activitate crescută.

2. Asigură energia necesară unei activități musculare sportive. Energia suplimentară este adusă de către adrenalina – care îmbunătățește respirația (intră mai mult oxigen în organism) și crește pulsul și presiunea sângelui (este furnizat mai mult sânge celulelor), și de către cortizon – care determină faptul să elibereze glucoza și lipidele în sânge. Ca rezultat al acestei activități rapide, corpul are mai multă glucoză și mai multe lipide – deci energie – și mai mult oxigen disponibil (pentru a arde „combustibilul”), în timp ce o cantitate mai mare de sânge este împinsă în creier și în musculatură. Organismul este mai alert (oarecum excitat), cu tonusul muscular crescut (sub tensiune), cu alte cuvinte corpul se pregătește pentru a suporta activitatea musculară dificilă, prin concentrarea tuturor resurselor sale interne către amenințarea exterioară imediată.

Dacă problema poate fi rezolvată prin „luptă sau fugi”, soluția însăși previne stresul și funcțiile corpului încep să se îndrepte spre normalizare. După ce încetează eliberarea adrenalinei, cortizonul este eliberat, pentru a stimula producerea glucidelor și a proteinelor în energie, ca astfel corpul să aibă o cantitate suficientă de energie, după ce glucoza s-a epuizat. Aceasta dă corpului o rezistență suplimentară, pentru a compensa consecințele fiziologice ale reacției „luptă sau fugi”. Mai târziu, încetează și eliberarea cortizonului, echilibrul fiind restabilit. Astfel reacția „luptă sau fugi” apare a fi benefică; ea alertează organismul și îi furnizează o putere suplimentară; după o reacție scurată și câteva faze de rezistență, toate funcțiile corpului se reîntorc la normal.

Când individul nu poate lucra eficient cu perturbarea prin „luptă sau fugi”, el rămâne neputincios. Nefind în stare să fugă de perturbare sau să o elimine, individul continuă să fie expus tulburărilor, reacțiile sale emoționale se transformă în emoții negative, iar emoțiile negative creează neliniște în corp, ce necesită a fi eliberată. Negăsind un canal disponibil, emoțiile negative nu pot fi eliminate și atunci individul este nevoit să lucreze atât cu perturbarea, cât și cu emoțiile proprii, dar neputând face față celor două solicitări, devine neajutorat fizic și emoțional. Neajutorarea fizică îi ține corpul (sau anumite părți) ÎNCORDAT (sub tensiune), așa cum a fost declanșat în faza „luptă sau fugi”. Individul este gata să acționeze, dar fără o soluție, el nu izbușește și își păstrează automat încordarea, în timp ce slăbiciunea sa emoțională menține corpul excitat (în panică). Deci, sistemul este activat atât fizic cât și emoțional, într-un timp acceptabil, însă emoțiile negative asociate cu tensiunea din părțile corpului, creează o condiționare între emoție și încordare, numită interiorizarea emoției. Atât timp cât emoțiile negative sunt prezente și tensiunea asociată va fi prezentă. Interiorizarea emoțiilor este cea mai primitivă, dar și principala reacție a unui organism expus la stres acut sau cronic și se dezvoltă pe diverse grade și nivele. De observat este că, emoțiile negative declanșate prin perturbări externe, sunt cauzate de o reacție internă. Individul nu poate evita emoțiile negative și sfârșește prin a le păstra în interiorul său, ca și tensiunea asociată lor. Nefind eliminate, ele se blochează și au consecințe periculoase. Aceasta este „reacția la stres”.

Răspunsul la stres este întotdeauna extern, neobișnuit și prelungit. Excitația continuă ca și încercarea corpului de a crea un echilibru, consumă energia vitală („combustibilul de rezervă”) conducând la o stare de epuizare și sistemul fiziologic începe să cadă. Dacă nu este nici o schimbare în bine, stresul rezultat în sistemele fiziologice, tensiunea și lipsa de energie vitală, conduc la boli majore și fatale. În acest punct, „reacția la stres” nu este mai lungă decât răspunsul „luptă sau fugi”, dar este o reacție periculoasă. Observăm că în timp ce răspunsul „luptă sau fugi” este indus din afară, „reacția la stres” este indusă intern. În „luptă sau fugi” individul încearcă să scape de perturbare (încercând să o elimine), în timp ce „reacția la stres” este în primul rând atitudinea sa față de emoțiile negative, pe care trebuie să le elimine și este incapabil să o facă, interiorizându-le. Aceasta este o stare a autodistrugerii.

„Reacția la stres” este asociată cu perioade lungi de excitație a organismului. Întregul corp sau anumite părți din el, sunt tensionate și excitate. Datorită excitației prelungite, cortizonul continuă să fie produs dincolo de faza de rezistență dorită. Constant este utilizat mai mult combustibil (lipide și glucide). În mod suplimentar, cortizonul se atașează direct de receptori, în limfocite (celule ale sistemului imunitar) și conduce la afectarea funcțiilor lor, slăbind sistemul imunitar. Mai mult, cortizonul interferează cu serotonina (un neurotransmițător) în creier și aduce depresie și neliniște. Sunt implicate și alte părți ale sistemului endocrin și cu cât excitația

organismului continuă și hormonii încep să se epuizeze, mintea începe să fie superactivată (sau epuizată sau deprimată), iar mușchii devin mai încordați.

Pe scurt, „reacția la stres” pe termen lung, goleşte de energie corpul, reduce imunitatea, scutulește sistemul endocrin și înăbușă funcționarea neurotransmițătorilor în creier. Rezultatul este oboseala și depresia, dar asta nu se oprește aici. „Reacția la stres” slăbește funcționarea organelor vitale, din cauza scăderii lor în vitamine hidrosolubile (inclusiv vitamina C și B) și minerale esențiale, cum ar fi ioni de magneziu și de potasiu. Când celulele corpului pierd potasiu, ele funcționează mai puțin eficient și chiar mor. „Reacția la stres” suprasolicitează inima și vasele de sânge, conducând la slăbirea funcționării lor și în cele din urmă epuizează glandele suprarenale și producția lor de cortizon. Când aceasta se întâmplă, celulele corpului nu mai primesc suficient combustibil din glucoză (condiție cunoscută ca hipoglicemie), lipide și proteine.

Cel mai important este faptul că „reacția la stres” implică interiorizarea emoțiilor negative prin tensionarea anumitor părți ale corpului. Prin repetiție, această stare devine o condiționare între emoțiile negative și tensiunea din părțile corespunzătoare. Tensiunea continuă să fie declanșată (în mod subconștient) și este simțită prin emoție, chiar atunci când perturbarea nu mai există demult, deoarece persistă încă gândul existenței sale. (Această condiționare este denumită de obicei interiorizarea emoțiilor și se simte chiar în stomac.) Tensiunea extremă în părțile corpului le scutulește de energie vitală, căci este folosită o cantitate considerabilă de combustibil, pentru a menține tensiunea constantă. Când energia vitală este folosită pentru a menține încordarea, prea puțin din ea rămâne pentru a asigura funcționarea vitală a corpului (a membrului sau organului), deci celulele încep să moară și boala apare în acea parte a corpului.

Așa cum am văzut, în „reacția la stres” stresul emoțional precede stresul fiziologic și aceasta se traduce asupra organului țintă, printr-o eventuală boală (exemplu clasic este ulcerul). „Reacția la stres” este răspunsul primar al individului, din cauză că este direct legat de reacția „luptă sau fugi”. În alte cazuri, „reacția la stres” (pe care o putem numi și interiorizarea emoțiilor negative) poate fi urmată de mecanismul de autoapărare fiziologică. Cele mai multe dintre aceste mecanisme, pe termen lung sunt autodistructive și conduc la disfuncții fiziologice – tipul disfuncției este determinat de tipul mecanismului de autoapărare. De exemplu, deplasarea gândurilor negative (perturbare) condiționate de emoțiile negative, către un alt gând sau acțiune asociată, creează un cerc vicios în minte și duce la o dezordine obsesivă și compulsivă.

Rezumând: „reacția la stres” cheltuiește energia vitală („Chi” sau „Prana”) a acelei părți a corpului aflată sub tensiune, astfel încât energia vitală pentru acel organ sau sistem („E”) scade sub pragul minim cerut („E_{min}”), ceea ce va determina reducerea vibrațiilor. Sistemul va înceta să funcționeze în mod sănătos. Aceasta este cauza primară a celor mai multe boli (până la 90%). Majoritatea bolilor sunt produse de „reacția la stres”, din cauza implicațiilor legate de reducerea imunității. Reducerea imunității face corpul mai susceptibil la orice boală, începând cu răceala și gripa, până la cancer. De exemplu, incidența bolilor grave, inclusiv cancerul, este semnificativ mai mare în rândul celor ce au suferit decesul partenerului în anul precedent.

13. De ce este „reacția la stres” atât de puternică în crearea bolilor ?

Este necesar să amintim că toate disfuncțiile fizice și mentale sunt în esență, dezechilibre energetice, deoarece corpul uman este în esență un corp energetic, ce pare material (solid), numi simțitorul nostru. În timp ce disfuncțiile fizice se datorează pierderii energiei vitale, în diverse părți (sisteme sau organe) ale corpului, disfuncțiile mentale se datorează pierderii energiei vitale în creier (minte). Pierderea energiei vitale slăbește sistemul și conduce la boli.

Energia subtilă a Câmpului de Energie Universală ce înconjoară corpul în mod continuu, îi furnizează Energia Universală, astfel că energia vitală a organelor este deasupra nivelului cerut de o funcționare sănătoasă a acestora (nu se ia în considerare contribuția factorilor genetici, aerului și hranei). Întrebarea fundamentală este: „Ce determină energia vitală să cadă sub nivelul critic ?”

Răspunsul este: „reacția la stres”, deoarece ea lovește direct în sistemul energetic al corpului. Reducând combustibilul (glucidele, lipidele, proteinele), imunitatea și resursele endocrine (hormonale) ale corpului, „reacția la stres” coboară energia vitală a anumitor organe, sub punctul critic. Ca răspuns, vibrațiile acestor organe se reduc. De observat este că individul – câmpul – continuă să primească cantitatea normală de Energie Universală de la Câmpul de Energie Universală, dar acest lucru nu mai este suficient. „Reacția la stres” consumă din energia vitală, în principal din cauza faptului că este asociat cu tensiunea din anumite sisteme. Efectele tensiunii nu trebuie subestimate. A menține un organ sau un membru încordat continuu (ca și cum ar fi blocat), necesită un consum

uriaz de energie vitală. Energia vitală necesară pentru funcționarea celulelor organului, sfârșește prin a fi folosită pentru menținerea încordării, deci este canalizată spre un scop greșit, astfel că TENSIUNEA este cea care diminuează energia vitală în organul pe care îl „capturează”.

„Reacția la stres” este sursa primară și fundamentală a disfuncțiilor, pentru că este asociată cu răspunsul „luptă sau fugi”. Așa cum știm, răspunsul „luptă sau fugi” este un mecanism primitiv de apărare, dezvoltat pe parcursul evoluției. Totuși, orice individ care reacționează la perturbarea externă – mai degrabă intuitiv sau uneori subconștient – cu emoții negative, poate sfârși prin a fi blocat în reacția „luptă sau fugi”, în mod permanent, câzând astfel în capcana „reacției la stres”. Aceasta este o reacție emoțională interioară a individului (asociată cu neajutorarea în fața unei situații), care creează tensiunea condiționată, asociată „reacției la stres”, astfel încât „reacția la stres” și tensiunea sunt autocreate.

În esență, „reacția la stres” este autodistructivă și (în mod subconștient) sinucigașă. Ea are ca scop să epuizeze și să termine sistemul pe care l-a tînit. Energia vitală duce viața, în timp ce „reacția la stres” îndepărtează viața și dorește să aducă moarte. Disfuncția datorată stresului este izvorul sau cauza principală și comună a tuturor bolilor, deoarece ea sărăcește energia vitală și imunitatea, astfel încât corpul devine vulnerabil la boli. Corpul nostru, fiind un corp energetic, este mult mai sensibil la „reacția la stres”, decât la orice altă amenințare. Energia vitală este cea care menține corpul sănătos și departe de boală. „Reacția la stres” anihilează această stare, îndepărtând fundația vitală, pe care corpul nostru este construit. În timp ce „reacția la stres” este cauza principală a pierderii sănătății corpului (condiția stabilă), orice alte boli sunt mai degrabă simptome (consecințe secundare) ale acestei condiții primare, instabile. Astfel, orice tratament efectuat pentru eliminarea unei boli specifice, este îndreptat NUMAI spre eliminarea simptomelor, dar vindecarea poate veni numai dacă tratamentul este îndreptat spre îndepărtarea „reacției la stres”. Atât timp cât reacția la stres este prezentă, un simptom (boală) va fi înlocuit cu altul. Pentru acest motiv, tehnicile de vindecare (cele mai multe ce lucrează cu energie), îndepărtează sau previn „reacția la stres” și ele pot fi considerate cele mai dorite de medicina preventivă. Tratamentele ce implică medicația, dovedesc de cele mai multe ori ineficiența medicinei simptomatice. Observăm că odată ce „reacția la stres” este îndepărtată, energia vitală se întoarce la normal și toate simptomele dispar.

Odată ce „reacția la stres” se cronicizează, boala (sau simptomul) conduce la o reacție de durată ce determină ca acea parte a corpului să rămână încordată. Pur și simplu, în timp ce acest organ sau combinație de organe (care sunt sub tensiune) pierde energia vitală din cauza încordării, alte părți ale corpului trebuie să facă față prin energia lor, la menținerea în organism a unei stări funcționale sănătoase. Corpul este un mecanism ce își menține funcționarea vitală datorită lucrului colectiv al sistemelor sale, căci un dezechilibru într-o parte va afecta alte părți sau întregul corp.

Din fericire, „reacția la stres” poate fi evitată sau îndepărtată și toate bolile pot fi vindecate, inclusiv cele ascunse, legate de imunitate. Capacitatea ființei umane de a învinge boala este remarcabilă. A vindeca o boală datorată tensiunii interne și emoțiilor negative asociate, necesită de fapt, eliberarea acestora. Dacă numai o tensiune este eliberată și emoțiile negative continuă, ele conduc la formarea unei noi tensiuni interne, subconștientul fiind condiționat de cele două. Pentru a vindeca orice boală, este necesar așadar să eliminăm „reacția la stres” și tensiunile asociate.

14. Ce trebuie făcut pentru a îndepărta „reacția la stres” și care este rolul tratamentelor cu Energie Universală ?

Cea mai bună soluție este desigur să nu angajezi „reacția la stres” când ești pus în fața perturbațiilor emoționale, aducându-ți aminte că „reacția la stres” se autoindeuce. Cu siguranță, aceasta nu este cea mai practică soluție, pentru că în majoritatea cazurilor, cei mai mulți indivizi se angajează să răspundă la stres în mod subconștient, aceasta făcând parte din felul lor de a fi. Din păcate, fiind bine conectată la răspunsul „luptă sau fugi”, „reacția la stres”, care este înăscută, este întărită în mod nefavorabil prin evoluție. Cineva ar putea doar presupune că evoluția nu a ținut seama de complexul de emoții al ființelor foarte evolute, care folosesc un sistem creat original pentru autoconservare pentru a se autodistrage. Numai puțini oameni pot și știu cum să trateze și să elimine emoțiile, atunci când fac față unor condiții perturbatoare, pentru perioade mai lungi de timp, fără să le interiorizeze în tensiune.

Evitarea „reacției la stres” poate veni după mulți ani de psihoterapie sau prin înțelepciunea spirituală ce va aduce înțelegerea necesară, acceptarea și credința într-o singură ființă adevărată și în „ceea ce este” și astfel „reacția la stres” nu va apărea niciodată. Înțelepciunea spirituală (ce va fi dezbătută mai târziu) previne „reacția la stres” în orice condiții.

Odată ce boala există, vindecarea poate veni prin lucrul cu Energia Universală (sau pur și simplu lucrând cu energia), care va îndepărta tensiunile asociate „reacțiilor la stres” și disfuncțiile simptomatice cauzate de o astfel de tensiune. Lucrul cu Energia Universală poate și va realiza aceasta, pentru că are puterea să crească vibrațiile sistemului afectat, printr-un aport suplimentar de energie vitală. Aceasta nu se poate întâmpla de la sine, pentru că în timpul „reacției la stres”, Energia Universală este adusă spontan de către individ, din câmpul înconjurător, subtil – Câmpul de Energie Universală – însă este insuficientă pentru a înlocui energia vitală consumată de „reacția la stres”. Câmpul de Energie Universală, subtil, furnizează energie ce curge în mod egal în toate direcțiile în spațiu și de care beneficiază și individul (câmpul), în condiții normale. Această energie (energia vitală) este într-o cantitate suficientă pentru funcționarea sănătoasă a organismului, atât timp cât „reacția la stres”, epuizantă, nu s-a manifestat încă. Dacă „reacția la stres” se manifestă, este necesară o cantitate suplimentară de energie vitală din câmpul înconjurător, pentru a contracara astfel energia pierdută. Aceste nivele superioare ale Energiei Universale pot fi recuperate numai din Câmpul de Energie Universală, prin intenții conștiente (intervenții) din partea individului sau mai bine ale terapeutului, care va canaliza (focaliza) Energia Universală spre zona afectată – în acest caz, zona bolnavă și tensionată a pacientului.

Intenția sau intervenția conștientă este un instrument puternic, pentru că el implică o prioritate și va permite ca Energia Universală, ce curge liber, să se reverse predominant asupra individului, cu o densitate sporită. Aceasta este o urmare a legii ce stabilește că energia merge acolo unde merge atenția. Prin urmare, energia vitală a organelor afectate se întoarce la normal prin creșterea vibrațiilor asociate, care la rândul lor vor înlăuna tensiunea și „reacția la stres”. (Observăm aici, că o bază spirituală va fi de un mare ajutor pentru a elimina emoțiilor negative prelungite, ce pot conduce mai târziu la „reacția la stres”).

Tehnicile Energiei Universale, predate de Școala Spiritual Human Yoga sau alte tehnici predate de alte școli ce lucrează cu energie, precum terapia chakrelor (vindecarea prin atingerea cu mâinile), Qi Quong, Chi-Yi (arta respirației) – pot fi utilizate pentru direcționarea Energiei Universale spre cel în suferință.

Detaliile referitoare la accesarea și direcționarea Energiei Universale, împreună cu conceptele de chakre, vor fi explicate în profunzime pe parcursul textului.

Un instrument FOARTE important pentru a restabili organismul după stres sau după alte boli, este respirația adâncă denumită și respirația abdominală. Aceasta constă în umplerea, în timpul inspirației, a celor mai joase părți ale plămânilor, complet și în întregime, pe lângă părțile superioare. Când respirația abdominală este făcută conștient, pentru a înlocui reflexul condiționat și foarte limitat al respirației superficiale și este utilizată în viața de zi cu zi, rezultatele vor fi cu adevărat miraculoase. Respirația abdominală este cu adevărat vindecătoare și poate însoți lucrul cu energia. Ea trebuie să devină un regim standard zilnic, un mod de viață. Respirația abdominală profundă permite corpului să stea departe de tensiune și de stres, pentru că declanșează mișcarea și vibrația în corp, în locul imobilității și a tensiunii existente, crește aflulxul de oxigen, contribuind la un aport mai mare de energie vitală, ajută individul să-și îmbunătățească conștient respirația, ca un frumos exemplu al legăturii intime dintre câmpul său individual și cel subtil. Persoana își dă seama că prin fiecare respirație primește nu numai oxigen, ci este legată la o parte din Universul în permanentă schimbare, această conștientizare – Unitatea și Integralitatea – crește cantitatea de Energie Universală recăpătată din câmpul înconjurător, conducând la acumularea energiei vitale în corp („Prana” sau „Chi”). Acesta este un mod natural și intens de canalizare (focalizare) a Energiei Universale, fără ajutorul unui terapeut sau vindecător. Toate acestea și implicațiile lor, vor fi dezbătute în detaliu, mai târziu.

Sfatul obșnuit „respiră adânc ca să faci față agresiunii” este foarte adevărat, dar insuficient, pentru că el trebuie urmat mereu, căci o nouă stare poate fi căpătată numai prin practică, respirația abdominală devenind subconștientă și permanentă.

15. Sunt stabiliți în mod științific care sunt factorii „reacției la stres”, ce determină cele mai multe boli

Comentariu științific

REZULTATE

1. Cercetările medicale de la Cornell University Medical College numesc „reacție la stres” ca fiind problema medicală și socială cea mai îngrijorătoare, astăzi în SUA. Cu siguranță, acestea se referă la fel de bine și la alte țări.

2. Între 80-90% din boli sunt datorate stresului, dar unii cercetători consideră că toate bolile sunt cauzate de stres.

3. „Reacția la stres” este în legătură cu șase cauze provocatoare de moarte: bolile de inimă, cancerul, bolile de plămâni, accidentele, ciroza ficatului, sinuciderea.

4. Următoarele simptome sau afecțiuni sunt cunoscute ca fiind legate de „reacția la stres”:

I. Sistemul nervos central

- Anxietatea
- Depresia
- Oboseala
- Durerile de cap

II. Sistemul cardiovascular

- Funcționarea deficitară a inimii (poate cauza anghina)
- Contractarea vaselor de sânge periferice.
- Hipertensiunea

III. Sistemul digestiv

- Stomacul deranjat, chiar și ulcerele
- Diareea
- Gastritele
- Ulcerele peptice
- Sindromul Bowel (probleme intestinale)
- Rănile dureroase în gură

IV. Sistemul respirator

- Astmul

V. Sistemul muscular-osos.

- Tensiunile în mușchii scheletici și în articulații
- Predispoziția la artrite; boli degenerative

VI. Sistemul imunitar

- Slăbirea sistemului imunitar
- Răcelile comune
- Bolile virale
- Bolile autoimunitare
- Alergiile
- Malignizarea celulelor – cancer

VII. Sistemul endocrin

- Dezechilibrele menstruale
- Dezechilibrele tiroidei (subactivare, supraactivare, tiroidite)
- Hiperfuncționarea suprarenalei

VIII. Sistemul reproducător

- Infertilitatea
- Menstruațiile neregulate
- Simptomele de tensiune premenstruale
- Ejacularea precoce
- Impotența

IX. Pielea

- Eczeleme, psoriazism, urticarii

X. Bolile generale

- Diabetul

- Degenerația țesuturilor
- Accelerarea procesului de îmbătrânire

5. Mai mult de 100 milioane de americani suferă de boli legate de stres.

6. Între 75-90% din toate consultațiile medicale sunt datorate stresului și anxietății.

7. În SUA, peste 50% din decese sunt în fiecare an rezultat al bolilor asociate „reacției la stres”.

8. Un sondaj raportează că mai mult de 25% din forța de muncă a SUA suferă din cauza excesului de stres și anxietate. 15 % din populația SUA este bolnavă de anxietate și un american din cinci suferă de insomnie datorată stresului.

9. „Reacție la stres”, când este severă, se transformă în arteroscleroză (îngroșarea arterelor), atacuri de inimă, comotie cerebrală și suicid.

10. Pentru că „reacția la stres” consumă energia, hormonii, enzimele (și alte substanțe chimice) și se neurotransmite în corp, așa cum este arătat prin studii, se poate manifesta în următoarele simptome: digestie slabă, probleme respiratorii, disfuncții sexuale, disfuncții ale sistemului imunitar și probleme ale sistemului nervos central, precum ticuri, contracții musculare, nervozitate (teamă, anxietate) și incapacitatea de a dormi bine.

11. În concordanță cu studiul publicat de Wall Street Journal, printre miile de supraveghetori din 46 de companii, mai mult de 70% au probleme din cauza stresului. Aceste persoane cheltuie mai mult de trei ori decât alții, pentru rezolvarea problemelor lor de sănătate. Statisticile arată că „reacția la stres” este semnificativ în crearea problemelor de sănătate.

12. Mulți medici sunt foarte conștienți de legătura directă dintre stres și boală. Referitor la natura bolii – de la cea mai simplă răceală până la cancer – pacienții sunt sfătuiți să se odihnească, să se relaxeze și să adopte o viață planificată, care să le reducă stresul.

13. Cercetătorii de la Mount Sinai School of Medicine din New York au descoperit că persoanele văduve, în primele 2 luni după decesul soților, au limfocitele reduse în mod semnificativ. Persoanele văduve cu vârsta peste 55 ani, au o rată a mortalității mai mare cu 40% în primele 6 luni după decesul soților, decât persoanele căsătorite, din aceeași grupă de vârstă.

14. Un număr din ce în ce mai mare de cercetători consideră stresul ca un factor al CANCERULUI. Studiile desfășurate într-un număr de institute indică că nivelul de activitate al celulelor ce identifică și distrug cancerul, este mai redus la persoanele care suportă nivele ridicate ale stresului, decât la persoanele care suportă un stres mai redus. Nivelul mai redus al activității, face ca celulele canceroase să se multiplice mai ușor. Atitudinea pacienților bolnavi de cancer este un factor important în procesul de restabilire, acei ce cred cu adevărat că se vor vindeca și care suportă mai puțin stres în ceea ce privește situația lor, au o șansă mult mai mare de vindecare, decât cei cu atitudine mai puțin pozitivă și cu un nivel ridicat de stres.

15. În ultimii ani, cercetătorii au demonstrat că oamenii și unele animale pot exercita un control voluntar asupra sistemului nervos vegetativ, (în ciuda celor ce se credeau în mod normal). Experimentele conduse de către dr. Neil E. Miller în 1969, au arătat că tehnicile de „biofeedback” au succes în reglarea circulației sanguine. Savanții, folosind echipamente sensibile în laborator, au arătat că practicanții de yoga și-au dezvoltat capacitatea de a-și controla consumul de oxigen, presiunea sângelui și temperatura corpului. Un studiu din 1968, efectuat la Harvard Medical School a descoperit că oamenii care meditează regulat, sunt capabili să-și reducă consumul de oxigen cu 20%, să scadă conținutul în acid lactic al sângelui (asociat cu neliniștea) și să inducă un nivel ridicat al activității mentale legat de liniște și stare de bine (unde alfa). Alte studii desfășurate de membrii aceleiași echipe de cercetare, în 1981, au arătat capacitatea călugărilor tibetani în a-și crește temperatura unor părți a corpului (degetele de la mâini, de la picioare, pielea) cu până la 8 °C, în timpul meditației. Toate aceste studii confirmă faptul că starea de stres indusă intern poate fi contracarată, deci noi avem controlul total asupra condițiilor fundamentale ale corpului, atât timp cât știm cum să le stăpânim. Acesta este subiectul a ceea ce urmează.

16. Ce este tratamentul cu Energie Universală și cum vindecă el bolile ?

Câmpul de Energie Universală este răspândit în întregul Univers și înconjoară corpul omenes, interacționează cu corpul, care este și el un câmp oscilant – câmpul individual. Totul este un singur mare câmp și toate sunt interconectate. Interacțiunea dintre Câmpul de Energie Universală și câmpul individual (persoana) rezultă într-un schimb de energie între cele două câmpuri – energia fiind transferată de la Câmpul de Energie Universală la persoană, aceasta din cauză că cel dintâi are oscilații mai înalte și o energie mai înaltă, în timp ce câmpul persoanei are oscilații și energii mai joase. Când oscilațiile înalte ale Câmpului de Energie Universală interacționează cu oscilațiile joase ale câmpului persoanei, el ajută la creșterea oscilațiilor persoanei – ceea ce este echivalent cu un transfer de energie. Acest transfer de energie este utilizat ca o parte fundamentală a energiei vitale necesară pentru viața și sănătatea persoanei.

În condiții normale (când hrana și aerul permise de corp sunt acceptabile) Energia Universală, care în mod natural și spontan provine din Câmpul de Energie Universală, menține corpul sănătos. Atunci când corpul este supus stresului, tensiunea internă poate reduce energia vitală a anumitor sisteme ale sale, la un nivel inferior pragului critic și boala poate afecta aceste sisteme, în ciuda transferului neîntrerupt de Energie Universală ce străbate corpul. De observat este faptul că acest flux de energie este prezent fără nici un fel de intervenție conștientă.

În cazul în care tensiunea nu poate fi îndepărtată prin diverse metode tradiționale (ceea ce se întâmplă în mod obișnuit), o cale eficientă de a îndepărta tensiunea este creșterea fluxului de energie din Câmpul de Energie Universală, către corp, prin intervenție conștientă. Numai când acest lucru este realizat, energia vitală a sistemului corpului poate fi adusă înapoi la nivelul dorit, vibrațiile corpului vor crește, revenind la normal, ceea ce va contrabalansa tensiunea. Vibrațiile înseamnă mobilizate în timp ce tensiunea înseamnă imobilizate și mobilizata va trage întotdeauna imobilizata, îndepărtându-se tensiunea și dând posibilitatea pacientului să elimine stresul. Dacă pacientul păstrează în sine emoții negative, este foarte posibil ca tensiunea să revină. Este foarte important să scăpăm de emoțiile negative, ce sunt condiționate de tensiune. Acest lucru este cel mai bine realizat dacă avem o bază spirituală adecvată, ce ne va aduce pacea și acceptarea și o mai mică implicare emoțională. Valul putenic al Energiei Universale, la fel de bine ca și energia vitală ce va fi disponibilă pentru îndepărtarea tensiunilor, va da un surplus de energie corpului, pentru a îmbunătăți imunitatea, precum și refacerea celulelor și sistemului și ca urmare boala (simptome asociate cu tensiunea) va dispărea.

Chestiunea care rămâne este cum să creștem fluxul de Energie Universală de la Câmpul de Energie Universală către corp, la un nivel mai mare decât fluxul normal. În acest punct, rolul conștiinței – ca un mecanism foarte important – iese la iveală. Să definim mai întâi conștiința. Conștiința individuală este facultatea minții, produsă de către creier, ce permite perceperea stărilor interioare (gânduri, sentimente, senzații etc.) și a stărilor exterioare (impulsuri provenind din mediu, așa cum sunt ele percepute de cele cinci simțuri). Conștiința creează intenții, atenție (focalizare) și efecte aparente. Fără Conștiință, Universul este într-o stare „de nediferențiere”, ce se aplică de asemenea și energiei – Energia Universală – pe care o conține. Energie curge fără a avea o direcție preferențială și are aceeași intensitate în toate direcțiile. Totuși, Conștiința (mintea) poate face ca această energie să curgă într-o direcție precisă, mai mult decât în alte direcții, ea realizează aceasta în mod intenționat, prin concentrarea atenției – energia merge acolo unde merge atenția. Când aceasta se întâmplă, Energia Universală va curge către locul indicat, cu o densitate a energiei mai mare decât înainte, ceea ce înseamnă vibrații amplificate, aplicate în locul dorit.

Pe scurt: când un pacient sau un terapeut se concentrează în mod voit către punctul de contact dintre persoana și Câmpul de Energie Universală, atunci se intensifică fluxul de Energie Universală dintre Câmpul de Energie Universală și cea parte a corpului, asupra căreia conștiința s-a focalizat înainte, va crește energia vitală a acelei părți a corpului, îndepărtându-se astfel tensiunea și boala asociată. Transferul de energie se realizează cel mai bine atunci când persoana care lucrează (terapeutul sau persoana în cauză) simte sau vizualizează imagini ale fluxului intens de Energie Universală, către locul ce necesită energie. O astfel de concentrare asupra Energiei Universale creează nivele ridicate ale fluxului de energie, în beneficiul pacientului, care nu ar fi fost altfel posibil înaintea intervenției conștiente – excepționând practicile de autoconștientizare (cum ar fi anumite tehnici de respirație). Intensitatea fluxului de energie poate fi asimilată metaforic cu o furtună. În condiții meteo normale, curenții de aer înalțnesc pământul cu o viteză, o forță și o intensitate redusă, dar în anumite condiții, cum ar fi în timpul unei furtuni, o fac având o viteză, o forță și o intensitate uriașă.

Una dintre cele mai eficiente căi de a direcționa Energie Universală, prin focalizarea gândului – este de a vizualiza (de a crea o imagine mentală) Câmpul de Energie Universală, normal invizibil, intrând în corp precum razele de lumină. Este ca și cum corpul ar respira nu aer, ci Câmpul de Energie Universală înconjurător și ar fi reînărcat și hrănit cu energia acestuia.

Astfel tratamentul cu Energie Universală este o tehnică foarte eficientă, care nu numai că tratează bolile, dar le și previne, îndepărtând sursa. El îndepărtează tensiunea, crescând energia vitală și vibrațiile părților afectate. Tratamentul este realizat prin concentrarea conștientă a terapeutului (care fie că atinge zona afectată a pacientului, fie se concentrează asupra ei de la distanță) directionează un nivel foarte intens al Energiei Universale spre partea bolnavă a corpului. Odată ce tensiunea este îndepărtată și energia vitală s-a reîntors la normal, boala asociată dispăre, aducând astfel sănătatea.

17. Cum poate conștiința – un produs al minții – să exercite controlul asupra Câmpului de Energie Universală ?

Aceasta este o întrebare binevenită, căci Câmpul de Energie Universală apare a fi în afara minții, cu alte cuvinte întrebarea este: Cum poate mintea noastră influența fluxul de Energie Universală către corpul în nevoie, astfel ca energia să devină mai mare ?

Răspunsul este neașteptat. Chiar dacă Câmpul de Energie Universală pare ca fiind separat de persoană (care este un câmp individual) nu este chiar așa. În primul rând, noi știm că orice lucru din Univers este constituit dintr-un câmp de Energie Universală. Individual este doar o intensificare a vibrațiilor joase și dense ale acestuia, astfel că ceea ce numim Câmp de Energie Universală este mult mai subtil, cu vibrații mai înalte. Prin urmare, există o stare de similitudine. Câmpul Universal subtil este răspândit peste tot, incluzând și câmpul individual, fiind cu acesta într-o stare de înțepănare, dar aceste afirmații nu explică de ce câmpul individual poate fi capabil să influențeze câmpul subtil, în special dacă ele se disting ca fiind două entități diferite, cu vibrații și energii diferite. Cum poate individul să forțeze Câmpul subtil Universal să curgă mai intens în anumite direcții ?

Răspunsul este surprinzător. Deși Câmpul de Energie Universală și câmpul individual par distincte, nu numai că ele interacționează în cele trei dimensiuni ale spațiului nostru, dar în același timp ele sunt total conectate „dincolo de spațiu”, această conectare fiind însă în afara percepției noastre tridimensionale. Conștiința persoanei poate influența orice parte din Câmpul de Energie Universală, chiar părți foarte îndepărtate. Influența este într-un fel făcută de departe, foarte asemănătoare cu fenomenul telepatic, unde două minți distincte sunt conectate fără o intervenție fizică. Forța gândului canalizează direct Energia Universală spre pacient, ea călătorește nu în spațiu (sau local) de la terapeut către Câmpul de Energie Universală, ci în afara spațiului (nelocalizat), datorită faptului că toate lucrurile sunt conectate între ele în afara spațiului și se pot influența unul pe altul, la orice distanță.

Comentariu științific

Fizicienii au acceptat în trecut, că toate interacțiunile în Univers sunt locale, cu alte cuvinte principiul cauză-efect (al causalității) lucrează astfel: dacă un obiect A influențează un obiect B, atunci această influență trebuie să fie transmisă în și prin spațiu, fie prin contact, fie prin semnal, deci dacă două obiecte nu sunt conectate prin ceva, ele nu se influențează reciproc.

Mai târziu, în 1964, Bell a dovedit că această teorie era falsă. El a descoperit că interacțiunile între două entități pot fi de asemenea nelocalizate (în afara spațiului), deci două entități distincte și separate (sau obiecte), pot să se influențeze una pe alta, iar mediul sau vehiculul ce transportă influența nu trebuie să călătorească în spațiu. „Nelocalizarea” a fost considerată a fi cea mai importantă și mai senzațională descoperire din istoria fizicii.

Această teoremă spune: două entități îndepărtate se pot influența una pe alta într-un așa mod, încât entitatea afectată culege efectul din interior, mai degrabă decât din mediul extern. Deci, obiectul A trimite cauza – nu prin spațiu – ci mai curând prin interiorul ei (metaforic vorbind) și obiectul B primește efectul datorat acelei cauze, din interiorul ei, mai curând decât din exterior. Această a lăsat perplecși fizicienii și continuă să-i nedumerească pe unii, până în zilele noastre. Teorema implică următorul fapt: chiar dacă entitățile A și B par distincte și separate, în percepția noastră tridimensională, de fapt dincolo de spațiu ele sunt conectate și într-o dimensiune înaltă ele sunt UNUL ȘI ACELAȘI lucru. Totalitatea și Unicitatea permit unei entități să culegă influențele altele asupra ei, mai degrabă intern decât extern.

Vom vedea mai departe că această teoremă se aplică de asemenea la individ și la Câmpul de Energie Universală (amândouă câmpurile fiind „Superstring-uri” cu diverse vibrații). Amândouă câmpurile (atât regiunile

de vibrații înalte, cât și joase, ale Câmpului de Energie Universală – cu toate că par a fi separate – ele sunt conectate (nelocalizate). Chiar și o persoană și o parte foarte îndepărtată a Câmpului de Energie Universală sunt conectate, căci ele sunt în afara spațiului. Pe deasupra, ele sunt amândouă „unul și același” într-o înaltă dimensiune Hiperspațiu – care este Sursa a tot, inclusiv spațiul nostru tridimensional, Câmpul (atât Universal cât și individual) și timpul.

Conștiința accesează întotdeauna Energia Universală nelocalizat (în afara spațiului), chiar dacă ea poate trimite energie local (în spațiu), către organul afectat, prin chakre, așa cum vom vedea mai târziu.

18. Ce este terapia prin atingere (cu mâinile) și ce este vindecarea la distanță?

Tratamentul cu Energie Universală poate fi făcut în principal în două moduri: cu mâinile (local) sau de la distanță. Tratamentul local are loc când terapeutul pune palma sau vârful degetelor sale, pe zona afectată a pacientului sau dacă zona afectată nu este pe suprafața corpului, el pune mâna pe chakra asociată (chakrele vor fi prezentate mai târziu). Punând mâna pe zona afectată, terapeutul își concentrează atât gândul cât și atenția și stabilește direcția fluxului de Energie Universală. Prin focalizarea conștiinței, el direcționează Energie Universală din Câmpul înconjurător de Energie Universală, către zona bolnavă. Această focalizare este întârziată prin plasarea mâinilor și crește densitatea energiei, pe care zona bolnavă o primește la punctul de contact. Aici observăm că după un anumit timp de tratament, mâinile terapeutului se încălzesc sau vibrează, dar acesta nu înseamnă că energia este transferată de la mâna terapeutului la pacient. Mâna este doar un indicator, conștiința declanșează transferul de energie intens și energia vine direct din Câmpul de Energie Universală. Motivul pentru care mâna primește astfel de senzații este acela că mâna este expusă și ea fluxului de Energie Universală și prin urmare, vibrațiile sale cresc în mod natural.

În timpul tratamentului de la distanță, atât terapeutul cât și pacientul pot fi departe unul față de celălalt, chiar la mare distanță. În acest caz nu mai este utilizată mâna, rolul ei fiind preluat de atenția focalizată a terapeutului, care simte sau vizualizează pacientul și zona afectată (sau chakra) și direcționează Energie Universală spre zona bolnavă. El poate face asta de la distanță pentru că poate accesa Energia Universală nelocalizată, pentru că așa cum am arătat mai înainte, distanța în spațiu este irelevantă.

Câmpul de Energie Universală este într-o continuă mișcare și curgere, deci Energia Universală curge fără întrerupere în toate direcțiile și tot timpul. Când spunem că terapeutul accesează Energia Universală, înseamnă că conștiința sa face ca energia să curgă preferențial într-o direcție (direcția către zona bolnavă). Zona bolnavă (care are un nivel scăzut de energie) poate beneficia de aceasta, ca energie vitală. Acest lucru poate fi asemănat cu formarea unui canal artificial în apropierea oceanului, care va face ca apa să să curgă predominant într-o direcție. Terapeutul direcționează fluxul de energie nelocalizat, pentru că influența terapeutului asupra energiei este fără contact fizic, de la distanță, în spațiu. O astfel de influență este posibilă, pentru că terapeutul, pacientul și Câmpul de Energie Universală sunt conectați în afara spațiului, unde realitatea tridimensională este irelevantă și nu-și poate impune restricțiile. Astfel „în afara spațiului” – chiar dacă nu poate fi observat cu simțurile sau cu mintea noastră – este cu toate acestea acolo, bazându-se pe teorii și experimente ale Fizicii Cuantice, la fel de bine ca și pe fenomenul Hiperspațiului cu „Superstring-uri”. Detaliile se vor discuta mai târziu.

19. Este terapeutul un canal pentru Energia Universală sau un vehicul ?

Am văzut că terapeutul poate trimite pacientului energie, concentrându-se asupra unui punct particular și această tehnică devine eficientă numai atunci când atenția terapeutului este echilibrată cu un calm desăvârșit. Terapeutul trebuie să-și dea seama că nu el este cel ce produce această energie (nu este el creatorul), ea vine din Câmpul de Energie Universală, el fiind numai un vehicul. Din această cauză el nu trebuie să se implice în ceea ce privește rezultatul terapiei – cu alte cuvinte, dacă omului îi este destinat, va fi vindecat, alfel nu. Dacă terapeutul nu este într-o stare de calm, fiind neliniștit din cauza dorinței sale de a vindeca pacientul (va concentra mai mult asupra rezultatului terapiei – care este ceva legat de viitor – și el pierde din putere și eficiență. Încrederea în Univers și în munca sa, îi vor aduce o stare de pace și de liniște, iar atenția sa va lucra în mod optim.

Cu cât terapeutul se gândește mai mult la rezultatele terapiei, cu atât se implică mai mult afectiv, considerându-se răspunzător de rezultat și dorește să intre în rolul de „creator”. Într-un astfel de caz, terapeutul dă o atenție deosebită puterii voinței, pentru a obține un rezultat imediat al tratamentului și pune astfel ego-ul în acțiune, deși ego-ul nu poate ajuta niciodată. Este un punct vital ca terapeutul să înțeleagă aceasta: terapeuții nu sunt creatori, ei nu realizează tratamentul, ci sunt numai coordonatori (precum un polițist de circulație, ce direcționează și coordonează fluxul traficului – automobilele nu sunt conduse de către el, ci doar dirijate). Când terapeutul înțelege că el nu este „creatorul”, atunci poate lăsa deoparte tot ce privește consecințele terapiei. Câmpul de Energie Universală este cel care realizează vindecarea, furnizează energia și are grijă ca rezultatul să fie cel care trebuie, conform destinului.

Terapeutul nu este nici măcar „un canal”, din cauză că un canal înseamnă un mediu prin care curge energia. Energia Universală nu trebuie să treacă prin corpul terapeutului pentru a întâlni pacientul, ea pur și simplu vine din Câmpul de Energie Universală – fiind coordonată și dirijată de către terapeut. Dacă terapeutul își asumă și pretinde că este un canal, atunci propria sa energie vitală va fi redusă sau sărăcită, din cauză că conștiința sa (întreținută de propria sa credință) va transfera energie vitală de la corpul său la corpul pacientului, epuizându-l. Așa cum am spus mai devreme, energia merge unde merge atenția, dar noi trebuie să adăugăm că energia va veni de unde mintea gândește că trebuie să vină. Dacă mintea gândește că energia provine de la persoana terapeutului, aceasta chiar se va întâmpla. În concluzie, mintea este coordonatorul energiei și determină direcția curgerii sale, precum sursa sa destinație. În condiții normale, sursa trebuie să fie Câmpul de Energie Universală subtil, iar destinația, zona bolnavă a pacientului.

20. Ce sunt chakrele? Care este rolul lor în tratamentul cu Energie Universală ?

Chakrele sunt puncte în corp, unde Energia universală este transferată de Câmpul Universal înconjurător, subtil, către câmpul individual, mult mai dens, care este persoana. Deci, chakrele sunt puncte de contact între Câmpul de Energie Universală și individ, prin care Energia Universală este transferată și apoi distribuită organelor asociate din corp. Prin definiție, orice punct de pe corp și din interiorul corpului este o chakră, deoarece fiecare punct din corp (o chakră) recepționează în mod spontan Energia Universală, direct de la Câmpul de Energie Universală subtil. Orice punct din corp poate să recepționeze nivele intense de Energie Universală, provenind de la același câmp, prin intervenție conștientă – cum ar fi în tratamentul cu Energie Universală, deci există un număr infinit de chakre.

Chakrele pot fi considerate „transformatoare de energie”, pentru că ele transformă Energia Universală recepționată în energie vitală, ce este utilizată pentru funcțiile vitale ale corpului și pentru menținerea sănătății.

Din infinitatea de chakre, șapte sunt „chakre majore”, acestea fiind aliniate și paralele cu coloana vertebrală – pe o linie verticală ascendentă, de la baza coloanei vertebrale până la cap; ele sunt localizate pe piele, pe partea din spate a corpului, mai puțin C6 și C7. Localizarea exactă a chakrelor majore este următoarea:

- C1 – (chakra Rădăcinii) – baza coloanei vertebrale – perineu
- C2 – (chakra Sacrală) – între buric și C1, dar pe partea din spate a corpului;
- C3 – (chakra Plexului Solar) – în spatele buricului;
- C4 – (chakra Inimii) – în centrul pieptului, dar pe partea din spate;
- C5 – (chakra Gâtului) – la baza gâtului;
- C6 – (chakra celui de Al Treilea Ochi) – în mijlocul frunții, deasupra sprâncenelor;
- C7 – (chakra Coroanei) – în vârful capului.

Toate aceste șapte chakre sunt poziționate în puncte foarte importante. Deoarece ele sunt în imediata apropiere a organelor majore, mușchilor, glandelor sau plexurilor nervoase (rețele nervoase). Fiecare chakră majoră este foarte aproape de o regiune specifică din măduva spinării, unde măduva spinării se conectează prin plexurile nervoase asociate, la organele interne vitale și mușchi. Fiecare chakră majoră este și foarte aproape de glandele vitale (sistemul endocrin).

Pentru a înțelege rolul important al acestor chakre, trebuie să înțelegem pentru început, anatomia și reacțiile fiziologice prin care tensiunile din corp se manifestă în timpul „reacției la stres”.

Comentariu științific

Sistemul nostru nervos conține două secțiuni primare: sistemul nervos central și sistemul nervos periferic. Sistemul nervos central este alcătuit din creier și măduva spinării în timp ce sistemul nervos periferic este

constituit din nervi care pleacă de la măduva spinării către diferitele regiuni ale corpului, cum ar fi organe, glande, mușchi, piele etc. Sistemul nervos periferic este constituit tot din două părți: sistemul somatic, care asigură controlul voluntar al mușchilor scheletului, în principal pentru a realiza mișcarea corpului și sistemul vegetativ, care asigură acțiunile involuntare (cum ar fi controlul inimii, stomacului etc.) și controlul involuntar al organelor musculare, cum ar fi mușchiul cardiac. Sistemul vegetativ este divizat și el în două părți: simpatic și parasimpatic. Sistemul simpatic pregătește organismul pentru „luptă sau fugi” (excitație și activare), în timp ce sistemul parasimpatic relaxează corpul după o urgență și pentru somn (inhibiție și odihnă).

Când o persoană se află în fața unei perturbații externe, imediat ce perturbația este sesizată de creier, acesta trimite impulsuri prin sistemul nervos central la sistemul nervos periferic, în special la partea simpatică a sistemului vegetativ. În același timp, glanda pituitară din creier eliberează ACTH, care determină producerea de adrenalină și cortizon, de către glandele suprarenale. Acestea, împreună cu sistemul nervos simpatic, determină creșterea pulsului și presiunii sângelui. Deoarece sistemul nervos simpatic este conectat cu fibrele musculare, are loc contracția involuntară a mușchilor (mușchii organelor) prin trimiterea de impulsuri electrice. Musculatura netedă este cea care alcătuiește mușchii ce acționează ORGANELE INTERNE – cum ar fi plămânii (respirația), inima (circulația), stomacul, intestinele (digestia) etc. În același timp, sistemul voluntar tensionează anumiți mușchi (MUȘCHII SCHELETULUI, ai membrelor, abdominali, ai pieptului etc.), pentru un tonus muscular ridicat.

Cu rezultat al acestor activități, în timpul răspunsului „luptă sau fugi” corpul este într-o stare de excitație – cu sângele circulând mai rapid, alimentat cu mai multă energie și intră în alertă, iar mușchii se tensionează (atât intern cât și extern).

Când individul nu poate acționa asupra perturbației în mod eficient el se blochează în „luptă sau fugi”, producându-se astfel „reacția la stres”. Adrenalina – mai puțin – dar mai ales cortizonul, continuă să fie produse de către glandele suprarenale. Atât glanda pituitară, (producătoare de ACTH), cât și glandele suprarenale, se epuizează în timp. Sistemul nervos vegetativ simpatic rămâne activ, menținând mușchii organelor interne încordați. Întregul sistemul endocrin din corp este implicat (datorită altor hormoni produși de creier) în sărăcirea secreției hormonale și sistemul imunitar este slăbit. Cu cât mai lung sau mai acut este răspunsul la stres, cu atât mai serioase sunt consecințele: reducerea imunității, un sistem simpatic supraactivat, un sistem endocrin superactiv, mai multă tensiune în mușchii organelor interne și chiar mai multă încordare în unii mușchi externi. Tensiunea din mușchii organelor menține organele sub tensiune, care se traduce în reducerea energiei vitale și a vibrațiilor, conducând la îmbolnăvirea corpului.

Când terapeutul direcționează Energie Universală din Câmpul de Energie Universală către o chakră, acea chakră de pe corp absoarbe energia și o distribuie ca energie vitală către

1. regiunea apropiată de măduva spinării și de acolo spre

2. plexurile nervoase (rețeaua), care leagă măduva spinării de organele interne.

Observăm că plexul nervos este sistemul nervos simpatic vegetativ ce leagă organele interne și la fel de bine și fibrele lor musculare, pentru a le ordona funcționarea (dar în timpul „reacției la stres” tensionează mușchii acestora).

3. În mod suplimentar, de la chakră, energia ajunge la organul intern bolnav

4. și la mușchii săi voluntari

5. și la glandele asociate, ce se află în direcția de curgere a Energiei Universale.

Îndată ce chakra primește energie, sistemul nervos simpatic asociat, organele interne asociate, mușchii lor, precum și glandele apropiate, primesc Energie Universală sub formă de energie vitală.

Energia vitală pe care sistemul nervos simpatic o primește, conduce la reîntoarcerea activității la nivelul normal. Aceasta, împreună cu sistemul parasimpatic, permite mușchilor organelor interne să fie eliberați de TENSIUNEA respectivă. În mod suplimentar, Energia Universală ce ajunge la mușchii organelor, crește energia lor vitală și vibrațiile, ajutând la reducerea tensiunii produse (observăm că vibrațiile aduc mobilitate – mișcare în orice alt obiect imobil – în acest caz, mușchii).

Când tensiunea este eliberată, energia vitală a organului începe să se întoarcă la normal, deci sursa celor mai multe boli – tensiunea – este îndepărtată. Energia vitală care ajunge la organele interne, ajută să se refacă țesutul celulelor afectat de bolile simptomatice, mai mult ea merge la glande, le reface și aduce hormonii la nivelul normal. Până când tensiunea este eliberată și nivelul hormonilor se întoarce la normal, corpul este încă într-o stare de excitație, pe care o păstrează, intrând în starea de relaxare. Începe să înceteze producerea cortizonului, iar consecința acestui fapt este restabilirea imunității sistemului. Atât glanda pituitară cât și glandele suprarenale încep să se refacă, până când producția de ACTH, adrenalină și cortizon se oprește. În sfârșit, dacă s-a indus voluntar o altă tensiune în mușchii scheletici ai corpului, și aceasta se eliberează, deci corpul este sănătos și vindecat atât timp cât persoana nu reacționează iar la stres, fapt ce poate conduce din nou la starea anterioară.

La acest punct noi putem descrie fiecare chakră și plexurile sale nervoase, organele și glandele asociate.

Chakra	Plexul nervos	Glanda	Organul
C1- chakra Rădăcinii	sacral coccigian	gonade	organe sexuale, intestine, testicule, ovare, vezică urinară, sold, picioare
C2- chakra Sacrală	plexul sacral	gonade	organe sexuale, intestine, vezică urinară, rinichi, josul spatelui
C3- chakra Plexului solar	plexul solar	suprarenale	organe digestive, splină, stomac, pancreas, vezică biliară, diafragmă, mijlocul spatelui
C4- chakra Inimii	plexul inimii	timus	organe circulatorii și respiratorii, inimă, plămâni, bronhii, brațe, piept, partea de sus a spatelui
C5- chakra Gâtului	cervical	tiroidă, paratiroidă	organe respiratorii, gât, nas, urechi, vertebra la șaptea cervicală
C6- chakra Ochiului al Treilea	hipotalamic	pituitară	creierul mijlociu, ochi, față
C7- chakra Coroanei	cortex cerebral	pineaal	cortex, sistemul nervos central, restul corpului

De exemplu, dacă este vorba de o hipertensiune, va fi utilizată chakra inimii, iar dacă există o disfuncție a stomacului, va fi utilizată chakra plexului solar.

Să ilustrăm acum, printr-un exemplu, întreg conceptul de chakre. Dacă un pacient are un ulcer la stomac, prima cauză a bolii este lipsa de energie din zona stomacului, datorită „reacției la stres” a pacientului, care s-a reflectat în sistemul nervos simpatic, încordând mușchii stomacului și reducându-le energia vitală. Această boală se vindecă direcționând Energie Universală spre C3 – chakra plexului solar. Pentru a face asta, terapeutul pune vârful degetelor sale sau palma, pe chakra plexului solar și se concentrează acolo, cu intenția de a direcționa fluxul de energie din Câmpul de Energie Universală, spre C3 (mâna poate fi pusă direct pe partea din față a corpului, pe stomac, în loc de chakră). Energia Universală care ajunge la C3, curge direct spre sistemul nervos simpatic (în acest caz, spre plexul solar) și îi reduce activitatea. Energia ajunge și la mușchii stomacului, le crește vibrațiile și relaxarea și energia vitală și vibrațiile stomacului încep să crească. Energia de la C3 merge la stomac și la glandele suprarenale, astfel că stomacul este ajutat să se vindecă, iar glandele suprarenale să secrete hormoni. Când sursa ulcerului (tensiunea în stomac) este eliberată, boala se vindecă, iar energia suplimentară direcționată spre stomac ajută la restabilirea sa rapidă, pacientul făcându-se bine.

Constatăm că pentru orice boală este o idee bună să direcționăm energie suplimentară spre C3 și C6 și în mod suplimentar spre chakra asociată cu boala specifică, căci orice boală, indiferent de forma sa, dezvoltă „reacția la stres” la sursa sa și apoi epuizează glandele pituitare și suprarenale, din cauza hiperactivității ACTH, adrenalinei și cortizolului. Energia direcționată spre C3 ajută glandele suprarenale să se refacă, în timp ce energia direcționată spre C6 reface glanda pituitară. Uneori, glanda pituitară este descrisă ca fiind „glanda destinului”, din cauza importanței sale în dezvoltare. Ea exercită un control important asupra sistemului hormonal – în special tiroida, glandele suprarenale, și sexuale (cu fiecare boală, aproape toate glandele sunt afectate datorită „reacției la stres”) și ele se refac natural odată cu descărcarea tensiunii asociate cu zona bolnavă; energia suplimentară direcționată fiecărei glande, o va ajuta să se refacă astfel mult mai repede).

Indiferent de disfuncție, C4 ar trebui să primească Energie Universală, din cauza legăturii sale cu timusul, care reglează sistemul imunitar. Așa cum am văzut anterior, „reacția la stres” slăbește sistemul imunitar, corpul devenind vulnerabil la boală, de aceea timusul are nevoie de energie suplimentară, pentru a menține sistemul imunitar activ – această energie va ajuta corpul să se refacă după boală (Observație: cele mai multe boli autoimunitare sunt asociate cu timusul).

21. Când sunt folosite chakrele ?

Fiecare punct din corp este o chakră, așa cum a fost definit mai înainte. Chakrele sunt folosite ori de câte ori se utilizează Tehnica cu Energie Universală. Terapeutul poate dirija de la distanță Energia Universală, de la Câmpul de Energie Universală înconjurător, către orice punct al corpului sau din interiorul acestuia (către zona bolnavă), cu puterea gândului (sau a conștiinței). În acest caz, nu este nevoie să fie utilizate cele șapte chakre majore, însă acest lucru necesită un nivel avansat al concentrării sau vizualizarea ori simțirea organului intern afectat al pacientului, ceea ce nu este foarte simplu pentru un terapeut începător. (Observați că Energia Universală

este întotdeauna accesată de la distanță și nelocalizat – în afara spațiului – indiferent de tipul tratamentului, local sau de la distanță.)

Pentru a crește eficiența și succesul vindecării, în timpul tratamentului local sunt folosite cel mai adesea, cele șapte chakre majore. Terapeutul pune mâinile sale pe chakrele majore, corespunzătoare problemelor pacientului și direcționează Energie Universală, prin focalizare voită. Energia primită de către corp bolnav, prin chakre, va reduce hiperactivitatea nervilor simpatici ce țin mușchii organelor tensionați, crescând vibrațiile (energia vitală) mușchilor organelor interne, tensionați mai înainte. Cele două efecte ajută la îndepărtarea tensiunii existente și la regăsirea vitalității și sănătății, tratându-se astfel atât cauza cât și simptomele. În timpul tratamentului local, dacă este necesar, mâinile pot fi plasate și pe alte părți ale corpului, ca un supliment al chakrelor, întârind astfel efectul tratamentului. Dacă boala implică membrele sau dureri în mușchii scheletului – cum ar fi mușchii spatelui – atunci sursa bolii este foarte probabil să fie tensiunea din mușchii striati, care au fost contractați de către sistemul nervos somatic (voluntar). În acest caz tratamentul poate fi realizat prin chakrele majore, la fel de bine ca și local, asupra zonelor afectate.

Cele șapte chakre majore pot fi utilizate și în timpul tratamentului la distanță, dacă locul exact al organului bolnav nu poate fi vizualizat sau simțit, pentru a dirija spre el fluxul de Energie Universală. În acest caz, terapeutul vizualizează sau simte chakrele majore, corespunzătoare bolii pacientului și direcționează Energie Universală, la distanță, cu ajutorul atenției focalizate.

Deși energia Universală este accesată nelocalizat (în afara spațiului), de această dată ea este dirijată să curgă în spațiu (localizat), de la chakră la măduva spinării și de aici către sistemul nervos asociat mușchiiului, organului sau glandei. Astfel devine clar acum de ce direcționarea energiei către chakrele majore este o cale mai eficientă decât dirijarea către regiunea respectivă din interiorul corpului, pentru că nu numai organele și mușchii săi primesc energie vitală, dar și sistemul nervos simpatic și glandele asociate.

În concluzie, observăm că fiecare punct din corp fiind o chakră, primește Energie Universală de la Câmpul de Energie Universală înconjurător, în mod direct, spontan și continuu, fără a fi nevoie de ajutorul unei intervenții conștiente sau fără ajutorul chakrelor majore. În timpul tratamentului cu Energie Universală, nivelul energiei primite de corp este mult mai mare și mai intens decât în mod natural. Acest lucru este necesar deoarece fluxul spontan de Energie Universală nu mai este suficient pentru a menține energia vitală a organelor la nivelul cerut de funcționarea lor sănătoasă, pentru că energia vitală este folosită în scopul reducerii tensiunilor.

22. De ce, în general, chakrele sunt închise și cum pot fi ele deschise ?

O chakră majoră se spune că este „închisă” dacă există o tensiune suplimentară, localizată pe traseul fiziologic dintre chakră și organul corespunzător bolnav. În timpul Tratamentului cu Energie Universală, aceasta este dirijată către chakre și de aici este de așteptat ca energia să întâlnească organul bolnav, pentru a îndepărta tensiunea asociată, din mușchii acestuia. Totuși, dacă există o tensiune suplimentară în corp, localizată între chakre și organul asociat, atunci pentru început trebuie să fie eliminată această tensiune, căci altfel energia vitală nu va mai întâlni organul și va fi consumată de tensiunea intermediară, localizată pe acest traseu. Deschiderea chakrelor se referă la îndepărtarea tensiunilor intermediare din corp, aflate între chakre și organele și glandele asociate. Aceasta este obținută dirijând Energia Universală, la început către chakre, un anumit timp, îndepărtându-se întâi tensiunea intermediară, înainte ca orice altă energie să fie dirijată către organul afectat și astfel se îndepărtează tensiunea primară.

„Deschiderea chakrelor” este o cale preliminară a tratamentului energetic, care ne asigură că traseul de la chakră majoră către organul bolnav este liber de obstacole (tensiuni), astfel organul, mușchii săi și glandele pot eventual beneficia de toată energia vitală primită de această chakră. Totuși, deschiderea unei anumite chakre nu are ca singur scop îndepărtarea unui obstacol aflat între chakră și organe, ea vindecă și acea parte a corpului aflată pe traseul dintre chakră și organ sau glandă, îndepărtând din acel loc tensiunea.

Se spune despre o chakră că este „închisă” – anterior tratamentului cu Energie Universală – pentru că este de așteptat să existe diferite nivele de tensiune în unele părți ale corpului. Unii oameni își interiorizează emoțiile, mai ales în zona stomacului (plexul solar) și acolo vor exista tensiuni la nivele ridicate, dar nu înseamnă că nu pot exista tensiuni și în alte părți, precum în alte organe și părți ale corpului, inclusiv sate, coloană vertebrală, piept, organe sexuale etc. Prin urmare, tratamentul cu Energie Universală poate fi la fel de bine folosit chiar și când nu există aparent nici o boală în corp, pentru a elibera tensiunile acumulate, iar bolile nu vor mai apărea. Acesta este medicina preventivă.

23. Odată ce chakrele sunt deschise, se pot închide ele din nou ?

Eliberarea tensiunii de pe traseul dintre organele corpului, ca un rezultat al deschiderii chakrelor, nu garantează niciodată că aceste locuri vor fi întotdeauna libere de tensiune. După deschiderea chakrelor, dacă persoana continuă să reacționeze la perturbațiile exterioare, cu emoții negative prelungite și își păstrează emoțiile într-un astfel de mod încă nu poate să le elibereze, atunci condiționarea dintre emoțiile interne existente și tensiunile asociate în corp continuă și vor crea și mai multă tensiune, deci nu numai că chakrele se pot închide, dar și organul vindecat se poate îmbolnăvi din nou. Ca parte a medicinei alternative, este necesară atât folosirea Tehnicii Energiei Universale, dar se impune și/sau existența unei baze spirituale, ce va preveni implicarea emoțională a individului, astfel încât tensiunea se va produce mai rar sau deloc.

24. Poate o persoană să se vindece singură sau este întotdeauna necesar un terapeut ?

Un terapeut extern nu este neapărat necesar, dar este fi de preferat. Pacientul poate fi întotdeauna propriul său vindecător, totuși la un moment dat, dacă pacientului îi lipsește puterea și condiția de a focaliza și dirija Energia Universală, atunci un terapeut extern poate face această treabă în timp ce pacientul se relaxează. Dacă pacientul nu suferă de o oboseală extremă, el poate folosi atunci singur tratamentul cu Energie Universală, atunci când nu are la dispoziție un terapeut.

Concentrarea pe direcționarea Energiei Universale (cu alte cuvinte, a fi un terapeut) pentru altcineva, conduce la pierderea unei anumite energii vitale a terapeutului, din cauza efortului implicat în concentrare, dar aceasta nu este semnificativă și nu conduce la o stare critică decât atunci când Energia Universală recepționată spontan de terapeut nu este suficientă. Prea multă terapie asupra altora poate epuiza terapeutul, dacă el nu se reîncarcă din când în când, însă el poate utiliza respirația abdominală în timpul ședinței de tratament, reîmprospătându-și astfel energia vitală proprie, consumată în timpul concentrării atenției. Când un terapeut vindecă un pacient cu Energie Universală, aceasta nu vine de la terapeut, ci din Câmpul de Energie Universală, înconjurător, atât timp cât terapeutul nu gândește altfel. Prin urmare, în condiții normale, energia vitală pe care o poate pierde în timpul ședinței de tratament se datorează numai efortului de concentrare, iar pierderea poate fi redusă printr-o stare de liniște (creștință), ce trebuie să însoțească concentrarea.

Dacă pacientul este propriul său terapeut, atunci poate folosi tratamentul local asupra lui însuși sau tratamentul la distanță – în acest caz „la distanță” înseamnă puterea gândului, concentrarea, mai degrabă decât atingerea. Dacă el utilizează tratamentul local în completare, punctele de pe partea din față a corpului, ce corespund chakrelor majore dorsale, trebuie să fie localizate, pentru ca eficiența să fie sporită. Măinile servesc numai ca ajutoare, în focalizarea asupra zonelor bolnave, iar în ambele cazuri (local sau la distanță), pacientul va direcționa nivelul intens al Energiei Universale, prin folosirea concentrării, de la Câmpul de Energie Universală, subtil, spre zona afectată.

25. Ce semnifică vibrațiile și senzațiile simțite în corp în timpul tratamentului cu Energie Universală ?

Tu simți Adevărata Ta Ființă. Tu ești un Câmp Universal, individualizat și intensificat, care vibrează constant și aceste vibrații sunt ceea ce ești tu în realitate și ceea ce tu simți. În plus, nivelele intense de Energie Universală ce vin spre corpul tău din Câmpul Universal înconjurător, în timpul tratamentului vor crește vibrațiile tale și chiar, sensibilizarea senzațiilor și vibrațiilor tale interioare va crește.

Corpul tău pare solid numai simțurilor tale. În realitate, înainte de toate, tu ești corp energetic – un câmp oscilant individual – parte intimă a Câmpului de Energie Universală. Tu, ca un câmp individual, nu ești numai o parte a uriașului Câmp Universal, tu ești de asemenea conectat cu El și cu fiecare parte a Lui, în plus, tu ești chiar unul și același lucru cu Câmpul Universal din Hiperspațiu – așa cum vom vedea mai departe. Tot ce există este Sursa și Tu aparți ca fiind o parte a acesteia, dar în esență Tu ești Acela. Este cu adevărat minunat să cunoști și să

înțelege unicitatea Adevăratei Ființe – cum Ea vibrează și pulsează cu energie oscilantă – ca o stea strălucitoare în Univers.

Observăm că „rotația chakrelor” este un concept folosit pentru a descrie sentimentul vibrațiilor și senzațiilor în zona chakrelor majore.

26. Poate tratamentul cu Energie Universală să încetinească procesul de îmbătrânire ?

Îmbătrânirea este un proces al organismelor vii, ce se produce datorită unei pierderi gradate și continue a nivelului energiei vitale, la nivel celular, pe parcursul ciclului vieții. Un factor, precum „reacția la stres” accelerează îmbătrânirea, deoarece în acest caz energia vitală este mult mai rapid epuizată, decât în mod normal. Pe de altă parte, din cauză că tratamentul cu Energie Universală implică un flux cu nivele foarte ridicate de Energie Universală, sub forma energiei vitale a corpului, o astfel de energie va învinge procesul de îmbătrânire cât de mult este posibil, însă nu-l va putea opri complet, datorită „principiului entropiei”, aflat la baza îmbătrânirii.

Comentariu științific

„Entropia” este un principiu în fizică, care privește în special, ramura numită Termodinamică. „Entropia” este o măsură a gradului de dezordine, într-o substanță sau într-un sistem. Principiul al doilea al termodinamicii enunță : „Entropia unui sistem va crește întotdeauna”. Aceasta înseamnă că deși energia se conservă întotdeauna în timp, un sistem își va disipa energia sub formă de căldură și astfel va pierde o parte din ea în mediu. Când sistemul are mai puțină energie, el devine mai puțin organizat, deci mai puțin ordinar și astfel entropia sa a crescut. Astfel are loc un proces ireversibil, pentru că o pierdere de căldură corespunde unei pierderi de energie, ce niciodată nu va putea fi reînaltă într-un lucru organizat.

În cazul corpului uman avem de a face cu un înalt nivel de organizare și ordonare, atât la nivel celular, cât și subcelular. Constituenții microscopici ai celulelor sunt astfel organizați încât interacțiile chimice în interiorul celulelor și între celule se desfășoară corespunzător, pentru funcționarea vitală a întregului organism. O astfel de organizare este realizată cu ajutorul unei părți a energiei vitale ce corespunde codului genetic al corpului. Când celulele corpului, de-lungul anilor, pierd din energia lor, ele devin în mod gradat mai puțin organizate și ordonate, ceea ce reprezintă însuși procesul de îmbătrânire. După moarte, o astfel de dezordine se accelerează mai mult ca oricând, conducând la dezintegrarea și decăderea corpului.

Chiar dacă fluxurile intense de Energie Universală, direcționate către corp, vor crește energia vitală, ele nu vor sa creștea entropiei (creșterea dezordinii) corpului. Aceasta din cauză că Energia Universală subtilă intrată poate folosi ca energie vitală în interacțiile chimice din interiorul celulelor și între celule, prin aceasta încetinind procesul de îmbătrânire, însă ea nu poate ține sistemul ordonat (fără îmbătrânire) pe veșnicie, din cauza pierderii căldurii. Energia vitală implicată în organizarea corpului este asociată numai cu codul genetic adus la naștere de către Câmpul Jos – LF și care nu poate fi reîmprospătat prin fluxul de energie externă.

27. Care sunt alte tehnici de lucru cu energie ?

Energia Universală este principală energie din Univers. Toate celelalte energii, cum ar fi energia electromagnetică, energia atomică, energia vitală în corp sau altele, sunt diferite forme doar ale Ei. Tehnica tratamentului cu Energie Universală, descrisă mai înainte, face apel la Energia Universală, în mod explicit (direct). Există și alte tehnici ce folosesc Energia Universală, implicit, dar toate acestea au ceva în comun: ele folosesc diferite nivele ale Energiei Universale, împreună cu o combinație de respirații și mișcări.

Să numim câteva: Qi Quong, T'ai Chi, Reiki, Acupunctura, Yoga, Exercițiile de respirație, Terapia prin masaj, Terapia cranio-sacrală, Tehnica Alexander, Refacerea, Meditația etc. sunt abordări aparent deosebite, care folosesc Energia Universală în diferite aspecte. Toate pot fi folosite pentru propria sănătate și oricare dintre ele poate fi un complement al tehnicii Energiei Universale (lucrul cu chakrele). În mod deosebit, Qi Qong și Acupunctura sunt considerate în China, ca fiind o necesitate pentru sănătate.

Toate aceste tehnici au ca scop să îndepărteze aceeași tensiune nocivă, din diferitele părți ale corpului sau să prevină ca aceasta să apară. Tensiunea cauzată de stres este sursa comună a tuturor bolilor, astfel că toate aceste tratamente energetice se străduie să îndepărteze sursa, mai degrabă decât să lupte cu simptomele. Ele îndepărtează sau previn tensiunea folosind mișcarea și respirația adâncă, ca două puterice unice. Mișcarea blândă a corpului, combinată cu o respirație corectă, poate îndepărta tensiunea nu numai din mușchii exteriori, voluntari, dar și din cei interni ai organelor, aceasta conducând la o creștere a energiei vitale, pentru refacerea din boală sau poate menține corpul liber de tensiuni, susținându-i astfel sănătatea.

Așa cum am menționat anterior, tensiunea corespunde imobilității și vibrațiilor mai joase, în corp (deci mai puțină energie vitală). Când mișcarea sau mobilitatea sunt combinate cu respirația, ele pot îndepărta tensiunea, prin creșterea vibrațiilor corpului, astfel încât înțepenirea (nemiscarea, monotonia, plictiseala, stagnarea) pot fi înlocuite cu relaxarea și capacitatea naturală de a fi din nou viu. Forța vieții (energia vitală) este o forță întodeauna în mișcare, ea se mișcă pentru a da posibilitate corpului să funcționeze. Tensiunea este precum un virus, ea consumă forța vitală și trage corpul către nemiscare, cu energie vitală puțină și vibrații scăzute. Deci, mișcarea și respirația revitalizează corpul, crescându-i vibrațiile și energia, eliberază „dusmanul”, care este tensiunea și astfel corpul trăiește din nou, dansând iar cu bucurie, precum o stea strălucitoare, ce vibrează și pulsează pe cer.

Cititorul trebuie să observe că numai simpla mișcare, precum întinderea și exercițiile, pot ajuta la eliminarea tensiunii și prevenirea acumulării ei, prevenind astfel bolile.

28. Care este importanța respirației ?

Respirația, în mod special respirația abdominală adâncă, este foarte importantă și trebuie să însoțească orice lucru cu energie, inclusiv Tehnica Energiei Universale, mai mult trebuie să fie un mod de viață, cu alte cuvinte, un obicei continuu și permanent.

Când noi ne naștem, realizăm prima respirație adâncă și din plin. Din nefericire, de-a lungul anilor, cei mai mulți dintre noi uităm de acest potențial intrinsec și îl înlocuim cu respirația inconștientă, superficială. Respirația superficială este un obicei condiționat, care are originea în reținerea respirației pe durata stresului. Corpul se tensionează și reține o cantitate mică de aer, ce umple doar partea de sus a plămânilor. La un moment dat când aceasta se întâmplă foarte des, respirația superficială devine un obicei și chiar un mod de epuizare. Respirația superficială este determinată de „reacția la stres” și întărește tensiunea în corp, iar o astfel de tensiune constantă în timp întărește respirația superficială și astfel se creează un cerc vicios, ce poate fi foarte periculos pentru corp, dacă este pe o durată mare de timp. El va continua puțin câte puțin să epuizeze energia vitală și va lipsi plămâni de maximum de oxigen posibil.

Punând o mână chiar mai jos de cutia toracică (deasupra stomacului, în jurul părții frontale a chakrei plexului solar) și inspirând adânc, observăm mișcarea în mâna noastră. Se mișcă ea înspre interior sau spre afară? Se mișcă cumva? Dacă ai respirat corect, mâna s-a mișcat vizibil înspre exterior. Respirând corect, diaphragma (mușchul ce separă cavitatea toracică de cea abdominală) se mișcă încet, în jos, pentru a crea vid în cavitatea plămânilor. Ca rezultat al acestei mișcări descendente, abdomenul este forțat înainte. Dacă ne imaginăm că plămâni sunt împărțiți în trei părți, respirația adâncă începe cu mișcarea în jos a diaphragmei și umplerea cu aer a părții celei mai de jos a plămânilor, apoi partea din mijloc și pieptul se umflă, iar în sfârșit, se umple cu aer partea de sus a plămânilor. Atunci când persoana expiră, ea expiră complet și în întregime, aceasta se numește respirație abdominală sau respirație diafragmatică și înlocuiește obiceiul de a respira distructiv și îngust. Respirația abdominală nu înseamnă respirația aerului în abdomen sau stomac, ea înseamnă umplerea părților celor mai joase ale plămânilor complet și în întregime – suplimentar față de părțile de sus, astfel încât nu numai pieptul, ci și mușchii abdominali, se ridică și se mișcă în timpul respirației și coboară la loc, când respirația se termină, precum un balon.

Respirația abdominală poate fi întărită conștient, în clipa în care ne observăm vechea respirație superficială, până când aceasta devine o obișnuință subconștientă. Ea este foarte importantă, căci previne dezvoltarea tensiunilor atunci când persoana face față perturbației, permite corpului să se miște mai mult (nu numai partea superioară a pieptului, ci și partea întregul piept și de cele mai multe ori și abdomenul), minimizând astfel rigiditatea și nemiscarea, prevenind producerea „reacției la stres” și ajutând corpul să fie activ.

Un alt factor important este acela că, respirația abdominală adâncă după sine vitalitatea în zona chakrei C3, care este chakra plexului solar. Așa cum am văzut înainte, C3 – chakra plexului solar, conduce zona ce guvernează stomacul, ficatul, pancreasul și glandele suprarenale, care sunt hotărâtoare în timpul „reacției la stres”. Stomacul, în mod obișnuit, este asociat cu emoțiile, din cauză că cei mai mulți oameni tensionează această zonă în timpul

„reacției la stres” și al respirației căci la cei mai mulți oameni această zonă este sub tensiune în timpul „reacției la stres”, utilizând respirația superficială, interiorizând emoțiile negative în această zonă – și astfel, ulcercele, deranjamentele digestive și problemele intestinale devin inevitabile. Respirația abdominală face ca plexul solar să conserve energia vitală a corpului, așa că sănătatea este păstrată și ea ajută corpul să folosească mai mult oxigen decât în cazul respirației superficiale, contribuind la claritatea minții, iar în timpul perturbațiilor, aceea parte a corpului va fi mai puțin tensionată.

Când respirația abdominală devine un obicei, ea va ajuta persoana, nu numai să nu creze că mai multă tensiune, dar va ajuta și la eliberarea vechilor tensiuni. Trebuie să ne reamintim întodeauna că tensiunea internă este cauzată de sistemul nervos, contractând și rigidizând mușchii interni și externi ai corpului. Respirația abdominală profundă nu permite să se întâmple aceasta, căci întărește continuu mișcarea mușchilor, iar aportul suplimentar de oxigen contribuie la sporirea energiei vitale a corpului, în mod considerabil. Mai mult, respirația abdominală profundă ajută să degajeze și se degajeze efectele tensiunii, printr-un oftat ușor.

Când o persoană folosește tratamentul cu Tehnica Energiei Universale (lucrul cu chakrele) pe un pacient sau pe sine, persoana trebuie să se asigure întodeauna că folosește respirația abdominală. Este preferabil ca respirația abdominală să fie un mod de respirație permanent, dar este și o cerință definitorie în timpul transferului cu Energie Universală, din cauza nevoii de energie vitală a corpului și a necesității eliberării tensiunii. Un terapeut trebuie să-i sugereze pacientului să folosească respirația abdominală în timpul terapiei cu Energie Universală. Deci, Tehnica Energiei Universale poate fi combinată cu respirația abdominală, pentru a obține rezultate puterice în vindecare, restabilire sau în prevenirea bolilor.

Atât timp cât terapeutul își focalizează atenția asupra direcționării Energiei Universale către zona bolnavă, pacientul trebuie să fie într-o stare de receptivitate și să-și îndrepte întreaga sa atenție conștient, spre aceeași zonă, în timp ce realizează respirația abdominală. Simțind senzațiile și vibrațiile în zona afectată sau cel puțin conștientizând o senzație în interiorul corpului (ca și în „biofeedback”), se va accelera relaxarea mușchilor interni, precum și eliberarea tensiunilor.

Autourul dorește să sugereze și faptul că este bine să se folosească tehnica respirației, care utilizează mai multe combinații de respirații și cea mai subtilă Energie Universală (sau o numim respirația Energiei Universale). Respirând profund, folosim abdomenul și pieptul, iar în timp ce respirăm vizualizăm razele Câmpului de Energie Universală, înconjurător, intrând în interiorul corpului nostru ca raze de lumină și hrănindu-ne corpul nostru cu Energie Universală. Când expirăm iar și complet, simțim corpul relaxându-se, simțim senzații în interior. La fiecare respirație simțim energia curgând în interior, în fiecare celulă a corpului, iar la fiecare expirație simțim corpul relaxându-se. Acum nu respirăm oxigen cu plămâni ci Energie Universală cu întregul nostru corp. Imaginați-vă efectele acestei respirații. Voi direcționați conștient și intenționat nivele intense ale Energiei Universale din Câmpul de Energie Universală, înconjurător, subtil și peste tot răspândit, către corpul vostru, iar în același timp permiteți corpului vostru să se miște împotriva oricărei tensiuni și să primească mai mult oxigen. Efectele acestui fapt pot fi fenomenale. Se poate spune că este o autovindecare sau o prevenire a bolilor. Toate tensiunile vor fi eliberate și corpul se va umple cu energie vitală. După un timp veți începe să simțiți sensul vibrațiilor dezvoltându-se în corpul vostru și îl veți simți pulsând, plin de forță vitală, relaxat, liber de tensiune și de orice boală.

Această tehnică poate fi folosită pentru întreg corpul sau pentru o zonă locală. Dacă este vorba de o zonă locală, atunci tu vei respira prin ea, ceea ce înseamnă că vei respira profund cu plămâni, în timp ce vizualizezi și focalizezi Energia Universală îndreptându-se spre partea respectivă a corpului – în timpul inspirației simți vibrațiile interioare, iar în timpul expirației – relaxarea. Zona afectată sau dureroasă, va respira energie vitală, în timp ce plămâni tăi vor respira oxigen; în acest fel vei putea elimina aproape orice tensiune și vei începe să-ți vindeci boala și să îndepărtezi durerea.

Este bine să se dezvolte o anumită stare de conștiință în corp – să simți dacă ești tensionat în vreo parte a corpului, în timpul lucrului, al șederii sau chiar al vorbirii. Dacă simți așa ceva, cel mai bun mod să scapi de această stare este să respiri, folosind metoda prezentată anterior, relaxându-te și tensiunea nu se va transforma într-o tensiune cronică, producătoare de boală.

Dacă continui să exersezi respirația Energiei Universale în fiecare zi, poți să sporești starea de conștientizare la un astfel de nivel încât respirația abdominală nu va deveni numai automată, ci vei profita de nivelele ridicate ale Energiei Universale, ce sunt direcționate către corpul tău în mod continuu – chiar și fără prea multă concentrare. Aceasta se întâmplă deoarece conectarea ta intimă cu Câmpul de Energie Universală ce te înconjoară va deveni un reflex, ajutându-ți conștiința să atragă din ea și ce mai multă energie, în fiecare zi. Tu și corpul tău – ca un câmp individual – ești în mod intim conectați și înțepetrându-te cu Câmpul de Energie Universală. Darul numit conștiință, pe care îl ai, îți dă toate privilegiile să beneficiezi de Câmpul Universal și să accesezi atât de multă Energie Universală, câtă ai nevoie.

29. Putem noi preveni „reacția la stres”, tensiunea și altfel de forme ale bolii?

Pentru a răspunde la această întrebare, să rezumăm ce determină o boală în corp. Dacă o persoană este supusă unei perturbății, într-o așa manieră că ea reacționează la aceasta printr-o stare de excitare și cu emoții negative, dacă ea nu poate lucra eficient cu emoțiile, atunci va fi împinsă în reacția „luptă sau fugi”, ce conduce la apariția „reacției la stres”. Ca un rezultat, excitația și tensiunea asociată în diverse părți ale corpului continuă, în timp ce tensiunea este aproape permanent condiționată de păstrarea emoțiilor. Când această stare este acută sau devine cronică (prelungită), atunci în acea parte a corpului se menține tensiunea, iar tensiunea va epuiza energia vitală, căci nu există o energie suficientă în acea parte a corpului ca aceasta să funcționeze într-un mod sănătos. Tensiunea este creată de sistemul nervos involuntar (vegetativ și în special simpatic), care contractă mușchii organelor interne sau unor somatite – adică voluntar, de sistemul nervos care tensionează mușchii scheletului.

În lumina acestor cunoștințe, noi vedem că întregul proces începe atunci când persoana face față perturbățiilor și astfel se ajunge la boală, printr-un proces în lanț, cu multe legături intermediare. Este bine să ne propunem să rupem lanțul într-un punct, pentru a preveni rezultatul final, care este producerea bolii.

Să începem cu legătura cea mai exterioară și să mergem, înapoi... Legătura cea mai de dinafară (exterioară), care lucrează și tratează simptomele, mai mult decât cauza principală, se află, din nefericire, în zona medicinei tradiționale. Nu se poate aduce vindecarea atât timp cât scopul tratamentului este doar boala individuală. Dacă nu se recunoaște existența unei cauze comune – „reacția la stres” – simptomele (bolile) sunt înlocuite una cu alta.

Să ne uităm la nivelul sistemului nervos și să vedem ce putem face acolo. Noi știm că hiperactivitatea sistemului nervos involuntar contractă și tensionează mușchii organelor. Nu cu mulți ani înainte, se credea că sistemul involuntar nu putea fi controlat de gândul conștient, dar este important să înțelegem că aceasta asta nu este chiar așa. Cu ajutorul „biofeedback”-ului și a imaginilor mentale (precum meditația sau yoga), controlul conștient poate fi realizat în afara sistemului nervos involuntar. Acesta poate fi folosit în controlul efectiv al „reacției la stres”, pentru că o tensiune poate fi eliberată prin reducerea activității sistemului nervos sau poate fi chiar evitată total. Prin instruire, se poate învăța cum pot fi conduse funcțiile interne ale corpului.

Acum în loc să ne îndreptăm atenția spre energia vitală a corpului și să vedem dacă putem face și acolo ceva. Tensiunea folosește energia și reduce imunitatea, deci corpul are nevoie de mai multă energie vitală pentru a se restabili. Noi știm că nevoia sa de energie poate fi satisfăcută de Energia Universală, care va elibera tensiunea ridicând vibrațiile și coborând activitatea sistemului nervos și va învinge și simptomele (bolile). Tehnica Tratatului Energiei Universale este cea mai eficientă metodă ce aduce vindecarea bolilor, dacă persoana nu persistă în a menține emoțiile negative ce pot crea și mai multă tensiune. Tehnica Energiei Universale poate deveni mai puternică prin utilizarea respirații abdominale discutate anterior, pentru că o astfel de respirație va contribui la anihilarea efectelor tensiunilor sistemului nervos involuntar. Combinate amândouă, pot fi folosite ca medicină preventivă.

Acum să ne întoarcem direct la sursă și să vedem dacă putem preveni total „reacția la stres”, analizând reacția comportamentală, care în mod normal conduce la „reacția la stres”. Știm că reacția emoțională a persoanei, împreună cu tensionarea corpului creează „reacția la stres”, iar nu perturbarea însăși. Neavând control asupra perturbățiilor exterioare, noi trebuie să vedem dacă suntem capabili să ne controlăm reacțiile și tensiunile. Am văzut că tensiunea involuntară a mușchilor este subconștientă, dar ea poate fi transformată în conștientă prin „biofeedback” – ceea ce este un lucru pozitiv. Pe de altă parte, noi trebuie să înțelegem că o parte din controlul nostru voluntar asupra mușchilor noștri se poate realiza subconștient, din cauza condiționărilor noastre din trecut. Aici este important să conștientizăm o astfel de condiționare, căci ea poate fi eliminată prin recondiționarea conștientă.

Ultima întrebare este: avem noi control asupra emoțiilor noastre, astfel încât dacă reacționăm cu emoții negative să nu ni le menținem active pentru mult timp? Când emoțiile negative nu sunt prelungite, nu vom avea tensiune prelungită și astfel corpul nostru nu va fi într-o continuă stare de excitație. Răspunsul este afirmativ, dar el poate veni numai cu înțelegerea completă și de nezdruccinată a Adevărului, despre noi și despre Univers. Aceasta este baza spirituală de care avem nevoie, fiind subiectul ce urmează. Numai cel ce deține o astfel de înțelegere spirituală și nu se implică emoțional, în mod continuu și prelungit, va accepta „ceea ce este” și nu va suferi.

30. Bazele spiritualității

„Tot ce există este Sursa sau Dumnezeu și nu este nimic altceva decât Sursa”, „Sursa este Una singură”. Când aceste afirmații sunt înțelese perfect, nu au mai rămas întrebări în minte. Dar pe cât de simplu sună, înțelesul și explicațiile lor sunt profunde și nefamilare celor mai mulți dintre noi.

Când privim în jurul nostru, vedem diversitate, multitudine. Pare că întreg Universul este format dintr-un număr infinit de entități, obiecte, toate cu o substanță și aparență diferită. Nu vedem nici o existență identică cu alta, sunt întotdeauna diferențe – uneori foarte subtile. Orică entitate este unic și distinct față de altceva (nici două amprente nu sunt la fel). Totul – aproape întreaga materie – pare foarte solid. Noi vedem granițe, observăm separația. Există un sens al lui „Eu” sau „Eu am un corp” – corpul meu, care pare să fie separat de alte corpuri și de restul Universului. Există sensul existenței „subiectului”, în timp ce orice altceva pare a fi „obiect”. Există senzația „creatorului” – precum „Eu fac asta, Eu am făcut asta sau Tu ai făcut...”, care întărește sentimentul că fiecare dintre noi este o entitate autonomă (independentă), ce poate face lucruri independente față de rest sau față de Univers. Avem senzația că deținem controlul asupra emoțiilor sau a acțiunilor noastre, simțim că avem „liberul arbitru”.

Dacă asta este chiar adevărat, atunci de ce originalul nostru pretinde: „Tot ce există este o singură Sursă sau Dumnezeu și nu există altceva decât Sursa”? Pare a fi ilogie sau doar o teorie intelectuală, inventată pentru confortul căutătorilor spirituali. Cum poate să existe numai Sursa și apoi în același timp, cum putem avea toate aceste diversități și separarea pe care o observăm? Afirmația noastră originală pare să contrazică faptele evidente și experiențele noastre clasice, deoarece noi nu spunem că orice lucru provine din aceeași Sursă, ci noi spunem „orice lucru este Sursa”. Este o afirmație foarte puternică, în contradicție aparentă cu experiențele noastre zilnice, referitoare la Adevăr.

În cele ce vor urma, vom vedea că afirmația, „Totul este Sursa Unică sau Dumnezeu” este de fapt foarte compatibilă cu toate experiențele noastre. Nu numai atât, noi vom descoperi că acesta este Adevărul fundamental. Vom afla că tot ce am vorbit până acum despre Adevăr, este numai un adevăr relativ, dar este chiar 100% în concordanță cu acest Adevăr unic – „Totul este Sursa”. Voi vom putea înțelege că toate acțiunile despre care spunem că sunt acțiunile noastre sunt de fapt acțiunile Sursei Unice și toate acestea le vom putea dovedi prin folosirea unor noi și senzaționale descoperiri din Fizica Modernă, ce sunt prezentate în ultimul „comentariu științific”. În continuare vom revela și conceptul a ceea ce este Sursa.

Să descrim acum pas cu pas, cum Sursa Unică poate să apară în diverse manifestări, deci cum Unitatea și Simplitatea pot conduce la o astfel de Complexitate.

Sursa (Absolutul, Dumnezeu sau Adevărul) este într-o continuă Mișcare. Ea vibrează în mod asemănător unor expansiuni și contracții continue și vibrațiile Ei sunt constituite dintr-un spectru larg, de la jos la înalt, ca și diferitele mărimi (înălțimi) ale valurilor pe suprafața unică a oceanului. Universul este aceasta „Sursă în Mișcare” și nimic altceva, pur și simplu este Sursa vibrând cu frecvențe diferite. Fiecare lucru din jurul nostru este o vibrație (frecvență) diferită a aceleiași Surse, iar orice lucru pare diferit numai din cauza diferitelor vibrații ale Sursei se prezintă diferit celor cinci simțuri sau conștiinței noastre. Cele mai multe lucruri ne apar foarte solide deoarece anumite vibrații creează forțe electromagnetice ce dau falsa senzație de soliditate. Întrucât conștiința noastră este limitată, ea nu poate vedea Adevărul, ci vede Adevărul numai așa cum îi apare ei, însă aparența nu este întreaga Realitate, ci este numai o aparență a Realității. Conștiința nu este conștientă de acest lucru, ia aparența ca Adevăr Unic și creează o iluzie. Înțelegerea și experiența noastră privitoare la Univers și la Adevăr este din nefericire bazată pe iluzia creată de simțurile noastre (sau conștiință).

Să ne imaginăm Sursa precum un mare Ocean. Oceanul este în mișcare și când se mișcă formează valuri. Valurile sale urcă și coboară la diferite înălțimi – semănător cu vibrațiile Sursei. Când cineva privește la ocean din afară, el vede numai o suprafață limitată. În fiecare moment, fiecare val îi pare foarte solid și el vede valuri distincte, ca și cum fiecare val este ceva diferit, cu o formă unică. Să presupunem – de dragul argumentației – că el nu a mai văzut niciodată apa sau oceanul și nu poate observa totalitatea și integralitatea oceanului și faptul că totul este apă. El vede valuri distincte, foarte diferite și separate unul de altul și va gândi că fiecare val acțiunează și se mișcă independent. Nu va înțelege că oceanul este cel care se mișcă cu ajutorul valurilor sale și că valurile nu sunt nimic altceva decât o manifestare a oceanului – o aparență de suprafață.

Conștiința sau simțurile noastre sunt în aceeași poziție cu persoana care scrutează oceanul de la distanță și pierde unitatea și integralitatea acestuia, dar observă în loc, diferite forme ale valurilor (entități). Simțurile noastre, când privesc Universul – în mod asemănător – văd fiecare persoană, fiecare obiect sau fiecare entitate, foarte diferită, separată și solidă. Simțurile noastre nu înțeleg că în esență aceasta este o iluzie autocreată. Fiecare persoană, fiecare lucru sunt doar diferite vibrații ale Sursei Unice, pe care aceasta le creează când se mișcă. Universul este manifestarea Sursei Unice.

Totul este vibrație (precum frecvențele notelor muzicale) și pare solidă numai simțurilor noastre. Orică lucru apar diferit și separat numai la suprafață, deși în esență toate sunt conecțate fără granițe, într-o comunitate

Unitate și Integralitate. Orice lucru văzut de noi este Aparența Sursei, așa cum Ea se arată simțurilor noastre, însă Adevărul nu este limitat doar la Aparență, Adevărul este că „Tot ce există este Sursa Unică” – așa cum fiecare val nu este nimic altceva decât apă sau ocean.

Sursa și „Sursa în Mișcare” nu sunt două lucruri diferite. Universul creat de către Sursa în mișcare este Sursa în Sine. Orice ființă vie sau obiect fără viață este în esență Sursa sau Dumnezeu „trăvesit”, deoarece tot ce există sunt vibrații ale Sursei, iar vibrațiile și Sursa nu sunt două lucruri diferite, ci numai UNUL.

Acuesta este minunata „nondualeitate” în Univers, care spune că Universul este Sursa în Mișcare, dar spune și că „Sursa în Mișcare” este chiar Sursa (nu două lucruri diferite), astfel încât Universul nu este nimic altceva decât Sursa. Totul este Sursa sau Dumnezeu și nu există nimic altceva decât Sursa sau Dumnezeu. Este atât de frumos și aceasta nu este filozofie, nu este doar teorie, este Adevărul fundamental.

Imaginați-vă un telescop direcționat către o stea foarte îndepărtată. El nu ne va arăta steaua, dar probabil că ne va arăta în loc, un punct de lumină. Steaua, bineînțeles nu este o pată de lumină, însă ea va părea astfel celui ce utilizează telescopul, din cauza limitărilor asociate lui. Conștiința noastră, inclusiv cele cinci simțuri – ca și telescopul de mai înainte – este numai un instrument, ce ne ajută să observăm și să dăm un sens Universului. Totuși conștiința fiind limitată, limitează Adevărul pe care încercăm să-l vedem sau să-l cunoaștem, dar nu este numai aceasta, ci ea crede că Adevărul este așa cum îi apare ei însăși și creează o iluzie a Adevărului. Ea creează soliditatea aparentă, diversitatea și separarea, creează sensul universului fizic.

Acum să vedem ce este conștiința, și de ce este așa de limitată. Conștiința este un produs al milioanele de ani de evoluție. Este o proprietate ce rezultă din muncă în colectiv a celulelor creierului (neuronii) și este unul dintre cele mai complexe lucruri din natură. În ciuda complexității sale este totuși limitată. Conștiința poate fi definită ca fiind capacitatea creierului de a percepe stimuli interni (gânduri, emoții, senzații...), la fel de bine ca și stimuli externi (întâri din mediu, prin cele cinci simțuri) și de asemenea, capacitatea de a da naștere unui răspuns – acesta este un gând urmat de o acțiune.

Conștiința este un fenomen vital, căci ea permite vieții să se desfașoare așa cum știți noi, că naștere relațiilor interumane și unei curgeri a vieții cu înțeles. Ea ne permite să fim conștienți de noi înșine, dar și de alții, ca și de mediul înconjurător. Mai mult, din cauza capacității sale de a focaliza sau concentra, ne permite să direcționăm Energia Universală, pentru beneficiul vital al corpului, așa cum am văzut mai înainte. În ciuda tuturor avantajelor, trebuie să ne aducem aminte că atunci când vine să experimenteze și să cunoască Adevărul, conștiința este limitată și este doar o unealtă. Dar de ce conștiința este limitată ?

Conștiința este creată la energii foarte joase, în partea de jos a spectrului de vibrații, este o proprietate a Sursei ce iese la iveală datorită vibrațiilor sale joase. Această proprietate a Sursei dă naștere complexității conștiinței, care fiind alcătuită din vibrații joase, este limitată și poate să perceapă numai alte vibrații joase, ce sunt percepute ca materie. Deci, când proprietatea sau aspectul Sursei apare în forma conștiinței, în același timp soliditatea și materia apar în legătură cu ea. Aceasta este explicată cel mai bine printr-un exemplu. Imaginați-vă un așberg pe mare. Așbergul apare solid (gheață) din cauza că sursa sa, apa, se manifestă ca gheață la temperaturi joase. Acum – de dragul argumentației – să ne imaginăm anumite simțuri dezvoltate la vârful așbergului și că aceste simțuri observă așbergul (propriul corp) și alte așberguri, pentru a înțelege „ceea ce este”. Dar simțurile așbergului fiind făcute tot din apă la joasă temperatură – nu contează ce observă, ele eșuând în a înțelege că totul este apă, dar vor considera apariția apei ca gheață. Aceasta este exact poziția conștiinței. Complexitatea conștiinței nu-i va permite să perceapă simplitatea Sursei sale. Fiind superficială (sau de suprafață), poate percepe și înțelege numai suprafața Adevărului și nu poate cunoaște Adevărul – Sursa.

Deci, materia și separația sunt reale? Cu alte cuvinte, simțurile corpurilor noastre, fiind separate de orice altceva, sunt ele adevărate? Răspunsul este surprinzător: „da” și „nu”. Acesta sună paradoxal, dar nu este. Este „da”, pentru că simțul separării nu poate fi considerat separat față de Sursă. Tot ce există, este Sursa – chiar și simțul separării. Sursa este în tot – și în mod natural și în conștiință și în simțul separării – deci separarea este o realitate. Pe de altă parte, răspunsul este de asemenea „nu”, pentru că el pretinde că separarea este o realitate independentă, însă este incorect și aceasta este o iluzie. Separarea (sau sesizarea ei) nu este o realitate care există independent de Sursa sa și este în acel simț – nu real sau o iluzie. Simțul separării este dependent de Sursă, în timp ce Sursa nu este dependentă de altceva, Ea doar este. Separarea este o proprietate a Sursei ce iese la iveală, care are alte proprietăți și multe nivele profunde de existență – precum starea de conexiune, integralitate, nemărginire. Deci, separarea este o realitate, dar nu REALITATEA. Ea este una dintre realitățile ce ies la iveală la nivelurile diferite, este un nivel jos (sau numai de suprafață) al realității, un Adevăr răsturnat. Gândind că asta este realitate (sau numai realitatea), este o iluzie. Din nefericire, înțelegerea noastră asupra lucrurilor din Univers este bazată în întregime pe această iluzie, pentru că noi ne percepem pe noi înșine separați de restul Universului.

Să privim Sursa ca și cum pășnește simultan în diferite niveluri (ierarhice) ale realității. Să începem cu: Sursa este Unică. Este o stare a Unității și Unicității. (Cititorul trebuie să înțeleagă că acesta este un concept și prin acest

concept noi trebuie să folosim concepte ce folosesc ca fiind indicatori ai Adevărului. Conceptele nu sunt ele însele Adevărul. În realitate, Adevărul (sau Sursa) nu poate fi cunoscut, el poate fi numai simțit printr-o percepție directă că „este”. Sursa nu poate fi cunoscută căci orice cunoaștere presupune un învățător și ceva ce este de învățat. Pentru a cunoaște ceva trebuie să te detașezi de acel lucru pe care vrei să-l cunoști. Tu ești Sursa, și tu însuși nu te poți separa de Ea ca să O cunoști, deci Sursa nu poate fi cunoscută. Ea doar este și Tu ești Aceea.)

Faptul că Sursa este Una, și că orice este nimic altceva decât Sursa sau manifestările Ei variate, este cel mai fundamental Adevăr (la cel mai profund nivel). Acum, la cel mai înalt nivel al ierarhiei (sau cel mai jos nivel al Realității), este faptul că Sursa se mișcă și vibrează cu frecvențe diferite. Chiar dacă fiecare vibrație ne apare ca o materie separată, depărtată în spațiu, toate vibrațiile Sursei formează un mare Câmp Universal, care nu are deloc granițe și separări – este o completă stare de conexiune și integralitate la acest nivel – precum un ocean, unde totul este apă și undele sunt strâns legate. Deci la acest nivel al realității, ceea ce numim materie sunt de fapt vibrații, vibrând împreună cu orice altă vibrație (materie) într-o stare „fără granițe” – unde nu există nici o separare, nici o identitate, ci o existență de aceeași substanțe. În această stare a realității, nu există „eu”, tot ce există este Sursa. Nu există „eu” sau „altii”, din cauză că o altfel de distincție, separare sau identificare aici nu există întrucât realitatea nu suportă entități variate – ea suportă numai o continuitate a existenței, continuitate în spațiu fără diviziuni, fără relații subiect – obiect. Sursa este subiectivă și nu există o altă obiectivitate (cu alte cuvinte, nu există obiecte).

Acum, la cel mai înalt nivel al ierarhiei (sau cel mai jos nivel al Realității), Sursa se manifestă ca fiind conștiință și împreună cu ea, materie și solid. Înțelesul diversității este multitudinea de entități (individualizate), distanțate și separate în spațiu. Aceasta este înțelegerea acțiunii autonome, realizată de către individualități, acționând separat de restul Universului, în concordanță cu voința lor. Ego-ul și „înțelesul existenței mele și a altora” ies la iveală în același timp, în diferența dintre subiect – obiect. Întregul pare a fi spart în părți și fiecare parte pare a fi doar o subdiviziune diferită a Universului, cu o slabă legătură cu restul Universului. Ființa individuală pare a fi minusculă, un obiect vulnerabil comparat cu Universul și fără o legătură evidentă cu Întregul (Sursa). Trăind numai în această realitate, nefind conștient de profunzimile fundamentale ale realității Integralității și Unității, avem o limitare majoră impusă de cele cinci simțuri. Sursa încorporează toate nivelele Realității Sale. Mai mult chiar, noi părem ca fiind separați, dar la nivelurile profunde noi suntem conectați, iar la cel mai fundamental nivel noi suntem Una cu Sursa. Conștiința noastră limitată este o expresie a Sursei Unice și uneori are capacitatea de a depăși limitările aparente, impuse de cele cinci simțuri, văzând (nu cu ochii, ci cu intuiția sau cunoașterea) alte nivele ale Realității. Realitățile înalte vizibile sunt acum reflectate pe ecranul conștiinței, ca și atunci când tu nu poți vedea luna, dar tu vezi reflectarea ei într-un lac. Aceasta poate veni ca visuri profetice, conexiuni telepatice, coincidențe necauzale, sincronicitate, sau pur și simplu, ca o sesizare a Unității în timpul meditației și mult mai rar, ca o completare și nezdruccinată înțelegere și intuiție, precum în cazul măștrilor (guru). Când acesta se întâmplă, vorbind metaforic, noi percepem Lumina. Lumina îndepărtează umbrele și elimină toate iluziile și atunci conștiința se dezvoltă, dar în acest caz, nu numai datorită evoluției, ci și datorită înțelegerii subite a „Ceea ce este” (Sursa). De observat este că evoluția și cunoașterea cu cele cinci simțuri sunt vibrații și energii joase, pe de altă parte gândurile intuitive ce sunt reflectate pe ecranul conștiinței sunt vibrații și energii înalte, deci ele vor reflecta realități înalte, așa cum sunt percepute în aparenta lor realitate (continuum dimensional spațiu-timp).

Să ne întorcem acum și să analizăm ce este ego-ul, deoarece implicațiile sale sunt foarte importante. Conștiința, din cauza percepțiilor limitate la nivelul de jos al realității, observă entități diverse și separate și ca urmare, ea simte că este intim asociată cu gândurile și emoțiile sale interioare, create de un mecanism particular corp – minte, care identificate cu acest corp, formează sentimentul propriei existențe sau individul. Deoarece individul percepe corpul ca pe o entitate autonomă având voință, el presupune că corpul funcționează separat – doar cu unele interacțiuni – față de mediu și de restul Universului. Astfel, toate semnalele ce provin din mediu, devin externe în raport cu corpul, se creează astfel o falsă identitate bazată pe o entitate sau pe o realitate aparent independentă. Aceasta este izvorul ego-ului, persoana crezând despre sine că este o realitate independentă față de Sursă.

Ego-ul poate fi definit ca o proprietate a conștiinței în interiorul minții, care nu numai că controlează funcționarea corpului asociat, în concordanță cu condițiile de mediu și factorii genetici, dar el se și identifică cu corpul și cu etichetarea sa (numele). Identificarea conștiinței cu corpul asociat, prin care apare o individualitate, denotă manifestarea (apariția) unei entități false și iluzorii.

Identificarea cu corpul este cauza tuturor dualităților (dublerelor fațete) pe care noi le vedem în jurul nostru. Ea creează mai întâi dualitatea primară: separarea subiect-obiect (sau cu contra celorlalți) și apoi celelalte dualități, cum ar fi plăcere și durere, bun și rău, fericire și nefericire, dragoste și ură etc. Când apare senzația separării persoanei, toate problemele se nasc odată cu ea și referitor la persoană, problemele nu vor înceta niciodată. În legătura cu Totalitatea (Universul ca Întreg), problemele nu apar niciodată, aceasta din cauză că Totalitatea nu vede nici una din dualități. Dualitățile, pur și simplu, nu sunt definite la nivelul înalt al Realității, unde totul este conectat

ca fiind vibrații ale Universului. Universul acționează ca o singură celulă. Cititorul trebuie să observe aici că separarea la nivelul jos al realității este numai o aparență în conștiință și nu este Adevărul fundamental, deci toate entitățile separate aparent, ca și indivizii, sunt profund conectate prin intermediul nivelelor înalte ale existențelor vibratorii. Deci totul este Sursa.

Împreună cu conștiința de sine (sau individuală), apare conștiința creatorului. De când individul gândește că are o existență independentă, el crede despre sine că este creatorul acțiunilor ce au loc prin mecanismul corp – minte și devine subiectul, în timp ce orice altceva apare ca obiect. Ca subiect, individul pretinde: „Eu fac asta și asta, eu am făcut asta sau eu am asta etc.” Individualitatea pretinde că este creatoarea propriilor sale acțiuni și mai mult, ea percepe că poate să gândească și să facă alegeri referitoare la cum să acționeze, experimentând astfel liberul arbitru. Dar acesta este oare Adevărul?

La nivelul de jos al realității, așa cum o percepem noi, ne apare că totul este adevăr, însă la un nivel mai profund al său, acesta NU ESTE. Nu există liberul arbitru și senzația creatorului este o iluzie, pentru următoarele trei motive:

1. Dacă nu există o separare individuală, atunci cum pot exista acțiuni individuale? Sursa sau Totalitatea (Universul) acționează prin individualități. Toate acțiunile sunt ale Sursei sau ale lui Dumnezeu. Acțiunea personală este o iluzie, pentru că nici o persoană nu poate acționa. Când nu ești o individualitate separată, când orice este vibrație a Sursei Unice impersonale, pot exista acțiuni personale? Toate acțiunile sunt funcționarea Totalității impersonale. Precum valurile și oceanul – ce se mișcă, valurile sau oceanul? Valul nu are existență aparte față de ocean și asta din cauză că oceanul se mișcă și valul pare și el că se mișcă (acționează). Unele lucruri par pentru entități a fi liberul arbitru. Dacă vei vedea viața ca pe un film, Sursa a proiectat acel film, Ea interpretează rolurile și apoi tu ea este cea ce privește pe ecranul conștiinței, care este de asemenea al Sursei. Toate acțiunile sunt impersonale și toate acțiunile sunt ale Sursei. Separarea individului și acțiunile sunt iluzii în lumina Adevărului fundamental. Ele nu există.

2. Fiecare acțiune pe care individul o numește acțiune a sa, este doar o reacție a gândului ce se naște în mintea sa. Fiecare gând pe care individul îl numește a fi gândul său, este o reacție a minții, în conformitate cu programarea sa (este condiționarea mediului și a factorilor genetici). Individul nu are controlul asupra nici unui din acești factori, deci el nu are controlul nici asupra gândului, nici asupra acțiunii sale, prin urmare el nu are liberul arbitru. În multe cazuri, individul acționează cu o anumită dorință și descoperă că Universul are complet un alt plan pentru el.

Se manifestă oare toate gândurile noastre și dorințele noastre? Puteți voi să vă transformați gândul într-o acțiune? Dacă da, înseamnă că aveți liberul arbitru, însă bineînțeles că nu este cazul. Individul experimentează liberul arbitru din cauza identificării sale cu corpul, dar corpul este doar un instrument – în ciuda complexului său de emoții și de gânduri – și acționează în concordanță cu factorii săi în momentul prezent și acținea sunt sub control.

Definiția liberului arbitru este: „În aceleași condiții date, pot eu să acționez altfel?” Răspunsul este: Nu. Chiar dacă eu, dintr-o întâmplare, am ales să acționez într-un anumit mod, alegerea acțiunii mele este impusă de acel mod particular, determinat de factorii pe care nu-i am sub control, deci eu nu am nici un control asupra reacțiilor, pe care le numesc a fi acțiunea mea.

Individul percepe aceasta ca pe propria sa acțiune, pentru că el vede corpul lui realizând asta și fiind identificat cu corpul, se consideră realizatorul, însă corpul, gândurile sale și factorii determinanți nu sunt nimic altceva decât Sursa Însăși. Corpul este un vehicul sau manifestarea Sursei și programarea Sa este factorul determinat de curgerea evenimentelor ce au loc în Univers, care sunt tot o manifestare a Sursei. Deci, Sursa sau Totalitatea acționează prin corpurile individuale în moduri diferite, corpul fiind doar un instrument ce exprimă acțiunea Sursei și toate acțiunile sunt vibrații ale Sursei Unice.

3. Individul percepe existența sa ca fiind limitată în patru dimensiuni – spațiu-timp (spațiu tridimensional și timpul unidimensional), așa că există un sens al existenței în spațiu și timp. Existența în spațiu dă entităților aparența de a fi localizate într-un anumit loc în spațiu, de cele mai multe ori depărtate una de alta, iar existența în timp conduce la experiența curgerii timpului din trecut, în prezent și apoi spre viitor. Cunoscând trecutul și momentul prezent, nu știm însă ce ne va aduce viitorul (cu excepția unor cazuri rare), dar noi gândim că viitorul este determinat de acțiunile și alegerile noastre, însă nu este chiar așa.

Sensul existenței în spațiu determină iluzia separării în timp, iar sensul existenței în timp determină iluzia liberului arbitru. Chiar dacă parem a fi în spațiu și în timp, Adevărul nu este limitat la acest fapt. Adevărul este perceperea existenței într-o reflexie (sau protecție) în patru dimensiuni spațiu-timp, a Ființei Tale. Deci, la un nivel mai înalt al Realității, tu nu ești limitat în spațiu și în timp, tu ești dincolo de spațiu și timp. Tu ești numai conștient de existența ta în patru dimensiuni, dar nu de rest, precum aisbergul ce are majoritatea gheții sub apă, de cele mai multe ori invizibilă. (Vezi comentariu științific, pentru o explicație științifică detașată).

Cu cât tu te consideri mai mult a fi în spațiu și timp, tu ești în afara lor. Fiind în afara spațiului (nelocalizat în spațiu), înseamnă să ești la o dimensiune în care conceptul nostru convențional de spațiu este irelevant și transcendent. Aceasta înseamnă că entitățile nu sunt separate prin spațiul tridimensional, ci ele sunt toate conectate fără distanță și separare, numai proiecțiile lor în spațiu tridimensional par a fi separate. În mod asemănător, fiind în afara timpului, înseamnă că timpul este depășit și toate punctele timpului sunt conectate, cu alte cuvinte trecutul și viitorul sunt toate conținute în acest moment prezent. Nu numai trecutul, dar în mod potențial viitorul, este de asemenea cunoscut – la acel nivel al Realității (acesta este cunoscut în fizică ca nelocalizat în timp).

Acest fapt implică că din acel punct de referință, viitorul este deja acolo, predeterminat să spunem, și dacă viitorul este predeterminat, cum poate un individ să facă alegeri sau să-și exercite liberul său arbitru, care determină viitorul? Fiecare individ își realizează numai destinul său, dar tu nu ești corpul sau individul care crezi că ești, nu ești numai asta, Tot ce există este Sursa și Tu ești Aceea. Deci, destinul sau predeterminarea poate numai să determine corpurile, care sunt doare instrumente ale Sursei. Pentru Sursă (Tu cel adevărat), tot ce se întâmplă este numai o parte a „ceea ce este” și nu există nici o judecată dincolo de asta.

Să luăm exemplul unei furnici care merge repede. Furnica nu poate ști unde va fi ea în viitor. Un observator extern vede direcția în care furnica se îndreaptă și vede o sămânță de grâu în calea ei. Furnica ajunge întâi la sămânță, poate să o lase sau poate să o ia, în funcție de alegerea sa de a acționa sau de a merge mai departe. Pentru observatorul extern, furnica a fost predestinată să găsească sămânța, căci el poate să prevadă viitorul furnicii. În concordanță cu Totalitatea (Universul sau vibrațiile Câmpului Universal), totuși nu este nici un liber arbitru nici un destin predeterminat, pentru că nu există decât eternul moment prezent, în timp totuși „așa este” și totul acționează „așa cum trebuie”. Problema viitorului niciodată nu se pune pentru o Ființă impersonală – Sursa sau Tu cel adevărat. (Cititorul trebuie să observe că aici, când ne referim la Totalitate, la Sursă, noi nu implicăm percepția noastră fizică ci, mai mult, vibrațiile care sunt atât în spațiu cât și în timp, dar și dincolo de acestea).

În rezumat: liberul arbitru este experimentat, dar el nu există. Orice vedem este manifestarea Unicei Surse, și orice acțiune este o acțiune impersonală a aceleiași Unice Surse. Nu există individualitate separată, căci nu există acțiuni individuale. Sursa se identifică cu ea însăși, precum conștiință se identifică cu diferitele mecanisme corp – minte și creează false pseudosubiecte. Aceste subiecte (precum creatorii) nu sunt reale, pentru că ele sunt bazate numai pe percepții limitate, gânduri sau concluzii false. Când Sursa se dezidentifică, atunci Adevărul fundamental este revelat (ce și în cazul în care elevul înțelege explicațiile profesorului). Deci, sensul creatorii personale este o iluzie sau mai precis o realitate limitată. Tu ești simultan în diferite nivele ale realității. La cel mai jos nivel al realității, tu pari o individualitate ce se simte creator. La nivele mai înalte ale realității, tu ești constituit din vibrații, ești un corp energetic, iar la cel mai înalt nivel al realității, Tu ești Sursa – singurul Subiect, nu mai există un altul și nu există nici un obiect.

Aceste lucruri ridică în mintea noastră, cinci întrebări importante. **PRIMA**, dacă individul este un mecanism corp – minte, suntem oare noi precum robotul? Ce putem spune despre emoțiile și simțirile noastre, oare avem noi un spirit sau un suflet? **A DOUA**, de ce există răul în lume, el este tot acțiunea Sursei unice? **A TREIA**, dacă totul este predestinat, atunci de ce mai trebuie să fac eu ceva, căci mă simt fără libertate, precum o marionetă? **A PATRA**, care ea viața un înțeles sau un scop? **A CINCEA**, care este avantajul sau folosul înțelegerii acestui nivel înalt al realității?

Să începem cu **PRIMA ÎNTREBARE**. O ființă în viață, cu corpul și cu mintea sa, este mult mai mult decât un organism complet, decât un obiect fără viață, cum ar fi un robot sau un calculator. O ființă umană este construită într-un sistem biologic mult mai sofisticat decât orice altă ființă vie. Sentimentele (emoțiile) și gândurile se nasc,

dar ele sunt tot parte a funcționării biologice a creierului, interacționând cu corpul. Când apare o senzație, ea apare numai din cauza factorilor genetici, biologici și de mediu, prezenți în acel moment și care cauzează schimbări chimice și biologice în sistemul nervos și endocrin. Acestea conduc către o senzație pe care noi o numim schimbămint ("feeling"), sau altfel spus, gândurile și emoțiile iau naștere datorită condițiilor corpului (inclusiv a minții), ce operează la un nivel mult mai complex decât un calculator, care este un mecanism destul de asemănător corpului. Calculatoarele lucrează în concordanță cu programarea lor, echivalentă cu condiționarea sau programarea genetică (biologică) a corpului. Prin urmare, corpul uman este în ciuda simțămintelor și gândurilor – un sistem mecanic ca și orice alt sistem. El recepționează un semnal de intrare și reacționează la el generând un răspuns (gând, acțiune etc.), în concordanță cu condiționarea sa genetică și de mediu – care împreună realizează programarea sa biologică (constituția sa biologică).

Sentimentul de a fi o marionetă apare numai din cauza identificării cu mecanismul corp – minte. Tu ești Sursa, corpul este marioneta. Tu nu ești limitat numai la corp. Dar ce putem spune despre sufletul și spiritul nostru? Dar de despre al cui spirit și suflet este vorba? Nu este ceva individual, deci cum poate un suflet să aparțină unui individ? Există numai un singur SPIRIT, dacă tu vrei să-l numești astfel și acela este Sursa, Dumnezeu sau Tu cel adevărat. Tot ce există este Sursa. Adevăratul „Tu” nu s-a născut nicicând și nu va muri niciodată și în mod sigur nu va renaște.

Individul, la cel mai înalt nivel al Realității, nu poate să existe ca urmare a două motive: primul, nu există frontiere și separație, așa că nu există entități separate ce pot fi clasificate ca individualități separate din Totalitate; al doilea, atât timp cât nu există un creator personal și fiecare acțiune este o funcție impersonală a Totalității, cele funcționează prin mecanisme variate corp – minte (ce în mod eronat, cred despre ele că sunt individualități), este clar că aici nu există subiecte ca în: „Eu am făcut asta”. Dacă nu există subiecte individuale, atunci nu există motive să se pretindă existența individualităților, căci ele sunt doar obiecte, fără subiect (fără obiectivitate). Invers, Sursa este singurul Subiect (subiectivitate), acolo unde nu sunt obiecte. Numele sunt numai etichete date mecanismului corp-minte.

Acum vom răspunde la **A DOUA ÎNTREBARE** privind așa numitul rău din lume. Ca punct de plecare, bun și rău sunt termeni ce există doar în minte și ca oricare termen dual, ies la iveală numai după dualitatea primară, care este înțelesul lui „eu” (individul) contra „altora”. Nimic nu se întâmplă Totalității sau Surselor, atât timp cât toate mișcărilor sunt în interiorul său propriu și prin urmare, dualitatea nu se poate aplica sau pur și simplu nu este definită pentru nivelele mai înalte ale Realității. Toate mișcărilor sunt simple transformări ale energiei dintr-o formă în alta sau de la o scară vibrațională la alta, și la acest nivel nu există noțiuni cum ar fi bun sau rău. Energia totală se conservă întotdeauna și nimic nu poate fi pierdut. Cum în afara Surselor nu există nimic sau în afara manifestării sale vibraționale – Universul – nu se poate întâmpla nimic în exterior, toate mișcărilor sunt interne.

Atunci când Sursa (în acest caz conștiința) se identifică cu mecanismul corp – minte, astfel creând sentimentul iluzoriu al „eu-ului” sau „individului”, toate dualitățile și problemele asociate apar odată cu el. Pentru individ problemele nu înțelegându-se niciodată, dar pentru Totalitate (pentru Univers), problemele nu apar niciodată. Așa numitul individ percepe orice ce îi generează propria plăcere, ca fiind bun și orice îi generează durere, ca fiind rău. Aceasta este numai o judecată a minții. Universul (sau chiar viața) nu va judeca astfel, ci se va exprima el însuși în acest moment, ca o serie de dezvoltări spontane, unde nu există judecată, din cauza inexistenței dualității.

Din clipa în care te-ai născut, tu ești destinat morții. Atât timp cât tu însuși te crezi o individualitate separată, tu ești afectat de către toate dualitățile ce provin din aceasta. Numai când Tu îți dai seama că nu există o astfel de individualitate și astfel „Tu cel adevărat” nu s-a născut niciodată și nu va muri niciodată, atunci toate dualitățile vor fi depășite și tu nu te mai poți aplica. Moartea va fi văzută doar ca ceva ce se întâmplă corpului, așa cum energia se transformă în altă formă.

Când privim omoruri, războaie și alte așa numite acțiuni așa numite rele, vom înțelege că toți acționează în conformitate cu condiționările sale, îndeplinindu-și destinul și totul este o acțiune a Surselor. Când suntem în fața unor astfel de întâmplări, poate apărea tristețea, dar când există înțelegerea Adevărului, judecată nu va apărea. Totul este simplu, „așa este” și fiecare acțiune este „cum trebuie să fie”. Tot ce există este Sursa sau Dumnezeu.

În anumite cazuri, Sursa acționează prin așa numitul eu individualizat, pe așa numita cale rea, în special când există un conținut puternic al identificării (ego-ului). Individualitățile ce simt că ele sunt separate de Rest, generează acțiuni pe care noi le numim rele, fie pentru a-și alimenta orgoliul (în cazul ființelor umane), fie foamea (în cazul animalelor). În alte situații, când identificarea este mai slabă sau inexistentă (ca în cazul învâțărilor desăvârșiți), acțiunile rele nu vor apărea, dar în ambele cazuri răul este o judecată a minții și se găsește într-un gând. Când un leu atacă un cerb inocent, un alt cerb nu-l va judeca pe leu ca fiind rău. Leul, pur și simplu, acționează conform instinctelor și condiționărilor sale și de cele mai multe ori există acceptarea din partea cerbului, cu excepția faptului că el va fugi din cauza propriilor sale instincte de conservare. Aici nu există judecată, viața se exprimă ca însăși fără judecată, numai mințile complexe o fac.

Rezumând: când orice acțiune este privită ca o fiind o funcție impersonală a Totalității, nu poate apărea judecata, nici dualitatea și nici întrebarea dacă este bine sau rău. Binele și răul există numai într-un gând fals, care este susținut de către un alt gând fundamental fals al identificării cu un mecanism particular corp – minte, ce apare datorită percepției conștiente a separării materiei. Când Totalitatea este complet înțeleasă, aceasta separare nu va exista în realitate și astfel toate gândurile false vor fi anihilate instantaneu.

De observat este că identificarea și procesul de dezidentificare sunt doar procese în fenomenologie (cu alte cuvinte, mișcări în interiorul Surselor sau în interiorul conștiinței). Nimic nu se întâmplă Surselor în timpul identificării sau procesului invers. Sursa (neumenon) nu este afectată de toate mișcărilor sau turbulențelor.

Chiar dacă noi ne referim cel mai des la conștiință, ca o conștiință individuală (ori minte), în realitate, deoarece nimic nu este separat, nu există nici conștiință individuală. Toate mințile (conștiințele) sunt conectate nelocalizat și astfel există o singură minte sau o conștiință colectivă. Conștiința Unică este percepută de către diferite mecanisme corp – minte ca fiind conștiințe individualizate. Telepatia, visele profetice sau arhetipale, toate indică conexiunea minților cu Mentea Unică. Toate corpurile și creerele (mințile) sunt conectate ca un mare și unic câmp vibrațional în spațiul exterior.

Mai mult, evenimentele ce au loc în fenomenologie sunt simple reflexii ale mișcării vibraționale a Surselor, pe ecranul conștiinței unice – ele pot fi numite „vise trăite”, fiind foarte asemănătoare cu visele din starea de somn. În timpul viselor din somn, persoana se identifică cu un personaj visat și trăiește anumite evenimente ce îi apar foarte reale. După ce se trezește, își dă seama că a fost un vis nu un lucru real. Același lucru se întâmplă pe durata stării de identificare ca individualitate, toate evenimentele sunt observate ca fiind foarte reale pe ecranul conștiinței individuale, așa că odată cu trezirea sau dezidentificarea, totul este înțeles doar ca „vis trăit” și nu ca o realitate. De aici, evenimentele sunt observate pe ecranul conștiinței unice, unde nimeni nu este spectator la nimic. Toate evenimentele sunt văzute ca mișcări ale Surselor, așa cum sunt reflectate în Sursă (precum conștiință) și ele nu sunt nimic mai mult decât vibrațiile unuia Câmp de Energie Universală.

Acum, putem răspunde la **A TREIA ÎNTREBARE**: „De ce să acționăm la tot, dacă totul este o funcționare a Surselor?” și „dacă noi nu avem liberul arbitru, atunci mai există libertate?” Mecanismul corp – minte este programat de factorii genetici, biologici și de mediu să acționeze, să se miște sau pur și simplu să facă ceva. El nu poate sta inactiv, în așteptare, mai mult timp. Acțiunea sau lipsa ei nu este controlată de tine, tu acționezi în conformitate cu destinul tău. A nu face nimic înseamnă a face ceva, din cauză că a face și a nu face reprezintă mișcări în fenomenologie. Creierul tău poate reacționa la această cunoaștere într-un mod de a nu face nimic, în eventualitatea că toțișei el va înțelege că Sursa se mișcă prin corp sau va decide să continue mișcarea atât timp cât este spectator la „ceea ce se întâmplă”. Există o reacție a creierului la factorii curenți determinanți și tu nu ai control asupra acestora sau asupra reacției creierului. Deci, acțiunile vor continua să aibă loc, precum au avut loc întotdeauna și dacă acesta este destinul mecanismului corp – minte, să stea și să intermedieze, așa va face.

Faptul că nu avem liberul arbitru restrânge libertatea noastră? Da și nu. Corpul fiind, tu ai libertate. Dar de ce te necăjești? Acesta nu ești Tu. Tu precum Sursa, ești liber să te miști și să vibrezi etem. Adevărata libertate se obține numai înțelegând adevărata ta ființă. Gândind că tu ești o individualitate ce ai nevoie în mod constant să faci ceva și să lupți pentru lucruri, făcând un efort personal, poate chiar epuizant, nu vei avea o libertate adevărată. Individualitatea gândește că ea are controlul asupra evenimentelor vieții și atunci când acționează într-un anumit fel, cum ar fi în scopul manifestării unei anumite dorințe – ea descoperă că Universul are un alt plan pentru ea. Când ego-ul este puternic, el se luptă cu Universul să obțină ceea ce dorește, așa că el poate funcționa împotriva voinței Universului. Este aceasta libertatea sau este un prizonierat format din legături și iluzii? Libertatea este să lucrezi cu Universul, nu împotriva Lui.

Înțelegând că tu nu ești individualitatea, pe care tu însuși crezi că ești, vei lua o atitudine de spectator, vei crede în destinul propriu și vei accepta „ceea ce este” și aceasta este Libertatea adevărată. Vei vedea că Universul a fost și va fi întotdeauna acționat prin acest corp (pe care tu îl numești al tău) și tu vei fi mai puțin implicat și prins în ceea ce se cheamă implicații personale. Tu vei înțelege că orice lucru se întâmplă întotdeauna grație Surselor sau lui Dumnezeu este ceea ce trebuie să fie, chiar dacă ego-ului tău nu-i place aceasta întotdeauna.

Crearea personală nu este libertate, este o robie, pentru că tu te limitezi pe Tine însuși, la o persoană ce este o parte minusculă din Univers, atunci Sursa este prinsă și ea în acela sclavie. Totul este Sursa și totul este acțiunea Surselor și a înțelegerea aceasta este adevărata libertate. O astfel de înțelegere nu poate fi forțată, dar însă poate fi adusă printr-o înțelegere intuitivă a Adevărului. Tu vei înțelege că totul se întâmplă întotdeauna grație Surselor. Când tu cauți în afara sclaviei de a fi o persoană iluzorie, vei trage o concluzie importantă, că atât persoana, cât și dependența simțită, sunt bazate pe gânduri și ele nu sunt reale, în sensul că nu pot exista separat față de Sursă sau nu au o existență independentă, deci apar și dispar. Identificarea chiar dacă susține forma biologică, este bazată pe o gândire falsă, nu este reală deoarece se poate schimba. Ceea ce este adevărat este imuabil și etern.

În concluzie, persoana care se percepe ea însăși ca un creator separat cu liberul arbitru, nu este într-o stare de libertate, ci într-o stare de sclavie. La un nivel mai ridicat al Realității, nu există o astfel de individualitate sau cineva care să fie liber sau sub sclavie, chiar dacă conceptul dual al fi liber sau sclav este anihilat și nu poate fi aplicat deloc. Tu (Sursa) ești pur și simplu și aceasta este Adevărul Final.

A PATRA ÎNTREBARE este „Există vreun înțeles al vieții, avem noi vreun scop ??” Înțelesul și scopul sunt etichete puse de către minte, care vede viitorul ca fiind necunoscut și străin. Minte este cea care judecă ceea ce observă, învețează un înțeles a ceea ce observă și apoi alocă după un scop util, autocrat în viitor. Tu, ca un corp de vibrații, nelimitat în spațiu și timp, ești în afara spațiului și timpului, depășindu-l. Dacă timpul este în interiorul Tău, atunci el este de la momentul zero (sau Big Bang), până la cel mai îndepărtat viitor (infiniul pozitiv). Dacă trecutul și viitorul sunt deja conținute în momentul prezent, putem noi vorbi despre un înțeles sau un scop? Toate ființele îndeplinesc doar destinul lor, așa cum Sursa acționează în interiorul lor. La un asemenea nivel al Realității, nu poate exista judecată și astfel nu poate apărea întrebarea asupra înțelesului. Orice lucru este, numai „așa cum este”, nu din cauza unui motiv anume, ci pur și simplu pentru că „așa este”. Nu este nevoie de nici o justificare. Universul și viața sunt întotdeauna în clipă prezentă, unde judecata și înțelesul nu se aplică. Există o continuă manifestare și exprimare a Sursei, dezvăluindu-se Ea însăși prin vibrațiile ce ne apar nouă ca evenimente specifice. În realitate, nu se întâmplă absolut nimic. Sursa s-a mișcat, dar Ea încă există.

Căutând un scop, tu te fii departe de momentul prezent, ești împiedicat să te bucuri de „ceea ce este” și ești determinat să alegi după învenția minții „ceea ce ar trebui să fie”, aceasta ducând la apariția unui conflict între cele două concepte, conflict cheltuiitor de energie. „Ceea ce ar trebui să fie” devine jelul tău, în timp ce tu încerci să schimbi cu eforturi personale, iluzorii, „ceea ce este”, aceasta conducând la suferință. Când tu înțelegi că „ceea ce este” este același lucru cu „ceea ce ar trebui să fie”, acțiunile ca fiind unul cu Totalitatea, fără să mai alegi după țeluri inventate de ego, lăsând Sursa să conducă treburile corpului, fără să te mai temi de ceea ce se întâmplă.

Singurul scop în viață este a fi și a trăi. A fi este natura Sursei și a trăi sau a funcționa este natura Universului și Tu ești Aceasta. Corpul – pe care tu îl porți cu tine însuși – este un chiar mecanism mine, care fi permite Sursei să funcționeze prin el. Metaforic vorbind, el poate reprezenta mâinile Sursei, permițându-i să se miște și nefiind separat de Aceasta. Totalitatea (Universul), inclusiv corpurile noastre, sunt manifestări ale Sursei. Fiecare corp, fiind un câmp vibrațional, nu este numai parte din Sursă, este chiar una cu Sursa. Fiecare corp este unic, vibrând și pulsând precum o stea strălucitoare pe cer, precum o piesă fundamentală a unui mare puzzle, interacționând constant, într-un mod minunat, cu Universul. Nimic nu este separat și Sursa este tot ceea ce există.

În sfârșit, suntem gata să răspundem la **ULTIMA ÎNTREBARE**: „Care este beneficiul înțelegerii celui mai înalt nivel al Realității ??” Beneficiile sunt imense – chiar la cel mai înalte nivele ale înțelegerii, pentru că nu există nimeni care să beneficieze de tot, deoarece nu există individualități. Alături timp cât identificarea există, există și sensul ființei individuale, deci rămâne să se răspundă la această întrebare. O dată ce devine clar pentru individ că totul este funcționarea impersonală a Totalității (sau a Sursei), ea va prelua toată greutatea de pe umerii individului, care a gândit în tot acest timp că el a făcut acel lucru. Nu va mai exista luptă, aceasta fiind înlocuită de către o atitudine contemplativă. Acțiunile vor avea încă loc, dar fără a se aștepta rezultate. Nu vor mai fi dorințe și temeri obsesive.

Odată înțeles că totul este „așa”, totul este Sursa sau Dumnezeu și fiecare acțiune este „așa cum trebuie să fie”, nu va mai exista „Eu ar fi trebuit să fac altceva”, pentru că tu nu a trebuit să faci altceva. Mai întâi de toate, tu nu ai făcut asta, ci factorii cumulați au făcut-o universul (Sursa) a făcut-o prin corpul tău, unde corpul tău era doar îndeplinirea destinului. Ceea ce s-a petrecut în trecut, s-a petrecut, întregul Univers a luat parte la manifestarea ta, nu exclusiv tu. Cum ai fi putut face tu altceva, tu (corpul tău), care nu ai controlul asupra acestui lucru? Înțelegând aceasta, nu vor fi remușcări, nici vinovății și nici depresie.

În mod asemănător, cunoscând că orice se va întâmpla, urmează să se întâmple, se înlătură grija pentru viitor. Dacă ceva se presupune că se întâmplă și este parte din destinul tău, nimic nu poate preveni acesta să se întâmple. Destinul este autotermic. Aceasta aduce credința în viitor, în destinul fiecăruia. Nu va mai exista nici o neliniște, va exista o acceptare completă a „ceea ce este” și a „ceea ce vine”. Tu vei trăi în momentul prezent, în loc să fii prins în așteptări inutile, despre viitorul dorit de ego-ul tău.

Momentul prezent nu este întotdeauna plăcut pentru corp – uneori acesta reprezintă durere sau suferință, însă tu trebuie să-ți aduci aminte, atâta vreme cât ești o individualitate, că toate durățile sunt acolo. Dacă este bine, va fi și rău, dacă este plăcere, va fi și durere, dacă este fericire, va fi și nefericire. Aceste durăți coexistă precum cele două fețe ale unei monede, existența lor nu este o problemă, problema se naște atunci când individul vine cu preferințe și spune că vrea să păstreze numai o față a monedei, dar nu și pe cealaltă, persoana vrea numai fericirea și exclude nefericirea, însă nu este posibil pentru că fericirea și nefericirea sunt două stări (fațete) ale aceleiași lucru. Ele vin împreună și uneori ne arată o față, alteori cealaltă față.

Când dualitatea este acceptată, ea este depășită, și nu poate să mai atingă prea mult. Dualitatea va fi văzută ca o parte naturală a manifestării percepute și întotdeauna va fi acolo, atâta timp cât există o individualitate. Dacă cercetarea constă numai a unei părți (fericire, bucur, plăcere etc.) va fi oprită și dualitatea va fi doar observată, se vor elimina cele mai multe suferințe. După o înțelegere completă (cu alte cuvinte, deidentificarea care vine odată cu convingerea completă și de nezdruznici), dualitățile vor dispărea pentru că nu va mai fi un individ cu care să se înrudească. Aceasta se întâmplă în cazul înțelegerii învățătorilor (guru), când Sursa nu este mai este identificată cu mecanismul corp – minte și o individualitate separată încetează să existe. Dacă nu există o înțelegere completă (și sensul existenței ca individ este încă acolo), dar dacă există o suficientă înțelegere a Adevărului, nu se va naște nici o neliniște referitoare la viitor. Individul va afla că nu este nimic constant în viață, iar schimbarea va fi plină de surprize: Momentul prezent nu are vârstă, fiecare moment este ca un fulg de zăpadă, unic, neprihănit, irepetabil și poate fi apreciat prin modul său de a fi surprinzător și neașteptat. Această înțelegere și atitudine ne aduc pacea.

Nu va mai fi nici ură, nici invidie, nici mândrie, căci odată înțeles că nu este nimic individual ci numai o falsă senzație a unei ființe, acolo și că nu există nici un lucru ca o acțiune personală, ci doar un sentiment fals de creator, atunci cum poate cineva să urască pe altcineva pentru ceea ce a făcut? Nu, pentru că el a făcut asta și n-a avut de ales. Va fi dăruită oricui iubirea necondiționată, cunoscând că orice persoană, de la Hitler până la Maica Teresa, sunt manifestări ale aceleiași Surse Unice și nu este văzută nici o separare. Iubirea va înfrân ca reflectarea Unității. Nu va fi nici invidie, pentru că fiecare va fi acceptat pentru unicitatea sa, fără judecată, totul fiind expresia lui Dumnezeu și manifestarea Sursei. La fel, nu va mai fi nici mândrie, cunoscând că fiecare acțiune este Sursa în Mișcare și dacă nici o persoană nu face nimic, poate cineva să se pretindă mândru pentru ceea ce s-a întâmplat? Dacă corpul este răsplătit, fericirea poate să se nască. Corpul este un spectator și asta este tot.

Cea mai importantă consecință a înțelegerii Adevărului este atitudinea de spectator. Persoana nu se va mai implica emoțional în evenimente, din cauza acceptării, totul va fi acceptat fără judecată, acțiunile vor avea încă loc, însă nu vor fi întreprinse pentru consecințele lor, nu vor fi nici așteptări și nici implicări. Dacă nu eu dețin controlul, atunci de ce mă necăjesc, eu voi face doar ce este cel mai bine pentru mine și voi ignora restul – va fi un tip de atitudine. Cunoscând că tot ce există este Sursa sau Dumnezeu, aceasta îmi va aduce o poziție de spectator, este ca și cum ai fi martor al unui accident, fără să fii implicat însă în accident. Totul este o mărturie, fără o implicare emoțională prelungită și gândurile, emoțiile (pozitive și negative) vor continua să se nască, dar ele vor fi acceptate ca parte a „ceea ce este”, și dacă nu ne vom agăța de ele sau nu ne vom identifica cu ele, atunci vor exista numai pentru un moment, ca o reacție instinctivă cauzată de condiții inerente și apoi ele vor dispărea la fel de repede cum au apărut. Din cauză acceptării inerente, nu vor exista implicații sau dorințe rationale sau conștiente (ori subconștiente), legate de aceste emoții căci reacțiile nu vor dăuna.

Acceptarea a „ceea ce este” sau atitudinea de spectator nu înseamnă lipsa acțiunilor sau a emoțiilor, acțiunile vor avea loc, emoțiile se vor naște, dar una este să nu te implici emoțional, cu consecințe și să cunoști că așa acțiune sau emoție trebuia să se întâmple ca acțiune a Universului, nu ca acțiune a ta. Când cineva se îmbolnăvește, boala este acceptată, dar ea nu-l împiedică pe om să se ducă la medic și să facă ceea ce este mai bine pentru a se vindeca. Dacă însă nu va exista nici un interes pentru rezultatul acțiunii, dacă în destinul corpului este vindecarea, aceasta se va întâmpla, altfel nu. Aceasta este acceptarea. O astfel de acceptare împiedică lupta emoțională sau reacțiile emoționale prelunge și va aduce pacea interioară. Metaforic vorbind, persoana nu se va mai lupta să înoate contra curentului, care este reprezentat de așa numitele emoții și eforturi personale.

Atitudinea de spectator împiedică și „reacția la stres”, care este cauza principală a celor mai multe boli ale corpului (așa cum s-a arătat anterior). Pentru a înțelege mai clar, să privim la cauza suferinței. Prima cauză a suferinței este identificarea cu mecanismul corp – minte, datorită senzației false de separare. Alături timp cât există senzația de individualitate, va fi cineva, unul acolo, care va experimenta durerea, dar de fapt corpul experimentează durerea, dar nu există cineva acolo, care să suferă. Existând identificarea, împreună cu senzația falsă de existență individuală (așa cum este în cazul celor mai mulți dintre noi) suferința va fi întotdeauna acolo la un anumit grad, dar ea poate fi alinată într-o mare măsură, dacă noi putem fi conștienți de cea de a doua cauză a suferinței, deci noi putem elimina cauza.

A doua cauză a suferinței este identificarea persoanei cu ceea ce noi numim emoții și gânduri negative. Am văzut mai înainte că reacțiile emoționale prelunge conduc la „reacția la stres”, iar persoana nefiind în stare să lucreze cu emoțiile, se simte neajutorat și frustrat, deci le interiorizează, asociindu-le cu tensiune, în timp ce este sprijinit de reacția „luptă sau fugi”. Când o individualitate este față în față cu perturbarea, pot să se nască brusc emoții precum supărare, frică sau vulnerabilitatea, dar acestea nu creează „reacția la stres”. Ceea ce creează „reacția la stres” este păstrarea acestor emoții negative, o lungă perioadă de timp, care duc la apariția în corp a unor tensiuni prelunge, ce conduc la boală.

Dacă există o suficientă înțelegere a Adevărului și împreună cu atitudinea de spectator, persoana nu va mai păstra un timp îndelungat emoțiile, nu se va mai implica emoțional și nici nu se va mai identifica cu gândurile sau

emoțiile negative, deci nu se vor mai crea nici tensiunea cronică, nici disfuncțiile datorate stresului. Atitudinea de spectator aduce acceptarea și această acceptare se răsfrațe asupra tuturor, acceptând rezultatul acțiunilor cuiva și perturbăția simțită din acțiunile externe. Când există acceptarea a „ceea ce este” și când toate întâmplările, chiar și nenorocirile, sunt văzute ca acțiuni ale Sursei Unice, asupra cărora corpul nu are nici un control, atunci tot ceea ce se întâmplă va fi privit fără implicații emoționale prelungite, implicarea emoțională sau identificarea nu vor exista și nu va fi nici o judecată. Corpul poate reacționa la o perturbare cu câteva emoții scurte, și spontane, dar chiar aceasta este o mărturie a neimplicării emoționale. Va exista o credință desăvârșită în destin.

Cu înțelegerea adevărată, vom avea o detașare completă, care ori de câte ori se produce, ajută în fenomenologie și este o mișcare în interiorul Sursei, însă nu afectează Sursa (Tu cel adevărat). Nimic nu se întâmplă Sursei și Tu ești Aceea. Atunci de ce să ne necăjim, să privim doar la acest „vis trăit”, atât timp cât el durează și să ne bucurăm !

O bază spirituală temeinică poate preveni identificarea individului cu emoțiile și gândurile, cu „reacția la stres” și cu cele mai multe boli (chiar dacă nu toate). Odată ce corpul se află într-o stare de bine, finalul (sau moartea) poate veni numai din cauza obiceiurilor sale ce creează dependente nocive (drogul, alcoolul, tutunul), accidente sau îmbătrânirea, ca parte a destinului său, dar nu dintr-o boală ce nu are nici o bază pentru a se manifesta. Înțelegând nivelele mai înalte ale Realității, primim pacea interioară și liniștea, în hipermințile noastre. Din cauza stării de relaxare a minții și trupului, se așterne pacea și calmul, care întotdeauna sunt martorii momentului prezent – de cele multe ori – precum privim la un spectacol pe scenă. Totul ce părea foarte real și serios înainte, nu mai apare la fel de real – este doar „un vis trăit” și nu vom pune din ce în ce mai puține întrebări și vom fi străfulgerați de o adevărată trezire.

Prin acceptare și prin atitudinea de spectator, nimic nu poate fi forțat să se întâmple. Este suficientă o înțelegere a Adevărului, că totul este una, totul este Sursa și separarea este o realitate limitată (o iluzie). Când ea vine, vine ca grație a Sursei sau a lui Dumnezeu, care este adevăratul subiect al tuturor acțiunilor sau evenimentelor. Înțelegerea Adevărului va îndepărta vechea și falsă condiționare, astfel încât implicarea instinctivă și identificarea cu emoțiile negative vor fi înlocuite cu pacea spectatorului, care va înlăni spontan din înțelepciunea inerentă.

O singură întrebare poate să apară în acest punct și aceasta este: Dacă toate acțiunile sunt ale Sursei, atunci cum este posibil ca unii oameni să înțeleagă Adevărul și acceptarea, în timp ce alții nu? De ce Sursa Unică acționează prin intermediul diferitelor ființe, în așa multe feluri? Cititorul nu trebuie să uite că, chiar dacă Sursa este Unică și este tot ceea ce există, când ea se mișcă și vibrează în forma acestui uriaș Câmp Universal, da naștere unor sururi de vibrații, ce sunt parte fundamentală a Sursei în Mișcare. Conștiințele separate individuale percep combinații diferite și foarte complexe ale acestor vibrații, care în realitate nu sunt câmpuri separate, precum undele, care nu sunt părți distincte ale marelui ocean. Deci, noi avem senzația falsă a unei multitudini și diversități (haos). În realitate, anumite vibrații ale Sursei sunt percepute ca fiind Sursa identificată cu mecanismul corp – minte ce conduce la ideea că omul este creatorul și el nu acceptă altceva în timp ce altele vibrează, sunt percepute ca fiind Sursa identificată cu mecanismul corp – minte, însă datorită înțelegerii se naște acceptarea omului și poziția sa de spectator. Alte vibrații sunt văzute ca fiind Sursa ce nu se identifică cu mecanismul corp – minte, căci ea anihilează în întregime sentimentul de creator. Acestea se întâmplă din cauza unui singur motiv: noi percepem diferit unele acțiuni ce au loc în Univers, realizate de Sursa Unică, pentru că Sursa în Mișcare este constituția din diverse vibrații, ce se manifestă simțurilor noastre (sau conștiințelor noastre) ca oameni diferiți și acțiuni diferite. Totul se întâmplă în fenomenologie (manifestarea, Sursa în mișcare, Totalitatea sau universul) și nimic nu se întâmplă non-manifestări (vibrem). Extraordinarul este Sursa în acțiune, care este Universal, ca un uriaș Câmp de Energie Universală ce vibrează. Universal fizic, pe care noi îl cunoaștem în mod tradițional, este doar o reflexie a Câmpului Universal, pe ecranul conștiințelor noastre.

Deci, ce este iluminarea? Iluminarea nu este doar o înțelegere a Adevărului, este o înțelegere completă și intuitivă a sa. Iluminarea este anihilarea totală și de nezdruccinat a sentimentului de creator, ea este înțelegerea că nu a existat și nu există niciodată o separare individuală. Iluminarea este dezidentificarea Sursei cu mecanismul particular corp – minte, așa că sentimentul de ființă individuală încetează să existe. Ego-ul va fi doar în afara acolo și el guvernează funcționarea corpului, în conformitate cu factorii săi genetici și condiționările sale și acolo va fi o identificare, cu numele dat (numai ca etichetă, care ajută la funcționarea normală), însă nu se va mai produce identificarea cu corpul sau cu gândurile, emoțiile și acțiunile ce se nasc în corp. Iluminarea este trezirea din „visul trăit”, înțelegând că Tu ești chiar Sursa.

Iluminarea este depășirea atitudinii de spectator, printr-un criteriu suplimentar, nu există nimeni care să depună mărturie pentru nimine. Nu există și nici nu a existat vreodată cineva care să realizeze acest lucru. Iluminarea este îndepărtarea gândului fals, pe care se bazează realitățile limitate, ale separării și identificării. Am văzut că prin atitudinea de spectator, s-a îndepărtat cauza secundară a suferinței. Prin iluminarea identificării cu corpul s-a îndepărtat și eliminat cauza primară a suferinței, pentru eternitate. Corpul poate simți durerea, dar nu se va

identifica cu aceasta, pentru că nu va fi nimeni care să se poată identifica cu așa ceva și prin urmare suferința ia sfârșit. De înțelegerea acestui lucru nu beneficiază nimeni, pentru că pur și simplu nu va fi nimeni acolo, nici o individualitate separată. Nu există iluminare individuală, pentru că iluminarea este anihilarea finală a falsei senzații de ființă individuală. Când iluminarea se întâmplă, ca doar se întâmplă sau nu, ea nu este un obiect pe care individul poate să-l dețină pentru a avea mai multă fericire. Iluminarea pur și simplu schimbă individul, deci urmările sale pot fi văzute în corp și sunt asociate cu pacea eternă și iubirea. După iluminare, corpul continuă să funcționeze așa cum a făcut întotdeauna. Singurul lucru ce îi lipsește este falsa senzație a existenței sale ca individ separat, completată de senzația falsă de creator.

Iluminarea nu este o condiție obligatorie, pentru că nimeni nu o poate provoca. Căutând iluminarea prin efort personal, se întărește în mod suplimentar existența unei persoane iluzorii. Iluminarea se întâmplă numai prin grația lui Dumnezeu sau a Sursei. Ea poate fi accelerată prin înțelegerea Adevărului și aceasta grație Sursei. Tu ești Sursa și acesta este Adevărul Final.

**„Permite Soarelui să strălucească mult timp deasupra ta,
Toată dragostea să te-nconjoare,
Și lumina pură din interiorul tău,
Să te călăuzească pe Cale.”**

Irish Blessing

„Permite-ți să trăiești toate zilele vieții tale.”

J.Swift

**„Permite lui Dumnezeu (Sursei) să ți se reveleze tie,
așa cum Îl cauți tu pe El.”**

John Gilmer

**„Fie ca tu să depășești toate dualitățile și să-ți găsești în interior, unde locuiește adevărata
frumusețe și împlinire, perechea sufletului tău.”**

Autorul

31. Bazele științifice ale spiritualității

În conformitate cu cele mai recente descoperiri ale Fizicii Moderne, înainte de Big Bang (explozia cosmică ce a avut loc acum 15-20 miliarde de ani, și care stă la baza Universului nostru) exista numai un spațiu cu 10 dimensiuni, la care noi ne vom referi ca fiind Hiper spațiu. Cu un singur moment înainte de Big Bang, (momentul zero), acest spațiu cu 10 dimensiuni era stabil, iar când a avut loc Big Bang-ul, acesta a devenit instabil și a început să se miște. Mișcarea sa era (și încă este) în termenii vibrațiilor.

Ca parte a acestor vibrații, 4 din cele 10 dimensiuni au început să se extindă exploziv, în timp ce celelalte 6 s-au contractat violent, până când au devenit de mărime infinitesimală. Cele 4 dimensiuni ale Hiper spațiu-ului sunt încă extinse și acesta este Universal, pe care noi îl observăm acum, cu cele trei dimensiuni ale sale (lungime, lățime și înălțime) și cu dimensiunea timp, formând împreună spațiul nostru tradițional quadridimensional. Această expansiune, asemănătoare cu umflarea unui balon, este observabilă din cauza faptului că alte stele sau galaxii sunt aruncate în afara noastră cu viteze mari. Cu mult mai puțin decât o milisecundă (10^{-13} secunde) după Big Bang, celelalte 6 dimensiuni s-au contractat la o mărime mult mai mică decât un milimetru (10^{-31} cm) și prin urmare aceste 6 dimensiuni au rămas pentru noi invizibile, așa cum există Hiper spațiu cu 10 dimensiuni pe care îl doar cu 4 dimensiuni.

Interesant este că în concordanță cu „Teoria Superstring-urilor”, aceste 6 dimensiuni continuă să vibreze ca părți ale vibrațiilor Hiper spațiu-lui și formează un număr infinit de particule unidimensionale invizibile, numite „Superstring-uri”. Natura „Superstring-urilor” a fost descrisă la începutul acestei cărți. Știm că „Superstring-urile”

se comportă, metaforic vorbind, precum coardele chitarei, fiecare vibrând cu frecvență diferită. Mișcarea lor vibrațională constituie un câmp uriaș, pe care noi l-am numit Câmp de Energie Universală. La vibrații joase (și energii joase) „Superstring-urile” apar ca fiind materia pe care o vedem în jurul nostru, inclusiv copaci, flori, pământ, corpurile noastre etc. La vibrații înalte, „Superstring-urile” ne rămân invizibile, dar ele formează Câmpul de Energie Universală subtil. Fiecare „Superstring” transportă energie, Energia Universală, care este cea mai fundamentală energie în Univers, din toate formele de energie ce există. Am văzut aceasta tot timpul, această energie este transferată de la Câmpul Universal subtil către o formă grosieră (mai densă) a Câmpului Universal, care este câmpul individual sau persoana, la nivele foarte intense, în timpul tratamentelor cu Energie Universală.

Tot ceea ce vedem noi în jurul nostru, de la copaci la munți și la stele, sunt doar vibrațiile „Superstring-urilor” percepute în spațiu-timp, quadridimensional, pe care noi îl numim Universalul nostru. „Superstring-urilor” însele sunt vibrații ale Hiper spațiului invizibil cu 6 dimensiuni, iar tot ce este în jurul nostru nu este nimic altceva decât vibrațiile Hiper spațiului-lui. Cel mai fundamental Adevăr este acela, totul este Hiper spațiu și nimic nu este altceva decât Hiper spațiu și Hiper spațiul este Sursa, Dumnezeu sau Tu cel adevărat. Noi avem percepția iluzorie a mai multor obiecte separate în domeniul spațiu-timp, quadridimensional, numai pentru că celelalte 6 dimensiuni, proiectate în cele 4 dimensiuni familiare nouă, apar conștiinței noastre ca obiecte, mașini, corpuri, stele etc., care nu sunt nimic altceva decât vibrații ale Hiper spațiului (Sursă).

Observăm că „Superstring-urile” NU sunt părți sau obiecte ale Hiper spațiului cu 10 dimensiuni, ele sunt dimensiunile însele ale Hiper spațiului. Totuși, reflexiile lor (proiecțiile) în spațiul nostru tradițional quadridimensional, apar ca obiecte sau ca părți ale Universalului așa cum noi îl observăm. Prin urmare, când sunt văzute cele 4 dimensiuni spațiu – timp, chiar dacă manifestarea fiecărui „Superstring” apare a fi o minusculă parte a Universalului nostru fizic, aceasta este o iluzie, pentru că fiecare „Superstring” este Hiper spațiul Însuși. Pentru același motiv, fiecare particulă subatomică, fiecare atom, celulă, corp, stea etc. este Hiper spațiul Însuși și de aceea, chiar dacă tu ca persoană pari a fi o mică parte a Universalului fizic, în realitate întregul Univers este în interiorul tău sau mai precis, Tu ești Universalul. Această formulare este corectă pentru că tot ceea ce există este Hiper spațiu și dacă Tu ești Acela, atunci Universal (manifestarea Hiper spațiului) ești de asemenea „Tu”. (Vezi discuțiile despre holograme, referitoare la acest argument.

Toate entitățile (care sunt în realitate „Superstring-uri”) interacționează cu spațiul quadridimensional, în care ele se mișcă și sunt forme inseparabile ale acestuia. (Acesta este din cauză că toate entitățile, la fel de bine ca și spațiu-timp, sunt dimensiuni ale unicului Hiper spațiu) Implicațiile acestui fapt sunt fenomenale. Rezultă că totul, incluzându-ne și pe noi înșine, este conectat intim cu spațiul quadridimensional, care în trecut se credea a fi separat de noi.

Pe scurt: Sursa este Hiper spațiul cu 10 dimensiuni. Vibrațiile acestui Hiper spațiu, care include și vibrațiile „Superstring-urilor” este de fapt Sursa în Mișcare. Sursa în Mișcare cu cele 10 dimensiuni și vibrațiile sale este Universalul nostru Adevărat, însă celelalte 6 dimensiuni ale sale nu se sunt nouă vizibile. Aceste 6 dimensiuni, cu vibrații diferite (sau „Superstring-uri”), apar simțurilor noastre mai mult ca materia pe care noi o vedem în jur. Acesta este Universalul fizic sau manifestarea Sursă.

Acum se pune întrebarea, cum pot „Superstring-urile” invizibile, să apară simțurilor noastre (sau conștiinței noastre) ca obiecte vizibile? Răspunsul poate fi dat numai după o scurtă descriere a fenomenului neașteptat. Un fenomen neașteptat are loc atunci când un sistem formează brusc un alt sistem, diferit și radical (sau un nivel diferit al realității). Cu alte cuvinte, chiar dacă sistemul original inerent rămâne același, în anumite condiții el arată o proprietate bruscă și neașteptată, care nu era înainte, dar care face ca sistemul original să pară a fi un sistem cu totul diferit, o structură neașteptată sau un alt nivel al organizării (sau alt nivel al realității). Un exemplu simplu: gheața este o structură neașteptată, care provine din apă numai în condiții specifice, în acest caz, temperaturile foarte scăzute. Deci, acesta este un caz foarte obișnuit (gheață-apă), dar alte fenomene neașteptate pot fi analizate. Ele produc forme noi, ce nu sunt așteptate pe bazele unui nivel fundamental. În cele mai multe cazuri, radical ele amănând nu ne ajută prea mult, pentru că ea nu ne spune prea multe despre complexitatea și bogăția acestui nou nivel de organizare. Fenomenul neașteptat în fizică, lucrează precum miracolul. Universalul fizic, pe care noi îl observăm, este o structură neașteptată a „Superstring-urilor” fundamentale (sau Câmpul de Energie Universală). Dar cum apare el ?

Pentru a răspunde la această întrebare, să ne întoarcem înapoi cu 20 miliarde de ani, în momentul Big Bang. Inițial a fost Hiper spațiul (Sursa). Cu Big Bang-ul, el s-a mișcat și a creat Sursa în Mișcare, un Univers vibrațional cu 10 dimensiuni, care este foarte puțin asemănător cu Universalul fizic quadridimensional, observat de noi acum. La mult mai puțin de o milisekundă (10^{-43} secunde) după Big Bang, cele 4 din cele 10 dimensiuni s-au extins (mai târziu au stabilit spațiul – timp, cunoscut nouă) și celelalte 6 dimensiuni s-au contractat la o mărime mult mai mică decât un milimetru (10^{-33} cm), formând „Superstring-urile” vibratorie. Energia Universală (Hiper spațiu) era atunci la un nivel neașteptat de 10^{17} eV (această energie este mai mare decât orice ne-am putea noi imagina). În acest

punct, domeniul vibrațiilor (variațiile în nivel, nu nivelul însuși) era mic, vibrațiile (frecvența) și energia aveau nivele incredibil de mari, cu alte cuvinte ele nu variau mult. Cu timpul, variațiile în vibrații și energie au început să crească, așa că a apărut un spectru de vibrație și energie. Acest spectru a permis vibrațiilor joase, la fel de bine ca și vibrațiilor înalte, să miște „Superstring-urile”. Energia inițială uriașă, de 10^{17} eV, s-a dispersat în afară și a creat o gamă de energii (mai precis densități de energie) între 10^0 eV și 10^{21} eV. Acest lucru s-a întâmplat la momentul 10^{-12} secunde. La nivelul inferior al spectrului de energie, adică la nivelul energiei de 10^0 eV, vibrațiile joase ale „Superstring-urilor” erau foarte dense (strâns unite) și au creat prima structură neașteptată – quarci și electroni, care au fost primele particule existente în Universalul nostru. La celelalte nivele ale spectrului (nivelele de energie medii și înalte) „Superstring-urile” și-au păstrat natura lor subtilă și infinitesimală.

Deci, particulele au apărut numai din „Superstring-uri” la cele mai joase nivele de vibrație ale energiei. Este important să observăm că fiecare quarc este încă un „Superstring”. Fiecare quarc este doar un nivel mai înalt de organizare al „Superstring-urilor” fundamentale. Altfel spus, quarci (particulele) apar ca un nivel mai jos al Realității, din nivelul mai înalt al Realității. Fiecare particulă nu este nimic altceva decât vibrații dense, forme groasere ale „Superstring-urilor”, și ca o proprietate uimitoare a structurilor neașteptate, quarci au o dimensiune mai mare decât forma subtilă a „Superstring-urilor”.

Pe măsură ce timpul a trecut, variațiile în vibrațiile „Superstring-urilor” și spectrul lor de energie a devenit din ce în ce mai larg, permițând energilor și vibrațiilor să devină din ce în ce mai joase. La o milisekundă după Big Bang, la nivelul relativ al energiei de 10^0 eV, vibrațiile au devenit mai dense și au format particule mari, mari, neutroni și protoni, care sunt formați din quarci. După 3 minute, a fost format nucleul (compus din neutroni și protoni). După 700 000 ani, energiile din partea de jos a spectrului au ajuns până la $0,01$ eV și vibrațiile acolo au devenit dense și s-au format primii atomi. Atomii erau mai mari decât orice altă particulă existentă înainte și erau formați din nucleu și electroni. La energii mai joase (10 eV), combinația atomilor a format moleculele. În mod asemănător, mai târziu, anumite molecule au format celelalte vieți și celelalte au format corpul viu. Unele celule (neuroni) formează în colectiv creierul sau conștiința. Vedem așadar, că deși energiile au devenit din ce în ce mai joase și vibrațiile au devenit din ce în ce mai dense, a apărut o organizare fundamentală, ca sistem diferit (un nivel următor al organizării) la energia joasă a spectrului. Începând cu „Superstring-urile”, după multe ierarhii, noi avem ceea ce numim materie: copacii, oameni, stele etc., care sunt vizibile, deși „Superstring-urile” fundamentale sunt invizibile. În acest punct, sunt două importante probleme de observat:

1. Încă există „Superstring-uri” invizibile la energii înalte ale spectrului, pe care noi le-am denumit înainte în text Câmp de Energie Universală subtil, (asta poate explica de ce astrofizicienii caută încă ceea ce este numită pierderea masei Universalului neînțelegând că acesta este Câmpul invizibil, subtil, de Energie Universală, care nu are masă și nu este detectabil). Aceste „Superstring-uri” nu apar ca materie, dar interacționează cu aceasta, sunt răspândite peste tot și noi le-am văzut aducând corpurilor noastre, Energie Universală suplimentară.

2. Ceea ce numim noi materie și ceea ce noi vedem ca materie diferită în jurul nostru, nu este nimic altceva decât vibrațiile dense ale „Superstring-urilor”, la energii joase. Corpurile noastre sunt individualizări groasere ale Câmpului de Energie Universală, care apare ca materie solidă conștiințelor noastre. Deci, numai atunci când conștiința apare, apare împreună cu ea și iluzia materiei și falsa senzație a separării. Noi știm că Universalul este format numai din forme de vibrații subtile și dense și din nimic altceva. Materia este însă numai o etichetă, o iluzie, un adevăr limitat pe care noi îl folosim pentru a descrie vibrațiile dense. Devine acum clar că atât corpurile noastre, cât și tot ce ne înconjoară, sunt corpuri energetice, iar materia solidă, separată, este o iluzie creată de mintea noastră.

Motivul pentru care mintea noastră (conștiința) vede diferențele în existența din jurul nostru (precum o mașină, corp, aer) este doar pentru că totul vibrează cu frecvențe variate. Nivelul, adică cantitatea sau mărimea vibrațiilor „Superstring-urilor”, determină tipul quarcului care apare, iar combinațiile diferite ale vibrațiilor determină ce tip de atomi se va manifesta etc. Motivul pentru care noi simțim lucrurile ca fiind solide, este numai din cauză că există câmp electromagnetic (forță) între corpurile noastre și obiectele pe care le atingem, care există și între fiecare atom și care dă falsa senzație de soliditate. Forța electromagnetică nu este nimic altceva decât o vibrație diferită a „Superstring-urilor”. La început, în jurul momentului 10^{-10} secunde, „Superstring-urile” au format o singură forță unificată, ce mai târziu în timp s-a divizat în forțe nucleare slabe și tari, gravitație, forțe electromagnetice, care sunt toate generate de bozoni, deci toate particulele și forțele în natură sunt doar vibrații.

Dacă diferențele între obiecte sunt iluzii și dacă soliditatea obiectelor pe care noi le atingem este tot o iluzie, atunci înseamnă că percepția noastră asupra materiei și separării este tot o iluzie sau un nivel foarte jos al realității. Realitatea fundamentală este aceea că totul este constituit din vibrații și diferențele ce există sunt urmare a nivelului de vibrație. Deci, în realitate, ceea ce vedem noi ca lume fizică, este un ocean de câmpuri vibratorii, ce nu

are granițe, imbinăte intim unele cu altele. Acesta este adevărata și frumoasa față a Universului nostru, pe care noi am cunoscut-o atât de puțin până acum.

Noi am văzut aceasta din cauza fenomenului neașteptat. Aceași Sursă (Hiperspațiu) iese la iveală ca diferite aparate, într-un mod ierarhic, iar toate aceste aparate diferite (organizări sau sisteme) coexistă simultan, ca fiind aspecte diferite ale Hiperspațiului. Trebuie să observăm că fiecare aspect este Hiperspațiul Însuși, totuși fiecare aspect sau fiecare aparență corespunde unui nivel diferit al Realității. Cel mai fundamental, profund sau altfel spus, cel mai înalt nivel al Realității este Hiperspațiul, care este Sursa a tuturor realităților. Alte realități ce apar din Hiperspațiu, ca un nivel următor al structurii neașteptate, sunt totuși nivele mai joase ale realităților, din cauză că toate nivelele realităților depind de existența lor în Hiperspațiu (Sursa), în timp ce Hiperspațiul poate exista independent. Să privim la toate aceste realități, una câte una, căci ele joacă un rol foarte important în înțelegerea Adevărului despre Existență. Vom diferenția patru realități principale:

Primul nivel al Realității este Hiperspațiul cu 10 dimensiuni sau Sursa. A doua realitate apare din aceasta și este planul vibrațiilor nelocalizate. Acest plan reprezintă un nivel mai scăzut al Realității, în comparație cu primul. El constă în Sursa în Mișcare și mai special, vibrațiile „Superstring-urilor” cu 10 dimensiuni, care sunt compactărite (sau contracționate) celor 6 dimensiuni ale Hiperspațiului. Acest al doilea nivel este numit planul vibrațiilor nelocalizate pentru că „Superstring-urile” sunt conectate nelocalizat sau dincolo de spațiu-timp. Aceasta este foarte adevărat, considerând că factorul cel mai important este că „Superstring-urile” sunt cele 6 dimensiuni ale Hiperspațiului și totuși ele există în afara celor 4 dimensiuni, care constituie spațiul quadridimensional, convențional pentru noi.

Al treilea nivel al Realității este planul local vibrațional și se referă la aceeași „Superstring-uri”, dar de această dată la reflexiile lor în spațiul quadridimensional, vizibil nouă. Cu alte cuvinte, acest nivel descrie cum cele 6 dimensiuni ale Hiperspațiului – „Superstring-urile” – sunt percutate de către celelalte 4 dimensiuni, sau de spațiul quadridimensional, convențional nouă. Deci, în timp ce al doilea nivel al Realității vede vibrațiile „Superstring-urilor” mișcându-se într-un spațiu cu 10 dimensiuni, al treilea nivel observă mișcarea lor în spațiul nostru convențional, cu 4 dimensiuni, care are o perspectivă mult mai limitată. Acest nivel al Realității este local, sau în spațiu-timp. Cititorul trebuie să observe că deși celelalte 6 dimensiuni există simultan în Universul nostru, ele sunt invizibile și noi suntem conștienți doar de cele 4 dimensiuni, pentru motivul că noi ne asumăm încorect faptul că toate mișcările și conexiunile sunt limitate la aceste 4 dimensiuni, dar nu este așa. Acesta este modul în care vibrațiile sunt percepute în al treilea nivel al Realității.

În sfârșit, planul fizic este al patrulea și cel mai de jos nivel al Realității, aceasta este realitatea unde conștiința a apărut la marginea cea mai de jos a spectrului de energie. În această realitate, toate vibrațiile apar conștiinței ca materie, cu alte cuvinte, aceasta este Universul fizic de care noi suntem conștienți. Această realitate este locală și are cea mai limitată aparență.

Interesant este că toate aceste patru realități există în același timp în Universul nostru, deși noi suntem de cele mai multe ori conștienți numai de cel de al patrulea nivel al realității. Aici trebuie să ne oprim și să înțelegem ce este localizarea și Nelocalizarea.

Înainte de 1964, fizicienii gândeau că Universul era local. Local înseamnă că dacă două obiecte A și B erau separate și distanțate în spațiu, pentru ca primul obiect A, să-l influențeze pe cel al doilea obiect B, trebuie să călătorească în spațiu, pe drumul către obiectul B și să-l influențeze fizic, sau să trimită un semnal către B și acest semnal să poată călători în spațiu, să-l găsească și să-l afecțeze pe B. Dacă A nu poate face aceasta, înseamnă că A nu este în legătură cu B. Cu alte cuvinte, în conformitate cu localizarea, toate legăturile sunt realizate prin spațiul nostru quadridimensional și sunt limitate. Ceea ce noi vedem a fi separat, este în parte datorită localizării aparente. Noi gândim că dacă două lucruri sunt depărtate, între ele nu există nici o legătură, iar dacă sunt unul lângă altul, ele au legătură. În 1964, fizicianul Bell a dovedit că această teorie era greșită, el a avut o strălucire în al doilea nivel al Realității. Bell a arătat că două obiecte se pot influența unul pe altul și influența nu trebuie să călătorească în spațiul quadridimensional, convențional pentru noi. Aceasta înseamnă că două entități, aflate la orice distanță sunt conectate și se pot influența una pe alta instantaneu. Nelocalizarea indică existența unui tărâm invizibil nouă, dar care este aici și există la un nivel foarte adânc și la acest nivel orice lucru este conectat cu orice altceva, dincolo de limitările spațiu – timp. În timp ce localizarea înseamnă în spațiu și timp, nelocalizarea înseamnă în dincolo de spațiu și timp. Conform nelocalizării, două entități sunt conectate chiar dacă ele sunt depărtate în spațiu, așa că spațiul-timp quadridimensional tradițional și limitările nu mai au nici o importanță, fiind depășite. Sub lumina acestor informații, al patrulea nivel al Realității devine acum mult mai clar.

Deci, „Superstring-urile sau vibrațiile sunt Hiperspațiul cu 6 dimensiuni. Aceasta implică două lucruri, primul înseamnă că ele sunt echivalente cu Hiperspațiul (cu alte cuvinte, ele nu sunt doar obiecte în el sau părți ale lui), al doilea, ele sunt în esență dincolo de spațiul nostru quadridimensional, tradițional. Dacă ele sunt în afara spațiu-timp, prin definiția de mai sus ele nu sunt localizate, deci chiar dacă proiectele lor apar a fi localizate în

spațiu-timp, în realitate ele nu sunt. Aceste lucruri implică următoarele: ca parte a celui de al patrulea nivel al Realității, numai entitățile ce sunt unele lângă altele, sunt conectate. Ca parte a celui de al treilea nivel al Realității, toate entitățile sunt în esență vibrații, dar numai vibrațiile acelea care este în imediata vecinătate a celeilalte se conectează. Ca parte a celui de al doilea nivel al Realității, este adevărat că orice vibrație este conectată cu orice altă vibrație și nu contează cât de departe se află ele. Dacă vibrații („Superstring-urile”) sunt conectate în 6 dimensiuni, cum ar putea fi ele permanente separate? În sfârșit, al patrulea nivel al Realității spune că toate vibrațiile sunt una cu Hiperspațiul și totul este Sursa Însăși.

În rezumat: toate obiectele și totuși oamenii sunt vibrații și orice lucru este conectat cu orice altceva, nelocalizat, dincolo de spațiu-timp. Aceasta se poate datorită localizării (și din cauza percepțiilor conștiinței noastre, căreia lucrurile îi apar separate), dar și din cauza nelocalizării fundamentale (prin care orice lucru din Univers este adânc conectat). La al patrulea nivel al Realității, noi observăm materia (soliditate, diversitate) și separația. Al treilea nivel al Realității spune că toate materia este constituită din vibrații, deși noi toate vibrațiile sunt conectate, ci numai acelea ce se înconjoară une pe altele – aceasta este o conectare locală. Diferențele în materie sunt depășite în această realitate unde există asemănare și armonie. Al doilea nivel al Realității arată că toată materia este vibrație și totul este conectat cu totul. Distanța în spațiu-timp este irrelevantă. Această realitate indică că separația este depășită în întregime și există Integralitatea în Univers. În sfârșit, cel mai înalt și primul nivel al Realității ne arată pur și simplu că toate obiectele, toate vibrațiile, totuși oamenii nu sunt decît Sursa Însăși. Această realitate depășește Nemărginirea. Aici există Unitatea. Această realitate indică că universul nostru real este holografic, cu alte cuvinte Tu nu ești numai parte a Universului, dar Tu ești Universul sau Universul este în Time (în concordanță cu holografia – o ramură a opticii – din fiecare mică parte a unei imagini fotografice, întreaga imagine poate fi construită înapoi, așadar o mică parte conține în mod surprinzător întregul). Pur și simplu, orice lucru este conectat cu orice alt lucru, din cauză că el este una cu Hiperspațiul sau Sursa.

În acest moment, cititorul ar trebui să înțeleagă că Universul nostru perceput fizic este cel mai de jos nivel al Realității, în comparație cu cele mai fundamentale realități ale Integralității și Unității. Universul fizic de care noi suntem conștienți este numai o manifestare limitată a Surselor. Universul nostru real este un Univers vibrațional cu 10 dimensiuni (Sursa în mișcare) și nu Universul nostru fizic, quadridimensional. Fiecare materie, fiecare persoană în Universul nostru, de fapt există în acest plan cu 10 dimensiuni și este conectată cu orice altă persoană sau cu orice alt lucru în Univers, deși pot să apară separate în spațiu-timp.

Odată ce noi știm sta devine clar că percepțiile extraordinare nu sunt de loc extraordinare. Telepatia, este din cauza conexiunii noastre intime, nelocalizate, din afara spațiului tridimensional. Visele profetice sau înțelepciunea intuitivă se datorează conectării nelocalizate, dincolo de timpul unidimensional. În primul caz este depășit spațiul, în al doilea caz este depășit timpul. Acum înțelegem cum vindecăm la distanță și cum să accesăm Energia Universală nelocalizată de la Câmpul Universal îndepărtat. Nelocalizarea exprimă de asemenea conștiința colectivă sau lipsa ei, prin care toate mințile sunt conectate și mai mult orice informație din viitor sau din trecut este în interiorul nostru și poate fi accesată (ca fiind dincolo de timp sau nelocalizată în timp), atâtă vreme cât noi suntem receptivi la aceasta.

Deci, nelocalizarea este un adevăr mult mai fundamental în Univers decât localizarea. Aceasta înseamnă că chiar dacă lucrurile pot sau nu pot fi conectate localizate în spațiul quadridimensional, ele sunt întotdeauna conectate nelocalizat. Chiar și „Superstring”-urile sunt conectate nelocalizat, iar proiectiile lor, pe care le percepem în spațiul quadridimensional, apar ca fiind conectate numai localizat. Deci, fiecare influență este mai întâi locală, din cauză că localizarea apare din nelocalizare. Să dăm un exemplu. Când noi direcționăm Energie Universală sau în gând, de la punctul A la punctul B, aflate la distanță, energia sau gândul pot să traverseze spațiul prin intenție inconștientă, însă nu este necesar atunci când noi suntem conștienți de legătura nelocală dintre A și B. A și B apar a fi la distanță, numai în percepția noastră. Apoi, noi putem face gândul sau energia să fie transferat de la A la B instantaneu, fără nici o călătorie în spațiu. În realitate, toate influențele locale sunt purtate de natura nelocală. Un exemplu simplu este apariția în mintea noastră a unui gând despre o persoană pe care nu o așteptăm să vină și ea tocmai sosește.

Altă implicație a diverselor nivele ale Realității este faptul că înțelegerea, scopul și determinarea, sunt concepte neașteptate, ce există numai la nivele joase ale Realității. Când noi privim la Adevăr dintr-un nivel adânc sau înalt al Realității, conceptele nu mai există acolo. Sursa nu are o preferință pentru aceasta sau cum să se miște. Totul se întâmplă în interiorul Ei Însăși și nu poate să se separe de mișcarea sa – să controleze mișcarea, așa cum face mintea cu corpul. Aceasta este într-o stare a Unității (și Aceasta este Adevărul Tu). Mișcarea ei apare spontan. Ca un rezultat, mișcarea vibrațiilor în Univers este expresia lor însele, într-un mod aleator – precum este dansul liber. Și atunci, la cel mai de jos nivel al Realității (a patra realitate), conștiința (mintea) apare și ea ne apare judecată, intenția, scopul și determinarea. Toate acestea nu erau înainte.

Fizicienii confirmă acest fapt în Fizica Cuantică. Universul este o întâmplare inerentă, deși el ne apare determinat. În conformitate cu realitățile cele mai înalte, nu există nici un alt scop în viață, decât să trăiești. Telurile

spirituale sunt minunate, dar păstrează în minte că ele se întâmplă întotdeauna neașteptat în fenomenologie (manifestare) și nimic nu se întâmplă Adevăratului Tu sau Sursei, când mintea ta este spirituală. Adevărul Final este că Tu ești Adevărul și în loc să-L cauți, bucură-te Tu, fiind chiar El, pentru că Tu ești deja Acela. Nu ar trebui să uităm că toată învățătura este realizată doar din concepte și din indicatori ai Adevărului și Tu ești deja Acel Adevăr înaintea învățăturii. Când există înțelegere intuitivă și completă că „Totul este Dumnezeu sau Sursa” nu mai este necesară nici o învățătură.

În concluzie, Universul fizic este mai mult o creație a minții tale, pentru că adânc, dincolo de orice lucru, sunt vibrații nonfizice și orice lucru este conectat cu oricare altul.

Tot ce există este Sursa – Hiperspațiul – „Nimicul”, în afara „Totului” – Universul care a apărut și s-a manifestat. Tu nu ești limitat la persoana pe care Tu o reprezinți, Tu ești chiar Sursa Întregii Creații.

Dragă cititorule,

Fie ca Tu să te bucuri și să sărbătorești Natura Ta Dumnezeiască, în fiecare moment al Prezenței Tale Eterne.

Autorul

Sfârșit